ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 903

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ
25
ΙΟΥΝΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ. 7 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ. 48
ΦΕΒΡΩΝΙΑΣ ΟΣΙΟΜ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 28.2 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 19.6 ΜΕΣΗ ΥΓΡ. ΜΕΤΡ. ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΝ Β. ΣΦ. ΙΟΝΙΟΝ ΒΔ. ΑΣΘ. ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΛΙΑΝ ΚΥΜΑΤ. ΙΟΝΙΟΝ ΟΛ. ΤΕΤΑΡ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 763.6

Η ΘΕΛΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ

Πόσον εἴχαμεν δίκαιον συνιστῶντες τὴν εἰς ἓν ἀνασυγκρότησιν τῆς παλαιᾶς παρατάξεως, ἥτις ἐνίκησε τόσον περιφανῶς κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1920 καὶ ἠνάγκασεν εἰς ἐσπευσμένην ἀποδημίαν τὸν κ. Βενιζέλον καὶ τὸ Ἐπιτελεῖόν του, ἀποδεικνύει τὸ γεγονὸς ὅτι χθὲς δύο ἐφημερίδες, μία πρωϊνὴ καὶ μία ἑσπερινή, ἀναμφισβητήτου ἀντιβενιζελικῆς ὀρθοδοξίας ἀμφότεραι, ἐνεφανίσθησαν ὑποστηρίζουσαι ἰδίαν ἑκάστη ἄποψιν ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα. Ἡ μία διεκήρυξεν ὅτι ἡ ἀναλογικὴ εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία θὰ σώσῃ τὴν κατάστασιν, δῆλα δὴ θὰ καταστήσῃ ἀδύνατον μετεκλογικῶς τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν κ. Βενιζέλον. Ἡ ἄλλη συνέστησεν ὅπως ἐμμείνωμεν ἀπαιτοῦντες τὸ πλειοψηφικόν, τὴν εὐρεῖαν καὶ τὸ σφαιρίδιον. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀντιβενιζελικοὺς βουλευτὰς οὗτοι—τόσον οἱ Λαϊκοὶ ὅσον καὶ οἱ πολυώνυμοι βασιλόφρονες—εἶναι διῃρημένοι. Ἄλλοι θέλουν τὴν εὐρεῖαν, τὸ πλειοψηφικὸν καὶ τὸ σφαιρίδιον — ἄλλοι προτιμοῦν τὸ ἀναλογικὸν σύστημα, ὑπάρχουν δὲ καὶ οἱ φρονοῦντες ὅτι ἡ στενὴ περιφέρεια, τὴν ὁποίαν ζητοῦν οἱ κ.κ. Βενιζέλος καὶ Σοφούλης, συμφέρει περισσότερον παντὸς ἄλλου συστήματος. Πλήρης Βαβυλωνία λοιπόν. Ἀληθὴς κυκεών.

Ἀλλ' ἡ Βαβυλωνία αὐτή, ἀλλ' αὐτὸς ὁ κυκεών, ἀλλ' αὐτὴ ἡ ἔλλειψις πάσης συνεννοήσεως δὲν ὑπῆρχε τῷ 1920. Τῷ 1920 οἱ ἀντιβενιζελικοὶ ἐγνώριζαν τί ἤθελαν, εἶχαν ἕνα πρόγραμμα πλῆρες — πλῆρες μέχρι τῶν ἐσχάτων λεπτομερειῶν. Δι' αὐτὸ δὲ καὶ ἐνίκησαν. Δι' αὐτὸ καὶ συνέτριψαν τὸν Βενιζελισμόν. Δι' αὐτὸ καὶ ἀποκατέστησαν τὰς ἐλευθερίας.

Ἂν σκοπὸς τοῦ ἀντιβενιζελικοῦ ἀγῶνος δὲν εἶναι ἡ βουλευτοποίησις τοῦ ἄλφα ἢ τοῦ βῆτα, ἂν ὁ σκοπὸς τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ συνίσταται εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ τρωθέντος δικαίου, ἂν ὁ σκοπὸς τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ δὲν εἶναι ἡ εἰς τὴν προσεχῆ Βουλὴν ἀποστολὴ συντεταγμένων ἢ ἀσυντάκτων ὁμάδων ἡ προεκλογικὴ ἕνωσις ἡμῶν εἶναι ἐπιβεβλημένη.

Συντελουμένης τῆς ἑνώσεως, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπέλθῃ συμφωνία ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων, καὶ ὁ ἀντιβενιζελισμὸς νὰ παύσῃ ἀντιφάσκων πρὸς ἑαυτὸν δὶς καὶ τρὶς τῆς ἡμέρας. Ὁ ἀγὼν ἐξ ἄλλου, μὲ ἑνιαίαν διεύθυνσιν, εἰς ἣν θὰ μετεῖχον αἱ ἐπιφανέστεραι τῶν ἀντιβενιζελικῶν προσωπικοτήτων, ὡς οἱ κ.κ. Τσαλδάρης, Βοζίκης, Δεμερτζῆς, Μάξιμος καὶ Στρέϊτ, θὰ εἶχε μεγαλυτέρας ἐλπίδας ἐπιτυχίας. Ὄχι δὲ μόνον τοῦτο: Διὰ τῆς προεκλογικῆς ἑνώσεως θὰ ἐτίθεντο αἱ βάσεις μιᾶς μετεκλογικῆς συμπράξεως. Νικῶν ὁ ἀντιβενιζελισμός, θὰ εἶχε κατὰ μέγα μέρος ἕτοιμον τὸ Ἐπιτελεῖον διὰ μίαν κυβέρνησιν ἐπιβολῆς τὴν ὑστεραίαν τῆς ἐκλογικῆς του ἐπικρατήσεως.

Ἂς ἑνωθῇ ὅθεν ὁ ἀντιβενιζελισμός. Ἂς συγκροτηθῇ εἰς ἑνιαῖον μέτωπον. Ἂς λείψῃ αὐτὴ ἡ σύγχυσις. Αὐτὴ ἡ Βαβυλωνία. Αὐτὸς ὁ κυκεών. Ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχουν πολλαὶ ἀντίθετοι θελήσεις, ἂς ἐμφανισθῇ μία θέλησις: Ἡ θέλησις διὰ τὴν νίκην. Καὶ αὐτὴν τὴν θέλησιν θὰ ἐνσαρκώσῃ ἡ ὑπὸ ἑνιαίαν διεύθυνσιν διεξαγωγὴ τοῦ Ἀγῶνος.

Εἰς στιγμὰς κινδύνου ὁ ἀντιβενιζελισμὸς πρέπει ἐπιστρατεύων νὰ συντάξῃ ὅλας τὰς δυνάμεις του διὰ τὴν μάχην.

ΠΡΟ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΝΤΑΝΤ

ΤΟ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΝ ΛΟΚΑΡΝΟ

ΕΝΑ ΠΟΛΥΣΗΜΑΝΤΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ "Ρ. ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ„

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 18 Ἰουνίου. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὡς γνωστόν, ὁ χθὲς ἀφιχθεὶς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρουμανίας κ. Ν. Τιτουλέσκου, παρέμεινε τελευταίως, λόγῳ τῆς ἀσθενείας του, ἐπὶ ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα εἰς τὸ ἐξωτερικόν, τοῦ ἐδόθη δὲ ὡς ἐκ τούτου ἡ εὐκαιρία νὰ προσανατολισθῇ ἐπακριβῶς ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων ἀφορώντων τὴν Ἀνατολὴν καὶ ἰδίως τὴν πολυτάραχον Βαλκανικήν.

Ἐκτὸς ὅμως τοῦ κ. Ν. Τιτουλέσκου, ἐταξείδευσαν τελευταίως ἀνὰ τὰς δυτικὰς πρωτευούσας ὁ κ. Μπένες καὶ ὁ κ. Μαρίγκοβιτς.

Ἐκ τῶν διπλωματικῶν τούτων ταξειδίων ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μᾶς ἐνδιαφέρει, ἐκτὸς τοῦ τοιούτου τοῦ κ. Ν. Τιτουλέσκου, εἶνε τὸ εἰς Παρισίους ταξείδιον τοῦ κ. Μαρίγκοβιτς καὶ αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τούτου συλλεγεῖσαι ὑπ' αὐτοῦ πληροφορίαι ἐν σχέσει μὲ τὴν ὀφειλομένην νὰ ἀκολουθηθῇ ὑπὸ τοῦ σωβινιστικοῦ Βελιγραδίου πολιτικὴν εἰς τὴν Βαλκανικὴν χερσόνησον.

Ὡς τείνει νὰ ἀποδειχθῇ ἐκ τῶν ὑστέρων, αἱ πληροφορίαι τὰς ὁποίας συνέλεξεν ὁ κ. Μαρίγκοβιτς καὶ αἱ συνδιαλέξεις ἰδίως εἰς Παρισίους τοῦ κ. Ν. Τιτουλέσκου, συναντῶνται ἐπὶ κάποιου σημείου, τὸ ὁποῖον φαίνεται νὰ ἔθιξαν οἱ δύο ὑπουργοὶ εἰς τὰ μεταξὺ τῶν δοθέντων γευμάτων καὶ τεΐων διαλείμματα, κατὰ τὴν διέλευσιν καὶ παραμονὴν ἐπί τινας ἡμέρας, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρουμανίας, εἰς Βελιγράδιον.

Τὸ σημεῖον τοῦτο εἶνε τὸ Βαλκανικὸν Λοκάρνο. Θὰ ἦτο παρακεκινδυνευμένον τὸ νὰ θέσῃ κανεὶς εἰς ἄμεσον συνάφειαν τὰς ἐν Βελιγραδίῳ μεταξὺ τῶν κ. κ. Μαρίγκοβιτς καὶ Τιτουλέσκου συνομιλίας, μὲ τὴν μετὰ τρεῖς ἡμέρας συνερχομένην συνδιάσκεψιν τῆς Μ. Ἀντὰντ καὶ νὰ συμπεράνῃ ὅτι κατ' αὐτὴν θὰ συζητηθοῦν καὶ τὰ Βαλκανικὰ ζητήματα.

Βεβαίως εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς καταστάσεως τῆς χώρας του ἔκθεσιν, τὴν ὁποίαν θὰ κάμῃ ἕκαστος τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν, θὰ ὁμιλήσῃ καὶ περὶ τῶν Βαλκανικῶν πραγμάτων, ἐφ' ὅσον ἡ χώρα του εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς χερσονήσου τοῦ Αἵμου ἢ συνορεύει μὲ αὐτήν. Ἀπὸ τοῦ σημείου ὅμως αὐτοῦ μέχρι τῆς συζητήσεως καὶ τῆς λήψεως ἀποφάσεων, ὑπάρχει μεγάλο διάστημα, τὸ ὁποῖον μὲ ὁσηνδήποτε καλὴν θέλησιν, ἐκ μέρους οἱουδήτινος, δὲν δύναται νὰ συντομευθῇ.

Ἡ Μ. Ἀντὰντ ἔχει ἀρκετὰ ἄλλα ζητήματα ἐπὶ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ συζητήσῃ καὶ ν' ἀποφασίσῃ, ὥστε τὰ Βαλκανικά, ὡς μὴ ἔχοντα σχέσιν μὲ τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τοῦ συστήματος τῶν συμμαχιῶν τῆς Μ. Ἀντάντ, καὶ ὡς ἀφορῶντα δύο μόνον μέλη τοῦ συνασπισμοῦ τούτου, μοιραίως νὰ πίπτουν εἰς δευτέραν μοῖραν.

Ἡ συνδιάσκεψις ὅθεν τῆς Μ. Ἀντάντ, τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον παρουσιάζει ἦτο καὶ εἶνε ἀποκλειστικῶς σημασίας πολιτικῆς τῆς Κεντρῴας Εὐρώπης, ἐκτὸς ἐὰν ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ὑπερισχύσουν ἡ Ρουμανία πρὸ παντὸς καὶ ἡ Γιουγκοσλαυΐα καὶ εὐρυνθῇ ὁ κύκλος τῆς δράσεως τῆς Μ. Ἀντάντ καὶ ἐπεκταθῇ αὕτη καὶ ἐπὶ τῆς Βαλκανικῆς.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁπωσδήποτε ἐὰν ὑπάρχῃ τίποτε τὸ θετικὸν ἐν σχέσει μὲ τὰ Βαλκανικά, εἶνε ἡ διαπίστωσις ὅτι ὁ κ. Τιτουλέσκου καὶ ὁ κ. Μαρίγκοβιτς συνωμίλησαν ἐπ' αὐτῶν ἀνεξαρτήτως καὶ ἀδιαφόρως ἴσως τῆς Μ. Ἀντάντ, καὶ ὅτι ὁ κ. Ν. Τιτουλέσκου, ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρουμανίας, καλεῖται νὰ διαδραματίσῃ σπουδαῖον ῥόλον εἰς τὴν διευθέτησιν τῆς Βαλκανικῆς ἀνωμαλίας.

Εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦτο ἄγεται κανεὶς ἀπὸ τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν κατηγορηματικότητα τῶν ἐκφράσεων ἑνὸς βαρυσημάντου ἄρθρου, τὸ ὁποῖον δημοσιεύει ἡ «Ρουμανικὴ Ἀνεξαρτησία»,—τὸ ἡμιεπίσημον γαλλόφωνον ὄργανον τῆς κυβερνήσεως—ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἑλλὰς καὶ Γιουγκοσλαυΐα».

Ἡ «Ρουμανικὴ Ἀνεξαρτησία» δὲν δημοσιεύει διὰ πρώτην φορὰν ἀνυπόγραφον κύριον ἄρθρον ἐπὶ τῶν Βαλκανικῶν ζητημάτων [illegible] τῶν Ἑλληνοσερβικῶν ζητημάτων, ὡς αἱ κατωτέρω, [illegible] περικοπαί, γράφονται διὰ πρώτην φοράν.

Οὕτω ὁ ἀρθρογράφος, ἀφοῦ ἐκφράζει τὴν χαρὰν τῆς Ρουμανίας διότι συμφώνως πρὸς τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν, αἱ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γιουγκοσλαυΐας διαπραγματεύσεις θὰ καταλήξουν συντόμως εἰς τὸν τελικὸν διακανονισμὸν τῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἐκκρεμῶν διαφορῶν, γράφει τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Βαλκανικὴ πολιτικὴ τῶν τελευταίων ἐτῶν τοῦ κ. Μουσσολίνι, εἶχεν, εὐτυχῶς, ὡς πρῶτον ἀποτέλεσμα τὸ νὰ ἀνοίξῃ τὰ μάτια μερικῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τοῦ Βελιγραδίου, οἱ ὁποῖοι, μετὰ τὸν πόλεμον, ὠνειρεύοντο Γιουγκοσλαυϊκὴν ἐπὶ τῶν Βαλκανίων ἡγεμονίαν».

«Ἡ Ἰταλία—ἐξακολουθεῖ ὁ ἀρθρογράφος—κατώρθωσε νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἀγανακτήσεως ἥτις ἐπεκράτει ἐν Ἀθήναις καὶ Σόφιᾳ, συνεπείᾳ τῶν ἀξιώσεων τῆς Σερβίας. Διὰ τοῦτο αὐτὴ (ἡ Σερβία) ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν εἶδε τὸν ἑαυτόν της ἀπομονούμενον καὶ περιβαλλόμενον ὑπὸ ἐχθρότητος—πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τῶν Οὔγγρων—πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ τῶν Βουλγάρων καὶ πρὸς νότον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Εἰς τὰς κρισίμους της ταύτας στιγμὰς—ἐξακολουθεῖ τὸ ἄρθρον—ἡ Σερβία ὡς μόνον της στήριγμα εἶχε τὴν Μ. Ἀντὰντ καὶ τὴν ἄμεσον γειτονά της, τὴν Ρουμανίαν, ἀπαρασαλεύτως πιστὴν εἰς τοὺς συμμάχους της, ἡ ὁποία ὅμως δὲν ἠδύνατο παρὰ νὰ μείνῃ οὐδετέρα ἀπέναντι τῆς Ἑλληνοσερβικῆς διαφορᾶς, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἦτο πλέον ἡ πασιφανές, ὅτι τὸ δίκαιον ἀνῆκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα».

«Ἡ κυβέρνησις τοῦ Βελιγραδίου, ἀντιλαμβανομένη τὸν κίνδυνον, ἐπανῆλθε τότε εἰς τὴν μόνην φρόνιμον πολιτικὴν καὶ τὴν μόνην δυνατήν: τὰ Βαλκάνια εἰς τοὺς Βαλκανίους, μὲ ἴσα δικαιώματα δι' ὅλους, χωρὶς ὑπεροχὴν ἢ ἡγεμονίαν κανενὸς εἴδους».

Αἱ ἀνωτέρω περικοπαί, ὡς καὶ ἄλλαι τοιαῦται τοῦ ἰδίου ἄρθρου, ἐξηγοῦσαι ὅτι οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐσχημάτισαν μίαν σαφῆ ἰδέαν περὶ τοῦ πραγματικοῦ των συμφέροντος, μὲ ἐκδεδηλωμένον χαρακτῆρα ἀκριβοδικίας καὶ ἀντιλήψεως τῶν πραγματικῶν συμφερόντων τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν ἐκ μέρους τῆς Ρουμανίας, ἀποτελοῦν τὰ χαρακτηριστικώτερα μέρη τοῦ ἄρθρου τούτου τῆς «Ρουμανικῆς Ἀνεξαρτησίας», τοῦ ὁποίου ἡ σημασία ἔτι περισσότερον αὐξάνει δεδομένου ὅτι δημοσιεύεται ἀμέσως μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ κ. Τιτουλέσκου ἐκ Βελιγραδίου καὶ ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς νέας συναντήσεως τῶν κ. κ. Μαρίγκοβιτς καὶ Τιτουλέσκου.

Ἡ Ρουμανία, ἡ ὁποία πολλάκις μέχρι σήμερον εἶχε δείξει ἀδιαφορίαν διὰ τὰ Βαλκανικὰ ζητήματα, φαίνεται ὅτι ἀντελήφθη ὅτι ἡ ἀδιαφορία της αὐτὴ δὲν ἦτο σύμφωνος πρὸς τὰ συμφέροντά της καὶ τὴν παγίωσίν της, ἡ ὁποία μοιραίως ἐξαρτᾶται καὶ ἐκ τῆς ἐν τῇ Βαλκανικῇ καταστάσεως.

Βεβαίως αὐτὴ ἀντιλαμβάνεται ὅτι ἡ ἐν τῇ Βαλκανικῇ κατάστασις εἶνε πράγματι δυνατὸν νὰ παγιωθῇ ἐφ' ὅσον ἤθελον συνεννοηθῇ εἰλικρινῶς ἡ Ἑλλὰς μὲ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν, πρὸς ἀμφοτέρας τὰς ὁποίας συνδέεται ἡ ἰδία διὰ συνθηκῶν φιλίας, καὶ εἰς τὰς ὁποίας μοιραίως θὰ προστεθῇ ἐν τέλει καὶ ἡ Βουλγαρία, μὴ ἔχουσα ἄλλως πως νὰ πράξῃ.

Τὸ πᾶν ὅμως ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν Ἑλληνοσερβικὴν συνθήκην.

Καὶ ἄλλοτε εἴπομεν ὅτι, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ Ἑλληνοσερβικὴ συνεννόησις, ἡ Ρουμανία δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιδεικνύῃ τόσην ἐπιφυλακτικότητα.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ ἄρθρον τῆς «Ρουμανικῆς Ἀνεξαρτησίας» εἶνε δυνατὸν διττῶς νὰ ἐξηγηθῇ:

α') Ἢ ὅτι τὰ ὅσα λέγει περὶ τῆς ἀλλαγῆς τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς πολιτικῆς εἶνε ἀληθῆ καὶ ἐπομένως δὲν ὑπάρχει πλέον λόγος ἐπεμβάσεώς τινος, ὅπερ ἀπίθανον, ἢ

β') Ὅτι τὸ ὅσα ἀναγράφονται ἐν τῷ ἄρθρῳ δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν ἀλήθειαν, καὶ τότε ταῦτα γράφονται διὰ τοὺς ἔχοντας ὦτα ἀκούειν...

Εἴτε τὴν πρώτην ὅμως, εἴτε τὴν δευτέραν ἐξήγησιν δώσῃ κανεὶς εἰς αὐτό, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπομένει ὡς ἀπώτερον συμπέρασμα εἶνε, ὅτι ἡ Ρουμανία ἤρχισε, προκειμένου καὶ περὶ τῶν Βαλκανικῶν ὑποθέσεων, νὰ μεταχειρίζεται λεξιλόγιον καὶ ἐκφράσεις μὲ σαφὲς περιεχόμενον, ἄνευ περιστροφῶν.

Β. ΚΟΥΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΗΣ „ΠΡΩΪΑΣ"

Λόγῳ τυπογραφικοῦ ἀτυχήματος ἡ «Πρωΐα» ἠναγκάσθη χθὲς νὰ κυκλοφορήσῃ τὸ ἥμισυ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φύλλων της εἰς 4 σελίδας ἀντὶ τῶν συνήθων 8 τοιούτων.

Ἐξασφαλισθείσης ὅμως τῆς κανονικῆς ἐκτυπώσεως, σήμερον Δευτέραν ἐκδίδεται ὀκτασέλιδος, ἐπαναλαμβάνουσα ὁλόκληρον τὴν ὕλην τῶν 4 μὴ κυκλοφορησασῶν σελίδων.

Εἰς τὴν 5ην σελίδα ἀναδημοσιεύομεν δι' ὅσους ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας δὲν κατώρθωσαν χθὲς νὰ εὕρουν ὀκτασέλιδον «Πρωΐαν» τὰς χθεσινὰς συνεχείας τῶν «ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΩΝ» τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Πρίγκηπος Νικολάου, τῆς «ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΚΕΜΑΛΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ», τοῦ «ΓΥΡΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ» τοῦ Μπλάσκο Ἰμπάνιεθ καὶ τοῦ μυθιστορήματος «ΝΥΧΤΕΣ ΠΡΙΓΚΗΠΩΝ».

ΠΕΡΙ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΣΚΟΥΨΙΝΑΣ

ΜΟΝΟΝ ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΜΕΘΟΔΩΝ

Τὸ αἱματηρὸν δρᾶμα τῆς Σκουψίνας καὶ αἱ ἐπακολουθήσασαι εἰς Κροατίαν σκηναὶ ἀποτελοῦσι τὴν ἀπαρχὴν νέας φάσεως τὴν ὁποίαν λαμβάνει ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις τοῦ γείτονος κράτους. Ἡ κατάστασις αὕτη ἐδημιουργήθη τὴν ἐπομένην τῆς προσαρτήσεως εἰς τὴν Σερβίαν τῶν ὑπὸ τοὺς Αὐστριακοὺς καὶ Οὔγγρους σλαυϊκῶν χωρῶν. Οἱ παλαιοσέρβοι, ἠθέλησαν νὰ κηδεμονεύσουν τοὺς Κροάτας καὶ τοὺς Σλοβένους καθ' ὃν τρόπον ἔπραξαν καὶ διὰ τοὺς κατοίκους τῆς κατὰ τοὺς πολέμους 1912 καὶ 1913 προσαρτηθείσης εἰς τὴν Σερβίαν Μακεδονίας. Καὶ ἐφ' ὅσον ἡ στιβαρὰ χεὶρ τοῦ Νικολάου Πάσιτς διώκει τὸ τρισυπόστατον κράτος τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτο μὲν εὔκολον ἀλλὰ δὲν ἦτο καὶ ἀδύνατον. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου τούτου Σέρβου, ὁ ὁποῖος κατώρθωσε νὰ κρατηθῇ εἰς τὸ πολιτικὸν προσκήνιον τῆς χώρας του μόνος αὐτὸς ἐξ ὅλων τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν οἱ ὁποῖοι διεξήγαγον τὸν μέγαν πόλεμον εἰς ὅλα τὰ μετασχόντα εἰς αὐτὸν κράτη τῆς οἰκουμένης, τὰ νοτιοσλαυϊκὰ πράγματα, ἐξωτερικῶς καὶ ἐσωτερικῶς, ἤρχισαν νὰ λαμβάνουν τροπὴν πολὺ διάφορον ἐκείνης τὴν ὁποίαν ἤθελον οἱ Παλαιοσέρβοι, ὀνειρευόμενοι τὴν ἡγεμονίαν ἐν τῇ Βαλκανικῇ.

Εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἀνακωχῆς τοῦ μεγάλου πολέμου δύο συστήματα ἀλλὰ πρὸ παντὸς δύο ἰδέαι εὑρέθησαν ἀντιμέτωποι: Ἡ σλαυϊκὴ καὶ ἡ σερβική. Ἑστία τῆς πρώτης τὸ Ζάγκρεμπ, ἑστία τῆς ἄλλης τὸ Βελιγράδιον ἢ μᾶλλον ἡ Νύσσα. Ἡ μία ἐξεδηλώθη κατὰ τὸ μετὰ τὴν ἀνακωχὴν συνελθὸν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Κροατίας Ἐθνικὸν Συνέδριον, ἡ ἄλλη διὰ τοῦ συντάγματος τοῦ Βιντοβνταν τῆς 28 Ἰανουαρίου 1921. Ὑπερίσχυσεν ἡ σερβικὴ ἀντίληψις ἀλλ' ἡ κροατικὴ ἰδέα δὲν ἐσβέσθη. Τοὐναντίον μάλιστα. Ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἐρριζοβόλει περισσότερον καὶ ἡ σερβικὴ τραχύτης ἐχρησίμευσεν εἰς αὐτὴν ὡς θρεπτικὸν στοιχεῖον. Ἀκριβῶς ὅπως καὶ ἡ αὐστροουγγρικὴ πίστις ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐβλάστησε καὶ ἤνθισεν. Ἐνσαρκωτὴς τῆς ἰδέας ταύτης ὑπῆρξεν ὁ Στέφανος Ράδιτς, γέννημα τῆς Κροατικῆς γῆς καὶ θρέμμα τῶν αὐστριακῶν φυλακῶν ἐν ταῖς ὁποίαις διῆλθε τὴν νεότητά του κηρύσσων τὸν σλαυϊσμόν. Ὅπως ἡ αὐστροουγγρικὴ ἀστυνομία ἐστάθη ἀνίκανος νὰ σβύσῃ τὴν φλόγα τῆς ἀνησύχου ψυχῆς του οὕτω καὶ ἡ σερβικὴ «Λευκὴ χεὶρ» δὲν κατώρθωσε παρ' ὅλας τὰς ἀπεγνωσμένας προσπαθείας της νὰ τὸν καταστήσῃ ὑποχείριον. «Ἂν καὶ παρῆλθον πεντήκοντα περίπου ἔτη, μοὶ ἔλεγεν εἰς μίαν ὑπερτεράσωρον συνομιλίαν μας ἐν Βελιγραδίῳ ὅταν μετεῖχε τῆς τελευταίας ὑπὸ τὸν Νικόλαον Πάσιτς κυβερνήσεως, εἰς τὰ ὦτά μου ἀντηχεῖ ἀκόμη τὸ ῥάπισμα τὸ ὁποῖον κατέφερεν ἡ κρατοῦσά με εἰς τὰς ἀγκάλας της μήτηρ μου ἐπὶ τῶν παρειῶν ἀνωτέρου Αὐστριακοῦ ἀστυνομικοῦ προσπαθήσαντος νὰ τὴν ἐμποδίσῃ ὅπως πλησιάσῃ τὸν εἰς Ζάγκρεμπ μεταβάντα αὐτοκράτορα Φραγκῖσκον Ἰωσὴφ καὶ ἐκθέσῃ εἰς αὐτὸν τὰς ἐναντίον τῶν συμπατριωτῶν της Κροατῶν ὑπερβασίας τῶν ὀργάνων του. Καὶ τώρα ὁ ἀγὼν τῶν Κροατῶν δὲν ἔληξεν. Ἔχομεν ἀκόμη πολὺν δρόμον ἐμπρός μας».

Ἡ μεταξὺ ὅμως Κροατῶν καὶ Σέρβων ἀντίθεσις ἡ ὁποία ἐκορυφώθη προχθὲς εἰς τὴν Σκουψίναν ἐκδηλωθεῖσα διὰ τοσοῦτον ἀγρίου τρόπου ἀφορᾷ μόνον εἰς τὰ μέσα καὶ τὴν μέθοδον ἀλλ' ὄχι καὶ εἰς τὸν σκοπόν. Σκοπὸς ἀμφοτέρων εἶνε εἷς καὶ ὁ αὐτός: Ἡ ἕνωσις ὅλων τῶν Σλαύων τοῦ Νότου εἰς ἓν ἐθνικὸν συγκρότημα τὸ ὁποῖον νὰ κυριαρχήσῃ εἰς τὰ Βαλκάνια, τὸ Αἰγαῖον καὶ τὴν Ἀδριατικήν. Κατὰ τὴν σερβικὴν ἀντίληψιν ὁ σκοπὸς οὗτος θὰ ἐπιτευχθῇ δι' αὐστηροῦ συγκεντρωτικοῦ συστήματος, διὰ τῶν ὅπλων, διὰ τοῦ μιλιταρισμοῦ, διὰ τῆς τυφλῆς ὑπακοῆς ὅλων τῶν ἀποτελούντων τὸ Τριαδικὸν Βασίλειον στοιχείων εἰς τὸ Βελιγράδιον. Κατὰ τὴν κροατικὴν ἀντίληψιν ὁ σκοπὸς οὗτος δὲν ἐπιτυγχάνεται εἰμὴ διὰ τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως, διὰ τῆς συμπήξεως ὁμοσπονδίας ἐν τῇ ὁποίᾳ ἑκάστη διακλάδωσις τῶν Σλαύων, δηλαδὴ τῶν Σέρβων, Κροατῶν, Σλοβένων καὶ τῶν Βουλγάρων θὰ ἀποτελέσῃ ἰδίας διοικητικὰς ὀντότητας, διοικουμένας ἀναλόγως τῶν ἐθίμων, τοῦ βαθμοῦ τοῦ πολιτισμοῦ των, τῆς ἰδιοσυστάσεως αὐτῶν. Τὴν σπάθην τῆς «Νάροδνα Ὀντμπρανα» καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς «Λευκῆς Χειρὸς» θὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ ἄροτρον καὶ ἡ παραγωγή. Τὸ Βασίλειον τῶν Σέρβων, Κροατῶν καὶ Σλοβένων θὰ ἀντικαταστήσῃ ἡ Ὁμοσπονδία τῶν Σλαύων τοῦ Νότου ὑπὸ τὸ αὐτὸ σκῆπτρον τῶν Καραγεώργη—Πέτροβιτς, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ Σέρβος δὲν θὰ διοικῇ τὸν Κροάτην καὶ τὸν Σλοβένον ἀλλ' ὁ Κροάτης τὸν Κροάτην, ὁ Σλοβένος τὸν Σλοβένον, καὶ ὁ Σέρβος τὸν Σέρβον.

Αὕτη εἶνε ἡ ῥιζικὴ ἀντίθεσις τῆς ὁποίας αἱ ποικιλόμορφοι ἐκδηλώσεις συνταράσσουν τὸ γειτονικὸν κράτος. Ἀντίθεσις μεθόδων ἀλλ' ὄχι ἀντίθεσις σκοπῶν.

Ν. Κ. ΒΕΡΡΟΣ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΠΟΚΗΡΥΞΙΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΠΡΟΧΩΡΕΙ Η ΕΔΡΑΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΚΕΛΛΟΓΚ, ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

Εἶνε γνωστὸν ὅτι κατ' Ἰούνιον τοῦ 1927 ὁ κ. Μπριάν, ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας, ἔκαμε μίαν ἱστορικὴν πρότασιν πρὸς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Ἐπρότεινεν ὅπως αἱ δύο χῶραι συνάψουν συνθήκην διὰ τῆς ὁποίας θὰ κατεδίκαζον τὸν πόλεμον καὶ θὰ παρῃτοῦντο αὐτοῦ ὡς ὀργάνου ἐθνικῆς πολιτικῆς εἰς τὰς ἀμοιβαίας σχέσεις των. Ἡ πρότασις αὕτη ἐξητάσθη ἐπιμελῶς ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ὅσον περισσότερον τὴν ἐμελετήσαμεν, τοσούτῳ μᾶλλον ἐπείσθημεν ὅτι, διὰ νὰ τὴν ἐφαρμόσωμεν κατὰ τὸν ἐπωφελέστερον τρόπον, ἡ ἰδέα ἥτις ἐνέπνεε τὸν κ. Μπριὰν ἔδει νὰ εὐρυνθῇ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ὄχι μόνον ἡ Γαλλία καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ἀλλὰ ὅλαι αἱ Δυνάμεις νὰ δυνηθοῦν νὰ μετάσχουν μιᾶς τοιαύτης συνθήκης. Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις εἰδοποιήθη περὶ τῆς γνώμης μας καὶ ἐπὶ πολλοὺς μῆνας ἀντηλλάξαμεν διακοινώσεις μετ' αὐτῆς ἐπὶ τοῦ γενικοῦ τούτου θέματος. Τέλος, τὴν 13 Ὀκτωβρίου 1927, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, μὲ τὴν πλήρη ἐπιδοκιμασίαν τῆς Γαλλίας, διεβίβασαν, πρὸς ἐξέτασιν, εἰς τὴν βρεττανικήν, τὴν γερμανικήν, τὴν ἰταλικὴν καὶ τὴν ἰαπωνικὴν κυβερνήσεις, τὸ κείμενον τῶν διπλωματικῶν διακοινώσεων, αἵτινες ἀντηλλάγησαν πρότερον μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων. Συγχρόνως, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ἐνεργοῦσαι ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας, ὑπέβαλον εἰς τὰς κυβερνήσεις ταύτας ἕνα προκαταρκτικὸν σχέδιον συνθήκης περὶ παραιτήσεως ἀπὸ τοῦ πολέμου, ἀποτελοῦν εἰς τὰς γενικάς του γραμμὰς τὸ παρασκευασθὲν πρὸς ὑπογραφὴν ὑπόδειγμα. Αἱ τέσσαρες ἐν λόγῳ κυβερνήσεις παρεκλήθησαν νὰ γνωρίσουν ἂν ἦσαν ὑπὲρ τῆς συνάψεως μιᾶς τοιαύτης συνθήκης.

Ἐνθαρρυντικαὶ ἀπαντήσεις ἐλήφθησαν καὶ παρὰ τῶν τεσσάρων. Ὅλοι ἐνέκριναν ἐγκαρδίως τὴν ἀρχὴν τὴν τεθεῖσαν ὡς βάσιν τῆς ἀμερικανικῆς προτάσεως καὶ ἐτόνισαν ὅτι ἐπεθύμουν εἰλικρινῶς νὰ συνεργασθοῦν διὰ τὴν σύναψιν μιᾶς συνθήκης καταλλήλου διὰ τὴν παραίτησιν ἀπὸ τοῦ πολέμου. Ἡ βρεττανικὴ κυβέρνησις ἐπληροφόρησε τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὅτι ἐφρόνει ὅτι οὐδεμία ὑποχρέωσις τὴν ἠμπόδιζε νὰ ὑπογράψῃ συνθήκην ὁμοίαν πρὸς τὴν ὑφ' ἡμῶν προταθεῖσαν: ἐτόνισεν, ἐπὶ πλέον, ὅτι αἱ κυβερνήσεις τῶν Κτήσεων καὶ τῶν Ἰνδιῶν θὰ ἦσαν εὐτυχεῖς ἂν συγκατελέγοντο, ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους, μεταξὺ τῶν ἀρχικῶν ὑπογραφέων τῆς συνθήκης· ἐφ' ὃ καὶ αἱ ἀναγκαῖαι προσκλήσεις ἀπεστάλησαν εἰς τὰς κυβερνήσεις τοῦ Καναδᾶ τοῦ ἐλευθέρου Ἰρλανδικοῦ Κράτους, τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς, τῆς Αὐστραλίας, τῆς Νέας Ζηλανδίας καὶ τῶν Ἰνδιῶν. Αἱ ἀπαντήσεις, τὰς ὁποίας ἐλάβομεν, δεικνύουν ὅτι αἱ διάφοροι αὗται κυβερνήσεις ἐπιδοκιμάζουν ἐγκαρδίως τὸ σχέδιον καὶ εἶνε ἕτοιμαι νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν διαπραγμάτευσιν μιᾶς συνθήκης οἵαν ἐπρότειναν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι. Ἄλλαι χῶραι ἐδήλωσαν, ὑπὸ τίτλον πληροφοριακόν, ὅτι ἐπεθύμουν νὰ μετάσχουν μιᾶς συνθήκης περὶ παραιτήσεως ἀπὸ τοῦ πολέμου, ἐλπίζω δὲ βασίμως ὅτι θὰ κατορθώσωμεν συντόμως νὰ πραγματοποιήσωμεν συμφωνίαν περὶ τοῦ ἀκριβοῦς κειμένου, τὸ ὁποῖον θὰ υἱοθετηθῇ.

Ἡ δύναμις τῆς κοινῆς γνώμης εἰς τὴν χώραν ταύτην καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐγένετο ἤδη αἰσθητή. Ἀναντιρρήτως οἱ λαοὶ τοῦ σύμπαντος φαίνονται ἐπιθυμοῦντες ὅπως αἱ κυβερνήσεις των παραιτηθοῦν τοῦ πολέμου κατὰ τὸν ἀποτελεσματικώτερον δυνατὸν τρόπον.

Ἡ συνθήκη κατὰ τοῦ πολέμου, τὴν ὁποίαν ἐπρότειναν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ ἥτις, ὅπως εἶπα, ἔχει τὴν γένεσίν της εἰς τὰς προτάσεις τὰς γενομένας ὑπὸ τοῦ κ. Μπριὰν πρὸ ἔτους, εἶνε ἁπλῆ καὶ βαίνει κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸν σκοπόν. Ἡ μεγάλη σύλληψις τοῦ Γάλλου ὑπουργοῦ ἐνεπνεύσθη ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀμφιβολίας ὑπὸ τοῦ βαθέος πόθου τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ—καθὼς καὶ τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν λαῶν—ὅπως ἀποφύγῃ νέον κατακλυσμόν. Εἶνε ἀξιοσημείωτον ὅτι ἀπὸ τοῦ πολέμου ἡ Εὐρώπη κατέβαλε πολλαπλᾶς προσπαθείας τεινούσας εἰς τὴν γαλήνευσιν τῶν κρατικῶν καὶ ἐθνικῶν ἐχθροπαθειῶν, εἰς τὸν διακανονισμὸν τῶν διεθνῶν διαφορῶν καὶ εἰς τὴν πρόληψιν τοῦ πολέμου. Ἐκεῖνο ποὺ πιστεύω—καὶ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κυβερνήσεων τὸ πιστεύουν ἐπίσης—εἶνε ὅτι ἓν εἰσέτι βῆμα ἔδει νὰ ἐπιτελεσθῇ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην, τουτέστι μία ἁπλῆ δήλωσις κατὰ τοῦ πολέμου, ὡς μέσου διακανονισμοῦ τῶν διεθνῶν διαφορῶν. Ἀφ' ὅτου ἡ συζήτησις αὕτη ἤρχισε μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἡ ἰδέα προσέλαβεν ἰσχὺν ὁλονὲν αὔξουσαν πρὸ τῶν ὀμμάτων τῆς κοινῆς γνώμης τῆς ὑφηλίου. Ὅταν ῥίψῃ τις ἓν βλέμμα πρὸς τὰ ὀπίσω ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῶν τεσσάρων ἐτῶν τοῦ ἄνευ προηγουμένου μακελλειοῦ, τὸ ὁποῖον ἀφῆκεν ὡς κληρονομίαν τὴν ἀπόγνωσιν καὶ τὸν θάνατον, δὲν ἠμπορεῖ νὰ πιστεύσῃ ὅτι οἱ λαοὶ θὰ διστάσουν νὰ ἀναλάβουν τὴν ὑποχρέωσιν, ὑπὸ τοὺς πλέον κατηγορηματικοὺς καὶ πανηγυρικοὺς ὅρους, ὅπως παραιτηθοῦν τῆς προσφυγῆς εἰς τὸν πόλεμον.

Ὑπάρχουν φυσικὰ ἄτομα κυνικά, τὰ ὁποῖα συκοφαντοῦν ὅλας τὰς καταβαλλομένας προσπαθείας διὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν δυνατοτήτων τοῦ πολέμου καὶ τὰ ὁποῖα, ἰδίως, ὑποτιμοῦν τὰς σημερινὰς διαπραγματεύσεις. Ὑπάρχουν ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν εἰς τὸν πόλεμον ὡς εἰς θεσμὸν καὶ τῶν ὁποίων ἡ ὑποστήριξις, καὶ ἂν τὴν παράσχουν, θὰ εἶνε ψυχρὰ καὶ ἀπρόθυμος· ἀλλὰ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἐκεῖνοι ἐξ ἡμῶν, οἵτινες πιστεύουν ἐξ ὅλης καρδίας εἰς τὴν κίνησιν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, δὲν εἶνε ὀλιγώτερον ρεαλισταί. Γνωρίζομεν ὅτι οἱ λαοὶ ποθοῦν τὴν εἰρήνην καὶ φοβοῦνται πᾶσαν νέαν διεθνῆ σύρραξιν. Γνωρίζομεν ὅτι οἱ λαοὶ καθιστοῦν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀκουστὴν τὴν φωνήν των καὶ ὅτι αἱ κυβερνήσεις ἀνταποκρίνονται περισσότερον πρὸς τὰς ἐπιθυμίας των. Εὑρίσκομεν τώρα τοὺς λαοὺς καὶ τὰς κυβερνήσεις ἡνωμένους εἰς ἕνα κοινὸν καὶ εἰλικρινῆ πόθον νὰ προλάβουν, ἐν ὅλῳ τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, τὴν ἐξαπόλυσιν παντὸς πολέμου εἰς οἱονδήποτε σημεῖον, καὶ ἐξετάζοντας σοβαρῶς ποία εἶνε ἡ καλυτέρα μορφὴ πολυμεροῦς συνθήκης, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ υἱοθετήσουν διὰ νὰ καταστήσουν τοὺς πόθους των πραγματικότητα. Εὑρισκόμεθα πρὸ μιᾶς ἐκ τῶν συγκινητικωτέρων ἐκδηλώσεων τῆς πνευματικῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅσον παρέρχεται ὁ καιρός, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διαπραγματεύσεών μας, ἐκδηλοῦται ἐπιμονὴ ὄχι ἐπὶ στενῶν τεχνικῶν ἀπόψεων νομικοῦ χαρακτῆρος, ἀλλ' ἐπὶ τῶν εὐρειῶν ἀρχῶν, αἵτινες ἀποτελοῦν τὴν βάσιν ὅλης τῆς ἰδέας. Τὴν εἰρήνην καὶ ὄχι τὸν πόλεμον ἐπιζητοῦμεν νὰ διαιωνίσωμεν καὶ εἶμαι στερρῶς πεπεισμένος ὅτι ἡ δήλωσις κατὰ τοῦ πολέμου, ἁπλῆ, βαίνουσα κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸν σκοπὸν καὶ ἄνευ ἀμφιλογιῶν, τὴν ὁποίαν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐδανείσθησαν παρὰ τοῦ κ. Μπριὰν καὶ συμπεριέλαβον εἰς τὸ σχέδιον συνθήκης των, εἶνε ἐκείνη ἥτις ἔχει τὴν μεγαλυτέραν ἠθικὴν ἀξίαν καὶ τὴν ὁποίαν, τελικῶς, θὰ ἀσπασθοῦν οἱ ἐνδιαφερόμενοι λαοί. Δὲν ἔχει κεκρυμμένην ἔννοιαν. Εἶνε εὐκόλως νοητή.

Ὑπὸ τοιούτους ὅρους, εἶνε ἆρά γε ὑπερβολικὸν νὰ ἐλπίζῃ τις ὅτι ὅλαι αἱ κυβερνήσεις θὰ δυνηθοῦν, εἰς προσεχὲς μέλλον, νὰ κρίνουν ἑαυτὰς εἰς θέσιν νὰ ὑπογράψουν μετὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν μίαν συνθήκην διὰ τῆς ὁποίας θὰ δηλοῦμεν ὅλοι, ἐν ὀνόματι τῶν οἰκείων λαῶν, ὅτι καταδικάζομεν τὴν προσφυγὴν εἰς τὸν πόλεμον διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν διεθνῶν διαφορῶν, ὅτι παραιτούμεθα τοῦ πολέμου ὡς ὀργάνου ἐθνικῆς πολιτικῆς εἰς τὰς ἀμοιβαίας σχέσεις μας, καὶ θὰ συμφωνήσωμεν ὅπως ὁ διακανονισμὸς τῆς λύσεως ὅλων τῶν διαφορῶν ἢ διενέξεων οἱασδήποτε φύσεως ἢ οἱασδήποτε προελεύσεως καὶ ἂν εἶνε, αἵτινες ἐνδέχεται νὰ προκύψουν μεταξὺ ἡμῶν, ἐπιζητῆται πάντοτε δι' εἰρηνικῶν καὶ μόνον μέσων; Δὲν πιστεύω νὰ εἶνε ὑπερβολικὴ ἡ ἐλπὶς ὅτι μία τέτοια συνθήκη θὰ ὑπογραφῇ.

Ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι ἦλθεν ὁ καιρὸς ποὺ πρέπει νὰ παραιτηθῶμεν φανερὰ τοῦ πολέμου ὡς ὀργάνου ἐθνικῆς πολιτικῆς, ἵνα αἱ εἰρηνικαὶ καὶ φιλικαὶ σχέσεις αἱ ὑφιστάμεναι σήμερον μεταξὺ τῶν λαῶν δυνηθοῦν νὰ καταστοῦν διαρκεῖς. Εἶμαι, πρὸς τούτοις, πεπεισμένος ὅτι ὅλαι αἱ μεταβολαὶ τῶν σχέσεων τούτων δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιδιωχθοῦν ἢ δι' εἰρηνικῶν μέσων καὶ νὰ πραγματοποιηθοῦν δι' εἰρηνικῶν καὶ ὁμαλῶν μεθόδων· καὶ πᾶν ἔθνος ὅπερ, κατόπιν, θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ ἐθνικά του συμφέροντα προσφεῦγον εἰς τὸν πόλεμον θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποστερηθῇ τῶν εὐεργετημάτων καὶ τῶν ἐγγυήσεων τῶν ἐξασφαλιζομένων διὰ τῆς προτεινομένης συνθήκης. Ἰδοὺ ποῖος εἶνε ὁ σκοπὸς τῶν διαπραγματεύσεων, αἵτινες διεξάγονται σήμερον μεταξὺ δεκαπέντε Δυνάμεων.

J. M. KELLOGG

ΕΠΙΛΕΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ„

Η ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ κ. ΠΑΥΛΟΒΣΚΙ

Δύναται τις νὰ εἶνε ὀπαδὸς τῆς «ἐλευθέρας ἀνταλλαγῆς» ἢ τοῦ «προτεξιονισμοῦ», δὲν δύναται ὅμως νὰ ἀρνηθῇ τὴν εὐγλωττίαν τῶν γεγονότων. Ἡ συνθήκη τῶν Βερσαλλιῶν ἐπολλαπλασίασε τὸν ἀριθμὸν τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, καὶ ἕκαστον ἐκ τούτων ἔσπευσε νὰ ὑψώσῃ εἰς τὰ σύνορά του ὑψηλὰ φορολογικὰ τείχη, ἀληθῆ συρματοπλέγματα ἱκανὰ νὰ παρεμποδίζουν τὴν εἴσοδον τῶν ἐξωτερικῶν ἐμπορευμάτων. Ἔπρεπεν ὅμως νὰ δικαιολογήσουν εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κόσμου τὴν ὤθησιν ταύτην τῶν προστατευτικῶν, ἢ μᾶλλον τῶν ἀπαγορευτικῶν, μέτρων: Προέβαλον τὴν ἀνάγκην διὰ τοὺς λαοὺς νὰ παράγουν ἐν ὅλῳ τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ τὰ ἐμπορεύματα τῶν ὁποίων εἶχον ἀνάγκην, τὴν ἀπαλλαγὴν ἐκ τῆς ξενικῆς οἰκονομικῆς ἡγεμονίας, τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἀνεφοδιασμοῦ αὐτῶν. Ἐν τούτοις παρέλειψαν νὰ παρατηρήσουν ὅτι ἡ ἀληθῶς πολεμικὴ πολιτικὴ αὕτη ἔσχεν ὡς συνέπειαν μίαν σχεδὸν παγκόσμιον ὑπερπαραγωγήν, καὶ τὴν γενικὴν κρίσιν ἐκ τῆς ὁποίας μαστίζεται ἡ Εὐρώπη.

Ἡ γηραιὰ ἤπειρος ὁμοιάζει σήμερον πρὸς μεσαιωνικὸν βασίλειον κεκαλυμμένον ἀπὸ προμαχῶνας, ἐπάλξεις καὶ πολεμίστρας. Ἡ ἐντύπωσις αὕτη ἐξήχθη ἐμφανῶς ἐκ τῆς περιγραφῆς τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἐσχάτως μέλος τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου εἰς τὸ συνέδριον τῆς Διεθνοῦς κοινοβουλευτικῆς Ἑνώσεως, ἐν τῇ γαλλικῇ Γερουσίᾳ.

Ἐκαρπώθησαν τοὐλάχιστον ὀφέλη ἐκ τῆς τελωνειακῆς ταύτης φορολογίας; Ἴσως οἱ προϋπολογισμοὶ νὰ ἀπεκόμισαν σημαντικὰς εἰσπράξεις. Ἀλλ' ἐξ ἀντιθέτου ὁποῖα κακὰ ἐπροξενήθησαν ὑπὸ τοῦ κύματος τοῦ προτεξιονισμοῦ! Τοῦ πλείστου τῶν χωρῶν ὄντος ὑποχρεωμένου νὰ δανείζεται ἔξωθεν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, τὰς πρώτας ὕλας, ἀνετιμήθησαν αὐτομάτως αἱ δαπάναι παραγωγῆς. Ἡ ἀνατίμησις αὕτη περιέστειλε τὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν τῆς καταναλώσεως. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐξαγωγὴ πρέπει νὰ στηρίζεται ἀναγκαίως ἐπὶ σταθερᾶς ἐσωτερικῆς καταναλώσεως, περιώρισαν διὰ τούτου τὰς ἐξωτερικὰς ἀγοράς. Ὁ περιορισμὸς οὗτος τῶν ἀγορῶν ἐπήγαγε τελικῶς τὴν ὀπισθοδρόμησιν τῆς παραγωγῆς.

Ἐξ ἄλλου, δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι τὰ ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς φορολογίας τῶν γειτόνων των δοκιμαζόμενα κράτη δὲν μένουν χωρὶς νὰ μεταχειρισθοῦν ἀντίποινα. Λαμβάνουν φυσικῷ τῷ λόγῳ τὰ ἀντίστροφα μέτρα. Ἡ προσεκτικὴ ἐξέτασις τῶν δασμῶν οἵτινες ἐτέθησαν εἰς ἰσχὺν παρὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν καταδεικνύει ἀναμφισβητήτως ὅτι τὰ φαινομενικὰ κέρδη τὰ ὁποῖα προσπορίζουν οἱ τελωνειακοὶ φραγμοὶ εἰς τὴν οἰκονομίαν ἑνὸς ἔθνους, ἀντισταθμίζονται παρὰ τῶν βαρῶν ἅτινα ἐπιβάλλονται εἰς ταύτην ὑπὸ τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν τῶν ἄλλων. Τὸ ἀποτέλεσμα ἐν τελικῇ ἀναλύσει, ἐμφανίζεται ὡς καθαρῶς ἀρνητικόν.

Δυνάμεθα, λοιπόν, νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι τὸ τοιουτοτρόπως καθιερωθὲν σύστημα ἐχρεωκόπησεν, ἀφῆνον ὄπισθέν του ἐρείπια. Ἡ οἰκονομικὴ ἀστάθεια ὑπὸ τὴν ὁποίαν διάγει ἡ Εὐρώπη, ἡ ἀκρίβεια τοῦ βίου, ἡ ὁποία ἐξαντλεῖ τὰ ἔθνη, εἶναι ἀποτελέσματα τῆς ἀκράτου «προστατευτικότητος», ἥτις ὑπῆρξεν ἐξ ἴσου ἐπιβλαβὴς διὰ τὸν καταναλωτήν, ὅσον καὶ τὸν παραγωγόν. Δὲν πρέπει δὲ νὰ ἀπατώμεθα ἐπὶ τοῦ προκειμένου: Ἡ ἐνεστῶσα τελωνειακὴ πολιτική, διὰ τὴν ὁποίαν κατηγόρησε τὸν κόσμον ἐπὶ παραφροσύνῃ ἐπιφανὴς Γερμανὸς βιομήχανος καὶ ἐπιστήμων, ἐὰν δὲν διευθετηθῇ, θὰ ἀποτελέσῃ τὸ προοίμιον ἐνόπλων συγκρούσεων ἢ κοινωνικῶν κρίσεων, σχετικῶς προσεχῶν, καὶ περὶ τῶν ὁποίων δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι θὰ ἀποβοῦν καταστρεπτικαί.

Ἦτο λοιπὸν λογικὸν νὰ διαγραφῇ ἐν Εὐρώπῃ κίνησις πρὸς σωτηρίαν τῆς εἰρήνης καὶ ἀποκατάστασιν τῆς ἀνατραπείσης ἰσορροπίας διὰ τῆς ἐφαρμογῆς νέων τύπων, καλλίτερον πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς παρούσης ὥρας προσαρμοζομένων. Οὕτως ἐγεννήθη ἡ ἰδέα τῆς «Εὐρωπαϊκῆς Τελωνειακῆς Ἑνώσεως» περὶ τὸ τέλος τοῦ 1926. Ἀναμφιβόλως μία τόσον βαθεῖα μεταμόρφωσις δὲν πρέπει νὰ εἶναι βεβιασμένη. Τὰ συμφέροντα τοῦ παραγωγοῦ δὲν πρέπει νὰ θυσιασθοῦν εἰς τὰ τοῦ καταναλωτοῦ, καθόσον, ἐπειδὴ ἀντικείμενον πάσης ἐργασίας εἶναι τὸ κέρδος, ἡ παραγωγὴ παραλύουσα θὰ ἐξηντλεῖτο καὶ ἐκ τούτου θὰ προέκυπτεν ἡ ἐθνικὴ πενία καὶ τὸ παρακολούθημά της: ἡ ἐλάττωσις τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῶν καταναλωτῶν. Πρέπει νὰ προχωρήσωμεν μὲ μέτρον, βαθμηδόν, ἄνευ οἱασδήποτε σπουδῆς. Ἀκριβῶς δὲ τοὺς διαδοχικοὺς τούτους σταθμοὺς πρέπει νὰ μελετήσωμεν καὶ νὰ παρασκευάσωμεν. Πρὸς τοῦτο μία ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, συνενοῦσα τὰς πλέον διαφορετικὰς τάξεις, τὰς πλέον ἀντιτιθεμένας πολιτικὰς πεποιθήσεις, φαίνεται προτιμοτέρα τῆς κρατικῆς τοιαύτης, ὅπως ἡ προκαταρκτικὴ σύναψις συμφωνιῶν, οἵα ἡ τοῦ χάλυβος, ἀποτελεῖ τὴν καλλιτέραν ἐγγύησιν, ὅτι αἱ κυβερνήσεις ὑπογράφουσαι τὰς συμβάσεις, αἵτινες θὰ τὰς παρατείνουν, δὲν θὰ παραβλάψουν σοβαρὰ βιομηχανικὰ συμφέροντα.

Ἴσως ἰσχυρισθοῦν τινές, ὅτι αἱ Τελωνειακαὶ Ἑνώσεις, αἵτινες θὰ συναφθοῦν βαθμηδόν, εἶναι ἀπραγματοποίητοι. Τὸ παράδειγμα τῆς παλαιᾶς Γερμανικῆς Τελωνειακῆς Ἑνώσεως (Τσολφεράϊν), καὶ αἱ Τελωνειακαὶ Ἑνώσεις τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Σάρ, τοῦ Βελγίου καὶ τοῦ Λουξεμβούργου, τῆς Ἐσθονίας καὶ τῆς Λιθουανίας, ἀποδεικνύουν τὸ ἐναντίον.

Ἡ δυνατότης τῆς ἀπολήξεως εἰς ἀπτὰ ἀποτελέσματα προεκάλεσε τὴν ἵδρυσιν Ἐθνικῶν Ἐπιτροπῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τελωνειακῆς Ἑνώσεως ἐν Γαλλίᾳ, ἐν Γερμανίᾳ, ἐν Οὐγγαρίᾳ, ἐν Αὐστρίᾳ. Νέαι ὁμάδες ὀργανοῦνται ἐν Βελγίῳ, ἐν Ὁλλανδίᾳ, ἐν Ἑλβετίᾳ, ἐν Ἑλλάδι, ἢ θὰ ὀργανωθοῦν αὔριον ἐν Ἰταλίᾳ, ἐν Ἱσπανίᾳ, ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ἀκόμη μίαν φορὰν ἡ ἀνάγκη δημιουργεῖ τὸ ὄργανον. Ἤδη, ἐμβριθὴς ἐξέτασις ἀπεκάλυψεν, ὅτι αἱ βασικαὶ βιομηχανικαὶ συμφωνίαι, εἶναι εὐχερέστερον ἐκτελεσταὶ ἀπὸ ὅ,τι ἐφανταζόμεθα. Τοιουτοτρόπως ἡ καλὴ πίστις καὶ ἡ ἀμεροληψία καταυγάζουν τὸν ὁρίζοντα. Ἦτο καιρὸς νὰ κατανοηθῇ ὅτι εἰς ἐποχὴν τόσον διάφορον τοῦ παρελθόντος, ἐπιβάλλονται μέθοδοι ἐξελίξεως, διεθνοῦς συνεργασίας καὶ συνεχοῦς προόδου.

Ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, ν' ἀδιαφορήσῃ πρὸς κίνησιν, οἵα ἡ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τελωνειακῆς Ἑνώσεως. Χώρα κατ' οὐσίαν γεωργικὴ — ὁλόκληρος ἡ ἱστορία της ἀποτελεῖ περιφανῆ ἀπόδειξιν τούτου — εἶναι φυσικῶς προπαρεσκευασμένη διὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας τῶν ἀνταλλαγῶν· αἱ ἐξαγωγαὶ αὐτῆς φέρονται κυρίως ἐπὶ τῶν οἴνων, τῶν ξηρῶν καρπῶν, προϊόντων, ἅτινα προσκρούουν συχνότατα εἰς τὸ ἐμπόδιον τῶν φορολογικῶν φραγμῶν. Ἔχει συνεπῶς κεφαλαιῶδες συμφέρον διὰ τὸν περιορισμὸν καὶ τὴν βαθμιαίαν κατάλυσιν τῶν ἐν λόγῳ συρματοπλεγμάτων. Ἐπιβάλλεται διὰ τὴν ἀναγκαίαν προσέγγισιν τῶν λαῶν, ἵνα οἱ πλέον στενοχωρούμενοι ἐκ τῶν τελωνειακῶν νομοθεσιῶν δώσουν πρῶτοι τὸ παράδειγμα. Ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ λείψῃ ν' ἀναλάβῃ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης, πρωτοβουλίαν, ἡ ὁποία θὰ τὴν βοηθήσῃ νὰ ἐπανακτήσῃ τὴν θέσιν, ἣν κατεῖχε ποτὲ εἰς τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον.

AUGUSTE PAWLOWSKI
Καθηγητὴς τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Ἀνωτέρων Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΦΘΟΝΟΣ

Ξαπλωμένος σὲ τέσσερης (4) καρέκλες, καὶ ξανεμιζόμενος μὲ μιὰ ἐφημερίδα, ἐδιάβαζε τὰ νέα τοῦ Νόμπιλε καὶ μοῦ εἶπε:

—Ὅλος ὁ κόσμος ἀνησυχεῖ γιὰ τὸν Νόμπιλε, ὅλοι συλλογίζονται τὴν τραγική του θέσι, ὁ ἴδιος ἐξαποστέλλει σήματα κινδύνου πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις, καὶ ἐγὼ σὲ βεβαιῶ ζηλεύω τὴν τύχη του, ὅταν συλλογίζωμαι ὅτι ἔχω ἀλλάξει τέσσερα μαντήλια ἀπ' τὸ πρωΐ, ἔχω φάει ἔξη παγωτά, ἤπια ἀναρίθμητα ποτήρια νεροῦ παγωμένου, καὶ θὰ ξεκινήσω νὰ πάω σὲ λιγάκι νὰ κοιμηθῶ εἰς τὴν κάμινον τῶν Τριῶν Παίδων τῆς Ἁγίας Γραφῆς ποὺ λέγεται κάμαρα! Μὰ εἶναι κατάστασις αὐτή, βρὲ ἀδερφέ;

—Εἶσαι παράξενος! τοῦ εἶπα. Σήμερα δὲν κάνει ζέστη, εἶναι τόση δροσιά! Φυσάει ἕνα τόσο εὐχάριστο ἀεράκι!... Τί ἄλλο θέλεις;

Διέστειλε τὸ στόμα του σὲ περιφρονητικὸ μειδίαμα, ἤπιε ἕνα ποτῆρι παγωμένο νερὸ ποὺ τὸ ἔφερε τὴν στιγμὴ ἐκείνη τὸ γκαρσόνι, ἐσκούπισε τὸ κούτελό του μ' ἕνα καινούργιο μαντήλι, καὶ μοῦ εἶπε:

—Τί ὀλιγαρκὴς ποὺ εἶσαι! Γιαυτὸ δὲν θὰ κάνῃς, ἐσὺ παιδί μου, ποτέ σου προκοπή! Σὲ ἱκανοποιεῖ ἐσένα αὐτὸ τὸ ψωραεράκι, ποὺ καταδέχεται νὰ φθάσῃ ἕως ἐδῶ; Τὸ βρίσκεις ὅτι εἶναι δροσιά, καὶ ὅτι πρέπει νὰ εἶσαι εὐχαριστημένος; Ντροπή σου!... Μὰ δὲν συλλογίστηκες, τὴν ὑπερτάτη εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ ἐκεῖ ἐπάνω; Δὲν σοῦ μιλῶ γιὰ τὴν δόξα, δὲν σοῦ μιλῶ γιὰ ὅλα τὰ ἠθικὰ καὶ ὑλικὰ κέρδη ποὺ ἔχει ν' ἀποκομίσῃ, ἀφοῦ πέρσι γιὰ ἕνα κουτσοταξειδάκι μὲ τὴν «Νορβηγγία», τὸν ἔκαναν οἱ Ἰταλοὶ Στρατηγό, φαντάσου τί ἔχουν νὰ τὸν κάνουν ἐφέτος! Τί ἀγάλματα εἰς τὸ Καπιτώλιον, τί Δουκᾶτα, τί δῶρα, καὶ ἂν πέρσι ἡ σκυλίτσα του ἡ Τιτίνα, ἐδέχθη ἀπὸ τοὺς εὐγνώμονας συμπατριώτας του χρυσοῦν μετάλλιον, ἐφέτος θὰ δεχθῇ ἀσφαλῶς καὶ αὐτὴ κανένα τίτλον εὐγενείας, κληρονομικόν, καὶ οἱ ἀπόγονοί της, δηλαδὴ οἱ κύριοι τῶν ἀπογόνων της θὰ σεμνύνωνται διὰ τὰ ψωρόσκυλά των, «ἐξ ὄρτι ντέλλα κομπιλίσσιμα Τιτίνα». Ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον τὸν ζηλεύω εἶναι ὅτι βρίσκεται στοὺς πάγους! Τί εὐτυχία! Δὲν ἔχει παρὰ νὰ σκύψῃ νὰ πάρῃ παγωμένο νερό! Δὲν ἔχει παρὰ ὁπότε τοῦ καπνίσῃ νὰ κάνῃ ὅσα παγωτὰ θέλει, χωρὶς οὔτε νὰ τριγυρίζῃ γιὰ πάγο, οὔτε νὰ γυρίζῃ τὴν μηχανή. Ἔπειτα, τί μεγαλυτέρα εὐτυχία, ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ, νὰ σκεπάζεσαι μὲ γοῦνες καὶ νὰ τουρτουρίζῃς!.. Νὰ νοιώθῃς ὅτι ἂν ἀφίσῃς ἔξω τὴν μύτη σου, θὰ μπορῇς νὰ τὴν βάλῃς ὕστερα ἐν εἴδει «μπιμπελὸ» ἀπάνω στὴν τουαλέττα σου, χωρὶς νὰ διατρέχῃς τὸν κίνδυνο νὰ σοῦ τὴν φᾶνε ἡ σκνῖπες καὶ τὰ κουνούπια!

—Ἀ!... ὅσο γι' αὐτὸ εἶσαι γελασμένος! τοῦ εἶπα. Ὅλα τὰ ἄλλα καλά, ἀλλὰ τὰ ἀφιλότιμα αὐτὰ ζῶα ὑπάρχουν καὶ ἐκεῖ ἐπάνω. Ὁ Ἀντρέ, σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα του ταξείδια, διηγεῖτο ὅτι μιὰ βραδυά, μέσα στὴν πολικὴ καλύβα του, ἄκουσε ξαφνα κάποιο γνώριμο σφύριγμα. Ἦταν, ὡς κι' ἐκεῖ, ἕνα κουνοῦπι!

Μὲ ἐκύτταξε μὲ ὕφος ἀνθρώπου ποὺ πέφτει ἀπὸ τὰ σύννεφα, κι' ὕστερα μὲ ὑπερτάτη κακία, γιατὶ τοῦ ἐχάλασα τὸ ἰδεῶδες τοῦ φθόνου του, μοῦ εἶπε:

—Ἄμ! πάντα τέτοιος ἤσουνα, καϋμένε. Δὲν ἀφίνεις ποτὲ κανένα νὰ χαρῇ καὶ κομμάτι!

Ο ΠΑΛΑΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἐντὸς τῆς σήμερον πρόκειται νὰ κριθῇ ἐὰν ἡ ἀπεργία θὰ τραπῇ πρὸς τὴν λύσιν της, ἢ ἐὰν θὰ ἐπικρατήσουν μεταξὺ τῶν ἐργατῶν τὰ ἀντεργατικὰ στοιχεῖα, τὰ παρωθοῦντα αὐτοὺς εἰς κομμουνιστικὰς ἀκρότητας πρὸς ζημίαν τῶν πραγματικῶν συμφερόντων των. Αἱ μέχρι τοῦδε συνεννοήσεις τῶν καπνεμπορικῶν συλλόγων μετὰ τῶν καπνεργατῶν δὲν ἀπέληξαν εἰς συμφωνίαν συμβιβαστικὴν καὶ ἡ Συνομοσπονδία τῶν ἐργατῶν σκοπεύει νὰ μὴ ἀναμείνῃ πέραν τῆς σήμερον τὰς σχετικὰς ἀποφάσεις τῆς Κυβερνήσεως. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ κομμουνισταὶ ὁμιλοῦν πάντοτε περὶ γενικῆς ἀπεργίας. Εἶνε ὅμως πασίδηλον, καὶ περὶ τούτου οὐδεὶς ἀμφιβάλλει, ὅτι ἐὰν αὐτὴ ἦτο δυνατή, θὰ τὴν εἶχον κηρύξει ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, διότι δὲν εἶνε ἡ ὄρεξις πρὸς τοῦτο, ἡ ὁποία ἔλειψεν ἀπὸ αὐτούς. Οἱ πολλοὶ ἐργάται ὅμως κατενόησαν ὅτι μία γενικὴ ἀπεργία, ἡ ὁποία θὰ εἶχεν ἀναγκαίως τὸν χαρακτῆρα κηρύξεως πολέμου κατὰ τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κοινωνίας, θὰ τοὺς ἔθετεν ἀντιμετώπους ἀμφοτέρων μὲ ὑπερβέβαια τὰ ἐναντίον ἑαυτῶν ἀποτελέσματα. Ἡ σωτηρία αὐτὴ ἀντίληψις, τονουμένη ὁσημέραι ἀπὸ τὰς ἀποτυχίας τῆς ἐπικρατήσεως τῶν κομμουνιστικῶν στοιχείων εἰς τὴν Μακεδονίαν μεταξὺ τῶν ἐργατῶν, εἶνε ἡ θετικωτέρα ἐγγύησις ὅτι θὰ ἐπικρατήσῃ ἐν τέλει σωφροσύνη καὶ πνεῦμα συμβιβαστικόν.

Η ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΤΩΝ Ἀπόδειξις τῆς ἐν τέλους ἀδυναμίας τῶν κομμουνιστῶν ὅπως προσδώσουν εἰς τὴν ἀπεργιακὴν κίνησιν δεσπόζοντα κομμουνιστικὸν χαρακτῆρα, εἶνε ἡ χθεσινὴ ἀποτυχία των ὅπως δημιουργήσουν θόρυβον καὶ σκηνὰς καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Ὅταν οἱ συγκεντρωθέντες εἰς τὰ «Διονύσια» ἐξῆλθον ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς «Διεθνοῦς» καὶ ἀπεπειράθησαν νὰ συγκροτήσουν διαδήλωσιν, ἤρκεσεν ἡ κίνησις ὀλίγων χωροφυλάκων καὶ τὰ σωφρονιστικὰ ἐπιχειρήματα μερικῶν ὑπαστυνόμων διὰ νὰ διαλυθοῦν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν. Καὶ πρέπει νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ὁ κομμουνιστικὸς ὀργασμὸς διατελεῖ εἰς ὕφεσιν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεῖ ἀπὸ τὴν ἐποχήν, καθ' ἣν ἡ μεγάλη μᾶζα τῶν ἐργατῶν ἀπελάκτισε τὴν Τρίτην Διεθνῆ.

Η ΛΗΣΤΕΙΑ *Τὰ κρούσματα λῃστείας συνεχίζονται εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας. Αἱ λῃστοσυμμορίαι ἀποθρασυνθεῖσαι ἐκ τῆς χαλαρώσεως τῶν καταδιωκτικῶν μέτρων ἀπειλοῦν καὶ τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν. Ὅταν μετ' ὀλίγον χρόνον ἀρχίσῃ ἡ προεκλογικὴ περίοδος, θὰ κατέλθουν εἰς τὰς πόλεις διὰ νὰ ἡγοῦνται τῶν διαδηλώσεων: εἶνε ὡς γνωστὸν οἱ πλεῖστοι κομματάρχαι ὑπολογίσιμοι τῆς βενιζελοδημοκρατικῆς παρατάξεως.*

Η ΒΛΑΣΦΗΜΙΑ Εἰς ἄρθρον μεταφυσικοῦ λυρισμοῦ τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» πειρᾶται ν' ἀνασκευάσῃ ὅσα ἐγράψαμεν περὶ τῶν στρατιωτικῶν μηχανορραφιῶν τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἀλλὰ πῶς; Δὲν εἶνε ὁ κ. Βενιζέλος ὅστις εἶπε εἰς τὸν ἀνταποκριτὴν τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Γενεύης» ὅτι ὁ στρατὸς εἶνε μὲ τὸ μέρος του; Εἶνε ὁ κ. Τσαλδάρης ἢ ὁ κ. Βοζίκης, ἢ ὁ κ. Δεμερτζῆς—ὁ ἐκστομίσας αὐτὴν τὴν βλασφημίαν: Εἰς αὐτὸ νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα», ἐφημερὶς τέως Καφανταρική, ἤδη δὲ προσχωρήσασα εἰς τὴν λαμπρὰν ἰδεολογίαν τοῦ κ. Σίμου.

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ *Εἶνε πράγματι συγκινητικὸν τὸ ὑπὲρ τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος ἐνδιαφέρον τῶν Σοβιέτ, τὰ ὁποῖα ἀγωνίζονται νὰ μᾶς πείσουν πόσον χάνομεν ἀκυρώσαντες τὴν μετ' αὐτῶν ἐμπορικὴν σύμβασιν μὲ τὰ γνωστὰ παρεπόμενά της. Οὕτω καὶ τώρα ἐμφανίζεται διεκτραγῳδῶν τὰς ἑλληνικὰς* *ἀπωλείας ὁ ἐν Τουρκίᾳ ἐμπορικὸς πράκτωρ τῆς Μόσχας, ὁ ὁποῖος ὀλοφύρεται διότι οἱ Ἕλληνες παραγκωνίζουν οἱ ἴδιοι τὰ συμφέροντά των, ἀφοῦ ἐκ τῆς ἑλληνοσοβιετικῆς ἐμπορικῆς συνθήκης ἐκέρδιζον μόνον οἱ Ἕλληνες, ἐνῷ τὰ Σοβιὲτ εἰσῆγον ἑλληνικὰ εἴδη μᾶλλον ἐκ...φιλελληνισμοῦ ἢ φιλανθρωπίας! Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἂς ὑπενθέσουν οἱ ἐν Μόσχᾳ, ὅτι ἡ συνθήκη ἠκυρώθη διὰ νὰ μὴ ὑφίστανται ζημίας τὰ Σοβιὲτ ἐξ αἰτίας τῆς Ἑλλάδος. Ὅσον δι' ἡμᾶς θὰ προσπαθήσωμεν νὰ παρηγορηθῶμεν διότι δὲν ἀπολαύει πλέον διπλωματικῆς ἀσυλίας ἡ συμπαθὴς ὁμὰς τῶν «πρακτόρων» τῆς ὁδοῦ Πατησίων.*

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ βουλευτὴς Λέσβου κ. Παπανδρέου, εἰς μακρὸν ἄρθρον, δημοσιευόμενον εἰς ἑσπερινὴν βενιζελίδα, ἀσχολεῖται μὲ τὴν εὐρεῖαν περιφέρειαν, τὸ Λαϊκὸν κόμμα καὶ τὰ κατώτατα μαθηματικά—διὰ τῆς παρατάξεως ἐκλογικῶν κλασμάτων τῆς τε Παλαιᾶς καὶ τῆς Νέας Ἑλλάδος, διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα εἶνε ἀσυνεπὲς πρὸς τὰς πολιτικὰς παραδόσεις του. Θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ ἠσχολεῖτο ὁ διαπρεπὴς ἀρθρογράφος μὲ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Συνδέσμου τῶν ἠθοποιῶν ὅπως ἀντιπροσωπευθοῦν εἰς τὴν Γερουσίαν.

ΣΥΜΦΩΝΟΤΑΤΟΙ Ἀπὸ τὴν χθεσινὴν «Παμπροσφυγικὴν» παραλαμβάνομεν τὰ ἀκόλουθα περὶ τῶν σοβαρωτάτων λόγων τῆς ἐπανεμφανίσεως τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνήν:

«Πινάεν ἀλὲχ Βενιζέλος ἐφέντη γιάλνιζ Φιλελεύθερον κόμμασηνιν κουμάνδασηνη ἀλμάκλε ἰκτιφά ἐδήλμεγιουπ χιοκιουμετιας δε σαια κιτη εατανὰ μουζὴρ... Ἔϊ, εαταναερθὲρ Βενιζέλος ἐφέντη χαζρετλερή. Ἔϊ! φουκαρὰ περθὲρ Βενιζέλος ἐφέντη. Ἔϊ! μουχατσὴρ περθὲρ δουνγιανὴν χελασκαρή... Συμπληρωματικὸν Μητρῴωνουν γιασηλμακτὰ ὀλὰν φυλλάδιοντα ποῦ ἀγὴν νιχαετενὲ καδάρ.»

Εἴμεθα ἀπολύτως σύμφωνοι: «Πινάεν ἀλὲχ Φιλελεύθερον κόμμασηνιν...»

ΧΩΡΙΣ ΘΥΜΟΥΣ Διατί χολοῦται ἡ «Πατρίς»; Ἠρωτήθη ὁ κ. Βενιζέλος νὰ εἴπῃ τί φόρους πληρώνει εἰς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον. Πάντες, ἰδίᾳ μάλιστα οἱ θέλοντες καλὰ καὶ σώνει νὰ σώσουν τὴν Ἑλλάδα, πρέπει νὰ εἶνε συνεπεῖς εἰς τὰς ὑποχρεώσεις των ὡς πολιτῶν αὐτοῦ τοῦ Κράτους καὶ ἀπὸ τὰς πρωτίστας ὑποχρεώσεις εἶνε ἡ κανονικὴ καταβολὴ τῶν φόρων. Πληρώνει, λοιπόν, φόρους ὁ κ. Βενιζέλος καὶ πόσους;

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΡΑΤΟΣ *Αἱ συνάδελφοι αι σχολιάσασαι τὸ τερατῶδες νομοσχέδιον περὶ μονοπωλίου τῶν τοιχοκολλήσεων κάμνουν ἕνα λάθος: ὁμιλοῦν περὶ Κράτους, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ δικαίωμα νὰ τοιχοκολλᾷ καὶ θὰ δίδῃ ἢ δὲν θὰ δίδῃ ποσοστὰ εἰς τοὺς ἑκασταχοῦ δήμους καὶ κοινότητας. Τὸ Κράτος ὑπάρχει εἰς τὸ νομοσχέδιον μόνον· εἰς τὴν πραγματικότητα Κράτος δὲν ὑπάρχει: ὑπάρχει ξένη ἑταιρεία, χάριν τῆς ὁποίας διαπράττεται τὸ πρωτάκουστον σκάνδαλον τῆς δημεύσεως τῆς δημοσίου, δημοτικῆς, κοινοτικῆς καὶ ἰδιωτικῆς περιουσίας.*

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ,,

"ΕΥΤΥΧΗΣ ΗΛΙΚΙΑ!,,

Εἶνε ἔξη.

Τἄφερε στὶς ἐννηὰ ὁ ἀστυφύλακας. Στὴν ἀρχὴ ἤθελε νὰ περιμένῃ νὰ τοῦ δώσουν ἀπόδειξη παραλαβῆς ἔπειτα βαρέθηκε γιατὶ ἀργοῦσαν, κ' ἔφυγε βρίζοντας. Κι' αὐτὰ ἔμειναν ἐκεῖ ποῦ τἄβαλαν. Τί τὰ νοιάζει! Δὲν εἶνε ἡ πρώτη τους φορὰ ποῦ βρίσκονται σ' αὐτὸν τὸν διάδρομο.

Καθένα μὲ τὴ σειρά του τὸν ἔχει ἐπισκεφθῆ. Σήμερα τὰ περιμάζεψαν καὶ τἄφεραν ὅλα μαζί. Κάθονται κατὰ γῆς. Οἱ πλάκες εἶνε παγωμένες. Κάνει ρεῦμα. Κι' ὅμως ἐδῶ εἶνε πειὸ ζεστὰ παρὰ στὸ δρόμο. Γιατὶ νὰ μὴν μείνουν; Δὲ βιάζουνται. Κανεὶς δὲν τὰ καρτερεῖ. Ἐδῶ τοὺς δίνουν καμμιὰ φορὰ ἕνα κοματάκι ψωμί.

Ἡ ὁμιλία περιστρέφεται γύρω ἀπὸ τὶς ὑποθέσεις. Ὁ καθένας μιλᾷ γιὰ τὴν εἰδικότητά του.

—Καλύτερα εἶνε νὰ κλέβῃ κανεὶς ἀπὸ γυναῖκες, δηλώνει μὲ ὕφος περισπούδαστο ὁ Βάνκας, παιδάκι δέκα ἐτῶν.

—Θαρρεῖς; κι' ὅμως βγάζουν κάτι φωνάρες' λέει ὁ μικρότερος μὲ φωνὴ χοντρὴ καὶ βραχνή.

Ποιὸ ἡλικία ἔχει; ὀχτὼ χρονῶν; δώδεκα;

Βλέμμα σβυσμένο καὶ γνωστικό, προσωπάκι μαραμένο, σῶμα μικροσκοπικὸ καμπουριασμένο. Ὁ Βάνκας ὅμως ἐπιμένει:

—Φωνάζουν, κ' ἔπειτα; Δὲν ξέρουν νὰ δείρουν. Ὅσο νὰ κουνηθοῦν ἔχει κανεὶς καιρὸ νὰ τοῦ δίνῃ. Οἱ ἄντρες ὅμως εἶνε ἄλλο πρᾶμα! Σοῦ τὶς ἀνάβει ὡς νὰ πῇς ἀμήν!

—Μιὰ κυρία ἤθελε νὰ μὲ πάρῃ νὰ μὲ κάμῃ παιδί της, καυχιέται ἡ μικρὴ Μάνια.

Τὰ γαλανὰ μάτια λάμπουν. Μόνο αὐτὰ ζοῦνε ἀνάμεσα στὸ χωματένιο ἀδύναμο πρόσωπο. Λάμπουν πάντα. Χωρὶς ἄλλο ἐξ αἰτίας ἀπὸ τὰ δάκρυα ποῦ δὲν ἔχυσε ἀκόμα. Αὐτὰ τοὺς δίνουν τόση λάμψη.

Ὁ Βάνκας τῆς ρίχνει ἕνα πλάγιο βλέμμα, γιατὶ δὲν καταδέχεται νὰ στραφῇ πρὸς τὴ μικρὴ καὶ λέει περιφρονητικά:

—Νὰ σὲ κάμῃ παιδί της. Φαίνεται πὼς αὐτὴ θὰ σὲ στόλισε ἔτσι... Δὲν ἔχεις ἀπάνω σου παρὰ ψεῖρες καὶ κουρέλια.

—Νὰ μοῦ κάνῃς τὴ χάρη... Τὰ δικά σου εἶνε καλύτερα... Νὰ στραβωθῶ... ἡ κυρία ἤθελε νὰ μὲ πάρῃ.

Ὁ Κόστια, τὸ ἀπόρημα, ὅπως τὸν λένε, μπαίνει στὴ συζήτηση.

—Εἶπε ψέμματα ἡ κυρία σου, μπορεῖς νὰ τὴν περιμένῃς...

Δεσποινίς, μπορεῖτε νὰ μοῦ δανείσετε τὴ γόπα σας;... μιὰ ρουφηξιά.

Ἡ δεσποινὶς ποῦ στέκεται ὄρθια μπρὸς στὸ τζάμι γυρνᾷ μὲ τὸ σιγαρέττο στὸ χέρι:

—Φουμάρεις; Τόσο μικρός! Φρίκη.

Καὶ κάνει μὲ τὸ ὀντουλαρισμένο της κεφάλι ἕνα κίνημα ἀποτροπιασμοῦ.

—Καὶ ποῦ νὰ δῇς κι' ἄλλους μικρότερούς μου.

—Γιὰ ὅλο τὸν κόσμο δὲ σοῦ δίνω. Εἶνε φρικτό!

Φεύγει.

Ὁ Βάνκας παρακολουθώντας την μὲ τὸ βλέμμα, λέει:

—Κατσίκα!

Ἡ ὁμιλία ἔχει ἐξαντληθῆ.

Ἀπὸ τὸ πρωῒ τρία παιδιὰ κάθονται σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ δωματίου. Δυὸ ἀγόρια μὲ μακρυὰ ξεσκισμένα πουκάμισα, χωρὶς βρακιὰ καὶ παπούτσια. Τὸ ἕνα φορᾷ στρατιωτικὸ πηλήκιο, τὸ ἄλλο σκοῦφο. Τὸ κοριτσάκι εἶνε ντυμένο μὲ μιὰ μονοκόμματη ρομπίτσα. Τὰ μάτια τους λάμπουν στὴ σκιά. Καὶ οἱ τρεῖς μικροὶ τάταροι κάθουνται ἀκίνητοι, σιωπηλοί, μαζεμένοι ὁ ἕνας κοντὰ στὸν ἄλλο. Ὁ Κόστια τοὺς κυττάζει:

—Πιστεύουν τὸ Μωχαμέτη· νάχαμε νὰ τοὺς δείξωμε ἕνα φουρουνίσιο αὐτί...

Σωπαίνουν ξανά. Πεινοῦν.

Θἆναι τρεῖς πειά. Σὲ λίγο οἱ ὑπάλληλοι θὰ φύγουν καὶ ἡ σιωπὴ θὰ βασιλέψῃ στὰ γραφεῖα τῆς «Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως». Καὶ τὰ ἔξη παιδιὰ θὰ ξαναγυρίσουν στὸ δρόμο. Θὰ τραβήξουν κατὰ τὸ σιδηροδρομικὸ σταθμό, στοὺς στρατιῶτες ποῦνε καλοί. Θὰ περάσουν τὴ νύχτα στὴν πόρτα καμμιᾶς ἐκκλησίας ἢ καθισμένα σύντοιχα-σύντοιχα στὸ δρόμο. Ὅσο γιὰ τὸ φαγί, μποροῦν νὰ βροῦν στὸ δρόμο τους καὶ μπορεῖ ὄχι.

Ἔρχεται μιὰ γυναῖκα. Κλαίει μὲ λυγμούς. Τὴν ἀκολουθᾷ ἕνα παιδάκι τριῶν χρονῶν πιασμένο ἀπὸ τὴ φούστα της. Εἶνε τρομοκρατημένο. Στὴν ἀγκαλιὰ ἔχει ἕνα ἄλλο.

—Τί θέλετε νὰ κάμω! Δὲ μπορῶ, βέβαια, νὰ τὰ πνίξω!

Φωνάζει μὲ διαπεραστικὴ φωνή, χειρονομεῖ μὲ τὄνα χέρι, ἐνῷ μὲ τὸ ἄλλο κρατᾷ τὸ ζωντανὸ φορτίο της.

—Εἶνε πατριώτισσά μου, κάνει σιγὰ ἡ Μάνια.

—Κι' ἡ μητέρα μου φώναζε, φώναζε, ὡς ποῦ πέθανε... λέει ὁ Κόστια μὲ σφιγμένα τὰ δόντια.

Ἡ μικρὴ ταταρίσσα ἀρχινᾷ νὰ κλαίῃ δυνατὰ μὲ σπαραχτικοὺς λυγμούς.

Οἱ ὑπάλληλοι τρέχουν. Ὁ διάδρομος γιομίζει θόρυβο καὶ κόσμο.

Ἡ γυναῖκα μὲ τὸ παιδὶ στὴν ἀγκαλιὰ ξακολουθεῖ νὰ βογγᾷ καὶ νὰ παραπονιέται. Μία ὑπάλληλος τῆς μιλᾷ μὲ συμπόνεση:

—Δὲν ξέρετε πόσα ἔχομε... καὶ πόσα μᾶς φέρνουν κάθε στιγμή... Ἔ, σὺ μικρή, μὴν κλαῖς!

Τὸ τηλέφωνο χτυπᾷ. Ἕνας ἄνθρωπος μὲ γυαλιὰ ἀπαντᾷ:

—Δημοσία Ἐκπαίδευσις, ἐδῶ... Νὰ μᾶς φέρετε κι' ἄλλα παιδιά; Ἀδύνατον... Τὰ γραφεῖα ἔχουν κλείσει... οἱ ὑπάλληλοι σχόλασαν... Αὐτὰ ποῦ ἔχομε; Θὰ ξενυχτίσουν ἀλλοῦ... Δὲ γίνεται, δυστυχῶς, τίποτα... αὔριο βλέπομε τί μπορεῖ νὰ γίνῃ...

Καὶ γυρνώντας στὰ ἔξη παιδιά:

—Φευγᾶτε... νὰ ξανάρθετε αὔριο.

Σηκώνουνται ὑπάκοα. Προχωροῦν τὸ ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου πρὸς τὴν πόρτα. Ἀκοῦν τὸ φύλακα νὰ λέῃ:

—Σήμεραν τοποθέτησαν πενήντα ἐφτά... αὔριο θἄρθοῦν κι' ἄλλα.

Ἡ μικρὴ ταταρίσσα σώπασε. Ὅμως ξακολουθεῖ νὰ κλαίῃ σιγανά, ἀκολουθώντας τ' ἄλλα.

Ἡ πόρτα κλείνει μὲ κρότο πίσω τους.

Θὰ ξανάρθουν αὔριο.

LYDIA SEIFOULINA

ΑΠΟΨΕ Η ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
"Τζὰζ-Μπὰντ,,
ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ "ΟΛΥΜΠΙΑ,,
Πατησίων 78
ΣΗΜΕΡΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
ΝΕΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

20.000
Γαλλικὰ Βιβλία
ὡραῖα δεμένα
Πωλοῦνται μόνον ἀντὶ:
20 Δραχμῶν
εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον
ΚΑΟΥΦΜΑΝ
— Σταδίου, 24 —

Τὸ μόνον ἐξασφαλιστικὸν κατὰ τῶν μεταδοτικῶν νόσων εἶναι ἡ
ΠΟΜΑΔΑ
"PROPHYLACTIC"

Ἐκείνη Πῶ! Πῶ! μ' αὐτὸν τὸν φοβερὸν πονοκέφαλον δὲν μπορῶ πάω στὸ χορὸ ἀπόψε.
Ἐκεῖνος Ἀγαπητή μου δὲν γνωρίζεις τὸ VERAMON? Νά, πάρε 2 δισκία καὶ μετὰ 10 λεπτὰ τῆς ὥρας θὰ αἰσθανθῇς ὅτι ἀνεγεννήθης.
VERAMON SCHERING
Τὸ νέον τοῦτο φάρμακον διὰ τὴν κεφαλαλγίαν, ὀδονταλγίαν καὶ ἡμικρανίαν πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεῖα.

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Μεταμόρφωσις

Σᾶς ἀπατοῦν, σᾶς βεβαιῶ, ὅταν σᾶς λέγουν ὅτι δημιουργὸς τῆς Γυναικείας Μόδας εἶνε οἱ Παρισινοὶ ράπται, ἡ Λανβὲν, ἡ Ζεννύ, ὁ Βὸρτ, ὁ Πατοῦ, ὁ Ντρεκὸλ καὶ ὅλη ἡ ἄλλη χορεία τῶν σκηπτούχων τῆς «ὢτ-κουτὺρ» τοῦ Παρισιοῦ. Δὲν εἶνε αὐτά, οὔτε ὑπῆρξε ποτὲ κανεὶς δημιουργὸς πραγματικὸς τῆς μόδας. Δημιουργός της εἶνε ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἡ κάθε γυναῖκα, σχεδιαστὴς δὲ ὑπέροχος καὶ τεχνικὸς σύμβουλος ἀνυπέρβλητος ἡ Α. Μ. ὁ Ἔρως.

Ὁ ἀξιότιμος καὶ σεβαστὸς καὶ φοβερὸς αὐτὸς μικρὸς ὑπῆρξεν ὁ ὑποκινητὴς τῆς πρώτης ἐμπνεύσεως καὶ ἔκτοτε, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ποῦ ὑπέβαλον εἰς τὴν πρώτην γυναῖκα τὴν ἰδέαν τοῦ στολισμοῦ, ἀπὸ τῆς στιγμῆς ποῦ ἡ πρώτη γυναῖκα, κόβοντας ἕνα λουλοῦδι ἐστόλισε τὰ μαλλιά της, ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε ὁ ἀδιαφιλονίκητος τεχνικὸς σύμβουλός της.

Εἶδα, ἢ μᾶλλον ξαναεῖδα, σήμερα μιὰ γυναῖκα, ποῦ πέρυσι, ἕνα βράδυ, ἀντικρύζοντας τὸ μάτι μου σ' ἕνα ἐξοχικὸ κέντρον, γιὰ πολλὴ ὥρα προσεπάθησε νὰ ἐξακριβώσῃ ἂν τὸ ἐφηβικὸ ἐκεῖνο κεφάλι, ἀμούστακο καὶ αὐστηρό, ἦταν κεφάλι γυναικεῖο. Ἕνα ἀνδρικὸ πουκάμισο ἀλὰ Μπάϋρον βγαίνοντας ἀπὸ ἕνα αὐστηρὸ ἀνδρικὸ σακκάκι, ποῦ σκέπαζε ἕνα κορμὶ ἐφηβικό, χωρὶς καμμίαν διάγνωσιν ποῦ νὰ δείχνῃ τὸ φῦλον, συνεπλήρωνε τὴν ἐντύπωσιν, καὶ μόνον ἀργότερα, ὅταν κάτω ἀπὸ τὴν καρέκλα καὶ ἐπάνω ἀπὸ ἕνα ζευγάρι ἀνδρικὰ παπούτσια μὲ «ράμπερ» δύο καλοφτειαγμένες γάμπες ἔπαιζαν νευρικά, εἶδα ὅτι τὸ «ὂν» ἐκεῖνο ἦταν γυναῖκα. Ἡ Α. Μ. ὁ Ἔρως δὲν εἶχε μιλήσει ἀκόμη.

Σήμερα, ξανασυνήντησα πάλι, τὴν ἐφηβικὴ ἐκείνη μορφή. Τὰ μαλλιὰ δὲν εἶχαν μεγαλώσει, τὸ ἐπάνω χεῖλος ἐσκίαζε ἕνα ἐλαφρὸ χνοῦδι, ἀλλὰ κάτω ἀπ' αὐτὸ εἶχαν σὰν μπουμπούκι, ποῦ μόλις ξανοίγει, ἕνα χαμόγελο ἔκαμε τὸ στόμα νὰ διανοίγεται καὶ νὰ ξεπροβάλῃ ἡ γυναῖκα.

Τὸ σακκάκι καὶ τὸ ἀνδρικὸ πουκάμισο εἶχε πάει περίπατο. Ἕνα φόρεμα ἀπὸ κρετὸν ὀλανθισμένο εἶχε περιβάλει τὸ γυναικεῖο σῶμα, ποῦ ὁ Ἔρωτας φουσκώνοντας τὰ στήθη, τὰ ἔκανε νὰ δείχνουν καθαρὰ τὶς στρογγυλότητές τους, καὶ δυὸ τακούνια σ' ἕνα κομψὸ ζευγάρι παπούτσια, ὑπεγράμμιζαν εὔθυμο ρυθμὸ μιὰ συνομιλία, ποῦ ἀσφαλῶς δὲν ἦταν καθόλου, μὰ καθόλου, ἀδιάφορη συνομιλία. Μιὰ λάμψις ἀλλοιώτικη ἐφώτιζε τὰ μάτια, τὰ ὡραῖα μελαχροινὰ μάτια, ποῦ τόσο ἄσχημα τοὺς ἔστεκε ἡ σοβαρότης, καὶ μέσα στὸ τσαντάκι, κάποια τσεπίτσα ἀσφαλὴς ἐπερίμενε —σήμερα αὔριο—τὸ μικρὸ κόκκινο κραγιόνι καὶ τὴν πουντριέρα μὲ τὸ καθρεφτάκι.

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἔρως εἶχεν ἀρχίσει νὰ ὑποβάλῃ πρὸς ἔγκρισιν τὰ ὑπέροχα μοντέλα του.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Καὶ ρέστα!..

Μία περίεργος ὑπόθεσις ἐξεδικάσθη κατ' αὐτὰς εἰς τὸ Παρίσι.

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Βυκουρού, εἶχαν προσκληθῆ ἀπὸ τὸν κύριον Μερσιὲ νὰ κάμουν ἕνα μικρὸν γῦρον μὲ τὸ αὐτοκίνητόν του εἰς τὸ δάσος τοῦ Φοντενεμπλώ. Κατὰ τὸν μικρὸν αὐτὸν περίπατον, συνεπείᾳ τοῦ σπασίματος ἑνὸς ἐλαστικοῦ, τὸ αὐτοκίνητον παρεξέκλινε καὶ πεσὸν ἐπὶ δένδρου ἐθρυμματίσθη.

Ἐκ τοῦ δυστυχήματος ὁ μὲν ἰδιοκτήτης ἐφονεύθη, οἱ δὲ κεκλημένοι ἐτραυματίσθησαν ἀρκετὰ σοβαρῶς. Τὸ ἀτύχημα ὅμως τοῦ κ. Μερσιὲ δὲν ἐσταμάτησεν ἕως ἐδῶ, διότι οἱ ἀχάριστοι κεκλημένοι του ἐζήτησαν καὶ... ρέστα ἀπὸ τοὺς κληρονόμους, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὸ ἀτύχημα προῆλθεν ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ θανόντος, δστις μετὰ τὸ σπάσιμο τοῦ αὐτοκινήτου, θὰ ἠδύνατο νὰ σταματήσῃ τὸ αὐτοκίνητον.

Τὸ δικαστήριον πεισθὲν περὶ τοῦ δικαίου τῶν ἀτυχησάντων κεκλημένων, κατεδίκασε τοὺς κληρονόμους τοῦ κ. Μερσιὲ εἰς ἀποζημίωσιν δέκα χιλιάδων φράγκων.

Ὁ Π. Χὸρν συγγραφεὺς καὶ ἠθοποιὸς

Ὁ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ν. Ροζὰν νεοσυσταθεὶς θίασος, κάμνει ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν του τὴν προσεχῆ Τετάρτην εἰς τὸ θέατρον «Ἀλάμπρα» μὲ ὅλως ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος παράστασιν. Θὰ ἀναβιβάσῃ τὸ νέον ἔργον τοῦ κ. Παντελῆ Χὸρν «Γυναῖκα Θάλασσα», εἰς τὸ ὁποῖον θὰ παίξῃ καὶ ὁ ἴδιος ὁ συγγραφεὺς ὑποδυόμενος ἕνα τῶν κυριωτέρων ρόλων. Τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἔργου του ὁ κ. Χὸρν τὴν ἐνεπνεύσθη ὅταν πρὸ ἐτῶν ὡς ἀξιωματικὸς τοῦ Ναυτικοῦ γυρνοῦσε τὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου. Ἐκεῖ ἐγνώρισε τὴν ἡρωΐδα του τὴν Λίγια, νερὰ χήρα, κόρη ξεπεσμένου Προξένου, ποῦ ἔχει ὅλα τὰ προσόντα νὰ μαγεύῃ καὶ νὰ ξετρελλαίνῃ τοὺς ἄνδρες. Εἶναι μιὰ γυναῖκα σὰν τὴ θάλασσα πλανεύτρα, ξελογιάστρα, ποῦ πότε γαληνεμένη καὶ πότε φουρτουνιασμένη, φέρνει τὰ θύματά της στὸ θάνατο ἢ στὸ λιμάνι τῆς εὐτυχίας. Γύρω ἀπὸ τὴ μορφὴ τῆς σειρήνας αὐτῆς πλέκονται, μὲ τὴν τέχνη ποῦ κατέχει ὁ κ. Χόρν, σπαρακτικὰ δράματα καὶ χαρακτηριστικὰ ἐπεισόδια, ποῦ κρατοῦν ἀδιάπτωτον τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ θεατοῦ. Τὴν ἑρμηνείαν τῆς ἡρωΐδος του ὁ συγγραφεὺς τὴν ἐνεπιστεύθη στὴν ἐκλεκτὴ καλλιτέχνιδα δ. Ἑλένη Παπαδάκη. Πρωταγωνιστοῦν ἐπίσης εἰς τὸ ἔργον τὸ ζεῦγος Ροζάν, ἡ κ. Βιτσιώρη, ὁ κ. Λούης, ὁ κ. Ἰακωβίδης κ. ἄ. Ἐκ τῆς αἰτήσεως τῶν εἰσιτηρίων προμηνύεται πρωτοφανὴς κοσμοσυρροή.

Ἱστορικὴ καὶ Ἐθνολογικὴ ἑταιρεία

Χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας ἐγένετο ἡ τακτικὴ συνέλευσις τῶν ἑταίρων αὐτῆς.

Κατὰ ταύτην ἐγένετο ἡ λογοδοσία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας διὰ τὸ ἔτος 1927, ὁμοφώνως ἐγκριθεῖσα, τῶν παρόντων ἑταίρων ἐκφρασάντων τὰ συγχαρητήρια των τόσον εἰς τὸν ἀκάματον πρόεδρον κ. Κ. Ράδον, ὅσον καὶ τὸ λοιπὸν Συμβούλιον, διὰ τοὺς ἀτρήτους ὑπὲρ τῆς ἑταιρείας κόπους των.

Γενομένων κατόπιν ἀρχαιρεσιῶν διὰ τὴν τριετίαν 1928—1931 ἐξελέγη καὶ πάλιν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος Κ. Ράδος. Ἀντιπρόεδροι ἀντιστράτηγος Νίδερ, Σταμ. Παπαφάγκος. Γενικὸς Γραμματεὺς Α. Ὀρλάνδος. Ταμίας Γ. Τυπάλδος. Ἔφορος Μουσείου Μάρκος Μίνδλερ. Ἔφορος Ἀρχείου Ἀριστοτ. Κουτσίδης. Ἔφορος Βιβλιοθήκης Π. Καλογερόπουλος. Εἰδικοὶ Γραμματεῖς Ν. Καρᾶς, Εὐάγγ. Χατζηϊωάννου. Σύμβουλοι Ἀθαν. Βουζάκης, Δ. Βλαντῆς, Ἱπποκρ. Καραβίας, Β. Λαμπίκης, Ναύαρχος Βότσης. Ἀναπληρωματικοὶ Γεώργ. Ἀρβανιτάκης, Ἰω. Κυριακός, Φαίδων Κουκουλές. Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ Χουδαβερδόγλους, Ἰω. Δρόσος, Α. Κουμαρῆς. Ἀναπληρωματικοὶ Ἀλφρ. Τσακίρης, Παν. Πουλίτσας.

«Τὰ ἄνθη τοῦ κακοῦ»

Ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος Μιχ. Ζηκάκη ἐκυκλοφόρησεν εἰς κομψοτάτην λιθογραφημένην ἔκδοσιν τὴν μετάφρασιν τῶν «Ἀνθέων τοῦ κακοῦ» φιλοτεχνημένην ἀπὸ τὸν λόγιον καὶ δημοσιογράφον κ. Μανώλην Κανελλῆν (Σίσυφον).

Τὸ ἀριστούργημα τοῦτο τοῦ μεγάλου ποιητοῦ Μπωντλαίρ, γνωστοῦ εἰς τοὺς μὴ γαλλομαθεῖς μόνον ὡς ἐκ φήμης του, ἐκ ἀποδοθῇ ἀπὸ τὸν μεταφραστὴν εἰς τὴν ἑλληνικήν, κατὰ τρόπον πιστὸν καὶ ποιητικόν, ἐγγυώμενον πλήρη ἐπιτυχίαν, καὶ θὰ ἀποτελέσῃ ἀπαραίτητον κόσμημα κάθε βιβλιοθήκης.

Ἡ ἑλληνικὴ Σκηνὴ

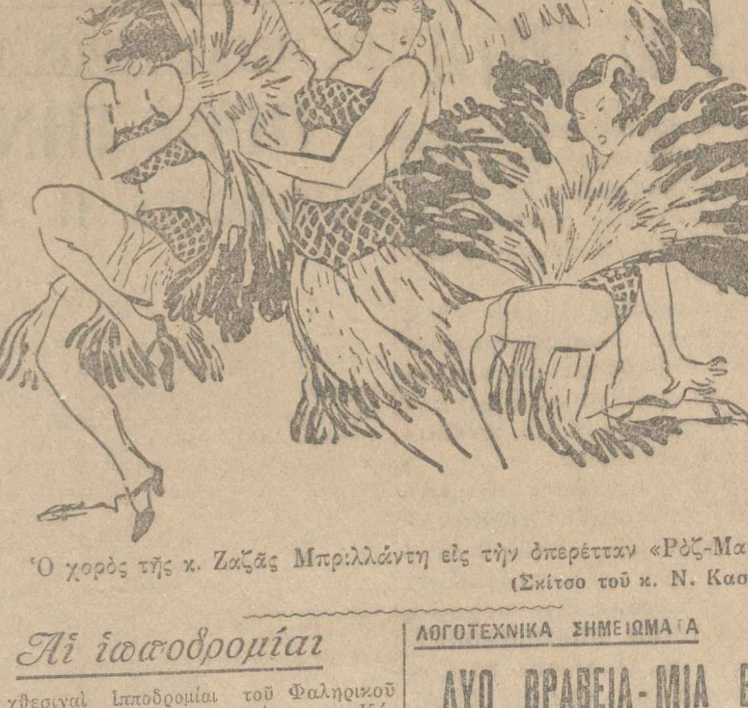

Ὁ χορὸς τῆς κ. Ζαζᾶς Μπριλλάντη εἰς τὴν ὀπερέτταν «Ρὸζ-Μαρί»

(Σκίτσο τοῦ κ. Ν. Καστανάκη)

Αἱ ἱπποδρομίαι

Αἱ χθεσιναὶ ἱπποδρομίαι τοῦ Φαληρικοῦ Δέλτα ὑπῆρξαν ἀρκετὰ ἐνδιαφέρουσαι. Κόσμος πολὺς καὶ ἐκλεκτὸς εἶχε κατακλύσει τὴν ἐξέδραν καὶ τὸ πεζάζ. Αἱ ἀποδόσεις τῶν στοιχημάτων ἦσαν ἱκανοποιητικαί.

Τὰ σύνθετα στοιχήματα εἶχον τὰς ἑξῆς ἀποδόσεις. Τὸ μικτὸν γκανιάν-πλασὲ συνδυασμὸς Κατσιμπρῆς—Στραδιβάριους δρ. 95, Κατσιμπρῆς—Ζέφυρος 370, Κατσιμπρῆς—Μούλτων 165, Μιλιχάν—Στραδιβάριους 275, Μιλιχάν—Ζέφυρος 1260 καὶ Μιλιχάν—Μούλτων 460. Τὸ δεύτερον σύνθετον συνδυασμὸς Χὸτ Φλέϊμ—Ζασμὲν ἀπέδωσε δρ. 430.

Τὰ χθεσινὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Πρώτη ἱπποδρομία.— Δι' ἵππους ἑλληνικοὺς β' κλάσεως. Ἀπόστασις 1500 μ. Ἔπαθλον δρ. 15.000. Πρῶτος ἦλθεν ὁ ἵππος Βοιωτὸς τοῦ κ. Λ. Μπουρσάνωφ μὲ τζόκεϋ τὸν Ἀνδρέαν γκ. δρ. 95 πλ. 35, δεύτερος τὸ Βέλος τοῦ κ. Λ. Λούβαρη μὲ τὸν Τένσταλ πλ. 75 καὶ τρίτος τὸ Παλληκάρι τοῦ κ. Ι. Καλαμάρη μὲ τὸν Ραγκούσην πλ. 40.

Δευτέρα ἱπποδρομία.— Δι' ἵππους ἀγγλικοὺς μὴ νικήσαντας εἰς δύο ἱπποδρομίας. Ἀπόστασις 1200 μ. Ἔπαθλον δρ. 20.000. Πρώτη ἦλθεν ἡ φορβὰς Κροῦελ Γκὲρλ τοῦ κ. Δ. Ι. Κωστοπούλου, μὲ τὸν Κλὰρκ γκ. δρ. 30 πλ. 25, δευτέρα ἡ Πρεσίζιον τοῦ κ. Ι. Καλαμάρη μὲ τὸν Ἀνδρέαν πλ. 30 καὶ τρίτος ὁ Ντιούσαρ τοῦ κ. Μ. Λεφέβρ μὲ τὸν Λαμπὲρ πλασὲ 30.

Τρίτη ἱπποδρομία.— Δι' ἵππους ἀραβικοὺς β' κλάσεως. Ἀπόστασις 1200 μ. Ἔπαθλον δρ. 15.000. Πρῶτοι ἦλθον ταυτοχρόνως οἱ ἵπποι Κατσιμπρῆς τοῦ κ. Ι. Καλαμάρη μὲ τὸν Ἀνδρέαν γκ. 30 πλ. 30 καὶ Μιλχὰν τοῦ κ. Ι. Βοργιὰ μὲ τὸν Σιφναῖον γκ. δρ. 130 πλ. 50, τρίτος ὁ Νίκις τοῦ κ. Η. Ἐφεσσίου μὲ τὸν Λαμπὲρ πλ. 30.

Τετάρτη ἱπποδρομία.— Δι' ἵππους ἀγγλικοὺς β' κλάσεως. Ἀπ. 1600 μ. Ἔπαθλον δρ. 20.000. Πρῶτος ἦλθεν ὁ ἵππος Στραδιβάριους τοῦ κ. Ε. Μπανισὲλ μὲ τὸν Κλὰρκ γκ. δρ. 55 πλ. 35, δεύτερος ὁ Ζέφυρος τοῦ κ. Β. Βαλιάζογλου μὲ τὸν Ὅμηρον πλ. 90 καὶ τρίτος ὁ Μούλτων τοῦ κ. Α. Χὶλλ μὲ τὸν Λαμπὲρ πλ. 50.

Πέμπτη ἱπποδρομία.— Δι' ἵππους ἀγγλικοὺς α' κλ. Ἀπόστασις 1500 μ. Ἔπαθλον δρ. 30.000. Πρώτη ἦλθεν ἡ φορβὰς Μ.Ρ. τῆς κ. Ἰωαννίδου μὲ τὸν Ἀνδρέαν γκ. δρ. 190 πλ. 55, δευτέρα ἡ Περιγουΐνλ τοῦ κ. Μ. Λεφέβρ μὲ τὸν Τένσταλ πλ. 85 καὶ τρίτη ἡ Μισπίκελ τοῦ κ. Ουΐλλ. Ρῆς μὲ τὸν Τσολακάκην πλ. 75.

Ἕκτη ἱπποδρομία.— Δι' ἵππους ἀγγλικοὺς μὴ νικήσαντας 3 ἱπποδρομίας. Ἀπόστασις 2200 μ. Ἔπαθλον δρ. 20.000. Πρώτη ἦλθεν ἡ Χὸτ Φλέϊμ τοῦ κ. Μ. Πιλάλα μὲ τὸν Τσολακάκην γκ. 60, πλ. 30, δευτέρα ἡ Δρὶμ Δάνς τοῦ κ. Νοὲλ Ρῆς μὲ τὸν Κλὰρκ πλ. 30.

Ἑβδόμη ἱπποδρομία.— Δι' ἵππους ἀραβικοὺς α' κλ. Ἀπόστασις 1600 μ. Ἔπαθλον δρ. 20.000. Πρῶτος ἦλθεν ὁ ἵππος Ζασμὲν τοῦ κ. Νοὲλ Ρῆς μὲ τὸν Τσολακάκην γκ. δρ. 105 πλ. 30, δεύτερος ὁ Μωρηὰς τοῦ κ. Δ. Ι. Κωστοπούλου μὲ τὸν Τένσταλ πλ. 35 καὶ τρίτος ὁ Ἀμὶρ τοῦ κ. Π. Ἀναστασοπούλου μὲ τὸν Κλὰρκ πλ. 50.

Τὸ Βυζαντινολογικὸν Συνέδριον

Συνελθοῦσα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἡ πολυμελὴς Ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ κατὰ τὸ 1930 μέλλοντος νὰ συνέλθῃ Γ' Βυζαντινολογικοῦ Συνεδρίου, ἐξέλεξε Πρόεδρον τὸν κ. Σῖμον Μενάρδον καὶ ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Δ. Παπούλιαν.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως πρόκειται νὰ γίνῃ αὔριον Τρίτην.

Σχολικαὶ ἑορταὶ

Χθὲς εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κινηματογράφου «Ἠλύσια» τῆς Καλλιθέας ἐν μέσῳ συρροῆς πολλοῦ κόσμου ἔγινε σχολικὴ ἑορτὴ τῶν μαθητῶν τοῦ ἐκπαιδευτηρίου Ζερβοῦ—Λαζαροπούλου. Ἀπηγγέλθησαν ποιήματα, ἐψάλησαν ἄσματα κλπ.

Θέατρα

ΒΑΡΙΕΤΕ. (πρ. Κυβέλης). Ἀργεῖ
ΙΝΤΕΑΛ. «Ἡ Χαλιμᾶ».
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ. Νέον πρόγραμμα.
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ἡ δημοκρατία διατάζει».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἡ τζὰζ-μπάντ» ἐπιθεώρησις.
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Ἡ μαύρη χορεύτρια».

Κινηματογράφοι

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Σύβεργα» καὶ βαριετέ.
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Τὸ Καρναβάλι τῆς Βενετίας» καὶ Βαριετέ.

Ὑπαίθριοι

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Σαγκάϊ».
ΑΙΓΛΗ (Ζαππείου). «Ὁ κοκκοτόδρομος».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ἔρως καὶ κύματα».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Τὸ παλάτι τῶν ὀργίων».
ΑΛΣΟΣ. «Ἡ φωτιά».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Πρίγκηψ κοζᾶκος».
Α.Ο.Δ.Ο. Τέλος τῶν «Δύο ὀρφανῶν».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Μπάρντελυς ὁ μεγαλοπρεπής».
ΕΔΕΝ. «Πῶς περνοῦν οἱ παντρεμένοι».
ΕΛΛΑΣ. «Ἀπάχισσα»—«Θρίαμβος».
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ. «Κοκοτόδρομος».
ΖΕΦΥΡΟΣ. «Οἱ σωματέμποροι».
ΚΟΛΟΜΠΙΑ. «Ὁ Κοζᾶκος πρίγκηψ».
ΚΟΣΜΟΣ. «Ἡ ναυμαχία τῆς Ἑλιγολάνδης».
ΚΥΒΕΛΕΙΑ. «Ὁ ἔρως εἶναι τυφλός».
ΚΥΨΕΛΗ. «Οἱ ἐρασταί».
ΚΩΣΤΑΚΗ. «Ὁ Καπαμᾶς».
ΛΑ-Ι-Σ. «Σὰρξ καὶ διάβολος».
ΛΑΟΥ. «Ἄλλου τὸ ὄνειρο κι' ἄλλου τὸ θύμα».
ΛΟΥΝΑ—ΠΑΡΚ. «Εἵλωτες».
ΛΟΥΞΟΡ. «Ἡ χορεύτρια τῆς Γρενάδης».
ΟΛΥΜΠΟΣ. «Ἡ αἰχμάλωτος τῆς Σαγκάης».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ὁ φάρος τοῦ θανάτου».
ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ. «Ἡ εὐνοουμένη τοῦ Μαχαραγιᾶ».
ΡΕΓΚΑΛ. «Ὡς λέων».
ΣΙΝΕ ΜΑΞΙΜ. «Τὸ μυθιστόρημα ἑνὸς ἀπόρου νέου».
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ. «Ἡ χορεύτρια τοῦ Νείλου».
ΣΙΝΕ ΠΑΡΙ. «Τὸ μαργαριτάρι τῆς Ἀνατολῆς».

Φαλήρου

ΔΙΑΝΑ «Ἐκεῖνος ποῦ δέχεται ραπίσματα».

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΔΥΟ ΒΡΑΒΕΙΑ—ΜΙΑ ΕΚΛΟΓΗ

Ἐδῶ καὶ λίγες μέρες ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία ἀπένειμε τὸ «Βραβεῖον τοῦ Μυθιστορήματος» εἰς τὴν κυρίαν Ζὰν Μπάλντ καὶ τὸ «Μέγα Βραβεῖον τῆς Λογοτεχνίας» εἰς τὸν κ. Ζὰν-Λουῒ-Βωντουαγιέ.

Καὶ οἱ δυὸ συγγραφεῖς, ἀπ' τοὺς πιὸ σημαντικούς, μὰ ὄχι γνωστοὺς στὸ μεγάλο διεθνὲς κοινό, εἶνε ἴσως ἄγνωστοι καὶ στὴν Ἑλλάδα. Αὐτὸ φυσικὰ δὲν μειώνει τὴν ἀξία τοῦ ἔργου των.

Καὶ πιὸ συγκεκριμένα γιὰ τὴν κυρία Ζὰν Μπάλντ. Γεννήθηκε κι' ἀνατράφηκε στὸ Μπορντώ. Ἦταν δέκα ὀκτὼ ἐτῶν ὅταν οἱ γονεῖς της ἐγκατεστάθησαν σ' ἕνα οἰκογενειακό τους κτῆμα. Ἐκεῖ ἡ νέα ἐπεδόθη στὴ φιλολογία.

Τὸ πρῶτό της βιβλίο «Ψυχὲς καλλιτεχνῶν» ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Στρόβσκυ, μέλους τοῦ Ἰνστιτούτου σήμερα, κι' ἐβραβεύθηκε. Τὸ 1911 τὸ νέο της βιβλίο «Σκίτσα» ἐπῆρε τὸ βραβεῖο τοῦ «νεαροῦ ρομάντσου». Τὰ ποιήματά της «Τὰ Μαυσωλεῖα» καθὼς καὶ τὸ ἔργο της «Τὸ ἀμπέλι καὶ τὸ σπίτι» τύχανε ἄλλων βραβείων. Καὶ νὰ τώρα ποῦ ἡ Γαλλ. Ἀκαδημία τῆς ἀπονέμει τὸ «Βραβεῖον τοῦ Μυθιστορήματος».

Δυστυχῶς, δὲν διάβασα ὡς τώρα κανένα ρομάντσο τῆς κ. Ζὰν Μπάλντ γιὰ νὰ μπορῶ νὰ κρίνω τὸ ἔργο της. Ἀλλὰ κάποιος κριτικὸς λέγει ὅτι «τὸ ἔργο της εἶνε γεμᾶτο ὑγεία, ἠθική, ὀμορφιά. Ἀρέσκεται ἡ κ. Μπάλντ νὰ περιγράφῃ τὸ ἀστικὸν περιβάλλον καὶ νὰ ἀναλύῃ οἰκογενειακὰ δράματα. Εἶνε μαθήτρια τοῦ Μπουρζὲ καὶ τοῦ Μπορντῶ. Μὲ μιὰ λέξι μιὰ Γεωργία Σάνδη καθολική. Τὸ ἔργο της, γραμμένο μὲ φινέτσα, μὲ διαύγεια, μὲ μέτρο, διδάσκει τὸν ἔρωτα κάθε ἠθικῆς παραδόσεως καὶ τῆς χώρας ποῦ ὁ καθεὶς γεννήθηκε.»

Τὰ ἔργα της ἐκδίδει ὁ Οἶκος Πλὸν ἀπ' ὅπου κανεὶς μπορεῖ νὰ τὰ προμηθευθῇ.

* * *

Ὁ κ. Ζὰν-Λουῒ-Βωντουαγιέ, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Ἀκαδημία ἀπένειμε τὸ «Μέγα Βραβεῖον τῆς Λογοτεχνίας» εἶνε συγγραφεὺς ἐνδιαφέρων. Ἀνέγνωσα δυὸ-τρία ρομάντσα του. Εἶνε γραμμένα μὲ στὺλ ποῦ σὲ συναρπάζει καὶ σὲ συγκινεῖ. Ὁ Βωντουαγιὲ εἶνε ζωγράφος, μὰ ἀπὸ τοὺς πιὸ λεπτούς. Γνωρίζει νὰ παρατηρῇ, καὶ πρὸ πάντων γνωρίζει ν' ἀποδίδῃ.

«Ὁ κυριώτερος χαρακτὴρ τῶν ρομάντσων του—γράφει κάποιος κριτικός—εὑρίσκεται στὴν περιγραφὴ τὴν πιὸ παθητικὴ τῆς ἀναζητήσεως τῆς εὐτυχίας. Οἱ ἥρωες ὅλοι του αὐτὴν ἀναζητοῦν χωρὶς ποτὲ νὰ κατορθώνουν νὰ τὴν ἀποκτήσουν.»

Ἀληθινὰ τὸ κυριώτερο προτέρημα τοῦ Βωντουαγιὲ πηγάζει ἀπὸ τὴ συγκίνησι καὶ τὴν ποίησι ποῦ ὑπάρχουν σὲ κάθε βιβλίο του. Ὁ συγγραφεὺς ἐταξίδεψε πολύ, καὶ πρὸ πάντων στὴν Ἰταλία. Ἔγραψε φυσικὰ τὰς ἐντυπώσεις του σὰν ποιητὴς ποῦ νοιώθει κάθε ὠμορφιὰ καὶ ὑπάρχουν σελίδες περιγραφικῆς δυνάμεως καὶ λυρισμοῦ ποῦ κι' αὐτὸς ὁ Σατωμπριὰν θὰ ζήλευε.

Αὐτὸς μὲ λίγα λόγια εἶνε ὁ συγγραφεὺς ποῦ ἡ Ἀκαδημία ἐβράβευσε. Εὔχομαι αὐτὲς οἱ πρόχειρες γραμμὲς νὰ κινήσουν τὴν προσοχὴ κάθε φιλαναγνώστου, ποῦ δὲν θὰ χάσῃ ἂν ἀνοίξῃ ἕνα ρομάντσο τοῦ Βωντουαγιέ. Θὰ περάσῃ μερικὲς εὐχάριστες ὧρες.

* * *

Εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποθανόντος Ζοννάρ, τοῦ θλιβεροῦ καὶ τόσον γνωστοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου στὴν Ἑλλάδα, ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία ἐξέλεξε τὸν κ. Μωρίκιον Παλαιολόγον, διπλωμάτην καὶ συγγραφέα μὲ τάλαντον.

Ὁ μακαρίτης ὁ Ζοννὰρ εἶχε γράψει μερικὰς ἐκθέσεις, μερικοὺς λόγους καὶ εἶνε ἀπορίας ἄξιον πῶς ἡ Ἀκαδημία τὸν εἶχε ἐκλέξει. Μὰ ὅταν σκεφθοῦμε ὅτι παντοῦ τὰ μέσα περνοῦν, τότε τὸ πρᾶγμα ἐξηγεῖται μόνον του. Ἐκτὸς κι' ἂν ἡ Ἀκαδημία ἤθελε νὰ ἐπικυρώσῃ τὰς δάφνας μὲ τὰς ὁποίας ὁ κακομοίρης ὁ Ζοννὰρ εἶχε φορτωθῆ ὅταν ἔφυγε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα!

Ὁ Μωρίκιος Παλαιολόγος, ὁ νέος Ἀκαδημαϊκός, δὲν εἶνε τυχαῖος ἄνθρωπος. Τὰ μυθιστορήματά του, ἐνδιαφέροντα καὶ καλογραμμένα, ἐβραβεύθησαν. Οἱ μελέτες του γιὰ τὸν Βωβενάργκ, τὸν Vigny, τὸν Δάντην, τὴν «Κινέζικη Τέχνη» προδίδουν ἀναμφισβήτητα προτερήματα. Εἶνε μελετητὴς μὲ μόρφωσι, ἐξετάζοντας κάθε θέμα του ἀπ' ὅλας τὰς ὄψεις μὲ πολλὴν διαύγειαν καὶ παρατηρητικότητα.

Τὸ ἔργο του ὅμως ποῦ ἑλκύει ἀμέσως τὸν ἀναγνώστη εἶνε τὸ ἱστορικό. Τὰ βιβλία του γιὰ τὸν «Ρωμαντισμὸ καὶ τὴ Διπλωματία», τὸν «Ταλλεϋράνδο», τὸν «Μέττερνιχ» τ' ἀπομνημονεύματά του ἀπὸ τὴν Ρώμη καὶ τὴν Ρωσσία σὲ συναρπάζουν μὲ τὴν θελκτική τους ἀφήγησι καὶ τὸ μεγάλο τους ἐνδιαφέρον.

Ὁ κ. Παλαιολόγος γεννήθηκε τὸ 1859 καὶ τὸ 1880 μπῆκε στὸ Καὶ Ντ' Ὀρσαί. Ἡ διπλωματική του καρριέρα τὸν ἀνάγκασε νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἰταλία, τὴν Κίνα, τὴν Βουλγαρία. Ἀπὸ τὸ 1914 ἕως τὸ 1917 ἦταν πρεσβευτὴς στὴ Ρωσσία.

Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία μὲ τὴν ἐκλογή της αὐτὴ βραβεύει μίαν δρᾶσιν καὶ γι' αὐτὸ εἶνε ἀξιέπαινος. Βέβαια ὁ κ. Παλαιολόγος δὲν εἶνε συγγραφεὺς μεγάλης ἀξίας, μὲ «στὺλ» ἐξαιρετικό, ὅπως τοῦ Φρὰνς ἢ τοῦ μάγου Λοτί, ἀλλὰ ἡ παρουσία του στὴν Ἀκαδημία δὲν θ' ἀποβῇ ἀνωφελής.

Ἀντιπάλους κατὰ τὴν ἐκλογὴ ὁ κ. Παλαιολόγος εἶχε τὸν κ. Πιὲρ Μίλ, τὸν μεγάλον αὐτὸν δημοσιογράφον καὶ διηγηματογράφον, τὸν γνωστὸν συγγραφέα Κλὼντ Φαρρέρ, ὁ ὁποῖος ἀνεξάρτητα ἀπὸ κάθε πολιτικὴ πεποίθησι, εἶνε ἕνας «μαῖτρ» ἀνεγνωρισμένος καὶ τὸν κ. Ρεκουλύ, τὸν διευθυντὴ τῆς «Ἐπιθεωρήσεως τῆς Γαλλίας».

ΓΕΩΡΓ. Α. ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ

Ἀθλητισμὸς

—Οἱ προκριματικοὶ ἀγῶνες

Χθὲς ἐσυνεχίσθησαν καὶ ἔληξαν οἱ προκριματικοὶ ἀγῶνες διὰ τὴν ἐπιλογὴν τῶν ἀθλητῶν μας, οἵτινες θὰ ἀποτελέσουν τὴν ἐθνικήν μας ὁμάδα.

Ἐκ τῶν ἐννέα τελεσθέντων ἀγωνισμάτων οἱ ἀθληταί μας κατώρθωσαν εἰς τὰ πέντε νὰ ἐπιτύχουν τὰ ὑπὸ τοῦ συνδέσμου ὁρισθέντα ὅρια ἐπιδόσεων καὶ τρεῖς ἐξ αὐτῶν νὰ καταρρίψουν πανελληνίους ἐπιδόσεις, ἤτοι ὁ Ζαχαρόπουλος εἰς τὸν ἀκοντισμὸν ἐπιτυχὼν βολὴν 58,14, ὁ Μοιρόπουλος εἰς τὰ 110 μετ' ἐμποδίων καὶ ὁ Μπεναρδῆς εἰς τὸ δέκαθλον μὲ βαθμολογίαν 6539.42 1)2.

Τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Δρόμος 200 μ. Φραγκούδης 23'' (ὅριον 23''2)5). Δρόμος 400 μ. Σταυρινὸς 53 (ὅριον 53). Δρόμος 1500 μ. Μάγγος 4' 27 2)5 (ὅριον 4.22'').

Ἅλμα ἐπὶ κοντῷ Μπεναρδῆς 3.50 μ. (ὅριον 3.60μ.).

Μαραθώνειος Ι. Κράνης 3.23'2))5 (ὅριον 3.10').

Τριπλοῦν. Πετρίδης 13.79 μ. (ὅριον 13.70 μ.)

Δισκοβολία. Μολυβδόπουλος 37.78 (ὅριον 39 μ.).

110 μετ' ἐμποδίων. Μοιρόπουλος 16'' (ὅριον 17'').

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ δρόμου 1500 μέτρων ὑπῆρξε πενιχρὰ ὡς ἐπίσης καὶ τῆς δισκοβολίας καὶ τοῦ Μαραθωνείου. Εἰς τὰ 1500 μέτρα ὁ Παούρης δὲν συμμετέσχε ἀσθενῶν, ὅπως καὶ ὁ Α. Καραγιάννης εἰς τὸ ἅλμα ἐπὶ κοντῷ. Ἐπίσης ὁ Μαραθώνειος ἐξέπληξε πολλοὺς διότι ἀνεμένετο νὰ φθάσῃ πρῶτος ὁ Μπεκιάρης.

Εἰς τὰ ἀγωνίσματα τοῦ δεκάθλου ὁ Μπεναρδῆς ἐπέτυχε ἐπιδόσεις λίαν ἱκανοποιητικὰς ἐκτὸς ἀπὸ τὰς ρίψεις εἰς τὰς ὁποίας ὑστέρησε λόγῳ τοῦ τραυματισμοῦ του εἰς τὴν δεξιάν του χεῖρα. Ὁπωσδήποτε ἡ βαθμολογία του 6.539.42 1)2 βαθμοὶ τὸν κατατάσσει μεταξὺ τῶν ἀθλητῶν μας ἐκείνων, οἵτινες θὰ κάμουν ἀσφαλῶς τὴν καλυτέραν ἐμφάνισιν εἰς τὸ Ἄμστερνταμ. Ἡ παλαιὰ πανελλήνιος ἐπίδοσις τοῦ δεκάθλου ἡ ὁποία ἀνῆκεν εἰς τὸν ἴδιον ἦτο 6.053 βαθμοὶ ὡς δὲ ἀποδεικνύεται σήμερον ὁ ἀθλητὴς οὗτος ἔχει ἐπιτελέσει μεγάλας προόδους, ὑπερβὰς κατὰ 500 περίπου βαθμοὺς τὴν παλαιάν του ἐπίδοσιν. Ἰδοὺ ἄλλως τε αἱ ἐπιδόσεις του:

100 μ. 11''2)5. 400 μ. 55''. 110 μετ' ἐμποδίων 18''2)5. 1500 μ. 5'8''. Ὕψος 1.070 μ. Μῆκος 6.20μ. Ἐπὶ κοντῷ 3.50μ. Ἀκοντισμὸς 44.15μ. Δισκοβολία 32.86μ. Σφαιροβολία 11.11μ.

Ἡ νέα πανελλήνιος ἐπίδοσις τοῦ δρόμου 110 μετ' ἐμποδίων δὲν θὰ ἀναγνωρισθῇ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, διότι ὁ νικητὴς Ε. Μοιρόπουλος ἔρριψε δύο ἐμπόδια κατὰ τὴν διαδρομήν.

Μετὰ τοὺς ἀγῶνας τὸν λόγον ἔχει πλέον ἡ τεχνικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Συνδέσμου καὶ ἡ ὀλυμπιακὴ ἐπιτροπή, αἱ ὁποῖαι ὀφείλουσι μετὰ περισκέψεως νὰ προβοῦν εἰς τὸν καταρτισμὸν τῆς ἐθνικῆς μας ὁμάδος ἐπὶ τῇ βάσει ὅλων τῶν δεδομένων.

—«Ἡρακλῆς»—«Ἀπόλλων» 3:2 (1:1)

Χθὲς ἡ ὁμὰς τοῦ «Ἡρακλέους» συνηντήθη μετὰ τῆς ὁμάδος τοῦ «Ἀπόλλωνος» τὴν ὁποίαν καὶ ἐνίκησε διὰ τριῶν τερμάτων ἔναντι δύο. Εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον αἱ ὁμάδες ἦσαν ἰσόπαλοι ἐπιτυχοῦσαι ἀνὰ ἓν τέρμα ἑκάστη. Εἰς τὸ δεύτερον ὁ «Ἡρακλῆς» ἐπέτυχε ἕτερα δύο τέρματα ἔναντι ἑνὸς τοῦ Ἀπόλλωνος. Περὶ τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος παίκτης τοῦ Ἡρακλέους σουτάρει ἐπὶ τοῦ στύλου καὶ ἡ σφαῖρα ἀναπηδᾷ ἐντὸς τοῦ γηπέδου. Οἱ Ἡρακλειδεῖς ἐπέμενον ὅτι ἦτο τέρμα, ὁ διαιτητὴς διεφώνει καὶ ἐπῆλθε κάποια σύγχυσις λήξαντος τοῦ ἀγῶνος ἐπὶ τοῦ ἐπεισοδίου. Δὲν εἶχον διόλου δίκαιον νὰ ἐπιμένουν οἱ παῖκται τοῦ Ἡρακλέους ἐπὶ ζητήματος ἀντιλήψεως τοῦ διαιτητοῦ ὅπως δὲν ἐπέμενον καὶ οἱ παῖκται τοῦ Ἀπόλλωνος ὅταν τὸ τρίτον τέρμα εἰς βάρος των ἐπετυγχάνετο ἀντικανονικῶς καὶ χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθῇ ὁ διαιτητής.

Γενικῶς ὁ Ἡρακλῆς ἔπαιξε καλύτερα ἀπὸ τὸν Ἀπόλλωνα.

—Παναθηναϊκὸς—Μικτὴ 3:1

Λόγῳ τῆς μὴ προσελεύσεως τῆς ἰταλικῆς ὁμάδος δι' ἀγνώστους λόγους ἐσχηματίσθη προχείρως τὴν τελευταίαν στιγμὴν μικτὴ ὁμὰς ἀπὸ τοὺς παρόντας εἰς τὸ γήπεδον παίκτας, ἥτις ἀντικατέστησε τὴν ὁμάδα τοῦ ἰταλικοῦ στόλου. Ἀποτέλεσμα 3:1 ὑπὲρ τοῦ Παναθηναϊκοῦ.

—Τὰ «Ἀλκίμεια»

Εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ Γυμναστήριον τῆς Ναυτικῆς Σχολῆς Δοκίμων, ἐσυνεχίσθησαν χθὲς τὸ ἀπόγευμα παρουσίᾳ τῆς ἐκλεκτοτέρας μερίδος τῶν δύο πόλεων οἱ ἐτήσιοι ἀθλητικοὶ ἀγῶνες τὰ «Ἀλκίμεια» τῆς Σχολῆς Ναυτικῶν Δοκίμων. Ἐκ τῶν ἐπισήμων παρευρέθη ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Μερλόπουλος καὶ πολλοὶ ἀνώτεροι ἐκ τοῦ ναυτικοῦ σώματος.

Οἱ ἀγῶνες ἐστέφθησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας καὶ κατὰ τὰς δύο ἡμέρας τῶν ἀγώνων, ἀποδοθέντων ἱκανοποιητικωτάτων ἐπιδόσεων παρὰ τῶν νεαρῶν μαθητῶν τῶν Σχολῶν Δοκίμων ὑπαξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν μηχανικῶν, δεῖγμα τῆς συντελουμένης συστηματικῆς ἀθλητικῆς ἐργασίας εἰς τὰ ναυτικά μας στελέχη. Πολυνίκης τῶν ἀγώνων ἀνεδείχθη ἡ Σχολὴ τῶν Δοκίμων καὶ πολυνίκης ἀθλητὴς ὁ Κοιροσσόπουλος τῆς ἰδίας Σχολῆς.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀγώνων ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς κ. Λούντρας ἐξῆρε δι' ὀλίγων τὴν συντελουμένην ἀθλητικὴν ἐργασίαν ὡς καὶ τοὺς σκοποὺς αὐτῆς πρὸς τὸν ὑπουργὸν κ. Μερλόπουλον, μεθ' ὃ ἐπηκολούθησεν ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων καὶ ἐπάθλων εἰς τοὺς κατ' ἄτομον νικητὰς καὶ Σχολάς, ὑπὸ τὰ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα τοῦ κοινοῦ.

Μετὰ τοὺς ἀγῶνας ἐπηκολούθησε χορευτικὴ δεξίωσις εἰς τὰς πολυτελεῖς αἰθούσας τῆς Σχολῆς, προσεφέρθησαν δὲ καὶ ἀναψυκτικά.

Ἐν τέλει ἡ ὡραία αὐτὴ ἀθλητικὴ ἑορτὴ ἔληξεν, ἀφίσασα τὰς καλυτέρας ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐντυπώσεις εἰς τοὺς παρευρεθέντας πολυπληθεῖς φιλάθλους θεατάς, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ ὡραῖον φῦλον ἀντιπροσωπεύθη ἐπαξιώτατα.

GEO

Διάλεξις

Αὔριον Τρίτην 26 Ἰουνίου καὶ ὥραν 7ην μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Παρνασσοῦ ὁ ἄρτι ἐξ Ἀμερικῆς ἀφιχθεὶς δημοσιογράφος κ. Δημήτριος Παπαγιαννάκος περὶ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμοῦ. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Ὑπὲρ τῆς Χορῳδίας

Ἡ οἰκογένεια Γ. Ἡλιοπούλου ἀπέστειλεν εἰς τὴν χορῳδίαν Ἀθηνῶν ὑπὲρ τοῦ ἔργου αὐτῆς δραχμὰς 5.000 εἰς μνήμην τῆς θυγατρός της Ἑλένης, ἐνεργοῦ μέλους αὐτῆς. Ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς χορῳδίας ἀπέστειλεν ἐπίσης ὁ κ. Γρ. Λιβιεράτος δρχ. 1500 καὶ ἀνώνυμος δρχ. 1.000.

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Μαθηματικῆς Ἑταιρείας εἰς τεῦχος ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἀριθμητικὴ ἐγκυκλοπαιδικῶς», ἄρθρον τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Νείλου Σακελλαρίου, δημοσιευθὲν εἰς τὴν «Μεγάλην Ἑλληνικὴν ἐγκυκλοπαιδείαν» καὶ διατεθὲν ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ὑπὲρ τῆς ἑταιρείας.

ΟΛΟΙ ΣΗΜΕΡΟΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ "ΟΛΥΜΠΙΑ,,
ΠΑΤΗΣΙΩΝ 78
ΕΝΤΕΛΩΣ ΝΕΑ ΝΟΥΜΕΡΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γάμοι

Ὁ κ. Ἰωάννης Ἀντ. Κριεζῆς χημικὸς καὶ ἡ δεσποινὶς Ρίτα Γεωργ. Σταίνχάουερ ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

Δικηγόροι

Δικηγορικὸν Γραφεῖον Γεωργίου Ἀναστασίου Ταβουλάρη. Σωκράτους καὶ Ἁγίου Κωνσταντίνου 63.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Τῶν ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπων Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Οἴκων Ἐξωτερικοῦ (Παραγγελιοδόχων)

Καλοῦνται ἅπαντες οἱ ἐν Ἀθήναις κ.κ. ἀντιπρόσωποι ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν οἴκων ἐξωτερικοῦ (Παραγγελιοδόχων) ἵνα προσέλθωσιν εἰς γενικὴν συνέλευσιν σήμερον Δευτέραν 25ην τρέχοντος καὶ ὥραν 7 μ.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν (Ἀμερικῆς 8) πρὸς ἔγκρισιν τοῦ καταστατικοῦ καὶ ἐκλογὴν διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ συλλόγου.

(Ἡ ἐντεταλμένη ἐπιτροπή)

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΛΟΙΟΝ

Πωλεῖται τὸ πλοῖον «Τρ[illegible] Ἠλίας» [illegible] ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων, πετρελαιοκίνητον, ἐν τάξει καταστάσει, χωρητικότητος 50 τόννων, μηχανὰς «Σκάνια», [illegible] 35 ἵππων ταχύτητος 7—8 μιλλίων, καὶ [illegible] βόσκαρο ναυπηγηθὲν ἐν Σκιάθῳ, εἰ [illegible] συμφέρουσαν. Διὰ πληροφορίας ἀπευθυντέον: κ. Κ. Λαιαλεξάνδρου, Γραφεῖα «Πρωΐας» ὥρας 12—2 καὶ 7—9 μ. μ.

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΡΙΝΩΝ ΤΙΤΛΩΝ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος γνωστοποιεῖ:

Ὅτι ἀπὸ τῆς ἐρχομένης Δευτέρας 25 τρέχοντος μηνὸς θ' ἀνταλλάσσωνται οἱ προσωρινοὶ τίτλοι τοῦ Δανείου 9 ο)ο 1926 «αὐξημένης ἀποσβέσεως» ταλαξιμιων, ἐκδόσεως οἱουδήποτε Ὑποκαταστήματος καὶ οἱασδήποτε ἡμερομηνίας, εἰς τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου ἀρ. 23β (Μέγαρον Καραπάνου) παράρτημα αὐτῆς καθ' ἑκάστην καὶ ἀπὸ τῆς 5—7 μ.μ.

Παρακαλοῦνται οἱ κάτοχοι προσωρινῶν τίτλων ὅπως τοὺς προσκομίσωσι τὸ ταχύτερον πρὸς ἀνταλλαγὴν καθόσον μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ διακοπῇ ἡ ἀνταλλαγή.

(Ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος)

BLACK FLAG
ΚΟΝΙΣ
ΥΓΡΟΝ

ΜΠΛΑΚ ΦΛΑΓΚ
ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ
εἰς παγκόσμιαν διάδοσιν
ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΟΝ
οὗτινος τὰ 40 ΕΤΗ ὑπάρξεως ἀποτελοῦσι τρανὴν ἐγγύησιν τελειότητος καὶ ὑπεροχῆς.
ΦΟΝΕΥΕΙ ΠΑΝ ΕΝΤΟΜΟΝ
δι' ἁπλῆς εἰσπνοῆς τῶν ψεκαζομένων ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ μορίων
ΥΓΡΟΥ ἢ ΚΟΝΕΩΣ
Μυρωδιὰ Κίτρου καὶ ὁλοσχερὴς ἀπουσία δηλητηριωδῶν ἢ ἀδράνων συστατικῶν.
Ζητεῖτε τὰ Κόκκινα Δοχεῖα μὲ τὴν Μαύρην Σημαίαν ἅτινα πωλοῦνται παντοῦ εἰς ποικιλίαν μεγεθῶν καὶ τιμῆς.
THE BLACK FLAG Co OF BALTIMORE
Γεν. Ἀντ. ΚΟΤΡΟΤΜΠΕΛΗΣ ΦΩΚΑΣ & Σία
Ἠπείρου 45 - Τηλ. 11-71
«ΗΧΩ» Σταδίου 6

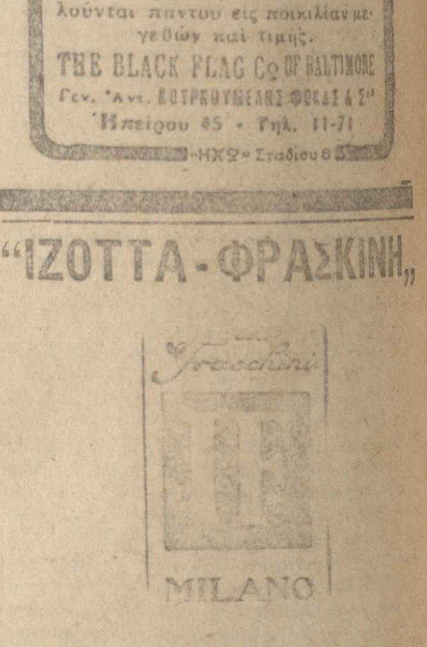

"ΙΖΟΤΤΑ-ΦΡΑΣΚΙΝΗ,,
ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΤΟΥ ΕΚΛΕΚΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Ἐν ΕΛΛΑΔΙ ἀποτανθήτω εἰς
Φ. Φ. ΡΩΣΣΗ — Ἀθῆναι
Ὁδὸς 3ης Σεπτεμβρίου ἀριθ. 28

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τῆς ὑπ' ἀριθ. 372 τοῦ 1927 ἐρήμην ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Σπάρτης ἐκδοθείσης μεταξὺ τοῦ ἐνάγοντος Λούη ἢ Ἠλία Χρ. Θεοφιλοπούλου κατοίκου Καμηνίων καὶ διαμένοντος ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἀμερικῆς παραστάντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου Ἰωάννου Σολωμοῦ καὶ τοῦ ἐναγομένου Τζάϊμη ἢ Δημητρίου Κατρανάκου κατοίκου Καμηνίων καὶ διαμένοντος ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τῆς Ἀμερικῆς, μὴ ἐμφανισθέντος. Διὰ ταῦτα. Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου Δέχεται τὴν κατ' αὐτοῦ ὑπὸ κρίσιν ἀγωγὴν τοῦ ἐνάγοντος. Ὑποχρεοῖ τὸν ἐναγόμενον, ἵνα διὰ τὴν ἐν τῇ ἀγωγῇ αἰτίαν πληρώσῃ τῷ ἐνάγοντι δολλάρια Ἀμερικῆς 149 ἢ ἑλληνικὰς δραχμὰς 11.225, ὑπολογιζόμενον ἕκαστον δολλάριον κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐγέρσεως τῆς ἀγωγῆς πρὸς δραχμὰς 75, ἐντόκως ἐπὶ μὲν τοῦ κεφαλαίου δολλαρίων 100 πρὸς 8 ο)ο ἐτησίως, ἐπὶ δὲ τῶν ὑπολοίπων πρὸς 15 ο)ο ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς (20 Ἀπριλίου 1927 μέχρις ἐξοφλήσεως) καὶ καταδικάζει τὸν ἐναγόμενον καὶ εἰς τὰ τοῦ ἐνάγοντος δικαστικὰ ἔξοδα ἐκ δραχμῶν 700 καὶ τὰ τέλη. Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Σπάρτῃ τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1927. Ὁ Πρόεδρος Ἐμμ. Βασιλάκης. Ὁ γραμματεὺς Ἰω. Ἀποστολάκης. Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἐν Σπάρτῃ τῇ 18ῃ 8)βρίου 1927. Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος τοῦ ἐνάγοντος. Ἰω. Σολωμός.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Δ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

Η ΠΡΩΪΑ

ΛΑΪΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ
ΜΕ ΜΟΝΟΝ ΔΡ. 25 ΚΕΡΔΙΖΕΤΕ
ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΕΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΤΥΠΟΥ RENAULT
Βοηθοῦντες συγχρόνως καὶ τοὺς πλημμυροπαθεῖς Μακεδόνας ἀδελφούς μας
Λαχνοὶ πωλοῦνται καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα ἑταιρίας «ΑΘΗΝΑ» 24 ὁδὸς Σταδίου 24

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΕΜΑΛΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

Ο ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΙΣ ΑΜΑΣΕΙΑΝ.—Ο ΚΕΜΑΛ ΕΠΙΜΕΝΕΙ ΕΙΣ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΔΙΩΞΕΩΣ ΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ.—ΟΙ ΕΘΕΛΟΝΤΑΙ ΤΟΥ ΜΠΕΚΗΡ.—«ΔΕΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΜΕΝ ΤΟΝ ΚΕΜΑΛ ΓΙΑ ΣΟΥΛΤΑΝΟ».—ΜΙΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΠΟΥ ΑΝΑΚΑΛΕΙΤΑΙ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΚΕΜΑΛ ΠΑΣΑ, ΙΔΡΥΤΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

18ον

18ον

Ὡς εἰς προηγούμενον ἄρθρον ἀνεφέραμεν, ἡ κεντρικὴ κυβέρνησις εἶχεν ἀποφασίσει νὰ ἀποστείλῃ εἰς Ἀμάσειαν τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸν τῆς Σαλὶχ πασᾶν, ὅπως συναντηθῇ μεθ' ἡμῶν καὶ συζητήσωμεν ἐφ' ὅλων ἐκείνων τῶν ζητημάτων, ἡ ἐκκρεμότης τῶν ὁποίων καθίστα δυσχερῆ τὴν πλήρη συνεννόησίν μας μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐπὶ τῇ ἐπικειμένῃ ἀφίξει τοῦ ἐκτάκτου τούτου ἀπεσταλμένου τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως ἀπηύθυνα ἐγκύκλιον ἐπιστολήν μου πρὸς ὅλους τοὺς σωματάρχας, διὰ τῆς ὁποίας ἐζήτουν ὅπως μοὶ καταστήσουν γνωστὰς τὰς ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ἐθνικῶν ζητημάτων μας ἀπόψεις των, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐγένετο.

Ὁ Σαλὶχ πασᾶς ἐγκατέλειψε τὴν Κωνσταντινούπολιν τὴν 15ην Ὀκτωβρίου, τὴν ἑπομένην δὲ ἀνεχωρήσαμεν καὶ ἡμεῖς ἐκ Σεβαστείας, ἀφιχθέντες εἰς Ἀμάσειαν τὴν 18 ἰδίου μηνός.

Εἴχομεν ἐκδόσει ἐγκαίρως σχετικὰς ὁδηγίας πρὸς ὅλας τὰς ἐθνικὰς ὀργανώσεις, ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως γίνῃ πάνδημος καὶ ἐπιβλητικὴ ὑποδοχὴ εἰς τὸν ἀφικνούμενον ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν, τὸν ὁποῖον ὑπεδέχθην αὐτοπροσώπως ἐν μέσῳ ζωηρῶν ἐκδηλώσεων τοῦ λαοῦ.

Αἱ μετὰ τοῦ Σαλὶχ πασᾶ συνεννοήσεις μας ἤρχισαν τὴν 20ὴν Ὀκτωβρίου καὶ ἔληξαν τὴν 22αν. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς διασκέψεως ταύτης, ἥτις διήρκεσεν ἐπὶ τρεῖς ὅλας ἡμέρας, συνετάχθησαν πέντε πρωτόκολλα εἰς διπλοῦν, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ τρία ὑπεγράφησαν, τὰ δὲ ἕτερα δύο παρέμειναν, ὡς ἐμπιστευτικά, ἀνυπόγραφα.

Ὡς εἰκός, αἱ κατὰ τὴν διάσκεψιν ταύτην ληφθεῖσαι ἀποφάσεις ἐκοινοποιήθησαν ἀμέσως εἰς τοὺς σωματάρχας.

Ποία ἡ σημασία τῆς ἐπελθούσης μετὰ τῆς Κυβερνήσεως συνεννοήσεως

Ὅ,τι κυρίως ἐνδιέφερε τὴν ἀντιπροσωπευτικὴν ἐπιτροπὴν ἦτο τοῦτο: νὰ ἀναγνωρίσῃ ἐπισήμως ἡ κεντρικὴ κυβέρνησις τὰς ἐθνικὰς ὀργανώσεις καὶ τὴν ἀντιπροσωπευτικὴν ἐπιτροπὴν ὡς μίαν ἀδιαίρετον πολιτικὴν ὀντότητα. Ἐπίσης ἰδιαιτέραν εἶχε δι' ἡμᾶς σημασίαν τὸ νὰ προσλάβουν αἱ μετὰ τοῦ Σαλὶχ πασᾶ συνεννοήσεις μας ἐπίσημον χαρακτῆρα, αἱ δὲ ληφθεῖσαι ἀποφάσεις, περιλαμβανόμεναι εἰς εἰδικὰ πρωτόκολλα, νὰ ὑποχρεώσουν ἀμφότερα τὰ συμβαλλόμενα μέρη νὰ ἀναλάβουν ὡρισμένας ὑποχρεώσεις.

Τὸ πρῶτον πρωτόκολλον, ὑπογραφὲν τὴν 21ην Ὀκτωβρίου, περιλαμβάνει σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου προτάσεις γενομένας ὑπὸ τοῦ Σαλὶχ πασᾶ.

Τὸ δεύτερον πρωτόκολλον, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 22 Ὀκτωβρίου, εἶνε μακροσκελέστατον. Δι' αὐτοῦ παρέχονται ὡρισμέναι ἐγγυήσεις ὑπὲρ τοῦ χαλιφάτου καὶ τοῦ σουλτανάτου καὶ ἐξετάζονται λεπτομερῶς τὰ διάφορα ἄρθρα τοῦ ὑπὸ τοῦ Κογκρέσσου τῆς Σεβαστείας ἐκδοθέντος μανιφέστου.

Συνεφωνήσαμεν ποῖον ἔδει νὰ εἶνε τὸ κατώτατον ὅριον ὑποχωρήσεώς μας ὅσον ἀφορᾷ τὸν καθορισμὸν τῶν συνόρων μας. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὑπῆρχαν διάφορα σχέδια περὶ δημιουργίας αὐτονόμου τουρκοαραβικοῦ κράτους ἐν Κιλικίᾳ, περὶ παραχωρήσεως τοῦ βιλαετίου Ἀϊδινίου, περὶ δημιουργίας αὐτονόμου τουρκικῆς Θρᾴκης καὶ ἄλλα. Κυρίως ἐπεμείναμεν ὅπως ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θυσιασθῇ ἡ Ἀδριανούπολις καὶ ἡ ἐντεῦθεν τοῦ Μαρίτσα περιοχή.

Ἐγένετο ἐπίσης δεκτὸν ὅπως οὐδὲν παραχωρηθῇ εἰς τὰ χριστιανικὰ στοιχεῖα προνόμιον, δυνάμενον νὰ θέσῃ ἐν κινδύνῳ τὴν πολιτικὴν κυριαρχίαν καὶ τὴν κοινωνικὴν ἐπιρροὴν τοῦ ἔθνους.

Ἰδιαιτέρως ἀπησχολήθημεν κατὰ τὴν διάσκεψιν τῆς Ἀμασείας μὲ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ μανιφέστου περὶ εὐμενοῦς ἀποδοχῆς πάσης τυχὸν παρασχεθησομένης ὑπὸ τοῦ ξένου κεφαλαίου ἐνισχύσεως διὰ τὴν οἰκονομικὴν καὶ βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας.

Τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ μανιφέστου ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι βραδύτερον ἤθελον ἐγκριθῇ καὶ ὑπὸ τῆς ἐκλεγησομένης Βουλῆς.

Τέλος ἐξητάσθη λεπτομερῶς τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ συνήρχετο ἡ νέα ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία. Ἐὰν ἀπεφασίζετο νὰ συνέλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔπρεπε νὰ παρασχεθοῦν ὡρισμέναι ἐγγυήσεις διὰ τὴν ἐλευθέραν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ σώματος. Ἡ Κωνσταντινούπολις κατείχετο ὑπὸ ξένων στρατευμάτων καὶ δὲν ἦτο διόλου κατάλληλον περιβάλλον διὰ τοὺς βουλευτάς.

Ὅπως οἱ Γάλλοι προέκριναν τῷ 1870—71 τὸ Βορδὼ καὶ οἱ Γερμανοὶ ἐσχάτως τὴν Βαϊμάρην, οὕτω καὶ ἡμεῖς θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ ἐκλέξωμεν οἱανδήποτε ἄλλην πόλιν τῆς Ἀνατολίας καὶ ὄχι τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὅπως συνέλθῃ τὸ νέον ἀντιπροσωπευτικὸν σῶμα.

Διὰ τοῦ τρίτου πρωτοκόλλου παρείχετο εἰς τὴν κυβέρνησιν ἡ ζητουμένη βεβαίωσις ὅτι ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ ἐπιτροπὴ οὐδεμίαν θὰ ἐξήσκει πίεσιν ἐπὶ τῶν πνευμάτων κατὰ τὰς ἐπικειμένας ἐκλογάς. Οὐχ ἧττον, ἐπεφυλάξαμεν εἰς ἑαυτοὺς τὸ δικαίωμα νὰ παρεμποδίσωμεν πᾶσαν τοιαύτην ἀπόπειραν ἐκ μέρους ἄλλων πολιτικῶν ὀργανώσεων, αἱ ὁποῖαι εἶχον καταδικασθῇ ὁριστικῶς ὑπὸ τοῦ ἔθνους.

Τὸ τέταρτον πρωτόκολλον, ὅπερ ἐθεωρήθη ἐμπιστευτικόν, ἀφεώρα τὰ κατωτέρω ζητήματα:

1) Τὴν Ἀκύρωσιν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἰραδὲ καὶ τῶν διαταγῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἀνεκαθίσταντο διάφοροι σωματάρχαι καὶ ἐξητεῖτο ἡ παραπομπὴ ὡρισμένων ἀξιωματικῶν εἰς δίκην.

2) Τὴν λῆψιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ἐν Μάλτᾳ ὑπὸ τῶν Ἄγγλων κρατουμένων Τούρκων ἐξορίστων.

3) Τὴν λῆψιν δικαστικῶν μέτρων ἐναντίον τῶν Ἀρμενίων, οἵτινες διέπραξαν ὡρισμένα ἐγκλήματα εἰς βάρος τοῦ τουρκικοῦ πληθυσμοῦ.

4) Τὴν ἐπίδοσιν νέας διαμαρτυρίας διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατάληψιν τῆς Σμύρνης καὶ τὴν διαβίβασιν μυστικῶν διαταγῶν εἰς τὸ βιλαέτιον Σμύρνης, ἀφορωσῶν τὴν ὑπὸ τοῦ πληθυσμοῦ ὀργάνωσιν συλλαλητηρίων.

5) Τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ διοικητοῦ χωροφυλακῆς, τοῦ φρουράρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

6) Τὴν παρεμπόδισιν τῶν Φίλων τῆς Ἀγγλίας ὅπως περιέρχωνται ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν διὰ τὴν συλλογὴν δηλώσεων συμπαθείας.

7) Τὴν ρητὴν ἀπαγόρευσιν ὅπως ἀξιωματικοὶ καὶ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι ἐγγράφωνται εἰς ὀργανώσεις συντηρουμένας διὰ ξένου [illegible] καὶ ἀρθρογραφῶσιν εἰς ἐφημερίδας προσκειμένας πρὸς τὰς ὀργανώσεις [illegible] ἐνίσχυσιν τῆς ἐθνικῆς ὀργανώσεως τοῦ Ἀϊδινίου διὰ χρημάτων τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ στόλου, τῆς ὁποίας ἡ περιουσία ἀνήρχετο εἰς 400.000 λίρας.

9) Τὴν ἀναστολήν, μέχρις ἀποκαταστάσεως πλήρους γαλήνης καὶ ἀσφαλείας ἐν Ἀνατολίᾳ, πάσης μεταθέσεως ὑπαλλήλων, ἀνηκόντων εἰς τὰς ἐθνικὰς ὀργανώσεις. Τὴν ἀντικατάστασιν τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες ἐτήρησαν ἐχθρικὴν στάσιν ἔναντι τοῦ ἐθνικοῦ κινήματος.

10) Τὴν ἀσφάλειαν τῶν συγκοινωνιῶν καὶ τὴν παρεμπόδισιν τῆς φυγῆς τῶν ὑπὸ δίωξιν ἢ κατηγορίαν προσώπων διὰ τῆς Δυτικῆς Θρᾴκης.

11) Τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Ἀτζέμη Σααδοὺν πασᾶ καὶ τῆς ἀκολουθίας του.

Τὸ πέμπτον, μὴ ὑπογραφὲν ἐπίσης πρωτόκολλον, ἀφεώρα τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα ἔδει νὰ μετάσχουν τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας μας, ἥτις θὰ διεξεδίκει τὰ δίκαιά μας κατὰ τὴν συνδιάσκεψιν τῆς εἰρήνης.

Ὁ Σαλὶχ πασᾶς, ἀναχωρῶν διὰ Κωνσταντινούπολιν, μᾶς ὑπεσχέθη ὅτι θὰ καταβάλῃ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν ὅπως κερδίσῃ καὶ τοὺς λοιποὺς συναδέλφους του ἐν τῇ κυβερνήσει ὑπὲρ τῶν ἀντιλήψεων μας, κυρίως ὅσον ἀφορᾷ τὸν τόπον τῆς συνόδου τῆς νέας Βουλῆς.

Καὶ ὅμως ἐκορόιδευαν

Ἀλλ' ἐν ᾧ προσεπαθοῦμεν εἰς τὴν Ἀμάσειαν νὰ ἐξεύρωμεν μίαν βάσιν γενικωτέρας συνεννοήσεως καὶ συνεργασίας μας μετὰ τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως, εἰς τὴν Ἀνατολίαν συνέβαινον πράγματα, τὰ ὁποῖα ἀπεδείκνυον ὅτι ἄλλαι ἦσαν αἱ βαθύτεραι προθέσεις τῶν μοιραίων ἀνθρώπων τῆς Σταμπούλ.

Τρεῖς ἄνθρωποι εἰς τὴν Σεβάστειαν, ὁ σεΐχης Ρετζὲμπ Κιαμίλ, ὁ Σαρελὶ Σαδὴ Τζελὰλ καὶ ὁ Σαδὴ Ἀχμὲτ Κεμάλ, κατώρθωσαν νὰ πείσουν ἕνα τηλεγραφικὸν ὑπάλληλον ὅπως ἀποστείλῃ τηλεγράφημά των πρὸς τὸν ἐν Ἀμασείᾳ Σαλὶχ πασᾶν, διὰ τοῦ ὁποίου τὸν παρεκάλουν νὰ μεταβῇ εἰς Σεβάστειαν, ὅπως ἀντιληφθῇ ἰδίοις ὄμμασι τὴν... ἀφόρητον κατάστασιν τῆς χώρας.

Δὲν θὰ ἤθελα νὰ ἀσχοληθῶ διόλου μὲ τὰ πρόσωπα αὐτά, ἐὰν δὲν ἐγνώριζον, ὡς ἀπεδείχθη ἄλλωστε, ποῖοι ἐρρύθμιζον τὰς πράξεις καὶ τὰς ἐνεργείας των. Ὅ,τι κυρίως μὲ ἐξέπληξεν ἦτο τοῦτο: πῶς, μόλις ἀπεμακρύνθην ἐκ Σεβαστείας, παρέλυσεν εἰς τοιοῦτον σημεῖον ἡ ἐπίβλεψις καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν ἐντεταλμένων ὀργάνων, ὥστε νὰ δυνηθοῦν οἱ συνεργάται οὗτοι τοῦ Σαῒδ Μόλλα καὶ τοῦ ἀγγλικανοῦ πάστορος Φριοὺ νὰ ἀποστείλουν τηλεγραφήματα, διότι ἀπέστειλαν καὶ ἄλλο πρὸς τὸν σουλτᾶνον, ἐξ ὀνόματος τοῦ ἔθνους καὶ διὰ τῆς ὑπηρεσιακῆς ὁδοῦ;

Ἅμα τῇ λήψει τοῦ πρὸς τὸν Σαλὶχ πασᾶν τηλεγραφήματος, ἐζήτησα πάραυτα ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν ὅπως τιμωρήσῃ παραδειγματικῶς τοὺς κυρίους τούτους, οἱ ὁποῖοι, ἐνισχυόμενοι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος, παρέσυρον τοὺς ἀφελεῖς χοντζάδες καὶ προέβαινον εἰς ἐνεργείας προωρισμένας νὰ χρησιμεύσουν ὡς ὅπλα εἰς χεῖρας τῶν ἀντιπάλων μας. Συγχρόνως ἐζήτησα εὐθύνας ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους ἐν Σεβαστείᾳ καὶ διέταξα ὅπως τοῦ λοιποῦ ἀσκῆται αὐστηρὸς ἔλεγχος εἰς τὰ διάφορα τηλεγραφικὰ κέντρα τῆς Ἀνατολίας.

Βραδύτερον θὰ μοῦ δοθῇ ἀφορμὴ νὰ ὁμιλήσω καὶ πάλιν περὶ τοῦ περιφήμου αὐτοῦ σεΐχου Ρετζὲμπ Γκιαμίλ. Ἤδη θὰ περιορισθῶ εἰς ὅσα συνέβησαν, καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ κεντρικὴ κυβέρνησις εἶχεν ἀποστείλει ἀντιπρόσωπόν της εἰς Ἀμάσειαν διὰ νὰ θέσῃ ἀπὸ κοινοῦ μεθ' ἡμῶν τὰς βάσεις μιᾶς γενικωτέρας συνεννοήσεώς μας.

Μετὰ τὴν εἴδησιν περὶ τοῦ πραξικοπήματος τοῦ σεΐχου, νέαι καὶ σοβαρώτεραι εἰδήσεις ἔφθασαν μέχρις ἡμῶν. Κάποιος Ταλουστὰν βέης καὶ ὁ Μπεκὴρ βέης, ὁ ὁποῖος μόλις εἶχεν ἔλθει ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐφωδιασμένος μὲ ἄφθονα χρήματα, περιήρχοντο τὴν περιοχὴν τοῦ Ἀδᾶ Μπαζὰρ πρὸς ἐξεύρεσιν ...ἐθελοντῶν! Καὶ εἰς μὲν τοὺς ἐφίππους προσέφερον ἀμοιβὴν 30 λιρῶν, εἰς δὲ τοὺς πεζοὺς 15. Κατὰ μεταγενεστέρας ληφθείσας πληροφορίας, οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶχον κατορθώσει ἤδη νὰ σχηματίσουν ἓν ἐθελοντικὸν σῶμα καὶ ἐσχεδίαζαν διαφόρους ἐπιχειρήσεις.

Ὁ καϊμακάμης τοῦ Ἀδᾶ Μπαζὰρ ὀνόματι Ταχὶρ βέης, πληροφορηθεὶς τοῦτο, ἐτέθη μεθ' ἑνὸς ταγματάρχου, ἀποσπαλέντος ἐκ Νικομηδείας ἐπὶ κεφαλῆς πεντήκοντα ἱππέων πρὸς συνάντησιν τῶν ἐν λόγῳ... ἐθελοντῶν. Πράγματι δὲ συνηντήθησαν μετ' αὐτῶν παρὰ τὸ χωρίον Λατίφ. Εἰς ἐρώτησιν τοῦ καϊμακάμη τί ζητοῦν, οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ τοῦ ἀπήντησαν:

—Θέλομεν νὰ πᾶμε εἰς τὸ τηλεγραφεῖον τοῦ Ἀδᾶ Μπαζὰρ διὰ νὰ μάθωμεν ἂν ὁ Σουλτᾶνος ζῇ ἢ ὄχι καὶ ἂν ὑπάρχῃ ἀκόμα ὁ ἔνδοξος θρόνος του. Δὲν μποροῦμε νὰ ἀναγνωρίσωμε τὸν Μουσταφᾶ Κεμὰλ πασᾶ γιὰ Πατισάχ...

Κατὰ τὰς βεβαιώσεις τοῦ καϊμακάμη Ταχὶρ βέη, αἱ ὁποῖαι ἀπεδείχθησαν ἀκριβεῖς, οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ὡμολόγησαν ὅτι εἶχον σχέσεις μὲ σημαίνοντα πρόσωπα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, παρὰ τῶν ὁποίων ἐλάμβανον καὶ διαταγάς.

Καὶ εἶνε μὲν βέβαιον ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ διεσκορπίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀποσπασμάτων τῆς μεραρχίας τῆς Νικομηδείας, ἀλλ' ἐπίσης ἐξ ἴσου βέβαιον ὅτι ὁ ὑπουργὸς Τζεμὰλ πασᾶς, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐτηλεγράφησα σχετικῶς, ἢ δὲν ἠθέλησεν ἢ δὲν κατώρθωσε νὰ πείσῃ τὴν κυβέρνησιν, ὅπως λάβῃ ἀποφασιστικὰ μέτρα ἐναντίον τῶν ἀντεθνικῶν ὀργανώσεων «Νιχεχμπάν» καὶ «Φίλοι τῆς Ἀγγλίας», καθὼς καὶ τοῦ λεγομένου φιλελευθέρου κόμματος, τὸ ὁποῖον, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν πρώτων, ὤπλισεν ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει τοὺς ἀτυχεῖς χωρικοὺς τῆς περιοχῆς τοῦ Ἀδᾶ Μπαζάρ. Αἱ ὀργανώσεις αὗται, αἱ ὁποῖαι εἶχον σχηματίσει ἐσχάτως ἕνα ...ἐθνικὸν μπλόκ, ἔδρων φανερὰ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἀλῆ Κεμὰλ καὶ τοῦ Σαῒδ Μόλλα ἐναντίον τοῦ ἐθνικοῦ κινήματος. Ἤρχοντο εἰς συνεννοήσεις μετὰ τοῦ Ἕλληνος καὶ τοῦ Ἀρμενίου Πατριάρχου καὶ μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ξένων δυνάμεων. Εἰς τὸν «Νεολόγον» ἐδημοσιεύοντο εἰδήσεις περὶ ἐπικειμένης ἐθνικῆς δράσεως τῶν Ἀρμενίων. Κάποιος ὀνόματι Χιχμέτ, ἀδελφὸς τοῦ ἀπαγχονισθέντος Κιαζίμ, περιήρχετο τὴν περιοχὴν τοῦ Ἀδᾶ Μπαζὰρ καὶ τῆς Προύσσης καὶ ἵδρυεν ἐθελοντικὰ σώματα, διαθέτων ἄλλως τε πρὸς τοῦτο ἄφθονα μέσα.

Πάντα ταῦτα δὲν ἠδύναντο, φυσικά, νὰ μᾶς ἀφήσουν ἀσυγκινήτους. Ἐκ παραλλήλου ἡ δρᾶσις τοῦ ὑπουργοῦ Σερὴφ πασᾶ ἐνίσχυε τὰς ὑποψίας μας ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ Ἀλῆ Ριζᾶ πασᾶ, παρὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Τζεμὰλ πασᾶ καὶ τοῦ Σαλὶχ πασᾶ, δὲν διεπνέετο ὑπὸ ἀγαθῶν αἰσθημάτων ἀπέναντί μας. Ὡρισμένα μέλη τῆς ὀργανώσεως «Νιχεχμπάν», φυλακισθέντα κατόπιν ἐνεργειῶν μας, ἀπεφυλακίσθησαν τὴν ἐπομένην.

Ὁ Σουλτᾶνος ραδιουργεῖ ἐναντίον τοῦ Ἔθνους

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ κατάστασις ἐν Ἀνατολίᾳ ἤρχισε νὰ παρουσιάζῃ ἀνησυχητικὰ φαινόμενα. Εἰς τὴν Σεβάστειαν καὶ τὴν Ἄγκυραν τὰ πνεύματα ἦσαν ἀνήσυχα. Ὁ διορισμὸς τοῦ Σιᾶ πασᾶ ὡς βαλῆ τῆς Ἀγκύρας προεκάλεσε θύελλαν διαμαρτυριῶν, γνωστοῦ ὄντος ὅτι οὗτος ἦτο ἐκ τῶν ἐμπίστων τοῦ Φερὴτ πασᾶ. Ὁ ἀναπληρωματικὸς βαλῆς Ἀγκύρας, ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ ἐξεγερθέντος μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν μουφτὴν πληθυσμοῦ, ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν ὅπως ματαιωθῇ ἡ ἔλευσις τοῦ Σιᾶ πασᾶ εἰς Ἄγκυραν, συγχρόνως δὲ μὲ κατέστησεν ἐνήμερον τῶν ἐνεργειῶν του.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Τζεμὰλ πασᾶς, πληροφορηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν συναδέλφου του τὸ πρᾶγμα, μοῦ ἐτηλεγράφησε διὰ νὰ μὲ παρακαλέσῃ νὰ μεσολαβήσω, δεδομένου ὅτι ἦτο ἀδύνατος ἡ ἀνάκλησις τοῦ Σιᾶ πασᾶ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ περὶ τοῦ διορισμοῦ του αὐτοκρατορικοῦ ἰραδέ.

Εἰς τὸν Τζεμὰλ πασᾶν ἀπήντησα ὅτι ἡ κατάστασις ἦτο τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ δύναμαι νὰ μεσολαβήσω, ἄνευ τοῦ κινδύνου νὰ ἐπιδεινώσω τὴν ἐν Ἀγκύρᾳ κατάστασιν.

Ἐξ ἄλλου, ὁ Ἀλῆ Φουὰτ πασᾶς μοῦ μετέδιδε τὴν 28ην Ὀκτωβρίου περιέργους εἰδήσεις. Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν εἶχε συνέλθει ἕνα συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ σουλτάνου, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχον λάβει μέρος ὁ τέως Μέγας Βεζύρης Φερὴτ πασᾶς, ὁ Ἀαντὶλ βέης, ὁ Σαῒτ Μόλλα καὶ ὁ Ἀλῆ Κεμὰλ βέης. Ἐπρόκειτο νὰ ἀποφασίσουν περὶ τοῦ πῶς θὰ ἠδύναντο νὰ ἐκμεταλλευθοῦν ἐπωφελέστερον τὰ γεγονότα τοῦ Ἀδᾶ Μπαζάρ!

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Χικμέτ, παρακινούμενος ὑπὸ τοῦ Σαῒτ Μόλλα, ἐξηκολούθει νὰ στρατολογῇ ἐθελοντὰς καὶ νὰ ἐξεγείρῃ τοὺς μωαμεθανοὺς τοῦ Ἀδᾶ Μπαζὰρ ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν. Ἡ τελευταία αὐτή, ἀπολύτως ἐξηκριβωμένη πληροφορία εἶνε πολύτιμος, διότι ἀποκαλύπτει τὰ σχέδια τοῦ Σαῒτ Μόλλα καὶ τῶν ἐχθρῶν μας.

Κατόπιν τούτων ἐτηλεγράφησα ἐκ νέου εἰς τὸν Τζεμὰλ πασᾶν διὰ νὰ τὸν πληροφορήσω ὅτι καίτοι αἱ ἐθνικαὶ ὀργανώσεις δὲν θὰ ἤθελον νὰ δώσουν πίστιν εἰς τοιαύτας συκοφαντίας ἐκτοξευομένας ἐναντίον τοῦ Ἄνακτος, ἐν τούτοις, κρίνουν σκόπιμον ὅπως, πρὸς ἄρσιν τῶν δημιουργηθεισῶν παρεξηγήσεων, γίνῃ ἐπίσημος διάψευσις τοῦ πράγματος ἐκ μέρους τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος καὶ τῆς κυβερνήσεως.

Ἐξέθεσα εἰς τὰ προηγούμενα διὰ τίνας λόγους ἀπεφασίσαμεν νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν κυβέρνησιν τοῦ Ἀλῆ Ριζᾶ πασᾶ. Ἤδη ἀπεδεικνύετο ὅτι οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἀπετέλεσαν τὴν νέαν κυβέρνησιν ἦσαν ἄνθρωποι ἄνευ θελήσεως, ἔχοντες ὡς μόνην φιλοδοξίαν των πῶς νὰ φανοῦν εὐάρεστοι εἰς τὸν σουλτᾶνον.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, ἅμα τῇ ἀνόδῳ μου εἰς Σεβάστειαν, ἐκάλεσα τὴν 29ην Ὀκτωβρίου τὴν ἀντιπροσωπευτικὴν ἐπιτροπὴν εἰς σύσκεψιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις ὅπως ζητηθῇ ἡ ἀντικατάστασις τῆς παρούσης κυβερνήσεως δι' ἄλλης ὑπηρεσιακῆς, ἡ ὁποία, φυσικά, θὰ παρέμενεν εἰς τὴν ἀρχὴν μέχρι τῆς ἐπομένης τῶν ἐκλογῶν.

Ἐπέπρωτο ὅμως νὰ μεσολαβήσουν γεγονότα, τὰ ὁποῖα μᾶς ἠνάγκασαν νὰ ἀναθεωρήσωμεν τὴν ἀπόφασίν μας ταύτην.

Τὴν 31ην Ὀκτωβρίου ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὀργάνωσίς μας μᾶς ἐπληροφόρησεν ὅτι ὁ σουλτᾶνος, κατόπιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῆς ἀντιπροσωπευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἠθέλησε νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς περιστάσεως καὶ νὰ διορίσῃ κυβέρνησιν σύμφωνος πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῶν ἀντεθνικῶν ὀργανώσεων τῆς Σταμπούλ. Ὡς πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως ταύτης ἐφέρετο ὁ στρατηγὸς Σεχὴ πασᾶς, ὡς ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ὁ Χαμδὴ πασᾶς καὶ ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὁ πρίγκηψ Σεμπαχεδδίν.

Κατόπιν τούτου ἠναγκάσθην νὰ τηλεγραφήσω τὴν 2αν Νοεμβρίου εἰς τὸν Τζεμὰλ πασᾶν, ὅτι ἡ νῦν κυβέρνησις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ὤφειλε νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ὑπόδειξιν τοῦ σουλτάνου καὶ νὰ ὑποβάλῃ τὴν παραίτησίν της, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὁλόκληρος ἡ Χώρα θὰ διέκοπτεν ὁριστικῶς τὰς μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως σχέσεις της.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἕνα ζήτημα, ποῦ δὲν λύεται.—Ποῦ θὰ συνέλθῃ τέλος ἡ νέα Βουλή;—Ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ προκρίνει τὴν Κωνσταντινούπολιν διὰ λόγους τακτικῆς.

ΑΛΛΗ ΚΑΜΠΑΝΑ, ΑΛΛΟΣ ΗΧΟΣ

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΜΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

ΜΕΡΟΣ Β'.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 9ον. — ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙ ΤΟΥ ΓΥΡΙΣΜΟΥ

ΤΗΣ Α. Β. Υ. ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

36ον

Ἡ συντομωτέρα καὶ ἀνετωτέρα ὁδὸς διὰ τὸ ταξεῖδι τοῦ γυρισμοῦ μου θὰ ἦτο, ἀναμφιβόλως, ἡ ὁδὸς διὰ τῆς ὁποίας ἦλθον. Ἐπροτίμησα ὅμως νὰ ἀποφύγω τὴν ἐκ Γερμανίας διέλευσιν· ἐν πρώτοις διότι ἡ ἰδέα δὲν μοῦ ἤρεσε καὶ δεύτερον διότι εἶχον τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ παρεῖχεν εἰς τὸν τύπον μίαν εἰσέτι εὐκαιρίαν ὅπως καταγγείλῃ ἓν μέλος τῆς Ἑλληνικῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ὡς μεταδίδον εἰς τὴν Γερμανίαν σπουδαῖα μυστικὰ συλλεγέντα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν Ρωσσίᾳ παραμονῆς του. Ἀπεφάσισα λοιπὸν νὰ ταξειδεύσω μέσῳ Νορβηγίας καὶ Ἀγγλίας· τὸ δρομολόγιον αὐτό, παρὰ τὴν κάποιαν ριψοκινδύνευσιν, μοῦ ἤρεσε πολὺ περισσότερον.

Ἀπεχαιρέτισα τὴν μητέρα μου μὲ ὀδυνηρὸν αἴσθημα ἀνησυχίας, καθόσον ἦτο ἀδύνατον νὰ προείπῃ τις ὑπὸ τίνας περιστάσεις θὰ τὴν ἐπανέβλεπον. Καὶ ἡ μητέρα μου ἔνοιωσε βαθειὰ αὐτὸν τὸν χωρισμόν, διότι εὑρίσκετο μακρὰν ὅλων τῶν τέκνων της ἀπὸ τῆς ἀνοίξεως τοῦ 1914 καὶ κανεὶς δὲν ἤξευρε πότε καὶ ποῦ θὰ συνηντώμεθα πάλιν. Ἡ μόνη μου παρηγορία ἦτο ὅτι, παρὰ τὰς ἐξαντλητικὰς στενοχωρίας τὰς προκαλουμένας ὑπὸ τοῦ πολέμου, εὑρίσκετο τοὐλάχιστον μέσα εἰς τὸ σπίτι της καὶ εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν ἠγάπα μὲ ὅλην τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχήν της. Ἡ φιλανθρωπικὴ ἐργασία της, ἀφ' ἑτέρου, ἀπησχόλει αὐτὴν μεγάλως· περιεστοιχίζετο δὲ ὑπὸ πολλῶν συγγενῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀφοσίωσις θὰ τὴν ἐβοήθουν νὰ ἀνθέξῃ εἰς τὸν χωρισμὸν ἀπὸ τὴν οἰκογένειάν της.

Ποῖος ἠδύνατο νὰ προβλέψῃ τότε ὅτι μᾶς ἔμελλε νὰ ἐπανιδωθῶμεν ὑπὸ τὰς θλιβερωτέρας καὶ τὰς σκληροτέρας τῶν περιστάσεων! Ἡ συνάντησις ἐγένετο τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1918. Διηρχόμεθα τὸ πρῶτον ἔτος τῆς τρομερᾶς ἐξορίας μας εἰς Ἑλβετίαν. Ἡ μητέρα μου ἦλθε πλησίον μας, ὅταν ἡ Ρωσσία εὑρίσκετο εἰς τὰς πρώτας ὠδῖνας τῆς Ἐπαναστάσεως, ἥτις ἔμελλε μετ' ὀλίγον νὰ προκαλέσῃ τὸν βίαιον θάνατον ὅλων σχεδὸν τῶν Ρώσσων συγγενῶν της. Ἔσπευσεν εἰς Ζυρίχην ὅπου ὁ υἱός της Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μόλις ἀνελάμβανεν ἐκ μιᾶς ἐπικινδύνου προσβολῆς γρίππης, ἥτις παρ' ὀλίγον νὰ τοῦ στοιχίσῃ τὴν ζωὴν διὰ δευτέραν φοράν.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΟΥΗΔΙΑΝ

Διήλθομεν τὴν τελευταίαν νύκτα εἰς τὴν Πετρούπολιν, διότι ἔπρεπε νὰ πάρωμεν ἕνα πολὺ πρωϊνὸν τραῖνον τὴν πρωΐαν τῆς ἐπομένης. Ἐγκατέλειψα τὴν Ρωσσίαν χωρὶς λύπην αὐτὴν τὴν φοράν, κατὰ παράδοξον ἀντίθεσιν πρὸς ὅλας τὰς προηγουμένας εὐτυχεῖς ἐπισκέψεις μου εἰς αὐτὴν τὴν χώραν.

Ἐφθάσαμεν εἰς Τόρνεο ἐνωρὶς τὸ πρωῒ τῆς ἐπομένης. Δὲν μᾶς ἐπετράπη ὅμως νὰ διέλθωμεν εἰς Χαπαράντα, ἐπὶ τοῦ σουηδικοῦ ἐδάφους, πρὶν τὰ διαβατήριά μας ἐξετασθοῦν δεόντως ὑπὸ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καὶ ἑνὸς Βρεττανοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ ναυτικοῦ, εἰδικῶς τοποθετηθέντος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ Τόρνεο. Ἐξεπλάγην ἰδὼν Βρεττανὸν ἀξιωματικὸν ἀσχολούμενον μὲ τὴν ἐργασίαν ταύτην· καὶ ὅταν ἠρώτησα διατί, μοῦ εἶπαν ὅτι ἡ Ἀγγλία ἀντεπροσωπεύετο εἰς διαφόρους κλάδους τῆς ρωσσικῆς διοικήσεως, ἰδίως εἰς κλάδους στρατιωτικῆς φύσεως, ὑπὸ εἰδικοῦ προσωπικοῦ βοηθητικῶν ἀξιωματικῶν. Δὲν ἠμπόρεσα νὰ ἐννοήσω πλήρως τὸν λόγον τῆς διαρρυθμίσεως αὐτῆς, ἀλλὰ ἐνθυμοῦμαι ὅτι οἱ Ρῶσσοι ἐφαίνοντο δυσηρεστημένοι διὰ μίαν συμφωνίαν, τὴν ὁποίαν ἐθεώρουν ὡς ἄσκοπον ἀνάμιξιν εἰς τὰ τοῦ οἴκου των.

Μολονότι ἦσαν μόλις ἀρχαὶ Ὀκτωβρίου, τὸ φθινόπωρον εἶχεν ἤδη πολὺ προχωρήσει εἰς τὰς βορείους ἐκείνας περιοχάς. Ὁ καιρὸς ἦτο ψυχρός. Ἀληθῶς αἱ ὡραῖαι μακραὶ θεριναὶ ἡμέραι τοῦ Ἰουλίου, αἱ ὁποῖαι ἐφαίνοντο ἀτελείωτοι, ἐξετοπίζοντο ἤδη ὑπὸ τῆς ἀπέλπιδος ζοφερότητος τῶν πολικῶν νυκτῶν.

ΔΙΑ ΤΗΣ ΝΟΡΒΗΓΙΑΣ

Μὲ τὴν μίαν καὶ μὲ τὴν ἄλλην χρονοτριβήν, ὑπεχρεώθημεν νὰ δαπανήσωμεν ὁλόκληρον τὴν ἡμέραν εἰς Τόρνεο, ὅπου πάντες ὤφειλαν νὰ ὑποστοῦν ἰατρικὴν ἐξέτασιν, ἥτις, ὅσον ἀφορᾷ ἡμᾶς, συνίστατο μόνον εἰς τὸ δείξιμον τῆς γλώσσης μας εἰς τὸν ἰατρόν, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐχαρακτήρισεν ὑγιεῖς ἀρκετά, ὥστε νὰ συνεχίσωμεν τὸ ταξεῖδι μας. Ἐπεβιβάσθημεν τῆς ἁμαξοστοιχίας μας ἀργὰ τὴν νύκτα. Πρῶτος τόπος προορισμοῦ μας ἦτο ἡ Χριστιανία, ὅπου ἐφθάσαμεν ὀλίγον μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς ἑπομένης.

Ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ἡ διασχίζουσα τὴν ὑψηλὴν ὀροσειράν, ἥτις χωρίζει τὴν Χριστιανίαν ἀπὸ τὸ Μπέργκεν, εἶνε μιὰ ἀπὸ τὰς γραφικωτέρας ποῦ ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ἰδῇ. Πυκνὴ χιὼν εἶχε πέσει πρὸ τινων ἡμερῶν καὶ ὅταν ἐκύτταξα ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρόν μου, τὴν πρωΐαν τῆς ἐπομένης, τὰ πάντα ἦσαν τόσον λευκά, ὥστε κατ' ἀρχὰς δὲν ἠδυνάμην νὰ διακρίνω τὸ διάγραμμα τῶν βουνῶν ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ. Κατὰ τὰς ἐννέα τὸ τραῖνον ἐσταμάτησεν ἐπ' ὀλίγα λεπτὰ εἰς ἕνα μικρὸν σταθμὸν ἀκριβῶς ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ὀροσειρᾶς, ὅπου ὅλοι οἱ ἐπιβάται ὥρμησαν ἔξω ἀνάμεσα εἰς τὸ χιόνι διὰ νὰ πάρουν τὸ πρόγευμά των εἰς ἕνα μικρὸν ἑστιατόριον. Ἐκεῖ ἠδύς, ζεστὸς καφές, τσάϊ καὶ παντοειδῆ ζεστὰ καὶ κρύα φαγητὰ ἦσαν ἁπλωμένα ἐπάνω εἰς ἕνα τεράστιον τραπέζι, ἕτοιμα πρὸς εὐκολίαν τῶν ταξειδιωτῶν. Ὁ καθεὶς ἦτο ἐλεύθερος νὰ διαλέξῃ ὅ,τι ἤθελε καὶ νὰ φάγῃ ὅσον ἤθελε· πῶς ἐπληρώνοντο οἱ λογαριασμοὶ μᾶς ἐφάνη αἴνιγμα, ἀλλὰ ἐκάμαμεν καὶ ἡμεῖς ὅ,τι ὅλος ὁ κόσμος, ἐπλησιάσαμεν δηλαδὴ μίαν σερβιτόραν καὶ ἠρωτήσαμεν τί ὠφείλομεν διὰ τὸ πρόγευμα μας· ἦτο ἕνα γελοίως μικρὸν ποσὸν καὶ τὸ ἴδιον, ὡς φαίνεται, διὰ τὸν καθένα, εἴτε τέσσαρας μερίδας εἶχε παραγγείλει, εἴτε μίαν. Οἱ ἄνθρωποι ποῦ διηύθυνον αὐτὰ τὰ ἑστιατόρια σταθμοῦ πρέπει νὰ εἶνε φύσεις πολὺ καλόπιστοι, διότι περὶ ἐλέγχου δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ λόγος, εἶνε δὲ ὑποχρεωμένοι νὰ βασίζωνται ἐξ ὁλοκλήρου ἐπὶ τῆς τιμιότητος τῶν πελατῶν των.

Καθὼς ἠρχίσαμεν νὰ κατερχώμεθα βαθμηδὸν εἰς χαμηλότερα ὕψη, ἡ χιὼν ἐλιγόστευε καὶ ἡ φύσις καθίστατο ὁλονὲν ὡραιοτέρα, ἂν καὶ ὀλιγώτερον ἀγρία. Ἡ ὁδὸς ἐξελίσσετο κατὰ μῆκος τῆς κρημνώδους πλευρᾶς ἑνὸς θαυμασίου φιόρδ, ὅπου ἡ ἀντίθεσις φωτὸς καὶ χρώματος μεταξὺ τῶν ὡραίων φθινοπωρινῶν σκιῶν τῶν σημύδων καὶ τῶν λαρίκων, διηκουσῶν ἀπὸ τοῦ ἀνοικτοῦ κιτρίνου μέχρι τοῦ πορτοκαλλίου καὶ τοῦ βαθέος καστανοῦ, καὶ τοῦ βαθέος γαλανοῦ χρώματος τῆς θαλάσσης, πολὺ κάτω, παρουσίαζεν ἀληθῶς μεγαλοπρεπὲς πανόραμα.

Ἐφθάσαμεν εἰς Μπέργκεν περὶ τὴν μεσημβρίαν καὶ διασχίσαντες τὴν γραφικὴν πολίχνην μέχρι τῆς προκυμαίας, ἐπεβιβάσθημεν τοῦ νορβηγικοῦ ἀτμοπλοίου, τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ μᾶς μεταφέρῃ εἰς Νιουκάστλ. Οἱ ἐπιβάται ἦσαν πολλοί, κυρίως Ἄγγλοι καὶ Ρῶσσοι, διότι, ὡς ἐνθυμεῖται ὁ ἀναγνώστης, ἡ ὁδὸς μέσῳ Μπέργκεν καὶ Νιουκάστλ ἦτο ἡ συντομωτέρα ἥτις ἦτο ἀνοικτὴ εἰς ταξειδιώτας μεταβαίνοντας εἰς Ἀγγλίαν ἐκ Ρωσσίας καὶ τἀνάπαλιν.

ΤΡΙΚΥΜΙΑ ΠΡΟΤΙΜΟΤΕΡΑ ΤΗΣ ΓΑΛΗΝΗΣ

Διεπλεύσαμεν τὴν Βόρειον Θάλασσαν ὑπὸ τρομεράν, ὡς μοῦ ἐφάνη, τρικυμίαν. Ἀλλὰ ὁ πλοίαρχος μὲ ἐβεβαίωσεν ὅτι ἦτο συνήθης κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τοῦ ἔτους καὶ πολὺ ἀσφαλεστέρα, εἰς τὸ κάτω-κάτω, ἀπὸ τὴν γαλήνην λόγῳ τῶν ὑποβρυχίων, πάντοτε ἐπικινδύνων εἰς τὰς θαλάσσας ἐκείνας. Ἐφθάσαμεν εἰς Νιουκάστλ δώδεκα περίπου ὥρας βραδύτερον τοῦ κεκανονισμένου.

Πρὶν εἰσέλθωμεν εἰς τὸν λιμένα, τέντα ἠπλώθησαν καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῶν πλευρῶν τοῦ κάτω διαζώματος, αἱ ὁποῖαι ἔφραξαν πλήρως τὴν θέαν, εἰς οὐδένα δ' ἐπετράπη ἡ ἄνοδος εἰς τὸ ἄνω κατάστρωμα. Πολυάριθμοι ὑπάλληλοι ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ πλοίου μόλις ἐπλευρίσαμεν εἰς τὴν ἀποβάθραν, σκοποὶ δ' ἐτοποθετήθησαν εἰς τοὺς διαδρόμους καὶ εἰς ὅλας τὰς θύρας. Εἰς οὐδένα ἐκ τῶν ἐπιβατῶν ἐπετράπη νὰ ἀποβιβασθῇ πρὸ τῆς ἐπιμελοῦς διεξαγωγῆς πολυαρίθμων διατυπώσεων.

Ἡ ὄψις ὅλων συλλήβδην αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἦτο τόσον ἀσυνήθης διὰ τὴν Ἀγγλίαν! Κατὰ τὰς ὁμαλὰς περιστάσεις αἱ διατυπώσεις τῆς ἀποβιβάσεως ἦσαν ἰδιαιτέρως εὐχερεῖς δι' ὅλους τοὺς ταξειδιώτας. Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ κάμουν βαθεῖαν ἐντύπωσιν τὰ ἐξωτερικὰ αὐτὰ σημεῖα τῶν σοβαρῶν περιστάσεων, τὰς ὁποίας διήρχετο ἡ χώρα.

Χάρις, ὅμως, εἰς τὴν ὑποχρεωτικὴν φιλοφρονητικότητα τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν, αἵτινες εἶχον εἰδοποιηθῆ περὶ τῆς ἀφίξεώς μας μέσῳ τοῦ Ἕλληνος προξένου, ἐπετύχομεν τὴν ταχεῖαν θεώρησιν τῶν διαβατηρίων μας καὶ μᾶς ἐπετράπη νὰ ἀποβιβασθῶμεν.

Δὲν καλοείδαμεν τὴν πόλιν, διότι τὸ πρωῒ ἦτο ὑγρὸν καὶ ἀπαίσιον· διηυθύνθημεν ἴσια πρὸς τὸ ξενοδοχεῖον, ὅπου ἐπήραμεν ἕνα γερὸν ἀγγλικὸν πρόγευμα, τὸ ὁποῖον ἦτο λίαν εὐπρόσδεκτον μετὰ τὸν διάπλουν μας. Ἀνεχωρήσαμεν διὰ τὸ Λονδῖνον περὶ τὴν μεσημβρίαν. Ἡ ὡραία ἀγγλικὴ ὕπαιθρος μὲ τὸ ἄθλιον κλῖμά της, τόσον πλῆρος ἀντίθετον πρὸς τὰς καλλονὰς τῆς φύσεώς της, μοῦ ἔκαμε πάλιν τὴν ἐντύπωσιν μιᾶς ἀπὸ τὰς παραδοξότητας ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ἀρέσουν εἰς τοὺς θεούς, οἵτινες δὲν θέλουν νὰ ἐπιδαψιλεύουν ὅλας τὰς εὐλογίας καὶ τὰ πλούτη των εἰς ἕνα μόνον λαόν. Οἱ σιδηροδρομικοὶ σταθμοί, πλήρεις βραστικῶν ὁμίλων στρατιωτῶν καὶ ἀξιωματικῶν, πολλοὶ τῶν ὁποίων ἀνῆκον εἰς διαφόρους συμμαχικοὺς στρατούς, παρεῖχον παράδοξον ἐντύπωσιν στρατιωτικῆς ἐξάψεως τόσον ἐντελῶς ἀντιθέτου πρὸς τὴν προτέραν ἀγγλικὴν ζωήν.

Ἐφθάσαμεν εἰς τὸ Λονδῖνον ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα καὶ κατηυθύνθημεν πρὸς τὸ Κλάριτζ, ὅπου ἡ ἀδελφή μου Μαρία(1) εἶχεν ἔλθει ἀπὸ τὸ Χαρρογκαίητ διὰ νὰ μὲ συναντήσῃ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Μὲ τὴν Βασίλισσαν Ἀλεξάνδραν.—Πλησίον τῶν Βασιλέων τῆς Ἀγγλίας.—Τὸ ὑβρεολόγιον τοῦ Ἀγγλικοῦ Τύπου.—Τὸ Λονδῖνον ἐν ὥρᾳ πολέμου.—Τηλεγράφημα πρὸς τὸν Κωνσταντῖνον.—Διάπλους τῆς Μάγχης.—Τὸ ταξεῖδι μέχρι Παρισίων.

---

(1) Ἡ ἀδελφή μου Μαρία ἐπανδρεύθη τὸ πρῶτον τὸν Μεγάλον Δοῦκα Γεώργιον τῆς Ρωσσίας. Ἀκολούθως τῆς Ἐπαναστάσεως, οὗτος συνελήφθη καὶ ἐφυλακίσθη ὑπὸ τῶν Μπολσεβίκων καὶ τέλος ἐτυφεκίσθη ὑπ' αὐτῶν ἄνευ δίκης, τῇ 29 Ἰανουαρίου 1919. Τὰ τρία ἄλλα θύματα τοῦ ἀποτροπαίου αὐτοῦ ἐγκλήματος ἦσαν ὁ Μέγας Δοὺξ Νικόλαος (ἀδελφός του), ὁ Μέγας Δοὺξ Παῦλος (νεώτερος υἱὸς τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου τοῦ 2ου καὶ ἑπομένως θεῖος τοῦ Αὐτοκράτορος Νικολάου) καὶ ὁ Μέγας Δοὺξ Δημήτριος, ὁ μόνος ἐπιζῶν ἀδελφὸς τῆς μητρός μου.

ΑΠΟΨΕ Η ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
"Τζὰζ-Μπὰντ,,
ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

"ΜΙΣΣΙΡ"
ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ ΥΠΕΡΟΧΗΣ, ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΑ, ΗΓΓΥΗΜΕΝΑ ΕΙΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ
ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΤΙΜΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ 30 % ΜΙΚΡΟΤΕΡΑΙ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΝΕΑΙ ΑΦΙΞΕΙΣ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ
ΠΕΝΙΕ ΕΚΛΕΚΤΑ
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ
Ν. Α. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ & Σία
ΟΔΟΣ ΡΟΜΒΗΣ ΑΡ. 24

Ὁ γῦρος τοῦ κόσμου ὑπὸ ἑνὸς μεγάλου μυθιστοριογράφου

Περιπλανήσεις εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἰάβας

Ἡ ἀρχαϊστικὴ γυμνότης τῶν γυναικῶν.—Χαμένοι εἰς τὸ βάθος ἀγνώστου δάσους.—Ἡ κατακλυσμιαία βροχή.—Ἡ κινδυνώδης πορεία.—Ἄσωτοι ἐν μέσῳ μυστηριωδῶν ἀνθρώπων.—Εἰς τὰ πρόθυρα τῆς Γκαροέτ.

Τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ διασήμου Ἰσπανοῦ συγγραφέως Βιθέντε Μπλάσκο Ιμπάνιεθ

21ον

Φθάνομεν εἰς τὴν Γκαροέτ. Πρῶτον νὰ ἐγκατασταθῶμεν εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν, ὅπου θὰ περάσωμεν μίαν ἑβδομάδα, κάμνομεν ἕνα γῦρον τριάκοντα χιλιομέτρων εἰς τὰ πέριξ χωρία διὰ νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὰς λίμνας τῆς περιοχῆς αἱ ὁποῖαι εἶνε παλαιοὶ κρατῆρες ὅπου τὸ ὕδωρ εἶνε πολὺ βαθύ.

Μὲ αὐτοκίνητα διασχίζομεν τοὺς πλατεῖς δρόμους κατὰ μῆκος τῶν ὁποίων ὑπάρχουν γιγάντια δένδρα. Ποῦ καὶ ποῦ σταματῶμεν διὰ νὰ ἴδωμεν τὰς καλύβας τῶν ἰθαγενῶν, εἶνε ἁπλᾶ ἰσόγεια στηριζόμενα ἐπὶ πασσάλων, εἰς ἀπόστασιν δύο μέτρων ἀπὸ τῆς γῆς. Ὅλαι αἱ οἰκίαι τῆς Ἰάβας εἶνε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον κατεσκευασμέναι διὰ νὰ ἀποφεύγεται ἡ ὑγρασία τοῦ ἐδάφους καὶ διὰ νὰ ἐμποδίζεται ἡ διείσδυσις ἐντὸς τῆς κατοικίας τῶν πολυαρίθμων ἑρπετῶν.

Οἱ ἄνθρωποι ἐμφανίζονται εἰς τὰς θύρας τῶν οἰκιῶν των ἐξ ὁλοκλήρου γυμνοὶ ὡσὰν νὰ εὑρίσκοντο εἰς τὸν Παράδεισον. Οἱ ἄνδρες, εὐκίνητοι καὶ ρωμαλέοι, κυττάζουν μὲ δειλίαν σχεδὸν παιδικήν, τὰς γυναῖκας τοῦ ἐξωτερικοῦ αἱ ὁποῖαι τοὺς ἐξετάζουν μετὰ περιεργείας διὰ μέσου τῶν αὐτοκινήτων των. Μερικαὶ τοὺς καλοῦν νὰ τοὺς φωτογραφήσουν.

Ἡ σκανδαλιστικὴ γυμνότης των

Πολυάριθμοι μητέρες βγάζουν τότε τὴν βρακεῖαν μπλοῦζαν των καὶ ἀντὶ παντὸς ἄλλου φορέματος φέρουν ἕνα μικρὸ φουστάνι, τὸ ὁποῖον μόλις τὰς σκεπάζει ἀπὸ τὸ κάτω μέρος τῆς κοιλίας μέχρι τὸ μέσον τοῦ μηροῦ. Ἔχουν γυμνὸν ὅλο των τὸν κορμὸν μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ καὶ ὅταν ὁμιλοῦν εἰς ἕνα ξένον αἱ κορυφαὶ τῶν μεγάλων των μαστῶν σχεδὸν τὸν ἐγγίζουν. Πολλαὶ νέαι κόραι εἶνε ἐνδεδυμέναι ὅπως τὰ ἀγόρια καὶ ταράσσουν, χωρὶς νὰ ξέρουν, τοὺς περιέργους, οἱ ὁποῖοι τὰς κυττάζουν, μὲ τὴν χρυσῆν των γυμνότητα ἡ ὁποία ἐνθυμίζει τὰ ἀγαλμάτια τῆς Ταναγρας.

Εὑρίσκομαι εἰς ἕνα αὐτοκίνητο μὲ μίαν κυρίαν καὶ τὴν καμαριέραν της. Καὶ οἱ τρεῖς μας στενοχωρούμεθα παρακολουθοῦντες τὰ ἄλλα ἁμάξια, τὰ ὁποῖα βαδίζουν κατὰ μῆκος τῶν μονοτόνων ὀχθῶν μιᾶς λίμνης. Διὰ σημείων μᾶλλον παρὰ διὰ λόγων ἐκφράζομεν τὴν ἐπιθυμίαν εἰς τὸν σωφὲρ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν Γκαροέτ. Ὁ σωφὲρ εἶνε ἕνας Ἰαβαῖος 18 ἐτῶν γυμνόπους, φέρων ἕνα λευκὸ πενταλόνι κ' ἕνα στρογγυλὸ σκοῦφο. Εἰς τὸ πλευρόν του κάθεται ἕνας ἄλλος βοηθητικὸς σωφὲρ μὲ ὁμοίαν ἀκριβῶς ἐνδυμασίαν. Καὶ οἱ δύο των δὲν ξέρουν νὰ ὁμιλήσουν ἄλλην γλῶσσαν πλὴν τῆς γλώσσης τῆς νήσου των.

Ἄλλοτε οἱ Ὀλλανδοὶ ἐφρόντιζον νὰ μὴ διδάξουν τὴν γλῶσσάν των εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς. Ἐπροχωρήσαμεν ἀκόμη μακρύτερα. Ἐθεώρησαν ὡς ἔγκλημα τὸ νὰ μάθουν οἱ ἰθαγενεῖς τὴν ὀλλανδικὴν γλῶσσαν. Ποιὸς ξέρει ἐὰν μὲ αὐτὸ τὸ βάρβαρον μέτρον, τὸ ὁποῖον ἀνοίγει βαθεῖαν ἄβυσσον μεταξὺ κυβερνώντων καὶ ὑπηκόων δὲν ἐβοήθησαν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀποχωριστικοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἤρχισε νὰ ἐκδηλοῦται εἰς ὅλας τὰς ἀποικίας; Μόνον ἐσχάτως οἱ κυβερνῆται τῆς νήσου ἐπέτρεψαν εἰς τοὺς Ἰαβαίους νὰ μάθουν τὴν ὀλλανδικὴν γλῶσσαν.

Χαμένοι εἰς τὸ δάσος

Οἱ δύο νεαροὶ σωφὲρ τοῦ αὐτοκινήτου δὲν γνωρίζουν ἄλλο ἰδίωμα ἀπὸ τὸ ἰδίωμα τῆς ἐπαρχίας των. Μόλις κατορθώνουν νὰ μᾶς ἐννοήσουν, ἀφοῦ ἐπροφέραμεν πολλάκις τὴν λέξιν Γκαροὲτ καὶ ἐδείξαμεν τὸν ὁρίζοντα. Ἀρχίζομεν νὰ βαδίζωμεν διὰ μέσου μιᾶς πολὺ δασώδους ἐκτάσεως. Παρατηρῶ ὅτι οἱ ἰθαγενεῖς συζητοῦν ζωηρῶς καὶ ἀλληλοκυττάζονται μὲ κάποιον δισταγμὸν χωρὶς ὅμως νὰ ἐλαττώνουν καὶ τὴν ταχύτητα τοῦ αὐτοκινήτου. Οἱ δύο Ἰαβαῖοι διαβάζουν μὲ ἐκπλη[illegible] τὸ ὄνομά του. Ἀρχίζουν πάλιν νὰ συζητοῦν, ἀνάβουν ὡς νὰ ἐπέρριπτεν ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον τὴν εὐθύνην. Γυρίζουν τὸ αὐτοκίνητον διὰ νὰ ἐπαναλάβουν τὸν δρόμον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔχομεν ἔλθει. Τὸ συνεσταλμένον τῶν μειδιαμάτων των μᾶς ἀποκαλύπτει τὴν μυστηριώδη σημασίαν τῶν λόγων των. Ἔχουν παραπλανηθῆ. Πρέπει νὰ πάρουν μίαν ἄλλην κατεύθυνσιν. Τὸ χειρότερον εἶνε ὅτι ἐξακολουθοῦν νὰ συζητοῦν. Αὐτὸ μᾶς κάμνει νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι δὲν γνωρίζουν τὸν δρόμον καὶ ὅτι βαδίζουν εἰς τὴν τύχην.

Ἀρχίζομεν νὰ ἀναγνωρίζωμεν ὅτι δὲν ἦτο καθόλου φρόνιμον νὰ ἐγκαταλείψωμεν τοὺς ὁδηγοὺς καὶ τοὺς διερμηνεῖς καὶ νὰ περιπλανηθῶμεν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἰάβας, ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ τοῦ Δάσους τῆς Βουλώνης, μὲ αὐτοὺς τοὺς χαλκοδέρμους νέους, τοὺς ὁποίους δὲν καταλαβαίνομεν.

Ἐξερχόμενοι ἀπὸ τὰς πρασίνους στοάς, τὰς ὁποίας σχηματίζουν τὰ δένδρα παρατηροῦμεν ὅτι ὁ ἥλιος ἐκρύβη καὶ ὅτι ἐπὶ πλέον ὁ οὐρανὸς ἐσκοτείνιαζεν. Εἰς τὴν Ἰάβαν εἶνε ἄγνωστον τὸ πλῆρες σκότος. Ἀκόμη καὶ αἱ πλέον σκοτειναὶ νύκτες ἔχουν ἕνα χρῶμα κεχριμπαρένιο κυριαρχεῖ καὶ ἕνας θόρυβος, τὸν ὁποῖον μεγαλοποιεῖ ἡ ἠχὼ τῶν βουνῶν, ἀντηχεῖ παντοῦ ἰσχυρότερος. Εἶνε αἱ συνέπειαι τῶν βροντῶν, αἱ ὁποῖαι συνοδεύουν τὰς τροπικὰς καταιγίδας. Διὰ μέσου τῶν ἀτελειώτων στηλῶν τῶν δένδρων βλέπομεν τὸ ζίγκ-ζὰγκ πολυαρίθμων ἀστραπῶν, αἱ ὁποῖαι διαγράφονται εἰς τὸν οὐρανόν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀλληλοδιαδόχως πίπτουν οἱ κεραυνοί. Ἡ θύελλα τῶν θερμῶν χωρῶν πλησιάζει μὲ ἀστραπιαίαν ταχύτητα. Ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν σχηματίζεται εἰς τὸν ὁρίζοντα καὶ ἐκρήγνυται ἐπάνω μας. Εἶδα πολλὰς καταιγίδας εἰς τὴν Ἀμερικήν. Ἡ βροχὴ φαίνεται ὄχι ὅτι πίπτει εἰς κρουνοὺς ὕδατος, ἀλλ' ὅτι πίπτει εἰς συμπαγεῖς ὄγκους ὡσὰν ὁ κυανοῦς οὐρανὸς νὰ ἦτο ὁ πυθμὴν μιᾶς λίμνης, ὁ ὁποῖος διερράγη αἰφνιδίως. Ἐφανταζόμην ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ γίνω μάρτυς μεγαλυτέρων ἀτμοσφαιρικῶν ἀναστατώσεων, ἡ θύελλα ὅμως, ἡ ὁποία ἐκσπᾷ γύρω μας, εἶνε περισσότερον τρομερὰ ἀπὸ ὅ,τι εἶδον μέχρι τοῦδε καὶ ἀπὸ ὅ,τι ἦτο δυνατὸν νὰ φαντασθῶ.

Ἡ ἀτμόσφαιρα εἶνε κορεσμένη ἀπὸ ἠλεκτρισμόν. Μετὰ κόπου ἀναπνέομεν εἰς μίαν ἀτμόσφαιραν τόσον γαληνιαίαν, ἡ ὁποία παρέχει τὴν εἰκόνα τοῦ θανάτου. Παρὰ τὴν ταχύτητα τοῦ αὐτοκινήτου αἰσθανόμεθα τὸν ἱδρῶτα νὰ τρέχῃ ἐπὶ τοῦ προσώπου μας. Τὰ δένδρα στέκονται ἀπολύτως ἀκίνητα. Οἱ σωφὲρ ὡσὰν νὰ εἶχον ἐπανεύρει τὸν δρόμον των δὲν ὁμιλοῦν πλέον καὶ κυττάζουν μόνον τὴν ἄκρη τοῦ δρόμου.

Ἐξαφνικὰ τὰ δένδρα τὰ πλέον ρωμαλέα λυγίζουν, ὅλα τὰ φυτὰ γέρνουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, μία τρομακτικὴ βροντὴ ἀντηχεῖ, τὸ κεχριμπαρένιο χρῶμα τοῦ ἀέρος πρασινίζει ἀπὸ τὴν ἀντανάκλασιν τοῦ κεραυνοῦ, ὁ ὁποῖος πίπτει κοντά μας. Κάτι ὡς ἕνα κτύπημα ροπάλου συγκλονίζει τὸ αὐτοκίνητο, τὸ ὁποῖον νομίζομεν ὅτι συνετρίβη. Πρόκειται περὶ τῆς βροχῆς, ἡ ὁποία ἀρχίζει. Ἡ πλημμύρα, ἡ ὁποία ἔρχεται ἀπὸ τοὺς αἰθέρας, ἐὰν διατηρῇ τὴν εὐφορίαν αὐτοῦ τοῦ παραδείσου, ἔχει τὴν στιγμὴν τῆς ἐκρήξεως ὅλην τὴν βιαιότητα μιᾶς καταστροφῆς. Ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν ὅλον τὸ τοπεῖον ἀλλάζει. Αἱ πεδιάδες μεταβάλλονται εἰς λίμνας. Ὁ δρόμος λάμπει ὡς νὰ ἦτο ἀπὸ μέταλλον, ἐνῷ σταγόνες ὕδατος διαπεροῦν τὸ κάλυμμα τοῦ αὐτοκινήτου.

Τὸ δέρμα εἶνε παλαιόν. Εἰς μίαν ὅμως οἱανδήποτε ἄλλην χώραν θὰ περιεφρόνει τὴν βροχήν. Ἀρχίζω νὰ πιστεύω ὅτι ἔστω καὶ ἀπὸ μέταλλον ἐὰν ἦτο τὸ σκέπασμα δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ μᾶς προφυλάξῃ ἀπὸ αὐτὸν τὸν κατακλυσμόν.

Ἐν μέσῳ βροντῶν καὶ κεραυνῶν

Κλείομεν τὰ μάτια μας μὲ τὰ χέρια μας θαμβωμένοι ἀπὸ τὰς ἀστραπὰς ἐνῷ ὁ ἐκκωφαντικὸς κρότος τῶν βροντῶν συγκλονίζει τὰ νεῦρα μας καὶ παραμορφώνει τὸ πρόσωπόν μας. Σταματῶμεν διὰ μίαν στιγμήν, ἀλλὰ ἡ βροχὴ διασχίζει τότε μὲ περισσοτέραν ὁρμὴν τὸ σκέπασμα. Εἴμεθα κάτωθεν γιγαντιαίων δένδρων, τὰ ὁποῖα ἕλκουν τὸν κεραυνόν. Ἕνας κεραυνὸς πέφτει κοντά μας καὶ ξαναρχίζομεν τὴν κινδυνώδη πορείαν μας ὡς νὰ ἦτο δυνατὸν νὰ διαφύγωμεν τὰ θανάσιμα κτυπήματα τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρευστοῦ. Κάπου εὑρίσκομεν ἕνα κιόσκι. Δὲν πρόκειται περὶ κατοικίας, ἀλλὰ περὶ τόπου συγκεντρώσεως. Ἐσώθημεν.

Βοηθῶ τὰς δύο ἐν ἀτυχίᾳ συντρόφους νὰ καταβοῦν ἀπὸ τὴν ἄμαξαν. Ἕως ὅτου νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν καλύβην αὐτὴν ἡ βροχὴ γλυστρᾷ εἰς τὴν ράχην μας.

Τὸ καταφύγιον εἶνε γεμᾶτον ἀπὸ κόσμον. Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ὑπάρχουν 20 περίπου Ἰαβαῖοι καθήμενοι κατὰ γῆς, οἱ ὁποῖοι καθὼς μᾶς βλέπουν καὶ εἰσερχόμεθα ὁμιλοῦν καὶ χαμογελοῦν αἰνιγματικῶς. Εὑρισκόμεθα εἰς ἕνα δρόμον ἐλάχιστα συχναζόμενον. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν ἔχουν καθόλου πληροφορηθῆ τὴν ἄφιξιν ξένων εἰς τὴν Γκαροέτ. Μᾶς κυττάζουν ὡς ὄντα, τὰ ὁποῖα αὐτὴ ἡ θύελλα ἐξήμεσε. Ἀγνοοῦν ἀπὸ ποῦ εἶνε δυνατὸν νὰ ἔχουν ἔλθει ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι δὲν ὁμιλοῦν ὀλλανδικὰ καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ὁμοιάζουν πρὸς τοὺς αὐθέντας των. Πολλοὶ ἔχουν ἕνα ἐγχειρίδιον μὲ ἀπαστράπτουσαν λεπίδα.

Πάντοτε εἰς τὸ ταξείδιόν μου ἔφερα μαζί μου ἕνα περίστροφον. Σήμερον τὸ ἔχω ἀφίσει μὲ τὰς ἀποσκευάς καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν μέσῳ τῶν ἀγνώστων αὐτῶν μὲ 2 γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι ἤδη ἀρχίζουν νὰ τρέμουν. Ἡ κυρία σκεπάζει τὸ κολιέ της μὲ τὴ ρόμπα της καὶ προσπαθεῖ νὰ κρύψῃ τὰ δακτυλίδια της. Ἕνας γέρος ξεδοντιάρης γελᾷ καθὼς τὴν βλέπει νὰ παίρνῃ αὐτὰς τὰς προφυλάξεις. Πρέπει νὰ φύγωμεν ἔστω καὶ ἂν ἔξω ὁ κατακλυσμὸς συνεχίζεται. Οἱ σωφὲρ γνωρίζουν τώρα τὸν δρόμον καὶ δεικνύοντες τὸν ὁρίζοντα μᾶς φωνάζουν Γκαρούτ, Γκαρούτ.

Ἐντὸς ὀλίγου καταφεύγομεν εἰς μίαν οἰκίαν καλοῦ παρουσιαστικοῦ. Ὁ πατριάρχης τῆς οἰκίας, ἕνας γυμνὸς μέχρι τῆς ὀσφύος γέρων μᾶς δέχεται χαμογελῶν. Αἱ γυναῖκες μᾶς κυττάζουν περιέργως. Ἐμεῖς οἱ 3 ξένοι εἴμεθα ἀξιοθρήνητοι. Ἡ καταιγὶς ἀρχίζει νὰ ἐλαττώνεται. Ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ αὐτοκίνητον. Αἱ γυναῖκες διὰ χειρονομιῶν μᾶς πληροφοροῦν ὅτι ἡ πόλις δὲν εἶνε μακράν.

Ἡ θύελλα ἐκόπασεν ἤδη, τὰ στήθη μας ἀναπνέουν ἐλευθέρως καὶ θαυμάζομεν πάλιν τὴν καλλονὴν τοῦ γύρω μας παραδείσου.

Εὑρισκόμεθα ἔξω εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Γκαροέτ. Ἡ ψιλὴ βροχή, ἡ ὁποία πίπτει τώρα εἶνε πηγὴ ἀπολαύσεως διὰ τοὺς ἰθαγενεῖς. Μία ἀνθρωπίνη μυρμηκιὰ ἀρχίζει νὰ ἐξέρχεται ἀπὸ τὰς καλύβας. Οἱ Ἰαβαῖοι βαδίζουν εἰς τὴν γραμμήν. Τὰ παιδιὰ εἶνε ἐξ ὁλοκλήρου γυμνά. Ὅλοι αὐτοὶ ἐπωφελοῦνται τῆς καταιγίδος διὰ νὰ κάμουν ἕνα λουτρὸν εἰς τὸ ὕπαιθρον.

Βλέπομεν νὰ ἔρχεται πρὸς τὸ μέρος μας μία συνοδεία νεαρῶν γυναικῶν. Ἴσως νὰ εἶνε ἐργάτριαι ἐρχόμεναι ἀπὸ κάποιο ἐργοστάσιο μπατίκ. Τὰ μαλλιὰ των σταλάζονται ἀπὸ τὰ φυσικὰ διαμάντια τῶν σταγόνων τοῦ νεροῦ. Ἡ βροχή, καθὼς γλυστρᾷ ἐπάνω εἰς τὸ λεπτὸ καὶ χρυσωμένο δέρμα τοῦ στήθους των καὶ τῆς ράχης των τὰς γαργαλίζει μὲ τὴν ψυχρὰν θωπείαν της. Βαδίζουν ἀγκαλιασμένες καὶ κραυγάζουν, ξαναμμένες ἀπὸ τὸν ἠλεκτρισμὸ τοῦ ἀέρος καὶ ἀπὸ τὰ ὑγρὰ φιλήματα τῆς βροχῆς. Φοροῦν μόνον ἕνα κοντὸ φουστάνι ἀπὸ μπατίκ. Αὐτὸ ὅμως τὸ ὕφασμα εἶνε δυνατὸν νὰ λερωθῇ· δι' αὐτὸ τὸ ἔχουν τυλίξει πέριξ τῆς ὀσφύος των καὶ ἀδιαφοροῦν διὰ τὴν πλήρη γυμνότητά των. Δὲν στενοχωροῦνται. Ἀντιθέτως καθὼς φαίνεται ὅτι γνωρίζουν τὰς ἀντιλήψεις τῶν εὐρωπαίων, θέλουν νὰ μᾶς σκανδαλίσουν περισσότερον. Μερικοὶ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἴσως συγγενεῖς των, γελοῦν μὲ τὴν φάρσαν των.

V. BLASCO IBANEZ

ΑΥΡΙΟΝ: Γκαροέτ.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΕΞΙΣΤΟΡΗΣΙΣ ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΟΣ

Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1925 οἱ DODGE BROTHERS ἤρχισαν ἕνα σπουδαῖον καὶ γιγάντιον ἔργον, τὸ ὁποῖον ἔχει αἰσίως περατωθῆ.

Ἐπὶ δέκα τέσσαρα ἔτη οἱ Ἀδελφοὶ DODGE εἰδικεύοντο ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν κατασκευὴν τετρακυλίνδρων αὐτοκινήτων, κατὰ τὸ χρονικὸν δὲ αὐτὸ διάστημα κατεσκεύασαν καὶ ἐπώλησαν εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ Κόσμου πλέον τῶν

ΔΥΟ ΚΑΙ ΗΜΙΣΥ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ

τοιούτων. Εἶναι περιττὸν νὰ σχολιάσωμεν τὰ ἀπαράμιλλα πλεονεκτήματα τῶν αὐτοκινήτων τούτων, ἀρκεῖ μόνον νὰ τονισθῇ, ὅτι διεκρίθησαν τόσον εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, ὅπου ἐκέρδισαν καὶ τὸν τίτλον τοῦ "ΝΙΚΗΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ,, ὅσον καὶ κατὰ τὴν μετέπειτα εἰρηνικὴν περίοδον ἐπικρατήσαντα ὁπουδήποτε καὶ ἂν εἰσήχθησαν.

Ἡ στερεότης καὶ ἡ ἀντοχή των ἀπέβησαν ΠΑΡΟΙΜΙΩΔΕΙΣ. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως οἱ καιροὶ ἤλλαξαν καὶ μαζὺ μ' αὐτοὺς ἤλλαξαν τὰ γοῦστα τοῦ κοινοῦ. Ἡ στερεότης καὶ ἡ ἀντοχὴ δὲν ἱκανοποιοῦν σήμερον μόναι τὸν ἀγοραστήν, ὁ ὁποῖος ἀπαιτεῖ ἐπίσης μεγαλυτέραν ἢ πρότερον ταχύτητα καὶ ἄνεσιν, περισσοτέραν κομψότητα καὶ πολυτέλειαν.

Ἐπεβάλλετο συνεπῶς ἡ μεταρρύθμισις καὶ τελειοποίησις τῶν πρώην τετρακυλίνδρων αὐτοκινήτων.

Εὐτυχῶς ἡ ἁλματικὴ πρόοδος τῆς μηχανικῆς ἐπιστήμης κατέστησε σὺν τῷ χρόνῳ τὰς ἑξακυλίνδρους μηχανὰς προσιτὰς εἰς τὸ πολὺ κοινὸν εἰς τιμὰς λογικάς.

Ταῦτα ἔχοντες ὑπ' ὄψει οἱ Ἀδελφοὶ DODGE ἔθεσαν πρὸ τριετίας περίπου τὰς βάσεις ἑνὸς ὅλως νέου προγράμματος μὲ σκοπὸν νὰ παρουσιάσουν μέχρι τῆς σήμερον μίαν τελείως νέαν σειρὰν αὐτοκινήτων πλήρως ἀνταποκρινομένην πρὸς τὰ γοῦστα τοῦ κοινοῦ καὶ κατὰ πάντα ἀνταξίαν τοῦ ὀνόματός των.

Οὕτω λοιπὸν ἀθορύβως, μὲ περίσκεψιν καὶ θαυμαστὴν δραστηριότητα καί, ὅπερ κυριώτερον, ΧΩΡΙΣ ΟΥΔ' ΕΠΙ ΣΤΙΓΜΗΝ ΝΑ ΔΙΑΚΟΨΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΝΟΝΙΚΗΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΝ τῆς πελατείας των, οἱ DODGE BROTHERS κατώρθωσαν νὰ πραγματοποιήσουν τὸ πρόγραμμά των καθ' ὅλην τὴν γραμμήν.

Τὰ καταπλήσσοντα ἀποτελέσματα τοῦ κολοσσιαίου τούτου κατορθώματος ἔχουν γίνει πλέον γνωστὰ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον. Εἶναι δὲ πολὺ ἀμφίβολον ἂν τὰ χρονικὰ τῆς Βιομηχανίας τῶν Αὐτοκινήτων ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν ἐντὸς ἀντιστοίχου χρονικοῦ διαστήματος ἄλλον ἐξ ἴσου σημαντικὸν ἆθλον.

Οἱ DODGE BROTHERS παρουσίασαν κατὰ σειράν, πρῶτον τὸ ἑξακύλινδρον SENIOR μοναδικὸν εἰς τελειότητα κατασκευῆς, ποιότητα καὶ πολυτελῆ ἐμφάνισιν.

Τὰ Φορτηγὰ καὶ Λεωφορεῖα GRAHAM BROTHERS (ἄλλοτε μόνον τετρακύλινδρα) συνεπληρώθησαν ἀκολούθως μὲ νέα ἑξακύλινδρα τοιαῦτα. Πεντήκοντα νέοι τύποι προσετέθησαν εἰς τοὺς ὑπάρχοντας τοιούτους ἀποτελέσαντες τὴν τελειοτέραν καὶ πληρεστέραν σειρὰν φορτηγῶν αὐτοκινήτων.

Τέλος μᾶς παρουσιάζουν τὸ ΕΞΑΚΥΛΙΝΔΡΟΝ

VICTORY

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ ΤΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΔΕΚΑΕΤΙΑΝ

Αἱ ἀλλεπάλληλοι αὐταὶ τελειοποιήσεις ἐξησφάλισαν εἰς τοὺς ἁπανταχοῦ ἀντιπροσώπους τῶν DODGE BROTHERS τὴν πλέον ποικίλην, τὴν πλουσιωτέραν καὶ τελειοτέραν σειρὰν αὐτοκινήτων, πολυτελείας καὶ φορτηγῶν, παραγομένων καὶ πωλουμένων ὑπὸ μιᾶς ἑνιαίας ὀργανώσεως.

Ἐν ὀλίγοις οἱ DODGE BROTHERS βαδίζοντες ἐπὶ τῶν ἀρχῶν ἑνὸς μεγάλου παρελθόντος ἐδημιούργησαν ἀσφαλῆ βάσιν διὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ πρὸ αὐτῶν διανοιγομένου λαμπροτέρου μέλλοντος.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
DODGE BROTHERS
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
"ΧΑΡ. ΜΠΟΓΔΗΣ,, Α. Ε. ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΠΑΤΗΣΙΩΝ 73-ΑΘΗΝΑΙ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:
ΤΡΙΠΟΛΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΛΑΡΙΣΣΑ
ΚΑΛΑΜΑΙ ΠΑΤΡΑΙ

Ἀνατολὴ Σταδίου 44

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ "ΠΡΩ·Ι·ΑΣ,,

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΕΜΑΛΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

Η ΕΠΕΛΘΟΥΣΑ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΚΕΜΑΛ ΠΑΣΑ.—Η ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΙΣ ΤΟΥ ΙΣΣΕΤ.—ΑΛΛ' ΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΚΑΙ ΑΙ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΥΦΙΣΤΑΝΤΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ.—Ο ΚΕΜΑΛ ΖΗΤΕΙ ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΚΕΜΑΛ ΠΑΣΑ, ΙΔΡΥΤΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

17ον

Παρὰ τὰς κενότητας καὶ τὰς πλάνας τοῦ κυβερνητικοῦ διαγγέλματος, ἀπεφασίσαμεν τὴν [illegible] Ὀκτωβρίου, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀντιπροσωπευτικῆς Ἐπιτροπῆς, νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν νέαν κυβέρνησιν. Τὸ χαρμόσυνον τοῦτο γεγονὸς ἀνηγγέλθη, ὡς ἦτο ἑπόμενον, εἰς τὸν λαόν. Συγχρόνως ἐλήφθησαν ὅλα τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα, ἵνα ἀποφευχθῇ πᾶσα τυχὸν ἀντικανονικὴ ἀνάμιξις τῶν ἐθνικῶν ὀργανώσεων εἰς τὸ ἔργον τῆς κυβερνήσεως. Ἠρχίσαμεν νὰ τηρῶμεν στάσιν, ἡ ὁποία θὰ ἀπεδείκνυεν ὅτι τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὑπῆρχεν ἀπόλυτος καὶ πραγματικὴ σύμπνοια μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς κυβερνήσεως. Καὶ ἡ προσπάθειά μας αὐτή, νὰ συντρέξωμεν τὸ ἔργον τῆς κυβερνήσεως, ὑπῆρξεν ἐμφανὴς ἐκ μέρους πάντων ἡμῶν. Παρεσκευάζομεν ἀόκνως τὸ ἔδαφος διὰ τὴν κανονικὴν καὶ ἀπρόσκοπτον διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν. Τὰ πάντα ἐπράξαμεν ὅπως φανῶμεν εὐάρεστοι εἰς τὴν Κυβέρνησιν. **Ἓν μόνον δὲν ἐπράξαμεν: δὲν περιωρίσαμεν τὰς ἐθνικὰς ὀργανώσεις καὶ δὲν διελύσαμεν τὴν Ἀντιπροσωπευτικὴν Ἐπιτροπήν.**

Αὐτὸ ἦτο τὸ μοναδικὸν ἔγκλημά μας.

Ἐδώκαμεν εἰς πάντας νὰ ἐννοήσουν ὅτι μετὰ τὸν Δαμὰτ Φερὴτ πασᾶν, εἰς οὐδένα Δαμὰτ πασᾶς (Σ. Π. Δαμὰτ τουρκιστὶ σημαίνει συγγενὴς τοῦ Σουλτάνου), θὰ ἐπετρέπομεν πλέον νὰ ἐκτελῇ τυφλῶς τὰς ὀλεθρίας ἐντολὰς ἑνὸς δειλοῦ Μονάρχου.

Ὁ... ἀντιπρόσωπός μας Τζεμὰλ πασᾶς κατέβαλεν ἐξ ἄλλου πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν εὔνοιαν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην μας. Δὲν ἐβράδυνε μάλιστα νὰ καλέσῃ καὶ τὸν Ἀχμὲτ Ἰσσὲτ πασᾶν εἰς ἐνίσχυσιν τῆς νέας κυβερνήσεως καὶ νὰ μᾶς συμβουλεύσῃ δι' αὐτοῦ νὰ περιορίσωμεν τὰς ὀργανώσεις μας.

Πράγματι, τὴν 7)8 Ὀκτωβρίου ὁ Τζεμὰλ πασᾶς μᾶς ἀπέστειλεν ἕνα τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον, ἐκτὸς τῆς ἰδικῆς του, ἔφερε καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ἀχμὲτ Ἰσσὲτ πασᾶ.

Ὁ τελευταῖος ἀνεγνώριζεν ὅσα μέχρι σήμερον ἐπετέλεσαν τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα καὶ αἱ ἐθνικαὶ ὀργανώσεις, ἀλλ' ἐξέφραζε τὴν γνώμην ὅτι, ἐφ' ὅσον ἡ σημερινὴ κυβέρνησις κατέβαλλε εἰλικρινεῖς προσπαθείας ὅπως ἐπιταχύνῃ τὴν διενέργειαν τῶν ἐκλογῶν, δὲν ἦτο πρέπον νὰ συμβαίνουν πράγματα, δυνάμενα νὰ παρουσιάσουν τὸ Κράτος ὡς εὑρισκόμενον εἰς διάστασιν μετὰ τοῦ Ἔθνους.

Συγκεκριμένως ὁ Ἀχμὲτ Ἰσσὲτ πασᾶς ἀνέφερεν, ὅτι εἰς τὴν Κιουτάχειαν καὶ τὸ Μπιλεντζὴκ ἔλαβον χώραν ἔκτροποι σκηναὶ καὶ ὅτι ὁ ἀναπληρωματικὸς βαλῆς τῆς Κασταμονῆς ἀπέστειλεν εἰς τὴν κεντρικὴν κυβέρνησιν τηλεγράφημα διὰ τοῦ ὁποίου ἐζήτει τὸν διωγμὸν ὡρισμένων ὑπαλλήλων καὶ τὴν τιμωρίαν ἄλλων, ὡς ἐὰν ἦτο ἀνωτέρα καὶ οὐχὶ ὑφισταμένη ἀρχή.

«Θέλουν νὰ ἀνακηρύξουν Δημοκρατίαν»

Εἰς τὸν Ἰσσὲτ πασᾶν ἀπήντησα, διὰ τοῦ ζητήσαντος τὴν ἐνίσχυσίν του ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὅτι πάντα τὰ τυχὸν λαμβάνοντα χώραν ἔκτροπα εἶνε συνέπειαι τῆς ἀστοχάστου πολιτικῆς τῆς προγενεστέρας κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ἐδημιούργησε παντοῦ, περισσότερον δὲ εἰς ὡρισμένας περιοχάς, ὡς ἡ Κιουτάχεια, τὸ Μπιλεντζὴκ καὶ τὸ Ἐσκὴ-Σεχήρ, μίαν κατάστασιν ἀξιοθρήνητον δικαιολογοῦσαν πᾶσαν δυσπιστίαν ἔναντι τῆς κυβερνήσεως. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ τηλεγράφημα τοῦ βαλῆ τῆς Κασταμονῆς, παρεκάλουν διὰ τοῦ Ἰσσὲτ πασᾶ τὴν κυβέρνησιν, νὰ τὸν συγχωρήσῃ, διότι δὲν εἶχε, φαίνεται, ἀντιληφθῆ ἀκόμη καλῶς τὴν κατάστασιν, μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἡμῶν συνεννόησιν.

Εἰς τὸν ἄλλον πασᾶν ὑπέμνησα ἐπίσης, ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ ἐλάμβανε βροχὴν τοιούτων τηλεγραφημάτων, ἐὰν δὲν ἔσπευδε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν διστακτικὴν καὶ ἐπαμφοτερίζουσαν στάσιν, ἣν ἐτήρησε κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἀνόδου της εἰς τὴν ἀρχήν. Τέλος ἐβεβαίωσα τὸν ὑψηλὸν διαιτητὴν ὅτι ἤμην εἰλικρινῶς ἀποφασισμένος νὰ παράσχω μετὰ τῶν συντρόφων μας πᾶσαν δυνατὴν ὑποστήριξιν εἰς τὴν κυβέρνησιν χάριν τοῦ ἀγαθοῦ τῆς πατρίδος.

Ἡ ἀνακίνησις τῆς λεπτομερείας ταύτης ἔφερεν εἰς τὴν μνήμην μου ἕνα ἄλλο γεγονός, διὰ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ὁποίου οὐδεμία χωρεῖ ἀμφιβολία. Μοῦ τὸ ἀνέφερε πρόσωπον ἀξιόπιστον, μέλος τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, τὸ ὁποῖον τὸ ἤκουσεν ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Ἰσσὲτ πασᾶ.

Μίαν ἡμέραν ὁ Ἀλῆ Ριζᾶ πασᾶς ἐζήτησεν ἐπειγόντως τὸν Ἀχμὲτ Ἰσσὲτ πασᾶν. Ὁ πρῶτος ἤθελε νὰ ἐκδηλώσῃ εἰς τὸν δεύτερον τὴν ἐναντίον μου ἀγανάκτησίν του. Ἐνῷ συνεζήτει, λοιπόν, μαζί του, αἴφνης, ὡς ὑπὸ αἰφνιδίας ἐμπνεύσεως καταληφθείς, ὁ Ἀλῆ Ριζᾶ πασᾶς ἀνέκραξε:

—Νὰ ἰδῆτε, ὅτι θέλουν νὰ ἀνακηρύξουν δημοκρατίαν!

Δὲν ὑπῆρχε καμμία ἀμφιβολία ὅτι ὁ ἀνώτατος διοικητὴς τῆς δυτικῆς στρατιᾶς τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ὁ ὁποῖος ἐθυσίασε μυριάδας Τούρκων ἡρώων εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ ἐδώρησε πολύτιμα τμήματα τῆς μακεδονικῆς γῆς εἰς τοὺς ἐχθρούς μας, ἦτο ὁ μόνος κατάλληλος διὰ νὰ παίξῃ κατὰ τὰς κρισίμους ἐκείνας διὰ τὸ Ἔθνος στιγμάς, τὸν ρόλον τοῦ δούλου τοῦ Βαχιδεδδίν. Ἐκεῖνο, πράγματι, διὰ τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ἀμφιβάλῃ κανεὶς ἦτο τοῦτο: πῶς ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶχε τόσην ὀξυδέρκειαν, ὥστε νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι αἱ ἐθνικαὶ προσπάθειαι ἔτεινον εἰς τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς δημοκρατίας.

Ἀσφαλῶς, εἶνε ἄξιος συγχαρητηρίων δι' αὐτό!

Τὴν 9ην Ὀκτωβρίου ἔλαβον ἕνα κρυπτογραφικὸν τηλεγράφημα ἐκ μέρους τοῦ Τζεμὰλ πασᾶ, διὰ τοῦ ὁποίου μοῦ ἐγνω[illegible] τὸ ἑξῆς: ἡ κυβέρνησις εἶχεν [illegible] νὰ ἀποστείλῃ πρὸς συνάντησίν μ[illegible] ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν Σαλὴχ πασᾶν. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἦτο ἀσθενικῆς κράσεως, ὁ Τζεμὰλ πασᾶς μὲ παρεκάλει νὰ ὁρίσω ὡς τόπον συναντήσεως ἕνα τῶν πλησιεστέρων μερῶν, ἵνα ὁ Σαλὴχ δυνηθῇ νὰ ἔλθῃ διὰ θαλάσσης. Ἐπίσης μὲ παρεκάλει νὰ τοῦ γνωρίσω, τίνα ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἀντιπροσωπευτικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ μὲ συνώδευον εἰς τὸν τόπον τῆς συναντήσεως.

Τὴν ἐπομένην, 10ην Ὀκτωβρίου, ἀπήντησα εἰς τὸν Τζεμὰλ πασᾶν, ὅτι ὡς τόπον τῆς συναντήσεως ταύτης ὁρίζω τὴν Ἀμάσειαν. Συγχρόνως τὸν ἐπληροφόρουν ὅτι τὰ μέλη τῆς Ἀντιπροσωπευτικῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ ὁποῖα θὰ μὲ συνώδευον, ἦσαν ὁ Ρεοὺφ βέης καὶ ὁ Μπεκὴρ Σαμὶ βέης. Ἐν τέλει τὸν παρεκάλουν νὰ μοῦ γνωρίσῃ τηλεγραφικῶς τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεως ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Σαλὴχ πασᾶ.

Ἕνωσις τῶν στρατιωτικῶν φρουρῶν

Διὰ νὰ τηρηθῇ ὅμως ἡ χρονολογικὴ σειρὰ τῆς ἀφηγήσεώς μου, ἀνάγκη νὰ ἀφήσωμεν πρὸς στιγμὴν τὸν Σαλὴχ πασᾶν, διὰ νὰ παρακολουθήσωμεν τὰ μέχρι τῆς εἰς Ἀνατολίαν ἀφίξεώς μου μεσολαβήσαντα γεγονότα.

[illegible] τῷ μεταξὺ κατεβάλλομεν συντόνους προσπαθείας ὅπως ἐνισχύσωμεν τὰς ἁπανταχοῦ τῆς Ἀνατολίας [illegible] ἐθνικὰς ὀργανώσεις μας καὶ νὰ δημιουργήσωμεν νέας ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπῆρχον τοιαῦται. Τὸ κύριον μέλημά μας ἦτο ἡ προπαρασκευὴ τῶν ἐκλογῶν. Δὲν ἀποκρύπτω ὅτι ἰδιαιτέρα κατεβλήθη προσπάθεια ὅπως καταρτισθοῦν συνδυασμοὶ ὑποψηφίων, οἵτινες θὰ κατήρχοντο εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα μὲ τὸ πρόγραμμα τῆς «Ἑνώσεως ὑπὲρ τῆς προστασίας τῶν δικαίων Ἀνατολίας καὶ Ρουμελίας».

Τὴν 11ην Ὀκτωβρίου διεβίβασα ὁδηγίας ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο.

Ἀλλ' εὐθὺς ἀμέσως ἤρχισαν καταφθάνουσαι ἐκ διαφόρων περιφερειῶν τῆς Ἀνατολίας ἔντονοι διαμαρτυρίαι, διότι ὡρισμένοι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, γνωστοὶ διὰ τὰ ἐναντίον τοῦ ἐθνικοῦ κινήματος αἰσθήματά των, παραμείναντες δὲ εἰς τὰς θέσεις των, παρὰ τὴν περὶ τοῦ ἐναντίου ἀξίωσιν τοῦ Ἔθνους, ἐξηκολούθουν νὰ ἀναπτύσσουν ἐντατικὴν δρᾶσιν πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἐθνικῶν ὀργανώσεων. Καὶ εἰς τὰς διαμαρτυρίας ταύτας ἐτίθετο τὸ σαφὲς ἐρώτημα: μέχρι ποίου σημείου ἐξετείνετο ἡ μεταξὺ τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἀντιπροσωπευτικῆς Ἐπιτροπῆς συνεννόησις;

Ἐξ ἄλλου περιῆλθεν εἰς γνῶσιν μας ὅτι εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν εἶχεν ἱδρυθῆ μία ἕνωσις ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀσκέρι—νιγεχμπὰν—Τζεμιγέτι», δηλαδὴ «Ἕνωσις στρατιωτικῶν φρουρῶν», τῆς ὁποίας μέλη ἦσαν κατὰ πλειοψηφίαν ἀξιωματικοὶ ἐν ἀποστρατείᾳ ἢ διαθεσιμότητι συνεπείᾳ σοβαρῶν παραπτωμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπέπεσαν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ἀνατεθέντων εἰς αὐτοὺς καθηκόντων. Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν μάλιστα εἶχον διαγραφῆ τῶν στελεχῶν τοῦ στρατεύματος διὰ πράξεις ἀντιστρατιωτικὰς καὶ ἀνηθίκους.

Ἡ Ἕνωσις αὕτη ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 8123 φύλλον τῆς «Ἰκδάμ» τῆς 23ης Σεπτεμβρίου 1919 ἕνα ὑπόμνημα, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ κύριοι οὗτοι παρουσιάζοντο ὡς «φρουροὶ τῆς πατρίδος καὶ τοῦ Ἔθνους». Καὶ ἐφ' ὅσον μὲν εὑρίσκετο ὁ Τζεβὰτ πασᾶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐλήφθησαν ὡρισμένα μέτρα ἐναντίον τῆς ἑνώσεως ταύτης, βραδύτερον ὅμως, μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν μεταβολήν, τὰ μέτρα ταῦτα ἀνεστάλησαν.

Ἡ δρᾶσις, λοιπόν, τῆς περιφήμου ταύτης ἑνώσεως ἐδημιούργησε νέα παράπονα μεταξὺ τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἀντιπροσωπευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὴν 12ην Ὀκτωβρίου παρεκάλεσα τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν Τζεμὰλ πασᾶν, ὅπως πρὸς τὸ συμφέρον τῆς χώρας καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, λάβῃ ἀποφασιστικὰ μέτρα ἐναντίον τῆς ἑνώσεως ταύτης καὶ γνωρίσῃ ἐν καιρῷ δι' ἐγκυκλίου του τὸ ἀποτέλεσμα πρὸς κατευνασμὸν τῶν πνευμάτων ἐν τῷ στρατεύματι.

Καὶ εἶνε μὲν βέβαιον ὅτι ἐλήφθη τὴν 23ην Ὀκτωβρίου ἡ διαβεβαίωσις τοῦ Τζεμὰλ πασᾶ, ὅτι θὰ ἐνεργήσῃ συμφώνως πρὸς τὰς ἐπιθυμίας τοῦ στρατεύματος, ἀλλὰ δὲν ἐνθυμοῦμαι ἐὰν ἐλήφθη κανὲν μέτρον ἐναντίον τῶν ὑπόπτων αὐτῶν φρουρῶν τῆς πατρίδος.

Νέα νέφη εἰς τὸν ὁρίζοντα

Ὡς καὶ εἰς προηγούμενον ἄρθρον μου ἀνέφερον, οἱ Ἄγγλοι εἶχον ἀποφασίσει νὰ ἐκκενώσουν τὸ Μερσιφοῦν καὶ τὴν Σαμψοῦντα. Ἡ ἐκκένωσις τῶν ἐδαφῶν τούτων συνέπεσε μὲ τὴν πτῶσιν τῆς κυβερνήσεως τοῦ Φερὴτ πασᾶ, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ ὁ λαὸς τῆς Σεβαστείας ὠργάνωσεν ἐπιβλητικὴν λαμπαδηφορίαν. Κατὰ τὸ πάνδημον ἐκεῖνο συλλαλητήριον ὡμίλησαν πολλοὶ ρήτορες. Τὸ σύνθημα πάντων ἦτο: «Κάτω αἱ στρατιωτικαὶ καταλήψεις». Ἡ ἐν Σεβαστείᾳ ἐκδιδομένη ἐφημερὶς «Ἐθνικὴ Θέλησις» περιέγραψεν ἐν λεπτομερείᾳ τὰ τῆς ἑορτῆς, κατόπιν δὲ τούτου ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Δαμὰτ Σερὴφ πασᾶς ἀπηύθυνεν ἔγγραφον πρὸς τὸ βιλαέτιον τῆς Σεβαστείας διὰ νὰ ἐπιτιμήσῃ τὴν πολιτ. διοίκησιν καὶ νὰ γνωρίσῃ εἰς αὐτὴν ὅτι **τοιαῦται λαϊκαὶ ἐκδηλώσεις δὲν ἦσαν σύμφωνοι πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἀκολουθουμένην πολιτικήν.**

Ἀλλὰ τί ἤθελε νὰ εἴπῃ δι' αὐτοῦ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν; Ὅτι ἡ πολιτικὴ τὴν ὁποίαν ἠκολούθει ἡ κυβέρνησις, ἐθεώρει τὴν ὑπὸ τῶν Ἄγγλων κατοχὴν τῶν μερῶν ἐκείνων ὡς γεγονὸς τετελεσμένον καὶ ὅτι δὲν ἦτο πολιτικῶς σκόπιμος ἡ ἐκδήλωσις τῆς χαρᾶς τοῦ πληθυσμοῦ ἐπὶ τῷ χαρμοσύνῳ γεγονότι τῆς ἐκκενώσεως τῶν ἐδαφῶν τούτων; Περίεργον!

Πάντως ἔγραψα τὴν 13ην Ὀκτωβρίου εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν Τζεμὰλ πασᾶν, διὰ νὰ ἐκφράσω τὴν ἔκπληξιν, τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασα, ἀναγιγνώσκων τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν συναδέλφου του καὶ νὰ τὸν ἐρωτήσω μήπως ὑπῆρχον εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς νέας κυβερνήσεως σημεῖα τινὰ τὰ ὁποῖα ἠγνόει ἡ Ἀντιπροσωπευτικὴ Ἐπιτροπή.

Ἡ ἐπὶ τοῦ τηλεγραφήματός μου τούτου ἀπάντησις τοῦ Τζεμὰλ πασᾶ εἶνε ὄντως πολὺ ἐνδιαφέρουσα καὶ περισσότερον διαφωτιστική.

Ἡ κυβέρνησις, ἔγραφεν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, χάριν τῶν σκοπῶν, τῶν ὁποίων ἐπεδίωκε τὴν πραγματοποίησιν, εἶχεν ἀποφασίσει νὰ τηρήσῃ «στάσιν φιλοξενοῦντος» ἔναντι τῶν ξένων! Ἀλλὰ τοῦτο ἦτο ἀνήκουστον. Πῶς ἦτο δυνατὸν τὸ ἐπίσημον Κράτος νὰ θεωρῇ ὡς φιλοξενουμένους του τοὺς ξένους, οἱ ὁποῖοι ἐνέπηγον τὰς ξιφολόγχας των εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἔθνους;

Ὁ Τζεμὰλ πασᾶς ἐτόνιζε περαιτέρω ὅτι αἱ ἐκδηλώσεις αὗται δὲν ἦσαν προωρισμέναι νὰ προαγάγουν τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, ὁ κ. ὑπουργὸς ἐθεώρει τὴν δρᾶσιν τῶν ἐθνικῶν ὀργανώσεων ὡς ἐπιζημίαν διὰ τὸ Ἔθνος.

Τέλος, ὁ αὐτοκαλούμενος τότε ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀντιπροσωπευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἔγραφεν ὅτι εἶναι ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον ὅπως ἡ παροῦσα κυβέρνησις, ἡ ὁποία ἀπολαύει τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ εὐγενοῦς Ἔθνους μας, τὸ ὁποῖον δι' ἔργων ἀπέδειξε τὴν πολιτικήν του ὡριμότητα, εἶνε ἀπολύτως ἐλευθέρα εἰς τὰς ἐνεργείας της, ἵνα ἀκουσθῇ περισσότερον ἔντονος ἡ φωνή της εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ Τζεμὰλ πασᾶς μᾶς ἔδιδε νὰ ἐννοήσωμεν, ὅτι ἦτο περιττὸν νὰ ἀναμιγνυώμεθα εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ Κράτους καὶ ὅτι αἱ ἐπεμβάσεις μας ἠμπόδιζον τὴν φωνήν της νὰ ἀκουσθῇ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἐλησμόνει ὅμως ὅτι τὰ ἔργα, διὰ τῶν ὁποίων τὸ Ἔθνος μας ἀπέδειξε τὴν πολιτικὴν ὡριμότητά του, ἦσαν ἡ σύγκλησις τῶν συνεδρίων τῆς Ἐρζερούμ καὶ τῆς Σεβαστείας, αἱ ἀποφάσεις τὰς ὁποίας ἔλαβε κατὰ τὰ συνέδρια ταῦτα, αἱ προσπάθειαί του πρὸς ἀνατροπὴν τῆς κυβερνήσεως τοῦ Φερὴτ πασᾶ καὶ πρὸς ἀνάδειξιν νέας ἀντιπροσωπείας, ἡ ὁποία νὰ ἀναλάβῃ τὰς εὐθύνας τοῦ ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον ἦτο ἕτοιμον νὰ διεξαγάγῃ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀνεξαρτησίας του καὶ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ ἐδάφους του.

Ἀλλ' ὁ Τζεμὰλ πασᾶς ἀνέφερε καὶ ἕνα ψευδὲς γεγονὸς εἰς τὴν ἀπάντησίν του ταύτην: ὑπεστήριζεν ὅτι ἡ παροῦσα κυβέρνησις ἀπολαύει τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ. Ποία λοιπὸν ἐθνοσυνέλευσις εἶχε παράσχει τὴν ἐμπιστοσύνην της εἰς τὴν ὑπὸ τὸν Ἀλῆ Ριζᾶ πασᾶν κυβέρνησιν, ἐφ' ὅσον δὲν εἶχον ἀκόμη διενεργηθῆ αἱ ἐκλογαί;

Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ὑπεστήριζεν ὡς γεγονὸς τὴν ὕπαρξιν τῆς ἐμπιστοσύνης ταύτης, εἰς τὴν πραγματικότητα μόνον διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης ἑνὸς προσώπου περιεβάλλετο καὶ τὸ πρόσωπον τοῦτο ἦτο ὁ προδότης Βαχιδεδδίν, ὁ ὁποῖος ἐκηλίδωνε τὸ ὕπατον ἀξίωμα τοῦ Κράτους διὰ τῆς παρουσίας του.

Ποῦ θὰ συνήρχετο ἡ νέα Βουλή;

Ἡ πτῶσις τῆς κυβερνήσεως τοῦ Φερὴτ πασᾶ ἐπέδρασεν ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ἠθικοῦ μερικῶν περιφερειῶν, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἀκόμη ἀναποφάσιστοι, καὶ ἐνεποίησεν ἀγαθὴν ἐντύπωσιν. Κατόπιν ἐνετάθη ἡ δρᾶσις τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν στρατιωτικῶν παραγόντων ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ὀργανώσεως.

Ὁ Φαοὺτ πασᾶς μετέβη αὐτοπροσώπως εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ἐσκὴ-Σεχήρ, τοῦ Μπιλετζήκ, βραδύτερον δὲ τῆς Προύσσης καὶ ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων προσώπων. Ὁ συνταγματάρχης Κιαζὴμ βέης, ὁ νῦν πρόεδρος τῆς Βουλῆς Κιαζὴμ πασᾶς, ὁ ὁποῖος εὑρίσκετο εἰς Βαλικεσσέρ, ἀνέλαβε τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἐθνικοῦ κινήματος εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην. Τὴν 8ον Ὀκτωβρίου ὁ συνταγματάρχης Μπεκὴρ Σαμὶ βέης ἀπέστειλε τὸν βαλῆν τῆς πόλεως εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἀνέλαβε νὰ ἐκτελέσῃ ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ τὰς ἀποφάσεις τοῦ ἐθνικοῦ συνεδρίου καὶ νὰ παρασκευάσῃ τὸ ἔδαφος διὰ τὰς ἐπικειμένας ἐκλογάς.

Ἐπίσης ἐλάβομεν μέτρα διὰ τὴν ἵδρυσιν μυστικῶν ἐθνικῶν ὀργανώσεων εἰς τὰ κατειλημμένα ἐδάφη, τὸ Ἐσκὴ-Σεχήρ, τὴν Κιουτάχειαν, τὸ Ἀφιὸν Καρὰ Χισάρ, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐπικοινωνίας μας μετὰ τῶν νέων ἐθνικῶν κομιτάτων.

Συγχρόνως ἐζητήσαμεν νὰ μάθωμεν τὰς ἀπόψεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὅσον ἀφορᾷ τὸ δυτικὸν μας μέτωπον.

Ἀλλὰ τὴν 10ην Ὀκτωβρίου ὁ σύνδεσμος τῶν Ἀντιαννεξιονιστῶν ἀπέστειλεν εἰς τὸ βιλαέτιον Προύσσης ἀνακοινωθέν, διὰ τοῦ ὁποίου ἐγνώριζε τὴν προσεχῆ σύγκλησιν ἑνὸς μεγάλου ἐθνικοῦ συνεδρίου καὶ ἐζήτει τὴν ἀποστολὴν ἀντιπροσώπων ἐξ ὅλων τῶν πόλεων, ὅπως λάβουν μέρος εἰς τὰς ἐργασίας του. Παρόμοιον ἀνακοινωθὲν ἐξέδωκε καὶ ὁ σύνδεσμος «Καρακόλ», ἵνα δὲ μὴ ἐπέλθῃ σύγχυσις, διαβιβάσαμεν ἐπειγόντως σχετικὰς ὁδηγίας εἰς τὸν Φουὰτ πασᾶν καὶ τοὺς λοιποὺς συνεργάτας μας.

Ὀλίγον βραδύτερον ἐπληροφορήθημεν, ὅτι μία ἐκ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑδρευουσῶν... ἐθνικῶν ὀργανώσεων θὰ ἀπέστελλεν ἐντὸς ὀλίγου περὶ τὰ 75 μέλη της εἰς Ἀνατολίαν, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἐχθρῶν μας προβοῦν εἰς τὴν ἵδρυσιν ἀντοργανώσεων. Ἐν τούτοις δὲν ἐπτοήθημεν. Ἐλάβομεν ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως καὶ ἀνεθέσαμεν τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐθνικοῦ κινήματος ἐν Θράκῃ εἰς τὸν Τζαφὲρ Ταγιὰρ βέην.

Ἐξ ἄλλου κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην προεῖχε τὸ ζήτημα τῶν ἐκλογῶν, τὸ δὲ ζήτημα τοῦτο ἔθετεν ἐπὶ τάπητος ἓν ἄλλο ἐξ ἴσου σοβαρόν: ποῦ θὰ συνήρχετο ἡ νέα Βουλή; Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἢ εἰς καμμίαν πόλιν τῆς Ἀνατολίας; Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ συνέλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔπρεπε νὰ λάβωμεν ὡρισμένας ἐγγυήσεις. Ἐξ ἄλλου ἡ Κωνσταντινούπολις δὲν ἦτο διόλου κατάλληλος διὰ τὴν φιλοξενίαν ἑνὸς τοιούτου ἀντιπροσωπευτικοῦ σώματος. Ὁ Ἀλῆ Κεμὰλ βέης καὶ ὁ Μεχμὲτ Ἀλῆ βέης κατέβαλλον ἀπεγνωσμένας προσπαθείας διὰ νὰ πείσουν τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς ἄλλους ξένους, ὅτι τὸ ἐθνικὸν κίνημα ἔχει ἀντιχριστιανικὸν χαρακτῆρα. Ὁ Ἀρμένιος Πατριάρχης εἴχομεν ἀποδείξεις ὅτι εὑρίσκετο εἰς διαρκῆ ἐπαφὴν μὲ τὰς περιφήμους... ἐθνικὰς ὀργανώσεις τῆς Σταμπούλ.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐζητήσαμεν τὴν 13ην Ὀκτωβρίου ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν νὰ μᾶς γνωρίσῃ ποίαν στάσιν θὰ ἐτήρει ἡ κυβέρνησις ἐν περιπτώσει συνόδου τῆς Βουλῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ποίας πολιτικὰς ἐγγυήσεις θὰ μᾶς παρεῖχεν ἐνδεχομένως. Τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἡμέραν ἐτηλεγραφήσαμεν εἰς τὸν συνταγματάρχην Σεφκὲτ βέην, διοικητὴν τοῦ φρουρίου Τσανὰκ Καλέ, ὁ ὁποῖος ἀνῆκεν εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτροπὴν τῶν ἐθνικῶν ὀργανώσεών μας, νὰ μᾶς γνωρίσῃ ποῖα στρατιωτικὰ μέτρα ἔπρεπε νὰ ληφθοῦν κατὰ τὴν γνώμην του, διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ νέου ἀντιπροσωπευτικοῦ σώματος, ἐν ᾗ περιπτώσει τοῦτο συνήρχετο εἰς Κωνσταντινούπολιν.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνάντησις τοῦ Σαλὴχ πασᾶ, ἀντιπροσώπου τῆς κυβερνήσεως, μετὰ τοῦ Κεμάλ.—Αἱ συνομολογηθεῖσαι μεταξὺ των συμφωνίαι.

ΑΛΛΗ ΚΑΜΠΑΝΑ, ΑΛΛΟΣ ΗΧΟΣ

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΜΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

ΜΕΡΟΣ Β'.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 8ον. — ΑΝΗΣΥΧΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΟΙ ΕΝΔΟΙΑΣΜΟΙ ΤΟΥ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ.—ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ.—ΕΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΗΣ ΤΡΙΑΝΔΡΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΟΛΓΑΝ.—Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΟΛΓΑΣ.

ΤΗΣ Α.Β.Υ. ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

35ον

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναποφασιστικότητα τῆς Κυβερνήσεως Καλογεροπούλου, ὅπως ἐνεργήσῃ συμφώνως πρὸς τὰς δηλώσεις τοῦ Βασιλέως, αὕτη ὠφείλετο, ἐν μεγάλῳ μέτρῳ, εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ Δυνάμεις τῆς Συνεννοήσεως εἶχον ματαιώσει τὰς νέας ἐκλογάς. Αὗται θὰ παρεῖχον εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ κῦρος νὰ ἀπευθύνῃ ἄμεσον ἔκκλησιν πρὸς τὸν λαὸν ἐπὶ τοῦ προκειμένου μεγάλου ζητήματος. Ἐπίσης αἱ Δυνάμεις εἶχον παρεμποδίσει τὴν σύγκλησιν τῆς Βουλῆς. Τοῦτο ἐστέρει τὴν Κυβέρνησιν τῆς δυνατότητος ὅπως ἐπιτύχῃ παρὰ τοῦ Κοινοβουλίου τὴν κύρωσιν, ἥτις θὰ ἠλάφρυνε σημαντικῶς τὸ φορτίον τῆς ἰδίας αὐτῆς εὐθύνης.

Ὁ Καλογερόπουλος δὲν ἔκρινεν ὅτι εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ρίψῃ τὴν πατρίδα του εἰς τὸν πόλεμον, χωρὶς νὰ ἀναμετρήσῃ προηγουμένως τοὺς κινδύνους μιᾶς τόσον σοβαρᾶς ἀποφάσεως. Ἦτο ἀδύνατον ὅπως ἐξακριβώσῃ τὸ ἐλάχιστον ὄφελος, τοῦ ὁποίου θὰ ἀπήλαυε τὸ ἔθνος διὰ μιᾶς αἰφνιδίας μεταστροφῆς τῆς μέχρι τοῦδε ἀκολουθηθείσης πολιτικῆς.

Πιστεύω ἐπίσης ὅτι ἡ Κυβέρνησις Καλογεροπούλου, παρὰ τὰς προσπαθείας μου ὅπως τὴν διαφωτίσω περὶ τῆς ἀκριβοῦς καταστάσεως τῶν πνευμάτων, ἥτις ἐπεκράτει μεταξὺ τῶν Ρωσσικῶν κυβερνητικῶν κύκλων, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐννοήσῃ τὴν ὀξύτητα τῆς δυσφορίας. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐφάνη ἀνίκανος νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι αἱ ρωσσικαὶ συστάσεις δὲν ἦσαν «προτάσεις» συζητήσιμοι ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως· ἀλλ' ἐπιταγαί, αἵτινες ἔδει νὰ γίνουν ἐξ ὁλοκλήρου δεκταὶ ἢ νὰ ἀπορριφθοῦν ἐπὶ κινδύνῳ τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἀπόρριψις τῶν διατυπωθέντων ὑπὸ τοῦ κ. Καλογεροπούλου ὅρων ἐπεβεβαίωσε τοὺς φόβους μου. Εἶχον ἐκφράσει τὴν γνώμην πρὸς τὸν Γάλλον πρεσβευτήν, ὅτι αἱ Συμμαχικαὶ Κυβερνήσεις δὲν θὰ ἤθελαν νὰ ἴδουν ἄλλον Ἕλληνα πολιτικὸν ἐφαρμόζοντα πολιτικήν, τὴν ὁποίαν ἐθεώρουν ἀποκλειστικὸν «δικαίωμα» τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων. Ὁ κ. Παλαιολόγος δὲν ἐφάνη συμμεριζόμενος τὴν ἀνησυχίαν μου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Ἤδη τὰ γεγονότα ἔτεινον νὰ ἀποδείξουν ὅτι οἱ φόβοι μου ἦσαν ὑπεράγαν βάσιμοι.

Ἤδη αἱ μεγάλαι ἐφημερίδες τῆς Πετρουπόλεως, τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων ἐκραύγαζον μεγαλοφώνως ζητοῦσαι νὰ ληφθοῦν ριζικὰ μέτρα ἵνα τεθῇ τέρμα εἰς τὰς δολοπλοκίας τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. Οὐδὲν ἄλλο θὰ τὰς ἱκανοποίει πλὴν τῆς ἐγκαταστάσεως εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ μιᾶς στρατιωτικῆς δικτατορίας ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Σαρράϊγ.

Ἀφοῦ ἀνέφερα εἰς τὸν Βασιλέα τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἀποστολῆς μου, ἐζήτησα τὴν ἄδειαν ὅπως ἀναχωρήσω ἐκ Ρωσσίας· ἦτο ἀνωφελὲς νὰ παρατείνω τὴν διαμονήν μου. Πλὴν τούτου, εἰρωνικὰ καὶ ἀγροῖκα σχόλια καθίστων τὴν ἐκεῖ ζωήν μου ἀφόρητον. Μετ' ὀλίγον μοὶ ἐδόθη ἡ ἄδεια ὅπως ἀναχωρήσω.

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΤΡΙΑΝΔΡΙΑΣ

Ὀλίγον πρὶν ξεκινήσω ἐπιστρέφων οἴκαδε, αἱ ἐφημερίδες ἦσαν γεμᾶται πληροφορίας σχετικὰς μὲ τὸ στασιαστικὸν κίνημα τῆς Θεσσαλονίκης. Ἐκεῖ ὁ κ. Βενιζέλος εἶχεν ἱδρύσει μίαν χωριστικὴν Κυβέρνησιν ἐκτεινομένην ἐφ' ὅλου τοῦ ἐδάφους τοῦ κατεχομένου ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῶν Συμμάχων, ἥτις προσέλαβε τὴν μορφὴν «Τριανδρίας» ἀπαρτιζομένης ἐκ τοῦ ἰδίου ὡς Προέδρου, τοῦ στρατηγοῦ Δαγκλῆ καὶ τοῦ ναυάρχου Κουντουριώτου ὡς κυριωτέρων συμβούλων.

Οἱ κύριοι οὗτοι ἤθελαν, πρὸ παντός, νὰ δημιουργήσουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι τὰ ἐλατήριά των διεπνέοντο ὑπὸ ἁγνοῦ καὶ ἀνιδιοτελοῦς πατριωτισμοῦ. Ἐπιζητοῦντες εἰς πᾶσαν περίστασιν νὰ στιγματίσουν τὴν ἀντισυνταγματικὴν πολιτικὴν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τοῦ ἀειμνήστου πατρός μου, ἀπέστειλαν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα πρὸς τὴν μητέρα μου ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς καταλήψεως τῆς Θεσσαλονίκης, ὁπότε κατέθεσαν στέφανον εἰς τὸ μέρος ὅπου ὁ πατήρ μου ἔπεσε τῷ 1913. Θὰ ἐνθυμῆται ὁ ἀναγνώστης ὅτι ἡ κατάληψις τῆς Θεσσαλονίκης ἦτο ἓν ἀπὸ τὰ μεγάλα κατορθώματα τοῦ πρώτου βαλκανικοῦ πολέμου καὶ ὠφείλετο εἰς τὴν στρατηγικὴν ἰδιοφυΐαν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. Τὰ μέλη τῆς «Τριανδρίας» φαίνεται ὅτι παρεῖδον τὸ γεγονὸς τοῦτο, ὅταν ἔστειλαν τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα πρὸς τὴν μητέρα μου:

«Αὐτῆς Μεγαλειότητα Βασίλισσαν Ὄλγαν, Παυλόβσκ. Ἐκ Θεσσαλονίκης 27)9 Νοεμβρίου 1916. Ἐπὶ τῇ τετάρτῃ ἐπετείῳ τῆς καταλήψεως τῆς Θεσσαλονίκης, ἐπιθυμοῦμεν νὰ καταθέσωμεν στέφανον ὡς ὀφειλόμενον φόρον εὐλαβοῦς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν σεβαστὴν μνήμην τοῦ πολυκλαύστου ἡμῶν Βασιλέως Γεωργίου. Διὰ τῆς μεγάλης αὐτοῦ συνέσεως καὶ ἀμειώτου ἀφοσιώσεως, κατὰ τὴν πεντηκονταετῆ συνταγματικὴν βασιλείαν του, ἐπέστεψε, διὰ τῆς ὑπερτάτης θυσίας τῆς εὐγενοῦς ζωῆς του, τὸ γόητρον καὶ τὴν δόξαν τῆς πατρίδος μας, ἥτις κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην κινδυνεύει. Αἱ σκέψεις μας φυσικὰ στρέφονται πρὸς τὴν σεβασμίαν σύντροφον τοῦ βίου του, ἥτις ὑπῆρξε διὰ τὸν λαόν της παράδειγμα ὀρθοδόξου εὐλαβείας καὶ παρακαλοῦμεν τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα ὅπως εὐδοκήσῃ καὶ συνενώσῃ τὰς δεήσεις της μετὰ τῶν ἰδικῶν μας ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς Χώρας· ὑποβάλλομεν δὲ εἰς αὐτὴν μετὰ σεβασμοῦ τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθείας καὶ ἀμεταβλήτου ἀφοσιώσεώς μας. (Ὑπογραφαὶ) Βενιζέλος, Κουντουριώτης, Δαγκλῆς.»

Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ διεθνοῦς βενιζελικοῦ τύπου.

Ἡ μητέρα μου, μὴ θέλουσα νὰ στείλῃ τὴν ἀπάντησίν της ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς ὑπογράψαντας τὸ ἐν λόγῳ τηλεγράφημα, ἀπηύθυνε τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα πρὸς τὸν Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης:

«Αὐτοῦ Ἁγιότητα Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης. Ἐκ Παυλόβσκ 27)9 Νοεμβρίου 1916. Παρακαλῶ τὴν Ὑμετέραν Ἁγιότητα ὅπως γνωρίσῃ εἰς τοὺς κ. κ. Βενιζέλον, Κουντουριώτην καὶ Δαγκλῆν ὅτι εὐχαρίστως θὰ πιστεύσω τὰ αἰσθήματά των, τὰ ἐκφρασθέντα ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐνδόξου καταλήψεως τῆς Θεσσαλονίκης ὑπὸ τοῦ υἱοῦ μου, ὅταν ἐνθυμηθοῦν τὸν ὅρκον πίστεως των πρὸς τὸν Διάδοχον Ἐκείνου, ὅστις ἐθυσίασε τὴν ζωήν του χάριν μιᾶς Ἑλλάδος καταστάσης ἰσχυρᾶς διὰ τῆς ἑνώσεως καὶ μὴ σπαρασσομένης ὑπὸ τῆς ἀναρχίας τῆς προκαλουμένης ἐκ τῆς λήθης τοῦ καθήκοντος των πρὸς τὸν Βασιλέα των, τόσον αἰσχρῶς συκοφαντούμενον.

(Ὑπογραφὴ) Ὄλγα.»

Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ἀνεδημοσιεύθη μόνον ὑπὸ τῶν ἀντιβενιζελικῶν ἐφημερίδων ἐν Ἑλλάδι. Ἡ ξένη ἐν Ἀθήναις λογοκρισία ἀπηγόρευσε τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μεταβίβασίν του.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Τὸ ταξεῖδι τοῦ γυρισμοῦ.—Ὅπου ἡ τρικυμία εἶνε προτιμοτέρα τῆς γαλήνης.—Ἡ ἄφιξις εἰς τὸ Λονδῖνον.—Πλησίον τῶν Βασιλέων τῆς Ἀγγλίας.—Τὸ ὑβρεολόγιον τοῦ ἀγγλικοῦ Τύπου.

Τὸ μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας»

J. Kessel

Νύχτες Πριγκήπων

Ἡ ζωὴ τῶν Ρώσσων ἐμιγκρὲ στὸ Παρίσι

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Πρέπει νὰ τιμήσουμε τοὺς φίλους μας μ' ἕνα παληὸ τραγοῦδι τοῦ ποτοῦ, εἶπε:

Καὶ ἐνῷ ἡ ρυθμικὴ πρόσκλησις ἔπαιρνε τελετουργικὴν μεγαλοπρέπειαν, χάρις στὸ τραγοῦδι τῆς τσιγγάνας, ἡ Ἑλένη παρουσίασε στὸν Ἴρτυτς πρῶτα κι' ὕστερα στὸν Στέφανο, τὰ ποτήρια τους ξέχειλα, ποὺ τὰ ἄδειασαν ὡς κάτω.

—Τώρα θὰ τραγουδήσω γιὰ σένα, ἀγαπημένη μου Βερότσκα, τῆς φώναξε.

Ἡ φωνὴ τῆς Ἑλένης δὲν ἦταν τόσο δροσερή, ὅσο ὅταν ὁ Ἴρτυτς τὴν πρωτάκουσε στὴν πανσιὸν Μεζυρέ, ἀλλὰ εἶχε πάρει μιὰ ἄγρια καὶ παθητικὴ εὐρύτητα, καὶ περισσότερο ἀπὸ τὸ κοστοῦμι της καὶ τὸ ἀλλαγμένο πρόσωπό της, τὴν ἔκανε νὰ τοῦ φανῇ καινούργια στὰ μάτια του.

—...Τραγούδησε καὶ γιὰ μένα, Λενότσκα, τῆς φώναξε ὁ Φεντόρ. Θέλω νὰ πιῶ στὴν ὑγεία τοῦ πρώην ἀφεντικοῦ μου, τοῦ Ἀντὼν Ἴρτυτς, τοῦ μόνου ποὺ ἀπ' ὅλους μας θὰ τὰ ξεμπλέξῃ.

—Κι' ὕστερα γιὰ μένα, Ἑλένη Μπορίσσοβνα, τῆς εἶπεν ὁ Ἴρτυτς, γιὰ νὰ πιῶ στὴν ὑγεία τοῦ φίλου μου, τοῦ φίλου μου Στεφάνου Μόρσκι, τοῦ ὁποίου γιορτάζουμε ἐδῶ τὸ καινούργιο βιβλίο.

Κι' ἐγώ, εἶπεν ὁ συγγραφεύς, θὰ τραγουδήσω καὶ θὰ προσφέρω ἕνα ποτήρι στὴν μικρή μου Λένα, γιατὶ κανένας δὲν συλλογίστηκε νὰ τῆς δώσῃ νὰ πιῇ. Κι' ὕστερα θὰ τὴν φιλήσω. Τὸ ἐπιτρέπεις Ἀντὼν Ἴρτυτς;

—Καλά, καλά... Ἐγὼ δὲν εἶμαι ζηλιάρης!

—Ζηλιάρης, εἶπεν ἡ Ἑλένη μ' ἕνα γέλιο, ποὺ φαινόταν τὸ μεθύσι ποὺ ἄρχιζε. Τέτοια λέξις δὲν ὑπάρχει στὸ «Σαμοβάρ»!

Κι' ἐκείνη ποὺ τέντωνε τὸ κορμί της ἀπὸ ἀπέχθεια στὸ παραμικρὸ χάδι, ἔσκυψε ξαφνικὰ καὶ φίλησε τὸν Στέφανο στὸ στόμα. Ὕστερα ἄρχισε νὰ τραγουδάῃ, ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν Φεντόρ:

«Σὰν τὸ λουλοῦδι ποὺ σκορπᾷ
τριγύρω του τὴν μυρωδιά του
καὶ τὸ ποτήρι σὲ καλεῖ
νὰ τὸ ρουφήξῃς ὅλο ὡς κάτου...»

Ὕστερα ἦλθε ἡ σειρὰ τοῦ Ἴρτυτς, καὶ πάλι ἡ σειρὰ τῆς Βέρας, τοῦ Στέφανου. Τὰ γκαρσόνια μόλις πρόφθαναν νὰ ἀνοίγουν μποτίλλιες. Ἡ μέθη ἀνέβαινε σὰν κῦμα τῆς παλλιρροίας μεγαλοπρεπές, καὶ ὁ Ἴρτυτς ἔνοιωσε τὴν ἀνάγκη νὰ μεγαλώσῃ τὸν κύκλο τῆς χαρᾶς.

—Προσκαλέσατε ὅλους τοὺς συντρόφους σας, εἶπεν, ὅλους, γιὰ νὰ ἰδοῦν οἱ Ἀμερικανοὶ πῶς κερνᾷ ἕνας μουζίκος.

Ὁλόκληρο τὸ χορὸ κάθησε στὸ τραπέζι τοῦ Ἀντὼν Ἰβάνιτς. Κι' ἔφεραν κρασὶ καὶ σ' ὅλους τοὺς μουσικούς.

—Κι' αὐτὸν ἐκεῖ! φωνάξτε τον κι' αὐτόν, φώναξε ὁ Ἴρτυτς, δείχνοντας τὸν Ρίζιν ποὺ ἦτο καθισμένος σ' ἕνα τραπέζι μονάχων γυναικῶν. Χωρὶς συνοδό. Δὲν θέλω νὰ ἀφήσω κανέναν στοὺς ἄλλους ἀπόψε.

—Μιχαήλ, Μιχαήλ, τὸν φώναξε ὁ Φεντόρ. Ἔλα στοὺς Ρώσσους.

Ὁ πρίγκηψ ἐδίστασε, ἀλλὰ βλέποντας τὴν ἔξαψη τῆς παρέας, φοβήθηκε μὴ γίνῃ κανένα σκάνδαλον καὶ σηκώθηκε. Κι' ἐνῷ ἐπλησίαζε, ὁ Στέφανος ποὺ τὸν κύτταζε μὲ τὰ μυωπικὰ μάτια του, τοῦ φώναξε ξαφνα:

—Μὰ εἶνε ὁ πρίγκηψ Μιχαὴλ Ἀντρέβιτς. Ἤμουν ἀρκετὲς φορὲς καλεσμένος στὶς ἑορτὲς ποὺ ἔδινε στὸ σπίτι του, στὸν Ροδῶνα του. Ἦταν τόσο περήφανος. Τί παράξενο.

Ὁ Ρίζιν ἀνεγνώρισε κι' αὐτὸς τὸν συγγραφέα, μὰ δὲν ἔδειξε καμμιὰ συγκίνησι στὸ νεκρὸ πρόσωπό του. Ἔρριξε μονάχα μιὰ γοργὴ ματιὰ στὴν Λουδμίλλα, ποὺ ἔπινε σ' ἕνα ἴδιο ποτῆρι μὲ τὸν Φεντὸρ καὶ κάθησε λιγάκι ἀπόμερα.

—Μὰ δέχεται, ἀλήθεια, πουρμπουάρ, ρώτησεν ἀφελῶς ὁ Στέφανος τὴν Ἑλένη.

Τὰ φρύδια τῆς νεαρᾶς γυναικὸς ζάρωσαν καὶ τοῦ εἶπε ξηρά:

—Τί σᾶς ἐνδιαφέρει αὐτό;

Ὁ συγγραφεὺς ὅμως δὲν ἔνοιωσε τὸν θυμό της καὶ εἶπε μὲ τὴν ἐπιμονὴ ποὺ ἔδινε τὸ κρασί:

—Θὰ εἶνε πολὺ παράξενο νὰ πάρῃ ἀπὸ μένα, τὸν παληὸ προσκεκλημένο του.

Καὶ πρὶν προφθάσῃ νὰ καταλάβῃ ἡ Ἑλένη τί ἤθελε, φώναξε:

—Ἀντών, δῶσε μου ἑκατὸν φράγκα.

Καὶ τὰ ἔδωσε στὸν πρίγκηπα.

Ἐκεῖνος τὸ κύτταξε, μὴ καταλαβαίνοντας.

—Πάρτε τα, πρίγκηψ, εἶνε γιὰ σᾶς, εἶπεν ὁ Στέφανος, μὲ χαμόγελο παιδιοῦ ποὺ λύνει κάποιο ρολόϊ.

Ὁ Ρίζιν, μηχανικά, ἅπλωσε τὸ χέρι, μὰ μιὰ φωνὴ δυνατὴ ποὺ ἔμπηξε ἡ Λουδμίλλα, τὸν ἐσταμάτησε:

—Μίσα, Μίσα, πέταξέ του τα λοιπὸν στὰ μοῦτρα! Δὲν ἐπιτρέπω νὰ σὲ μεταχειρίζωνται ἔτσι. Καϋμένε μου Μίσα!

Ἔπιασε τὸ χαρτονόμισμα, τὸ ἔσχισε κομματάκια καὶ σφίχθηκε δίπλα στὸν Ρίζιν, σὰν νὰ ἤθελε νὰ τὸν ὑπερασπισθῇ.

—Μὰ ὄχι, ἐτραύλισε ὁ Στέφανος, τί νομίσατε; Δὲν ἤθελα τίποτε, μονάχα νὰ ἰδῶ...

Εἶχε ὕφος τόσο χαμένο, τόσο ντροπιασμένο, τόσο παιδιάτικο, ποὺ ἡ Ἑλένη ἔνοιωσε νὰ σβύνῃ ἡ ἀγανάκτησί της, ἡ ὁποία τὴν ἔκανε νὰ τρέμῃ γιὰ τὴν χειρονομία τοῦ Στεφάνου.

—Εἶνε τρομερό! Πῶς μπορέσατε νὰ τὸ κάμετε; τοῦ εἶπε μὲ δάκρυα στὰ μάτια.

Ἡ δυνατὴ φωνὴ τοῦ Ἴρτυτς, σκεπάζοντας ὅλα τὰ μουρμουρητά, εἶπε:

—Μὴν τὸν παρεξηγῆτε, πρίγκηψ. Δὲν εἶνε σὰν τοὺς ἄλλους. Σᾶς βεβαιῶ ἐγὼ πῶς δὲν θέλησε νὰ σᾶς προσβάλῃ.

—Μὰ τέλειωσε, τέλειωσε, εἶπεν ὁ Ρίζιν, τὸ καταλαβαίνω... Κατὰ τί μποροῦσε νὰ πειράξῃ ἡ νέα αὐτὴ προσβολὴ τὴν ἀξιοπρέπειά του, ποὺ ἀπὸ καιρὸ εἶχε ἐγκαταλείψει, ἀφοῦ τοῦ ξανάφερνε τὴν Λουδμίλλα;

Τὸ συμβὰν αὐτὸ ἄλλωστε ξεχάστηκε γρήγορα, γιατὶ γρήγορα ἦρθαν κι' ἄλλες μποτίλλιες.

Σὲ λίγο τὰ φῶτα τῆς αὐγῆς ἦρθαν ν' ἀχνίσουν τὰ φῶτα τῶν πολυελαίων.

—Πρέπει νὰ πηγαίνωμε, εἶπεν ἡ Βέρα Πετρόβνα. Εἴμαστε οἱ τελευταῖοι, κι' ὁ καϋμένος ὁ συνταγματάρχης δὲν περιμένει παρὰ ἐμᾶς γιὰ νὰ πάῃ στὸ περιβόλι του.

—Μὴν ἀνησυχῆτε, σᾶς παρακαλῶ, εἶπεν ὁ μαίτρ ντ' ὀτέλ. Δὲν μοῦ τυχαίνῃ συχνὰ ἡ εὐκαιρία νὰ σερβίρω ἕνα τραπέζι σὰν κι' αὐτό.

Μὰ ὅλος ὁ κόσμος εἶχε σηκωθῆ.

—Δὲν εἶνε παρὰ ἑπτὰ μονάχα, εἶπεν ὁ Ἴρτυτς. Τὸ τραῖνο μου φεύγει στὶς ἐννιάμισυ. Ποῦ θὰ συνεχίσουμε;

—Νὰ ὡραία κουβέντα, εἶπεν ὁ Ἐριτζέ, βγαίνοντας ἀπ' τὴν κουζίνα. Δὲν ξέρω τὸν ἄρχοντα ποὺ καλεῖ, ἀλλὰ μ' ἀρέσει. Ἀπ' τὴν στιγμὴ ποὺ σᾶς ἄκουγα ν' ἀρχίζετε, ἔνοιωσα μιὰ δίψα τρομακτική. Διψοῦν ὡς καὶ τὰ γόνατά μου! Ἂν δὲν ξέρετε ποῦ νὰ πᾶτε, ἐλᾶτε μαζί μου.

Ἔπιασε μὲ οἰκειότητα τὸν Ἴρτυτς καὶ βγῆκαν μαζὶ στὸν δρόμο, κι' ὅλος ὁ κόσμος τοὺς ἀκολούθησε.

—Θὰ σᾶς πάω σὲ μιὰ τρυπίτσα ποὺ ἀνοίγει σήμερα τὸ πρωΐ ἀκριβῶς, ἐξήγησεν ὁ Ἐριτζέ. Δὲν ἔχει πολλὰ λοῦσα, μὰ μιὰ βότκα ποὺ δὲν τὴν βρίσκεις στὸ Παρίσι. Καὶ φθάνει νὰ σᾶς πῶ ὅτι τὸ διευθύνει ἕνας παληὸς μάγειρός μου.

(Ἀκολουθεῖ)

Ὁ γῦρος τοῦ κόσμου ὑπὸ ἑνὸς μεγάλου μυθιστοριογράφου

Ἰάβα, ἡ νῆσος τοῦ Παραδείσου

Ἡ ἀπίστευτος πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ.—600 κάτοικοι κατὰ τετραγωνικὸν χιλιόμετρον.—Οἱ ἀπέραντοι ὀρυζότοποι.—Κόκκινοι δρόμοι καὶ καταπράσινοι πεδιάδες.—Τὸ κυνῆγι τῶν ἀγρίων ζώων.—Τὰ λουτρὰ εἰς τὸ ὕπαιθρον.—Ἀναζοῦν ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὔα εἰς τὸν Ἰαβαϊκὸν Παράδεισον

Τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ διασήμου Ἰσπανοῦ συγγραφέως Βιθέντε Μπλάσκο Ἰμπάνιεθ

20ον

Κατευθυνόμεθα πρὸς τὴν Γκαρούτ, πόλιν κειμένην εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἰάβας, ἐντὸς μιᾶς ὡραίας κοιλάδος, ἐπὶ ἑνὸς ὑψώματος, πρᾶγμα ποὺ κάμνει εὐχάριστον τὴν διαμονήν. Ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὴν Σιγκαπούρην οἱ ἐξηντλημένοι ἀπὸ τὴν θερμότητα τοῦ Ἰσημερινοῦ ἔρχονται εἰς αὐτὴν τὴν κοιλάδα διὰ νὰ περάσουν μερικοὺς μῆνας εἰς τὰ σανατόριά της καὶ τὰ ξενοδοχεῖά της. Χρειάζονται ἓξ ὧραι μὲ τὸν σιδηρόδρομον διὰ νὰ φθάσῃ κανεὶς εἰς αὐτὴν τὴν τοποθεσίαν. Τὰ τοπεῖα ἐναλλάσσονται συνεχῶς καθὼς τὸ τραῖνο ἀνεβαίνει ἀπὸ κοιλάδα εἰς κοιλάδα.

Νῆσος στενὴ καὶ μακρά, κατευθυνομένη ἐξ Ἀνατολῶν πρὸς Δυσμάς, ἡ Ἰάβα διασχίζεται ἀπὸ μίαν ὀροσειρὰν ἀποτελοῦσαν εἶδος σπονδυλικῆς στήλης. Τὸ ὀρεινὸν αὐτὸ φράγμα ποτὲ δὲν ὑπῆρξεν ἐμπόδιον εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς. Ὁ χωρισμὸς ὁ σχεδὸν συμμετρικὸς εἰς πολυαρίθμους λόφους ἐπέτρεπεν εἰς τοὺς πρωτογόνους κατοίκους της καὶ τοὺς Μαλαισίους νὰ μετοικοῦν ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν εἰς τὴν ἄλλην καὶ νὰ μεταβαίνουν εἰς καλλιεργείας τῶν εὐφόρων γαιῶν. Δι' αὐτοὺς τοὺς λόγους χάρις εἰς τὴν εὐφορίαν τοῦ ἐδάφους της καὶ τὸ γλυκὺ τοῦ κλίματός της ἡ Ἰάβα πάντοτε ὑπῆρξεν ἡ χώρα ἡ περισσότερον κατῳκημένη. Κατοικεῖται σήμερον ἀπὸ 35 ἑκατομμύρια ἀνθρώπων καὶ εἰς ὡρισμένα διαμερίσματα ὑπάρχουν πλέον τῶν 600 ἀνθρώπων κατὰ τετραγωνικὸν χιλιόμετρον.

Ἡ πολυανθρωποτέρα νῆσος

Ὅλαι αἱ σημεριναὶ ὁλλανδικαὶ ἀποικίαι, αἱ ὁποῖαι ἄλλοτε ἐκυβερνῶντο ἀπὸ τὴν Ἑταιρίαν τῶν Ἰνδιῶν, ἔχουν ἕνα πληθυσμὸν ὑπερβαίνοντα τὰ 50 ἑκατομμύρια.

Αὐτὸς ὁ ὑπερπληθυσμὸς κάμνει ἐντύπωσιν εἰς τὸν ταξειδιώτην, ἰδίως ἔξω ἀπὸ τὰς πόλεις.

Εἰς τὰς ἄλλας πόλεις αἱ ἐξοχαὶ εἶνε σχεδὸν ἔρημοι κατοίκων καὶ ὁ διαβάτης ἀνερωτᾶται ποῖος ἔσπειρεν αὐτὰς τὰς ἐκτάσεις. Μόνον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν συναντᾷ κανεὶς ἕνα ἄνθρωπον ἐργαζόμενον, σκυμμένον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ βόσκοντα τὰ ποίμνιά του. Εἰς τὴν Ἰάβαν οἱ ἀγροτικοὶ δρόμοι ὁμοιάζουν μὲ τὰς ὁδοὺς τῶν πόλεων καὶ μερικὰ χωράφια μὲ τὰς δημοσίας πλατείας. Τόσον πολλοὶ εἶνε οἱ ἄνθρωποι ποὺ τὰ καλλιεργοῦν.

Δὲν ὑπάρχει σταθμὸς ὁσονδήποτε μικρὸς καὶ ἂν εἶνε, τοῦ ὁποίου αἱ ἀποβάθραι νὰ μὴ εἶνε μαῦραι ἀπὸ τὸν κόσμον. Ἡ ὁλλανδικὴ διοίκησις κατὰ τὰς νέας μεθόδους ἀποικισμοῦ ἐχάραξεν ἕνα δίκτυον σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κυκλοφοροῦν πολυάριθμα τραῖνα. Τὸ ὑλικὸν καὶ ἡ ὑπηρεσία εἶνε ἐφάμιλλα τῶν εὐρωπαϊκῶν. Μόνον τὸ θέαμα τῶν ἐπιβατῶν μᾶς ἐνθυμίζει ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὴν Ἰάβαν. Τὰ πλήθη τῶν ταξειδιωτῶν φοροῦν τὰ πολύχρωμα ἀπὸ μπατὶκ ἐνδύματά των μὲ πλούσιον καὶ ἔντονον χρωματισμόν, ὅμοιον μὲ τὸν χρωματισμὸν τῶν λουλουδιῶν τῶν κήπων των.

Τὸ ταξεῖδι μας εἰς τὸ Γκαρούτ μᾶς ἐπιτρέπει ἰδίοις ὄμμασι νὰ ἐκτιμήσωμεν τὸν πλοῦτον τῆς Ἰάβας καὶ τὴν ἐργασίαν τῶν φιλοπόνων μαζῶν, αἱ ὁποῖαι ἀναπηδοῦν ἀπὸ παντοῦ ὡσὰν μυρμήγκια.

Ἀπέραντοι ὀρυζότοποι ἐκτείνονται μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ὁρίζοντος. Ζεύγη βουβάλων ὀργώνουν αὐτὴν τὴν γῆν. Τὸ δέρμα των εἶνε γυαλιστερὸ ὅπως τοῦ ἐλέφαντος ἢ τοῦ ἱπποποτάμου. Προχωροῦν, ἄκαμπτοι εἰς τὰς προσπαθείας των, πλημμυρισμένοι ἀπὸ ἱδρῶτα κάτω ἀπὸ τὸν καυστικὸν ἥλιον. Ὅταν σταματοῦν κοντὰ εἰς κανὲν τέλμα, οἱ κύριοι των βρέχουν μὲ κοκκινωπὸ νερὸ τὴν ράχιν των καὶ τὰ πλευρά των, τὰ ὁποῖα ἐπί τινα δευτερόλεπτα λάμπουν ὡσὰν νὰ ἦσαν ἀπὸ γαγάτην λίθον.

Οἱ ἄνθρωποι εἶνε γυμνοί, μὲ ἕνα κουρέλι περὶ τὰς κνήμας. Ἡ ράχη των ὁμοιάζει μὲ χρυσωμένον μπροῦτζον. Εἰς τὸ κεφάλι φοροῦν ἕνα ψάθινο καπέλλι ποὺ ἔχει τὰς διαστάσεις καὶ τὸ σχῆμα μιᾶς ἰαπωνικῆς ὀμπρέλλας. Εἶνε παρατεταγμένοι εἰς μακρὰς γραμμὰς καὶ κύπτουν καὶ ἀνασηκώνονται ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον, ἐν ᾧ ταὐτοχρόνως σκάπτουν τὴν λάσπην. Αἱ γυναῖκες κάμνουν τὴν ἰδίαν ἐργασίαν. Ἀπὸ μακρὰν τὰ κοντὰ των φουστάνια ἀπὸ «μπατὶκ» ρόζ, γαλάζιο, κόκκινο, κροκοτὸν τὰς κάμνουν νὰ ὁμοιάζουν μὲ μεγάλην πολύχρωμον ἀνθοδέσμην.

Νῆσος τοῦ Παραδείσου

Πολλοὶ ἀπεκάλεσαν τὴν Ἰάβαν νῆσον τοῦ Παραδείσου. Τὸ ὄνομα αὐτὸ δὲν εἶνε καθόλου ὑπερβολικόν. Διότι αἱ κοιλάδες τῆς κεῖνται εἰς κάποιο ὕψος ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ὅπου τὸ κλίμα εἶνε πολὺ γλυκύτερον ἀπὸ τὸ κλίμα τῶν γειτονικῶν νήσων τοῦ ὠκεανοῦ.

Οἱ δρόμοι ἔχουν τὸ σκοτεινὸ κόκκινο χρῶμα τοῦ πηγμένου αἵματος. Οἱ ποταμοὶ καὶ τὰ ρυάκια ἔχουν χρῶμα καθαρὸ καὶ λαμπερὸ κόκκινο, ὅμοιον μὲ νωπὸν αἷμα. Τὰ ζωηρὰ αὐτὰ χρώματα ἔρχονται εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὰς ποικίλας ἀποχρώσεις τοῦ πρασίνου τῶν ὀρυζοτόπων, καὶ τῶν ποικίλων καρποφόρων δένδρων. Εἰς τὰς χώρας τοῦ Ἰσημερινοῦ τὰ δένδρα ἔχουν πολὺ ὀλίγα φύλλα καὶ οἱ κλάδοι των εἶνε σχεδὸν γυμνοί. Ἐδῶ ὅλα εἶνε δροσερά. Τὰ φύλλα εἶνε κάθυγρα, ἐν ᾧ τὸ ἔδαφος, κάτω ἀπὸ τὴν πυκνὴν σκιὰν των ὁμοιάζει μὲ βρεγμένον σπόγγον. Δὲν ὑπάρχει οὔτε ἕνα δάκτυλο τόπος χωρὶς βλάστησιν. Μόνον εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς σιδηροδρομικὰς γραμμὰς βλέπει κανεὶς τὸ χρῶμα τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν πρέπει νὰ καθαρίζωνται καθημερινῶς.

Τὰ [illegible] ἔχουν κολοσσιαίας διαστάσεις. Αἱ καλύβαι τῶν ἰθαγενῶν εὑρίσκονται κάτω ἀπὸ αὐτὰ τὰ δένδρα. Ἐγγὺς τῶν κατοικιῶν ὑπάρχουν δάση μπανανῶν καὶ κοκοφοινίκων, τὰ ὁποῖα τροφοδοτοῦν τοὺς κατοίκους. Ἐμπρὸς εἰς κάθε καλύβην εὑρίσκεται ἕνα κατάρτι, τὸ ὁποῖον φαίνεται ὅτι προορίζεται διὰ τὴν ἀνύψωσιν μιᾶς σημαίας. Δὲν πρόκειται ὅμως περὶ αὐτοῦ. Εἰς τὴν κορυφὴν εὑρίσκεται ἕνα κλουβί, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶνε ἕνα ἢ δύο πουλιά. Ἀπὸ μακρὰν ὁμοιάζουν μὲ παπαγάλλους. Ἴσως ὅμως εἶνε ἄλλο εἶδος πτηνῶν, τὰ ὁποῖα οἱ ἰθαγενεῖς θέλουν νὰ προφυλάξουν ἀπὸ τὰ ὄρνεα, τὰ ὁποῖα πλανῶνται μέσα εἰς τὰ δάση.

Αἱ παλαιαὶ διασκεδάσεις τῶν ἰθαγενῶν

Εὑρισκόμεθα εἰς τὴν περιοχὴν εἰς τὴν ὁποίαν ζῇ ὁ περίφημος πάνθηρ τῆς Ἰάβας καὶ ἄλλα ὄχι ὀλιγώτερον τρομερὰ ζῷα. Αὐτὰ ζοῦν ἐν ἀφθονίᾳ εἰς τὸ κέντρον τῆς νήσου καὶ εἰς ὡρισμένας ἐποχὰς κατέρχονται μέχρι τῶν κατῳκημένων περιοχῶν. Ἄλλοτε ἡ διασκέδασις τῶν κατοίκων τῆς Ἰάβας συνίστατο εἰς τὴν ὀργάνωσιν μαχῶν μεταξὺ ἀνθρώπων καὶ τίγρεων ἢ πανθήρων. Αἱ ὁλλανδικαὶ ἀρχαὶ ἀπηγόρευσαν αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὰς ἑορτάς. Καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἰάβας μιμοῦνται τοὺς προγόνους των μόνον ὅταν κάποιο θηρίον φθάσῃ μέχρι τῶν κατοικιῶν των, ὁπότε ἐξοπλίζονται καὶ τὸ κυνηγοῦν.

Τὸ ἔδαφος συνεχῶς γίνεται ὑψηλότερον. Ἡ δροσερότης τοῦ ἀέρος καὶ ἡ θέα τῆς πεδιάδος μᾶς κάμνουν νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι τὸ τραῖνό μας ἀνυψοῦται συνεχῶς ἀπὸ ὀροπεδίου εἰς ὀροπέδιον.

Ἡ μέλλουσα πρωτεύουσα

Ἀφήκαμεν ὀπισθέν μας τὸν μεγαλοπρεπῆ σταθμὸν τῆς Βαντοέγκ, ὡραίας πόλεως, ἡ ὁποία συναγωνίζεται τὴν Βελτεβρέντεν καὶ ἡ ὁποία εἶνε ἡ μέλλουσα πρωτεύουσα τῆς νήσου. Βλέπομεν μεγάλας ἐκτάσεις, εἰς τὰς ὁποίας καλλιεργεῖται τὸ τεῖον, φυτεῖες κακάο καὶ μανιόκ, ἀχανεῖς ἐκτάσεις σακχαροκαλάμου.

Οἱ Ὁλλανδοὶ μηχανικοὶ ἐπέρασαν τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν ὑπεράνω ἀβύσσων, αἱ ὁποῖαι προκαλοῦν τὸν ἴλιγγον. Εἰς τὸ βάθος αὐτῶν τῶν κρημνῶν οἱ ἄνθρωποι ὁμοιάζουν μὲ κινούμενα στίγματα. Αἱ διαβάσεις ὑπεράνω τοιούτων κρημνῶν εἶνε μικρᾶς διαρκείας. Ἀμέσως εἰσερχόμεθα εἰς νέαν παραδεισιακὴν κοιλάδα, ὅπου ὑψώνονται ὡραῖα ἀθροίσματα δένδρων καὶ ἐκτείνονται οἱ ὀρυζότοποι σκεπασμένοι μὲ νερό, οἱ ὁποῖοι λάμπουν ὡς καθρέπται.

Εἰς ὅλους τοὺς σταθμοὺς βλέπομεν τοὺς ἰδίους ἀνθρώπους μὲ τὸ χρυσίζον δέρμα, τῶν ὁποίων τὰ μαῦρα μάτια φαίνονται ὅτι ἀπορροφοῦν τὸ φῶς, χωρὶς νὰ τὸ ἀντανακλοῦν.

Οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἐκτελοῦν κάποιαν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν σταθμὸν φοροῦν ἀντὶ τοῦ «σαρούγκ» ἕνα παντελόνι λευκὸ καὶ ἕνα στρογγυλὸν ἄσπρο σκοῦφον τῶν γηραιῶν ὑπαλλήλων τῶν γραφείων. Οἱ περισσότεροι κάτοικοι τῆς Ἰάβας μένουν πιστοὶ εἰς τὸ ἐθνικὸν ἔνδυμα. Αἱ γυναῖκες, καθόσον προχωροῦμεν εἰς τὸ ἐσωτερικόν, εἶνε περισσότερον γυμναί.

Παντοῦ Μπαὶν—μὶξτ

Τώρα οἱ ὀρυζότοποι δὲν ἐκτείνονται ὁριζοντίως. Σκαρφαλώνουν εἰς τὰς πλευρὰς τῶν βουνῶν μὲ κλιμακωτὰ φράγματα. Τὸ νερὸ περνᾷ ἀπὸ ὀρυζότοπον εἰς ὀρυζότοπον καὶ περνᾷ ἀπὸ τὸ ἕνα φράγμα εἰς τὸ ἄλλο. Καθὼς ὁ κάτοικος τῆς Ἰάβας ἀγαπᾷ πολὺ τὸ λουτρὸν καὶ ἡ θρησκεία του τοῦ ἐπιτρέπει νὰ βλέπῃ αὐτὴν τὴν πρᾶξιν ὡς ἐκδήλωσιν λατρείας, βλέπει κανεὶς γυμνοὺς ἀνθρώπους παντοῦ ὅπου πίπτει τὸ [illegible] αὐτὸ νερό. Ὅταν τὸ τραῖνο περνᾷ κοντὰ ἀπὸ τοὺς γυμνοὺς αὐτοὺς ἀνθρώπους, αὐτοὶ γελοῦν, χωρὶς νὰ συμβαίνῃ ἀπολύτως τίποτε. Ὅταν παίρνουν τὸ λουτρὸ αὐτό, ἕνας ἄνδρας καὶ μία γυναῖκα τελείως γυμνοί, νομίζει κανεὶς ὅτι ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὔα ἀνεστήθησαν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου τῆς Ἰάβας.

Οἱ ὀρυζότοποι δὲν μένουν ποτὲ ἀκαλλιέργητοι. Εἰς μερικοὺς τὸ φυτὸν μόλις ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ νερό, εἰς ἄλλους εἶνε ὑψηλὸν καὶ πράσινον, ἐν ᾧ εἰς ἄλλους εἶνε ἤδη ὥριμον καὶ θερίζεται μὲ τὸ δρεπάνι.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐν μέσῳ τοῦ ὑγροῦ καθρέπτου ἐμφανίζονται μικρὰ νησάκια. Ἐπ' αὐτῶν ὑπάρχουν καλύβαι καὶ μικροὶ κῆποι μὲ μπανάνες καὶ κοκοφοίνικας. Ὑπάρχουν ἐπίσης ὑπόστεγα ἀπὸ κλάδους, τὰ ὁποῖα ὁμοιάζουν μὲ κιόσκια. Κάτω ἀπὸ αὐτὰ συνέρχονται καὶ συζητοῦν οἱ ἡμίγυμνοι καλλιεργηταί.

Δὲν μπορῶ νὰ ἐννοήσω πῶς οἱ κάτοικοι τῆς Ἰάβας κατορθώνουν νὰ περνοῦν τὴν ζωήν των ἐν μέσῳ τῶν ὀρυζοτόπων καὶ νὰ εὑρίσκουν εὐχαρίστησιν εἰς τὸ ἀργὸ κύλισμα τοῦ νεροῦ. Εἰς ἄλλας χώρας τὸ πλῆθος τῶν κωνώπων θὰ ἔκαμνε μαρτυρικὴν τὴν ζωήν των. Κατὰ τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν εὑρισκόμεθα εἰς τὴν Ἰάβαν δὲν ὑπάρχουν αὐτὰ τὰ ἔντομα, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ἄλλας περιόδους δὲν εἶνε πολλά. Ἴσως τὸ γεγονὸς αὐτὸ νὰ ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ἐδῶ δὲν ὑπάρχουν ἀπολύτως στάσιμα ὕδατα.

Ἐπάνω εἰς τοὺς δρόμους βλέπομεν νὰ περνοῦν ἐπὶ ποδηλάτων ὡραῖοι κάτοικοι τῆς Ἰάβας, τῶν ὁποίων αἱ τουαλέτται εἶνε κρᾶμα ἐγχωρίου καὶ εὐρωπαϊκῆς μόδας. Ἐπὶ τῶν δρόμων κυκλοφοροῦν καὶ αὐτοκίνητα, ἀλλὰ κυρίως κυκλοφοροῦν ἁμάξια μὲ δύο τροχοὺς συρόμενα ἀπὸ μικρὰ ἄλογα, τόσον μικρά, ὥστε θὰ ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι προωρίζοντο διὰ μίαν ἄλλην ἀνθρωπίνην φυλήν, διάφορον ἀπὸ τὴν ἰδικήν μας.

V. BLASCO IBANEZ

ΑΥΡΙΟΝ: Περιπλανήσεις εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἰάβας.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Προκηρύσσομεν προφορικὴν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 2αν Ἰουλίου 1928 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 5-6 μ.μ. εἰς τὰ Γραφεῖα ἡμῶν (Τμῆμα Προμηθειῶν) Κηφισσίας 3 ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰ τῆς Γ. Δ. Ε. Μ. (Τμῆμα Ἀστικῆς) ἐν Θεσσαλονίκῃ, διὰ τὴν προμήθειαν 1500 ἕως 1750 μέτρων κυβικῶν ξυλείας, σύμφωνα μὲ τοὺς εἰς τὰ ἀνωτέρω Γραφεῖα ἡμῶν κατατεθειμένους ὅρους.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ε. Α. Π.)

ΑΠΟΨΕ Η ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
"Τζάζ-Μπάντ,,
ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΣΥΜΨΗΦΙΣΜΟΙ

ΑΡΘΡΟΝ κ. Α. ΠΕΤΡΙΔΟΥ

Ἐπὶ τῇ ἀφορμῇ τῆς συνεντεύξεως τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Δζουμχουριέτ» τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἣν ἐδημοσιεύσαμε χθές, ὁ φίλος κ. Α. Πετρίδης, ὅστις, ὡς γνωστόν, τυγχάνει βαθὺς γνώστης τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας ζητημάτων, μᾶς ἀπέστειλε τὸ κάτωθι λίαν ἐπίκαιρον ἄρθρον, ὅπερ ἀσμένως δημοσιεύομεν καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκτίθεται ἡ πραγματικὴ θέσις του περιμαχήτου ζητήματος τῶν συμψηφισμῶν.

Κατὰ τὸ 14ον ἄρθρον τῆς συμβάσεως τῆς Λωζάννης, περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ὑπὸ ἀνταλλαγὴν πληθυσμῶν Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, πᾶσα περιπλέον διαφορὰ ἀξίας ἥτις ἤθελε προκύψει μετὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν περιουσιῶν τῶν ἑκατέρωθεν πληθυσμῶν, θὰ κατεβάλλετο ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου Κράτους πρὸς τὸ ἕτερον τοιοῦτον, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποζημιώσῃ πλήρως τοὺς ἑαυτοῦ δικαιούχους ὑπηκόους.

Δυστυχῶς ἡ ἐκτίμησις τῶν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἐγκαταλειφθεισῶν περιουσιῶν καὶ ὁ καθορισμὸς τῆς δυναμένης νὰ προκύψῃ ἐξ αὐτῆς διαφορᾶς, δὲν ἐπετεύχθη μέχρι σήμερον λόγῳ τῆς ἀδρανείας τῶν δύο κυβερνήσεων καὶ τῆς ἀβουλίας τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, μήτε ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ γίνῃ ταὐτὸ καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Ἡ μὴ ἐκπλήρωσις ὅθεν τοῦ οὐσιώδους τούτου ἔργου, ὅπερ ἀπετέλει τὸ κυριώτερον καθῆκον τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, ἀδρότατα πληρωνομένης ἀπὸ πενταετίας, ἠνάγκασε τὰς δύο συμβληθείσας κυβερνήσεις ν' ἀναλάβωσιν αἱ ἴδιαι διὰ τῆς μεταξύ των ἐξωδίκου συμφωνίας τῆς 23ης Ἰουνίου 1924 τὴν διαχείρισιν καὶ τὴν ἐλευθερίαν διάθεσιν τῶν ὑπὸ ἀνταλλαγὴν περιουσιῶν καὶ νὰ χορηγήσωσιν εἰς τοὺς δικαιούχους προκαταβολὰς ἔναντι τῆς πιστώσεως αὐτῶν.

Ἀλλ' ἡ πρᾶξις αὐτή, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν προσωρινὴν ἐξοικονόμησιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐνδιαφερομένων πληθυσμῶν, δὲν ἀπετέλει μίαν λύσιν τοῦ κυρίως προβλήματος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς συμβάσεως, μηδὲ ἱκανοποιεῖ τοὺς δικαιούχους ἀξιοῦντας νὰ λάβωσιν ἀκεραίαν τὴν ὀφειλομένην αὐτοῖς ἀποζημίωσιν τῶν ἐγκαταλειφθεισῶν περιουσιῶν των.

Διὰ νὰ ἐκπληρωθῶσι λοιπὸν οἱ βασικοὶ αὐτοὶ ὅροι ἔδει: 1ον) Νὰ γίνῃ ἡ διαταχθεῖσα ἐκτίμησις καὶ 2ον) Νὰ καθορισθῇ ἡ ἐξ αὐτῆς τυχὸν προκύπτουσα διαφορά.

Ἡ Τουρκία, ἀποστείλασα 1 1)2 ἑκατομμύριον πληθυσμὸν καὶ δεχθεῖσα μόνον 380 χιλιάδας τοιοῦτον, πρέπει νὰ θεωρῆται (ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὴν ἀναλογίαν ταύτην), ὡς ὀφειλέτις ἀξίας τετραπλασίου ποσοῦ περιουσιῶν, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τὴν ἀξίαν τῆς κινητῆς περιουσίας, τὴν ὁποίαν οἱ Τοῦρκοι συμπαρέλαβον κατὰ τὴν ἀναχώρησίν των μέχρι τοῦ τελευταίου ἀντικειμένου.

Τὸ λίαν πιθανὸν τοῦτο ἀποτέλεσμα, παρεκίνησε τοὺς Τούρκους, εἰς τὴν ἐπ' ἄπειρον παρέλκυσιν τοῦ ἔργου τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἐγκαταλειφθεισῶν περιουσιῶν, καὶ ἐξ ἄλλου εἰς τὸν παντὶ τρόπῳ ἐξαναγκασμὸν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ὅπως, παραιτουμένη αὐτὴ τοῦ ἐκ τῆς συμβάσεως ἀπορρέοντος δικαιώματος αὐτῆς, δεχθῇ τὸν εἰς τὸ ἄρτιον συμψηφισμὸν τῶν ἑκατέρωθεν ἀπαιτήσεων, χωρὶς νὰ γίνῃ ἡ ἀναγκαία ἐκτίμησις καὶ ἄνευ καταβολῆς οὐδεμίας διαφορᾶς.

Καθ' ἣν δὲ ἐποχὴν συνεζητεῖτο τὸ ζήτημα μεταξὺ τῶν δύο ἀντιπροσωπειῶν, οἱ Τοῦρκοι ἀπήτησαν ὅπως συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸν μελετώμενον συμψηφισμὸν καὶ αἱ περιουσίαι τῶν μὴ ἀνταλλαξίμων Ἑλλήνων καὶ Τούρκων, καὶ πιέζοντες τοὺς ἐν Τουρκίᾳ, ἰδίως ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἕλληνας ὑπηκόους διὰ συνεχῶν κατασχέσεων καὶ παρανομιῶν, κατώρθωσαν (ἐπωφελούμενοι τῆς ἡττοπαθοῦς νοοτροπίας τῶν ἐν τῇ ὁδῷ Φιλελλήνων ἡμετέρων), νὰ ἐπιβάλωσι τὴν θέλησίν των ἐπεκτείνοντες τὸ ἔδαφος τῶν διαπραγματεύσεων καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, ὅπερ εἶχε προβλέψει καὶ κατοχυρώσει ἄλλως ἡ συνθήκη τῆς Λωζάννης.

Ὡς κορωνίδα δὲ τῆς ἐπιτυχίας των ταύτης ἔθεσαν καὶ τὸν ὑπερφίαλον ὅρον νὰ παράσχῃ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ἐκ τῶν προτέρων, καὶ χρηματικὴν ἐγγύησιν 500 χιλ. λιρῶν ἀγγλικῶν διὰ τὸ τυχὸν περίσσευμα ὅπερ ἠδύνατο νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν περιουσιῶν αὐτῶν, ὑπὲρ τῆς Τουρκίας, προεξοφλοῦντες οὕτω τὸ ἀποτέλεσμα, ἢ μᾶλλον, ἀποσπῶντες προκαταβολικῶς τὴν ὁμολογίαν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, παρουσιαζομένης δῆθεν ὡς ὀφειλετρίας.

Ἐνθαρρυνθέντες δὲ ἐκ τῶν κατορθωμάτων τούτων, προέβαλον, ἀμέσως μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς σχετικῆς συμφωνίας τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1926, τὴν ἀξίωσιν τῆς ἐξαγορᾶς καὶ τοῦ συμψηφισμοῦ καὶ αὐτῶν τῶν περιουσιῶν τῶν ἑαυτῶν ὑπηκόων εἰς τὸ ἄρτιον, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ καταβληθῶσιν ἀμέσως εἰς αὐτοὺς αἱ 500 χιλ. λίραι, θεωρούμεναι ἄνευ περαιτέρω διαδικασίας, ὡς πλεόνασμα ὑπὲρ αὐτῶν.

Εὐτυχῶς αἱ ἑκάστοτε ἐγειρόμεναι ὑπερφίαλοι αὗται ἀξιώσεις τῶν Τούρκων ἔπεισαν τοὺς ἡμετέρους διπλωμάτας ὅτι κάθε ὑποχώρησίς των καθιστᾷ τοὺς Τούρκους συναδέλφους μᾶλλον ἀπαιτητικοὺς καὶ δυσχερεστέραν τὴν λύσιν τῶν διαχωριζόντων αὐτοὺς ζητημάτων, δημιουργοῦσα καθ' ἑκάστην νέα τοιαῦτα καὶ κατέληξαν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ζητήσωσι τὴν διὰ διαιτησίας διευθέτησιν αὐτῶν.

Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου διεξάγονται σήμερον ἐν Ἀγκύρᾳ νέαι διαπραγματεύσεις ἐν πάσῃ μυστικότητι.

Δὲν γνωρίζω ἐὰν αὗται θὰ εἶνε εὐτυχέστεραι τῶν προηγουμένων, ἀλλὰ πάντως τρέφω τὴν πεποίθησιν ὅτι, ἐφ' ὅσον τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν δὲν ἤθελεν ἱκανοποιήσῃ τὰς ἁρπακτικὰς βλέψεις τῶν Τούρκων, νὰ λαμβάνωσι δηλαδὴ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα χωρὶς νὰ δίδωσι σχεδὸν τίποτε, αἱ διὰ ποσοστὴν φορὰν ἐπαναληφθεῖσαι διαπραγματεύσεις εἶνε καταδικασμέναι εἰς ἀποτυχίαν ἢ θὰ λύσωσι προσωρινῶς ἐλάχιστα ζητήματα, ἀφίνουσαι ἀρκετὰ διὰ τὸ μέλλον.

Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὀφείλω νὰ τονίσω, καὶ εἰς αὐτὸ ἀκριβῶς ἀποβλέπει ἡ παροῦσα μελέτη εἶνε, ὅτι τὸ ὑπὸ συζήτησιν θέμα τῶν συμψηφισμῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ἄγεται ἡ κυβέρνησις ἴσως ἐκ πολιτικῆς σκοπιμότητος, δέον νὰ περιέλθῃ εἰς γνῶσιν τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων καὶ τύχῃ, ἔν τινι μέτρῳ, τῆς ἐγκρίσεως καὶ αὐτῶν, ἵνα μὴ εὑρεθῇ τὸ Κράτος ἀργότερον εἰς ἀδιέξοδον καὶ ἀδυναμίαν νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς βαρείας ὑποχρεώσεις ἃς λαμβάνει τοῦτο διὰ λογαριασμὸν καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν δικαιούχων προσφύγων.

Διότι ἡ οἰκονομικὴ θέσις τοῦ ζητήματος, τῆς ὁποίας τὸ Κράτος ἀνέλαβε τὴν ἐκκαθάρισιν, παρουσιάζει μέγα κενόν, πρὸς περισσοτέραν δὲ διαφώτισιν, θεωρῶ ἐπίκαιρον νὰ παραθέσω μερικοὺς ἀριθμούς.

Ἂς λάβωμεν πρῶτον τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀνταλλαξίμων δικαιούχων.

Ἐκ τῶν ὑπ' αὐτῶν ὑποβληθεισῶν δηλώσεων, αἱ 332 χιλιάδες ἐξεδικάσθησαν ὑπὸ τῶν Ἐκτιμητικῶν Ἐπιτροπῶν ἀνεκκλήτως, ἀποδώσασαι τὸ ποσὸν τῶν 264 ἑκατομ. λιρῶν χρυσῶν Τουρκίας. Ἕτεραι 15 χιλ. δηλώσεις ἐμπρόθεσμοι εὑρίσκονται ὑπὸ ἐξέτασιν καὶ δύνανται ν' ἀντιπροσωπεύσωσι κατ' ἀναλογίαν 12 ἑκατομ. λιρῶν.

*Ἐκτὸς αὐτῶν, ὑπάρχουσιν ἄλλαι 180 [illegible] δηλώσεις ἐκπρόθεσμοι, ὑποβληθεῖσαι [illegible] τὴν 31ην Ὀκτωβρίου 1925 ἐκπρο[illegible] καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει νόμος ὅσ[illegible] τοὺς τοιούτους τῆς ὀφειλομέ[illegible], νὰ συμπεριληφθῶσι, φυ[illegible] ἀπαιτήσεις αὗται εἰς τὴν κα[illegible]. Ἐὰν δὲ ὑπο*θέσωμεν ὅτι μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουσι καὶ διπλαῖ δηλώσεις, ἂς ὑποβιβάσωμεν τὸν πραγματικὸν ἀριθμὸν αὐτῶν εἰς τὸ 1)3, ἤτοι εἰς 60 χιλιάδας, δυναμένας ν' ἀποδώσωσιν ἄλλα 50 ἑκατομ. λίρας. Τὸ ὁλικὸν ποσὸν αὐτῶν ἀνέρχεται λοιπὸν εἰς 326 ἑκατομ. λίρας χωρὶς νὰ συμπεριλάβωμεν μήτε τὰς ἐφεσιβλήτους ἀποφάσεις, μήτε τὰς ἐκκρεμεῖς τοιαύτας.*

Ἔναντι τῶν 326 ἑκατομ. λιρῶν αὐτῶν κατέχομεν ὡς ἀντίκρυσμα ἐν Ἑλλάδι τὰ ἀστικὰ κτήματα τῶν Τούρκων, ὑπολογιζόμενα, κατὰ τὴν σημερινὴν ἐπηυξημένην ἐκτίμησιν, ἀξίας 20-25 ἑκατ. λιρῶν χρυσῶν. Ἑπομένως, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν αὐτῶν, οἱ ἀνταλλάξιμοι ἀστοὶ πρόσφυγες ἔχουσι νὰ λαμβάνωσι 300 περίπου ἑκατομ. λίρας περιπλέον διαφορὰν ἀπὸ τὴν Τουρκίαν.

Τῆς ἐκτιμήσεως ταύτης ἐξαιροῦνται, ὡς γνωστόν, οἱ ἀγρόται δικαιοῦχοι, τῶν ὁποίων αἱ ἐν Τουρκίᾳ περιουσίαι ἰσοφαρίζουν σχεδὸν πρὸς τὰς τῶν Τούρκων ἐν Ἑλλάδι.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω, μένουσιν αἱ κοινοτικαί μας περιουσίαι ὑπολογιζόμεναι εἰς ἀρκετὰ ἑκατομ. λιρῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς περιουσίας τῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων ὑπηκόων, τῶν ὁποίων ἐπιδιώκεται ἐπίσης ἡ ἐξαγορὰ καὶ ὁ συμψηφισμός, μολονότι δὲν ἐξηκριβώθη ἀκόμη ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν λόγῳ τῆς διαφορᾶς τῆς ἰθαγενείας, καθ' ἣν οἱ Τοῦρκοι ὑποβιβάζουσι τοὺς ἐπισήμως ἀναγνωρισμένους Ἕλληνας εἰς 60 χιλιάδας, οἱ δὲ ἡμέτεροι εἰς τὸ διπλάσιον αὐτοῦ ποσόν, ὑποτίθεται ὅτι ἡ ἀκίνητος περιουσία αὐτῶν θὰ ἀνέλθῃ εἰς πλέον τῶν 15 ἑκατομ., ἔναντι τριῶν ἑκατομ. τῶν ἐν Ἑλλάδι Τούρκων. Ἡ κινητὴ περιουσία τῶν ὁμογενῶν ἀποτελεῖ ἕτερον θέμα συζητήσεως ἐπιβαρῦνον τὴν κυβέρνησιν.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, προβάλλει μοιραίως τὸ ἐρώτημα:

Ἐπὶ τίνων βάσεων διαπραγματεύεται ἡ κυβέρνησις τὸ ζήτημα τῶν συμψηφισμῶν, ἐξοφλοῦσα τὰ δικαιώματα τῶν δικαιούχων προσφύγων, καθ' ὃν τρόπον κρίνει αὐτὴ εὔλογον, καὶ πῶς θ' ἀνταποκριθῇ πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ἃς ἀνέλαβε δι' ἐπισήμου καὶ διεθνοῦς συμβάσεως τῆς Λωζάννης;

Οἱ δικαιοῦχοι πρόσφυγες, τόσον οἱ ἀνταλλάξιμοι, ὅσον καὶ οἱ μὴ ἀνταλλάξιμοι τοιοῦτοι, θ' ἀπαιτήσωσι, φυσικῶς, βάσει τῶν ἀνὰ χεῖρας ἐγκύρων ἀποφάσεων, τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεών των ἀκεραίως. Ἀλλ' οἱανδήποτε μείωσιν καὶ ἂν ἠδύνατο νὰ ὑποστῇ τὸ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἀναγνωρισθὲν ποσὸν τῶν τριακοσίων καὶ πλέον ἑκατομ. λιρῶν, τὸ δημόσιον οὐδέποτε θὰ εἶναι, νομίζω, ἱκανὸν ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν πληρωμὴν τοιούτου κολοσσιαίου ποσοῦ, μήτε ν' ἀρνηθῇ τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ, τοῦθ' ὅπερ ἤθελε προκαλέσῃ τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν ἀπόγνωσιν τῶν προσφύγων ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν, οἵτινες οὐδέποτε θὰ ἠνείχοντο τὴν τοιαύτην κατάφωρον καὶ αὐθαίρετον καταπάτησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, διεθνῶς ἀνεγνωρισμένων καὶ ἀποτελούντων τὸ τελευταῖον παρήγορον ἔρεισμα τῆς ἐκ τῶν δεινῶν αὐτῶν μερικῆς ἀνακουφίσεως.

Ἀνεξαρτήτως τῆς προόδου ἢ τῆς ἀναστολῆς τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ διεξαγομένων διαπραγματεύσεων, ἡ κυβέρνησις πρέπει νὰ λάβῃ πάντοτε ὑπὸ σοβαρὰν ἔποψιν δύο σημεῖα. 1ον. Ἡ Τουρκία οὐδέποτε θὰ παραιτηθῇ οἰκειοθελῶς τοῦ ἀρχικοῦ αὐτῆς προγράμματος ὅπερ ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐκδίωξιν τοῦ ἐν Κων)πόλει ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ διὰ νὰ ἁρπάξῃ τὰς περιουσίας αὐτοῦ, καὶ 2ον Εἰς οἱανδήποτε νέαν συνεννόησιν καὶ ἂν θελήσῃ νὰ ἔλθῃ μὲ τὴν Ἑλλάδα, θὰ ἔχῃ ὡς κύριον σκοπὸν ν' ἀποσπάσῃ ἀπὸ αὐτὴν περισσότερα ὠφελήματα πραγματικά, ἀδιάφορον ποῖον θὰ εἶνε τὸ ἐξαχθησόμενον ἀποτέλεσμα τῆς ἐξαγορᾶς καὶ τοῦ συμψηφισμοῦ τῶν ἑκατέρωθεν περιουσιῶν.

Ἐφ' ὅσον δὲ ἡ Τουρκία δὲν ἐξασφαλίσῃ καὶ ἐπιτύχῃ τοὺς ἀνωτέρω σκοπούς, δὲν θὰ ὑπογράψῃ οὐδεμίαν συμφωνίαν μήτε ὑπογράφουσα θὰ ἐκτελέσῃ αὐτήν.

Φρονῶ ὅθεν ὅτι θὰ ἦτο ἔργον προνοίας καὶ συνέσεως ὅπως ἡ κυβέρνησις, πρὶν λάβῃ τοιαύτας ἐπισφαλεῖς ὑποχρεώσεις, ἀναμετρήσῃ πρωτίστως τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἔκτασιν αὐτῶν καὶ δεύτερον κρατῇ ἐνημέρους καὶ κοινωνοὺς τοὺς ἀμέσως ἐνδιαφερομένους, ἀφοῦ πρόκειται περὶ τοῦ διακανονισμοῦ τῶν ἀπαιτήσεων καὶ τῶν συμφερόντων αὐτῶν, ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὸ ἁμαρτωλὸν παρελθόν, καθ' ὃ δι' ἀμελετήτων ἐνεργειῶν καὶ ἀποκρύφων διαπραγματεύσεων, κατεβαράθρωσε τὸ ζήτημα τοῦτο, συνάψασα ἀστόχους συμφωνίας καὶ πληρώσασα ὡς λύτρα ἀρκετὰ ἑκατομμύρια ἐκ τοῦ πενιχροῦ ταμείου τοῦ δημοσίου.

Καταρτισμὸς μιᾶς σοβαρᾶς καὶ ἀνεξαρτήτου γνωμοδοτικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τούτῳ ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν ἐνδιαφερομένων προσφύγων (ὡς ἔπραξαν οἱ Τοῦρκοι πρὸ πολλοῦ), ἤθελε, νομίζω, διευκολύνει πολὺ τὸ δυσχερὲς ἔργον τῆς κυβερνήσεως καὶ μετριάσει τὰς μεγάλας εὐθύνας ἃς ὑπέχει αὐτὴ ἐνεργοῦσα αὐτοβούλως ὡς ἂν ἐπρόκειτο μόνον καὶ ἀποκλειστικῶς περὶ τῶν ἰδίων αὐτῆς συμφερόντων καὶ προεξοφλοῦσα τὰ δικαιώματα τῶν ἡμετέρων προσφύγων.

Α. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΤΗΣ ΤΑΠΗΤΟΥΡΓΙΑΣ

Κατὰ τὴν συζήτησιν ὑπὸ τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἱδρύσεως ταπητουργικοῦ ὀργανισμοῦ, προκληθέντες οἱ κ. κ. Α. Πετρίδης, Φ. Καχραμάνος καὶ Β. Βαλιάνος ἐξέθεσαν τὰς ἀπόψεις τῶν ταπητουργῶν, ζητήσαντες συγχρόνως τὴν τροποποίησιν μερικῶν σημείων τοῦ νομοσχεδίου καὶ τὴν προσθήκην ἄλλων πρὸς καλυτέραν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐνισχύσεως τῆς ταπητουργίας.

—Τὰ φύλλα τοῦ συμπληρωματικοῦ

Πληροφορούμεθα, ὅτι περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς Ἰουνίου θέλει περατωθῇ ὁ καταρτισμὸς τῶν φύλλων εἰς ἃ κατεχωρήθησαν καὶ ἐξακολουθοῦν καταχωρούμενοι οἱ δικαιοῦχοι τῶν ὁποίων οἱ φάκελλοι ἦσαν ἀσαφεῖς. Ἐπίσης εἰς τὰ ἀνωτέρω φύλλα κατεχωρήθησαν καὶ ἀποφάσεις τῶν τέως δευτεροβαθμίων ἐπιτροπῶν ἀφορῶσαι μεταρρύθμισιν ἀποφάσεων δηλώσεων ἀπορριφθεισῶν πρωτοδίκως διὰ τυπικοὺς λόγους.

Τὰ ἀνωτέρω φύλλα ἀφοῦ ὑποστοῦν τὸν νενομισμένον ἔλεγχον θέλουσιν ἀποσταλῇ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἵνα πληρωθοῦν ὁμοῦ μετὰ τῶν μητρώων τῶν οἰκείων Κοινοτήτων.

—Νέον μητρῷον

Μετὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν φύλλων τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρῴου, ὑπὸ τῶν συνεργείων τῆς ἀνταλλαγῆς θὰ ἀρχίσῃ ὁ καταρτισμὸς εἰδικοῦ μητρῴου εἰς ὃ θέλουσι περιληφθῇ ἅπασαι αἱ ἀποφάσεις τῶν καταργηθεισῶν τὴν 13ην Μαΐου 1928 δ πρωτοβαθμίων ἐπιτροπῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐξακολουθεῖ ὁ ἔλεγχος τῶν ἀνωτέρω ἀποφάσεων ἵνα ἐξακριβωθῇ ἐὰν οἱ δικαιοῦχοι δὲν εἰσέπραξαν τὰ ἀκίνητα ποσὰ καὶ δι' ἀποφάσεων τῶν τέως κοινοτικῶν ἐπιτροπῶν ἢ τῶν Μικτῶν Συμβουλίων.

Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος τὰ πρακτικὰ τῶν ἐν λόγῳ ἐπιτροπῶν θέλουσι ὑποστῇ τὸν ἔλεγχον τῆς γνωμοδοτικῆς ἐπιτροπῆς ἵνα ἐπιβληθῇ περικοπὴ ἐπὶ τῶν τυχὸν ὑπερβολικῶν ἐκτιμήσεων.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Δ. Ι. Χριστάκου, Πειραιῶς 1β (Ὁμόνοια)

Μαθήματα καθ' ὅλον τὸ θέρος. Τμήματα πρωϊνά, μεσημβρινὰ καὶ ἑσπερινὰ τμηματικῶν καὶ διπλωματικῶν ἐξετάσεων. Κα[illegible] ...ρτιωτά η καὶ ἠγγυημένη.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Οἱ ἐπαγγελματίαι Δράμας διὰ τὴν ἀπεργίαν

ΔΡΑΜΑ (ταχ)κή ἀντ)σις).—Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Δράμας συνῆλθον χθὲς τὰ μέλη τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἑνώσεως καὶ διάφορα ἄλλα σωματεῖα πρὸς ἀνταλλαγὴν γνωμῶν ἐπὶ τῆς δημιουργηθείσης κατόπιν τῆς ἀπεργίας τῶν καπνεργατῶν καταστάσεως. Οἱ συνελθόντες ἐξέδωκαν τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Ὁ ἐμπορικὸς καὶ ἐπαγγελματικὸς κόσμος τῆς πόλεως Δράμας, ὁ ὁποῖος διεκρίθη πάντοτε διὰ τὴν θερμὴν ὑποστήριξιν πάσης δικαίας καὶ λογικῆς ἀπαιτήσεως οἱασδήποτε κοινωνικῆς τάξεως, παρακολουθήσας μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος τὴν ἐκραγεῖσαν ἀπεργίαν τῶν καπνεργατῶν παρατηρεῖ μετὰ λύπης του ὅτι ὁ τρόπος δι' οὗ ἐπιδιώκουσιν οὗτοι τὴν διεκδίκησιν καὶ τὴν ἐπιβολὴν τῶν αἰτημάτων των ἀντίκειται εἰς τὸ πνεῦμα τῆς νομιμοφροσύνης καὶ νομοταγίας.

Ὁ ἐμπορικὸς καὶ ἐπαγγελματικὸς κόσμος Δράμας, διαβλέπων ὅτι ἡ ἀπεργία, κατόπιν τῶν δημιουργηθέντων ἐκτρόπων, παρεξέκλινε τοῦ ἐπαγγελματικοῦ του σκοποῦ, εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀποδοκιμάσῃ καὶ καυτηριάσῃ τὴν στάσιν ταύτην τῶν ἀπεργῶν καὶ νὰ δηλώσῃ ὅτι, ἡ ἐν τῇ κοινωνίᾳ βελτίωσις τῆς θέσεως καὶ προαγωγὴ οἱασδήποτε τάξεως ἐπέρχεται μόνον διὰ τῶν νομίμων μέσων καὶ ἐνεργειῶν πρὸς τὰ ὁποῖα καὶ οἱ καπνεργάται δέον νὰ στραφῶσιν, οὐχὶ δὲ διὰ τοιούτων προσπαθειῶν αἱ ὁποῖαι κατατείνουσιν εἰς τὸν κλονισμὸν τοῦ σημερινοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος.

Ἡ Ἐπιτροπή»

Ἡ προοδευτικὴ κίνησις τῶν Μεθάνων

ΜΕΘΑΝΑ (ταχ)κή ἀντ)σις).—Ἡ ἐπιτροπὴ ἡ ἐξουσιοδοτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προοδευτικοῦ συλλόγου Μεθάνων μετέβη εἰς Ἀθήνας καὶ ἐπεσκέφθη τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, τὸν τμηματάρχην Ξένων καὶ Ἐκθέσεων Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Λέκκαν καὶ ἐνήργησε διὰ τὴν κατάργησιν τῶν διατιμήσεων τῶν ἐνταῦθα ἐνοικιαζομένων δωματίων τῶν ἐπιβληθεισῶν ἐπὶ Παγκάλου καὶ τὴν ἐπιβολὴν νέων δικαίων καὶ ἀνταποκρινομένων πρὸς τὰς εἰδικὰς συνθήκας τῆς λουτροπόλεώς μας. Πρὸς τοῦτο ἐντὸς τῆς τρεχούσης ἑβδομάδος θὰ ἀφιχθῇ εἰς Ἀθήνας ἐπιτροπὴ μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶνε καὶ οἱ κ. κ. Ἠλίας Σταματίου καὶ Νικόλ. Π. Μαλτέζος, οἵτινες καὶ ἀνέλαβον τὴν πρωτοβουλίαν ταύτην. Ἐπίσης ὡρίσθη «τοπικὴ προοδευτικὴ» ἐπιτροπὴ ἐκ νέων ἀποτελουμένη, πρὸς ἐκτέλεσιν διαφόρων ἔργων ἐκπολιτιστικῶν καὶ γενικῶς μὲ σκοπὸν τὴν προαγωγὴν τῆς λουτροπόλεώς μας εἰς τὴν πρώτην γραμμήν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμένα μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποῦ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.)

κ. Χαρ. Χ'' Ἰσαΐ, Τρίπολιν.—Ἀποστείλατέ μας τὴν δήλωσιν ἐκκαθαρίσεως, διότι εἰς τὰ εὑρετήρια δὲν ἀναφέρεσθε.

κ. Σ. Β. Δ. Ε., Μεσολόγγιον.—Ἀποστείλατέ μας σχετικὴν αἴτησιν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

κ. Παν. Τριανταφυλλίδην, Μεσολόγγιον.—Τὰ δικαιολογητικά σας μᾶς ἐπεστράφησαν ὑπὸ τοῦ ταχυδρομείου ἀνεπίδοτα. Γράψατε ἀκριβῆ διεύθυνσίν σας.

κ. Ἠλ. Κουζηνόπουλον, Χανιά.—Δὲν κατεχωρήθη. Ἀποστείλατέ μας τὸ ἀπόκομμα τῆς ὑπευθύνου δηλώσεώς της νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὸ φύλλον.

κ. Δ. Μ. Κ., Ὕδραν.— Κατεχωρήθησαν εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Ἁγίου Τρύφωνος, ὁ μὲν Δημήτριος ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 358, ἡ δὲ Σοφία ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 249.

κ. Ἀθηνᾶν Σωτήχου, Ἐνταῦθα.—Κατεχωρήθητε εἰς τὸ φύλλον συμπληρωματικοῦ Ἁγίας Μαρκέλλης.

κ. Γ. Παντελῆν, Τρίπολιν.—Δὲν κατεχωρήθητε. Ἀποστείλατέ μας τὸ ἀπόκομμα τῆς ὑπευθύνου δηλώσεώς σας νὰ καταχωρηθῆτε εἰς τὸ φύλλον.

κ. Στυλ. Ρασσιδάκην, Λ. Βαθέος. — Ὁμοίως.

κ. Πέτρον Βαρβουζάκην, Λαμίαν.—Κατεχωρήθητε εἰς τὸ φύλλον συμπληρωματικοῦ Ρένκιοϊ Δαρδανελλίων.

κ. Ἀντ. Ραφαηλίδην, Ναύπλιον.—Ἡ Δέσποινα δὲν δικαιοῦται ἐκ τῶν πράξεων 82 καὶ 83 Ὀξὲ Τσιραχμάν. Ἀποστείλατέ μας τὰς ἀρχικὰς δηλώσεις πρὸς καλυτέραν ἔρευναν.

κ. Ἀνέστην Σιναπίδην, Βέρροιαν.—Ἀποστείλατέ μας τὰ ἀνάλογα γραμματόσημα καὶ γράψατε τὴν διεύθυνσίν σας νὰ σᾶς στείλωμεν ἐκδοθέντα ἀντίγραφα.

κ. Μαρ. Λαζόγλου, Πάτρας.—Κατεχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Πουλαντζάκης ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 36.

Ἐν τῇ τελειοτάτῃ Ὀφθαλμολογικῇ Κλινικῇ ΜΙΧ. Π. ΓΕΩΡΓΑΡΙΟΥ. Εἰδικὴ θεραπεία τῶν ὀφθαλμικῶν νοσημάτων. Ὁδὸς Πειραιῶς Πλατεῖα Ὠδείου Τηλέφ. 1—13.

ΠΑΜΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΝΕΩΝ

Γενομένης τῆς κληρώσεως τοῦ Λαχείου τοῦ «Παμμικρασιατικοῦ Συνδέσμου Νέων» χθὲς 24ην Ἰουνίου, ἐκέρδισαν οἱ κάτωθι ἀριθμοί:

Ὁ ἀριθ. 19104 ἐκέρδισεν 8 ὁμολογίας Ἀνταλλαξίμων
Ὁ » 28070 ἐκέρδισε 4 ὁμολογίας Ἀνταλλαξίμων
Ὁ » 33925 ἐκέρδισεν 20 ὁμολογίας Β' Ἀναγκαστικοῦ Δανείου.

Οἱ ἀριθ. 25410, 27865, 42125, 15506 καὶ 31460 ἐκέρδισαν ἀπὸ 12 ὁμολογίας Β' Ἀναγκαστικοῦ Δανείου καί:

Οἱ ἀριθ. 02472, 23821, 42506, 28541, 17516 43598, 30291, 46931, 01853, 02471, 10998, 46571, 46845, 10910, 18103, 33116 καὶ 36565 ἐκέρδισαν ἀπὸ 4 ὁμολογίας Β' Ἀναγκαστικοῦ Δανείου.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΦΥΜΑΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
Ι. ΚΑΡΑΜΑΝΗ «Φθισιάτρου — Γέρμα Πατησίων»
ΑΚΤΙΝΕΣ Χ
Κλίναι Α', Β', Γ' θέσεως Τιμαὶ προσιταί. Τεχν. πνευμονοθώραξ

Τὰ ἀνθιστόσπια τῆς «Πρωΐας» — *Ι. Κεσσέλ*

Νύχτες Πριγκήπων

Ἡ ζωὴ τῶν Ρώσσων ἐμιγκρὲ στὸ Παρίσι

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὸ «Ζυρύχ» ἦταν ἕνα μικρὸ μαγαζάκι, ἀπάνω ἀκριβῶς στὴν Ρὺ-ντὲ-Ντουαί. Στοὺς φρεσκοσοβατισμένους τοίχους του ἦταν κάτι ἀφελεῖς ζωγραφιές, καὶ δύο μακρυὰ τραπέζια ἦταν ὅλη του ἡ ἐπίπλωσις. Ὁ καταστηματάρχης, ἕνας χοντρός, εὔθυμος ἄνθρωπος, κι' ἡ γυναῖκα του ἦταν οἱ μόνοι σερβιτόροι. Τὸ μαγαζὶ ἐμύριζε ἀπὸ μιὰν μυρουδιὰ καλῆς σπιτικῆς κουζίνας κι' ἦταν ἁπλὸ καὶ φτωχικό, μὰ πρόσχαρο κι' ἀνοιχτόκαρδο.

—Ἐ!... Ἐ!... φώναξε ὁ Ἐριτζὲ λίγο ἀκόμα καὶ δὲν θὰ βρίσκαμε θέσι.

Πράγματι, τὸ μικρὸν ρεστωρὰν ἦταν σχεδὸν γεμάτο. Εἶχαν κλείσει ὅλα τὰ νυκτερινὰ κέντρα, καὶ ὅλοι οἱ Ρῶσσοι, χορεύτριες, τραγουδιστὲς καὶ μουσικοί, εἶχαν πάει στὸ καινούργιο μαγαζί. Οἱ καινούργιοι πελάτες τρύπωσαν ὅπως μπόρεσαν ἀνάμεσα στοὺς ἄλλους, ποὺ ἦταν κατὰ τὸ πλεῖστον τσιγγάνοι. Τὸ ἔδειχνε ἡ μελαψή ὄψη τους καθὼς καὶ ἡ ἐλευθερία ποὺ ἔφεραν τὰ τσιγγάνικα ροῦχα, ἐν ᾧ ἐπάνω στοὺς ἄλλους Ρώσσους φαινόντουσαν σὰν μασκαράτικα, καὶ ἡ ἀντοχὴ τοῦ προσώπου τους—γυναικῶν κι' ἀνδρῶν—ὕστερα ἀπὸ μιὰ νύχτα δουλειᾶς καὶ κρασιοῦ.

Ἐν ᾧ ὁ Ἐριτζὲ κατὰ τὴ συνήθεια του, ἄρχισε νὰ μιλῇ θορυβωδῶς, ἕνας βιολινίστας τοῦ εἶπε μὲ σταθερό, ἀλλὰ καὶ εὐλαβῆ τόνον:

—Σήμερα, πρίγκηψ, γιὰ νὰ μιλήσῃ κανεὶς δυνατὰ πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν ἄδεια τοῦ «τουλουμπάς».

—Ἀ!... ἔχετε «τουλουμπάς», εἶπεν ὁ Ἐριτζὲ πειθήνιος. Τὸν Σίδκο, ἔ; πρόσθεσε στρέφοντας τὸ κεφάλι σ' ἕνα γερο-τσιγγάνο, παχὺ καὶ δυνατόν, σὰν εἴδωλο, καθισμένον στὴν κορυφὴ τοῦ τραπεζιοῦ.

—Ναί, πρίγκηψ, εἶπεν ἐκεῖνος. Γιὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ μαγαζιοῦ, ποὺ εἶνε σὰν δικό μας, ἡ νεότης θέλησε νὰ διασκεδάσῃ μὲ τὰ παληὰ μας ἔθιμα. Μὲ συγχωρεῖς, ἀλλὰ δὲν θὰ μιλῇς χωρὶς τὴν ἄδειά μου.

Ὁ τυχοδιώκτης ἔσκυψε τὸ κεφάλι μὲ σεβασμό.

—Δὲν θὰ μὲ μάθετε ἐμένα, εἶπε, πῶς πρέπει νὰ ὑπακούω σ' ἕναν «τουλουμπάς».

—Τί ἐνδιαφέρον ποὺ εἶνε, τί ἐνδιαφέρον, ἐμουρμούρισεν ὁ Στέφανος στὸ αὐτὶ τῆς Ἑλένης, κοντὰ στὴν ὁποίαν εἶχε καθίσει. Ἡ λέξις αὐτὴ ποὺ χρησιμοποιοῦν εἶνε ἀσιατικὴ καὶ θὰ πῇ «προεστώς», ἀρχηγὸς μὲ τὴν κοινὴ συγκατάθεσι. Μὰ δὲν ἤξερα πῶς οἱ τσιγγάνοι...

Δὲν πρόφθασε νὰ τελειώσῃ, γιατὶ ἡ βραχνὴ φωνὴ τοῦ γερο-Σίδκο ἀκούστηκε καὶ πάλι.

—Προτείνω, εἶπε, νὰ ὀνομασθῇ «τουλουμπάς» τοῦ ἄλλου τραπεζιοῦ. Ἔτσι θὰ τιμωρήσωμεν ἕναν ἄνθρωπο ποὺ ἦταν πάντα φίλος τῶν τσιγγάνων.

Καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι μὲ τὰ πολύχρωμα, ἐφθαρμένα, κοστούμια, ποὺ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἔκανε οἰκτρά, οἱ ἄνθρωποι ποὺ χρησίμευσαν γιὰ νὰ διασκεδάσουν ἀναίσθητους πότες, ποὺ εἶχαν χαμογελάσει εὐχαριστοῦντες γιὰ τὸ πουρμπουάρ, ἐπεδοκίμασαν μὲ σοβαρότητα τὴν ἐφήμερον βασιλείαν τοῦ πειὸ κατεστραμμένου, τοῦ πειὸ ξεπεσμένου ἀνάμεσά τους. Ἔπαιζαν τάχα ἕνα παιχνίδι ποὺ δὲν τὸ πίστευαν κατὰ βάθος; Ἡ μέθη τοὺς ἔκανε νὰ τοὺς φαίνεται ἀληθινὸ ἢ εἶχαν τάχα ἁπλῶς τὴν ἰσχυρὰν μυθοπλαστικὴν φαντασίαν τῶν παιδιῶν; Κανένας δὲ τὸ ἤξερε, μὰ ἂν ἦταν κάποιος ποὺ τὸ πίστευε ἀληθινά, ἦταν ὁ Στέφανος. Ξαναγύριζε στὰ συνηθισμένα του βασίλεια καὶ εἶχε μεταμορφωθῆ. Ἡ Ἑλένη ἔνοιωσε μιὰ μεγάλη ἐντύπωσι, ἀπὸ τὴν παράδοξον ὀμορφιὰ ποὺ πῆραν τὰ μάτια του, τὸ μέτωπό του, καὶ ἡ αὔλη σχεδὸν ἐλαφρότης τοῦ χεριοῦ του, ποὺ εἶχεν ἀκουμπήσει, χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ, ἐπάνω στὸν ὦμό της. Ἦταν τόσο ἄϋλο καὶ τόσο πυκνὸ αὐτὸ τὸ μακρουλὸ χέρι, ἔμοιαζε τόσο μὲ ἕνα προστατευτικὸ καὶ μυστηριῶδες ἔντομο τῶν παραμυθιῶν, ποὺ ἡ νεαρὰ γυναῖκα δὲν ἐτολμοῦσε νὰ κινηθῇ ἀπὸ φόβο μὴν τὸ τρομάξῃ. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ γερο-τσιγγάνος ρώτησε τὸν Ἐριτζέ:

—Καὶ τώρα, πρίγκηψ, τί ἐπιθυμεῖς;

—Πρῶτα-πρῶτα νὰ πιοῦμε.

—Αὐτὸ θέλω κι' ἐγώ, εἶπεν ὁ Σίδκο.

—Μὴ κουνηθῇς, εἶπεν ἡ Ἑλένη στὸν Στέφανο, ποὺ σὰν ὑπνωτισμένος θέλησε νὰ ὑπακούσῃ στὰς διαταγὰς τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ τραπεζιοῦ. Θὰ σὲ σερβίρω ἐγώ.

Ἐγέμισε τὸ ποτῆρι της μὲ βότκα, τὸ ἔφερε στὰ χείλη τοῦ συγγραφέως, κι' ὕστερα ἤπιε κι' ἐκείνη. Γιὰ μερικὲς στιγμὲς δὲν ἀκουγόταν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ γουργούρισμα τῆς βότκας στὰ λαρύγγια τῶν συνδαιτυμόνων.

—Καὶ τώρα παιδιά, νὰ τραγουδήσουμε! ἐπρόσταξε ὁ Σίδκο.

Τὰ μάτια ἐξ ἐνστίκτου ἐστράφησαν πρὸς τὴν Βέρα Πετρόβνα. Ἐκείνη ἐχαιρέτισε κουνῶντας ἀνάλαφρα τὸ κεφάλι, συγκεκινημένη ἀπὸ τὸν θαυμασμό, μὰ ἀποκρίθηκε:

—Ἂν ὁ «τουλουμπάς» δὲν ἔχει ἄλλη γνώμη, θαρρῶ πὼς πρέπει νὰ ἀρχίσωμε ἀπὸ τὰ κόρα, ὅπως εἶνε ἡ συνήθεια.

Ὁ Σίδκο καὶ ὁ Ἐριτζὲ ἐπεδοκίμασαν μὲ τὸ κεφάλι, καὶ ὁ γερο-τσιγγάνος εἶπε:

—Ἐδῶ εἴμαστε σχεδὸν ὅλοι μεταξύ μας καὶ οἱ ἄλλοι εἶνε φίλοι μας. Μποροῦμε νὰ τραγουδήσουμε τὰ τραγούδια τῶν παληῶν.

Σηκώθηκε τότε μιὰ μελῳδία ποὺ οὔτε ὁ Στέφανος, οὔτε ὁ Ἰγτυτς—ὅση κι' ἂν ἦταν ἡ πεῖρα τους ἀπὸ τὰ καμπαρὲ τῆς Μόσχας καὶ τῶν Νησιῶν τοῦ Νεβά—δὲν εἶχαν ποτὲ ἀκούσει. Ἦταν μιὰ μελῳδία ἀργή, παθητική, παραπονιάρικη, δεμένη μὲ τὴν ἐλεύθερη συγχρόνως, γεμάτη ἀπὸ μιὰν ἄπειρη ἐσωτερικὴ ἐλευθερία. Οἱ τσιγγάνοι τὴν τραγουδοῦσαν ἱερατικά, ἀκίνητοι, μὲ πρόσωπα ἀπολιθωμένα. Ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ ἕνα δάχτυλο ἀνάλαφρο, μαγικό, ἔθιγε κάποια χορδὴ τῆς κιθάρας, καὶ τότε μιὰ ἠδονὴ ἠδυπαθής, τρυφερὴ θλῖψις γέμιζε τοὺς ἀσπροβαμμένους τοίχους τοῦ «Ζυρύχ». Τὸ χέρι τοῦ Στεφάνου ἐπίεζε ὁλοένα καὶ πειὸ πολὺ τὸν ὦμο τῆς Ἑλένης καὶ τῆς μουρμούριζε, ἀνίκανος νὰ συγκρατήσῃ τὸν θαυμασμό του.

—Γιὰ τὸ χρυσάφι ὅλου τοῦ κόσμου, δὲν θάβρισκε κανεὶς τέτοια τραγούδια. Εἶνε τὰ τραγούδια τοῦ κάμπου τοῦ τσαντηριοῦ, τὰ κρυφὰ τραγούδια ποὺ δὲν πουλιοῦνται. Λένα, μικρή μου Λένα, νὰ τοὺς ἔβλεπες στὴν στέπη, μὲ τὰ ἄλογά τους, τὰ καλαμένια πανέρια τους καὶ τὸν ἀέρα, τὸν ἀέρα τῶν χορταριῶν στὰ μαλλιά! Εἶνε μικρὰ κορίτσια μελαχροινά, γοητευτικὰ ποὺ ρίχνουν τὴν μοῖρα, τραγουδιστάδες!

Ἐκεῖνη τὸν ἄκουγε χαμογελῶντας, γαλήνια, σὰν νὰ ἔβλεπε κάποιο καινούργιο ὄνειρο. Εἶχε τόσον καιρὸν νὰ ἀκούσῃ ὡραῖα ἀνθρώπινα λόγια. Δὲν ζοῦσε παρὰ μέσα σὲ κραυγὲς μέθης, σὲ ὑστερικὰ δάκρυα ἢ στὴν ναρκωτικὴ ζέστη τῶν νυχτῶν τοῦ «Σαμοβάρ». Καὶ αὐτὴ ἡ φωνὴ τοῦ Στεφάνου! Φωνὴ μάγου ποὺ ξανάκανε νὰ ἀναβλύζουν στὴν ψυχή της χίλια δροσερὰ ρυάκια, ποὺ νόμιζε στερέμενα.

—Ἄχ!... τί ὡραῖα ποὺ εἶνε! ἀναστέναξε ὁ συγγραφεύς.

Κι' ἐνῷ ἔψαλλε τὸ μυστηριῶδες τραγοῦδι τῶν πλανήτων, ἕνας τσιγγάνος σηκώθηκε βραδέως, σὰν νὰ τὸν καλοῦσε μιὰ μυστικὴ φωνή. Ἦταν σχεδὸν ὁ μόνος ντυμένος μὲ γοῦστο. Ἐφοροῦσε μιὰ μπλοῦζα φραμπουάζ, σφιγμένη μὲ ζώνη λιγάκι πειὸ σκοῦρα καὶ φουσκωτὰ πανταλόνια σκοῦρο χρυσαφί. Ἡ πλατειὰ μορφή του, μὲ τὰ σηκωτὰ μάτια, μὲ τὰ πλακωτὰ μάγουλα, εἶχε ἐπάνω της κάποια ἔκτασι.

Σιγὰ-σιγά, μὲ ἀδιόρατα κινήματα, ἄρχισε νὰ χορεύῃ. Δὲν κουνιῶταν ἀπὸ τὴν θέσι του καὶ ὅλος του ὁ χορὸς γινόταν μὲ τὰ γόνατα, τὶς πλάτες του ποὺ ἔτρεμαν καὶ τὰ χέρια του, ποὺ ἐπηγαινόφερνε ἀργὰ ἐμπρὸς στὸ μέτωπό του.

Μὰ τὰ ἁπλᾶ αὐτὰ κινήματα, τὸ χαμογέλιο τῶν μισάνοιχτων κόκκινων χειλέων του, εἶχε τόση πειθώ, τόση μέθη, ποὺ ὁ Στέφανος σκέφθηκε τὶς μεγάλες θεότητες τοῦ Νείλου, τοῦ Θιβὲτ καὶ τοῦ Γάγγη.

Ἔξαφνα ἡ μυστικοπαθὴς αὐτὴ ἀτμόσφαιρα ἐκόπηκε ἀπὸ ἕνα τρομερὸ σφύριγμα, ποὺ βάζοντας τὰ δυὸ δάχτυλα ἀνάμεσα στὸ στόμα του, ἄφησε νὰ τοῦ ξεφύγῃ ὁ πρίγκηψ Ἐριτζέ.

—Χέεεϊ... Χέεεϊ! φώναξε ὁ Φεντόρ.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ, 25—6—28

Ἀεροπορικῶς διὰ Βρινδήσιον 12 μεσημβ.

«Ἰωάννα» 6 π.μ. Ἀργολικόν.

«Ἑλένη Δ.» 11 π.μ. Μέθανα, Πόρον, Ὕδραν, Σπέτσας.

Αἰγυπτιακῶν 10 π.μ. Σμύρνην, Κων)πολιν, Κωνστάντζαν.

«Μάνα» 2 μ.μ. Αἴγινα, Μέθανα, Πόρον.

«Ἀρκαδία» 2 μ.μ. Ἡράκλειον, Ἀλεξάνδρειαν.

«Φρίντων» 2 μ.μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἁγίους Σαράντα, Βρινδήσιον.

«Ἥρα Μ.» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην.

«Κανάρης» 2 μ.μ. Ἡράκλειον, Ῥέθυμνον, Χανιά.

«Μαρία Μ.» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσ)νίκην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς.

«Ἕλενα» καὶ «Πόπη» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσ)νίκην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς.

«Ἀτρόμητος» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόρφαιναν, Ἀμφιλοχίαν.

«Ναυσικᾶ» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον.

«Μυκάλη» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἰκαρίαν, Σάμον.

«Ἐλευθερία» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἰκαρίαν, Σάμον.

«Κάρυστος» 2 μ.μ. Σῦρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἶαν, Θήραν.

«Ζέφυρος» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Ἄνδρον, Κόρθιον.

«Ἀθῆναι» 2 μ.μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Ληξούριον, Ἀργοστόλιον.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΠΑΤΡΑΙ-ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Προσεχεῖς ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσεις τῶν ὑπερωκεανείων κολοσσῶν:

«ΕΔΙΣΣΩΝ»
4ην Ἰουλίου 6 μ. μ.

«ΒΥΡΩΝ»
25ην Ἰουλίου 6 μ. μ.

Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6.44.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη τηλ. 3.64.
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ: Σ. Σταυρόπουλος
Καὶ εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρείας.

ΚΟΖΟΥΛΙΤΣ ΛΑΪΝ
ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

«ΣΑΤΟΥΡΝΙΑ»
τὴν 29ην Ἰουνίου ὥραν 9ην π.μ. ἐκ Πατρῶν κατ' εὐθεῖαν ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ.

«ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΥΪΛΣΩΝ»
τὴν 19ην Ἰουλίου ἐκ Πατρῶν κατ' εὐθεῖαν ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ.

Δεχόμεθα ἐπιβάτας ὅλων τῶν θέσεων καὶ ἐμπορεύματα. Πληροφορίαι καὶ εἰσιτήρια παρέχονται παρὰ τοῖς Γενικοῖς Ἀντιπροσώποις διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Ἀνατολήν, Γ. ΜΟΡΦΗ καὶ ΥΙΟΣ—ΚΡΩΒΒ καὶ ΣΤΙΒΕΝΣ, Ὁδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου Πάτραι.
Πλατεῖα Καραϊσκάκη Πειραιεύς.
ΣΗΜ. Οἱ ἐπιβάται δέον νὰ παρευρίσκωνται εἰς Πάτρας 26 ὥρας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου.

WHITE STAR LINE—RED STAR LINE

Ταχεῖα γραμμὴ Χερβούργου—Ν. Ὑόρκης—Καναδᾶ. Διάπλους Ὠκεανοῦ ἡμέραι 5 1)2.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΧΕΡΒΟΥΡΓΟΥ

27	Ἰουνίου	s)s «Homeric»	τόν.	34.3[illegible]
30	»	s)s «Penuland»	»	16.3[illegible]
14	Ἰουλίου	s)s «Majestic»	»	56.5[illegible]
17	»	s)s «Lapland»	»	18 6[illegible]
2	»	s)s «Olympic»	»	46 4[illegible]
4	»	s)s «Arabic»	»	16 7[illegible]

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς διὰ Χερβοῦργον τρὶς τῆς ἑβδομάδος.
Διὰ πληροφορίας ἀπευθυνθῆτε: Εἰς ΚΩΝΣΤ. ΤΣΙΜΠΗΝ Πλατεῖα Καραϊσκάκη ΠΕΙΡΑΙΑ. Κους Β. Παπαμωϋσῆ καὶ Α. Κομνίδην ὁδὸς Μ. Ἀλεξάνδρου 9 Θεσσαλονίκην. Κον Ν. Παπαναγόπουλον Ἁγ. Ἀνδρέου 55 Πάτρας.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
ΑΔΕΛΦΟΙ «Ο ΦΑΡΟΣ» Κ. ΤΣΙΤΟΥΡΗΣ
Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. ΠΑΠΑΛΕΞΗΣ
Ν. ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ Α. ΧΑΡΑΡΑΣ
ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Ο ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΕΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗ

Ὁ «ΦΑΡΟΣ» πρῶτος ἐδημοσίευσε τὴν τροποποίησιν τοῦ μεταναστευτικοῦ Νόμου τῶν Η. Π. καὶ πρῶτος ἔχει ἐλόκληρον τὸ κείμενον τῆς τροποποιήσεως. ΖΗΤΗΣΑΤΕ πληροφορίας ἀπὸ τὸν «ΦΑΡΟΝ» διὰ πάσης φύσεως μεταναστευτικὴν ὑπόθεσιν.
ΕΞΥΠΗΡΕΤΟΥΜΕΝ τοὺς πελάτας μας ἀπολύτως ΔΩΡΕΑΝ.

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
29 Ἰουνίου «Σατούρνια» Πάτραι-Νέα Ὑόρκη
4 Ἰουλίου «Ἐδισσων» Πειραιεὺς-Ν. Ὑόρκη
19 » «Πρ. Οὐΐλσων» Πάτραι-Νέα Ὑόρκη
23 » «Ἀλέξια» Πειραιεὺς-Ν. Ὑόρκη
25 » «ΒΥΡΩΝ» Πειραιεὺς-Ν. Ὑόρκη

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΜΕΣΩ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ

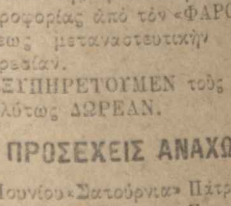

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Ο ΦΑΡΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ Πλ. Ὁμονοίας 8.
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Μέγαρον Γιαννουλάτου.
ΠΑΤΡΑΙ Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Ἐγνατίας Στρ[illegible]
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 59 Washington Street
Ἀντιπρόσωποι καὶ ἀνταποκριταὶ εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.
Τηλέφωνον Ἀθηνῶν 8—68 Νέον

Ἐὰν ὑπάρχουν ἀκόμη πάσχοντες ἀπὸ ΕΠΙΛΗΨΙΑΝ εἶνε μόνον ὅσοι δὲν ἐχειρίσθησαν ἀκόμη τὸ ALEPSAL. Ἂς τὸ ζητήσουν ἀμέσως ἀπὸ τὸν φαρμακοποιόν των. Θὰ σωθοῦν.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΪΑ VETO ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1923
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ἐν ΠΕΙΡΑΙΕΙ ὁδὸς ΚΑΝΙΓΓΟΣ 3 (ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ)

ΘΩΜΑΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ — ΓΕΡΑΣ. ΚΟΥΤΡΟΥΛΗΣ — ΦΩΤ. ΚΙΣΙΑΓΙΑΝ
ΠΡΩΗΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΡΧΗΣ ΠΡΟΣΕΛΗΦΘΗ το 1925 — ΔΙΕΥΘΥΝΑΣ ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΠΡΟΣΕΛΗΦΘΗ το 1923 — ΠΡΩΗΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΡΧΗΣ [illegible] ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΠΡΟΣΕΛΗΦΘΗ το 1926
ΤΕΧΝΙΚΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ & ΙΔΡΥΤΗΣ Γ. ΑΡΓΥΡΙΟΥ

ΠΡΑΤΗΡΙΑ
«VETO»
ΑΘΗΝΑΣ Σταδίου 33 (Χαυτεῖα)
ΠΕΙΡΑΙΑ Ἀκτὴ Μιαούλη 2
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ Λεωφ. Βενιζέλου 16

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

[illegible]ΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΑΡΧΗΣ ΩΡΩΠΟΥ

Ἀριθ. 102 πράξεως

Ἐν Σκάλα - Ὠρωποῦ τῇ 19ῃ Ἰουνίου 1928 ἔτους ἡμέρα Τρίτη καὶ ὥρα 2α μ. μ.

[illegible] Κοινοτικὸν Συμβούλιον τῆς Κοινότητος [illegible] - Ὠρωποῦ συνελθὸν ἐκτάκτως εἰς [illegible] ἐν τῷ Κοινοτικῷ γραφείῳ διὰ [illegible]ρηθεῖσαν κίνησιν τῶν προϊσταμέ[illegible] τοῦ Ἀστυνόμου τοῦ τέως Δήμου [illegible] ἀνθυπασπιστοῦ τῆς Χωροφυλακῆς [illegible] Πολιτοπούλου καὶ τῶν ἐντιμοτά[illegible] κ.κ. Ι. Καλπούζου καὶ Δ. Ἀλα[illegible] προκληθεῖσαν ὑπὸ ἐλαχίστων ἐπιτηδεί[illegible] ἰδίον συμφέρον των καὶ πρὸς ἀπομά[illegible] τούτου ἐντεῦθεν ὡς ἀμειλίκτου διώ[illegible] ἁλιείας διὰ δυναμίτιδος.

Ἀποφασίζει

[illegible] 1ον) Νὰ μὴ ληφθῇ ὑπ' ὄψει παρ' [illegible] ἀρχῆς εἴτε πολιτικῆς εἴτε δικαστι[illegible] στρατιωτικῆς τὸ ἐν τῇ ἐφημερίδι [illegible] δημοσιευθὲν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 17 [illegible] ψευδές, κακόβουλον, συκοφαντι[illegible] ἀνυπόστατον δημοσίευμα τοῦ Συλλό[illegible]πωλῶν Πειραιῶς ἐπὶ τῷ ὅτι πα[illegible] κατεστράφησαν οἱ ἰχθεῖς αὐτοῦ 5[illegible] ἠλιεμένοι διὰ δυναμίτιδος.

[illegible] Διαμαρτυρόμεθα διὰ κίνησιν προϊ[illegible] τοῦ ἀρχῶν κατόπιν κακοβούλου ἀ[illegible] δημοσιεύματος.

[illegible] Συγχαίρομεν ἀξιέπαινον καὶ νόμιμον [illegible] τοῦ ἀγρύπνου καὶ πιστοῦ φρουροῦ [illegible] ἀνθυπασπιστοῦ κ. Σταύρου [illegible] δι' ἀκεραιότητα χαρακτῆρος, [illegible] καὶ τιμιότητος τούτου ἀπὸ πάσης [illegible] ἀπόψεως.

[illegible] τὴν ἐπίδοσιν τοῦ παρόντος ψη[illegible] πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτε[illegible] καὶ πρὸς ἁπάσας τὰς προϊσταμένας [illegible] καὶ τὴν δημοσίευσιν διὰ τοῦ Τύ[illegible] Ἀθηνῶν.

[illegible] Προέδρῳ ἀνατίθεται ἡ περαι[illegible] ἐνέργεια.

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
[illegible] Δ. Λιάκουρης

Τὰ Μέλη
[illegible] Φαφούτης. Παν. Βαρδάκας. Γε[illegible] Ναχάρης. Ἀθαν. Δάβρης

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον
[illegible] Σκάλα - Ὠρωποῦ Αὐθημερόν
[illegible] Κοινότητος Σκάλας - Ὠρωποῦ
Ἰωάννης Δ. Λιάκουρης

ΟΙ ΕΞ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ

Μυτιλήνη, 22—6—928.

Κύριε Διευθυντά,

[illegible] γνωστόν, ὑπάρχουν πολλοὶ ἀποφοιτη[illegible] τοῦ Πανεπιστημίου ἐκ τῶν διαφόρων [illegible] αὐτοῦ, μετὰ τὴν στράτευσιν τῶν κλη[illegible] τὴν γενομένην κατὰ τὸ 1927. Ἡ τά[illegible] τῶν ἀποφοίτων ἀνήκει στρατολογι[illegible] κλάσεις ὑπηρετησάσας ἤδη πρὸ πολ[illegible] σύμφωνος δὲ πρὸς τὸ ἄρθρ. 64 τοῦ ἐν [illegible] νόμου περὶ Στρατολογίας τοῦ κατὰ γῆν [illegible] ἀναμένει τὴν πρώτην νέαν κλήρω[illegible] στρατευθῇ μετ' αὐτῆς, ὅπως ὁρίζει ὁ [illegible] Οἱ ἐνδιαφερόμενοι, μεταξὺ τῶν ὁποί[illegible] καταλέγομαι καὶ ἐγώ, ἔχουν συμπλη[illegible] πρὸ πολλοῦ καὶ τὸ 23ον ἀκόμη ἔτος τῆς [illegible] των, ἕνεκα τῆς παραχωρηθείσης ἀνα[illegible] λόγῳ σπουδῶν, καὶ ὅμως ἀναμένουν [illegible] τοὺς γεννηθέντας κατὰ τὸ ἔτος [illegible] συμπληρώσουν τὸ 21ον ἔτος, διὰ νὰ [illegible] μετ' αὐτῶν! Ἤδη, ὁπότε μελε[illegible] ἡ διχοτόμησις τῆς προσκλήσεως τῶν [illegible] τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν [illegible] νὰ λάβῃ μέτρα προσκαλοῦν εἰς [illegible] τοῦ στρατοῦ ἀμέσως καὶ ἐκείνους [illegible] τυχόν, θ' ἀνήκουσιν εἰς περιφέρειαν [illegible] οἱ κληρωτοὶ δὲν θὰ κληθοῦν τὸν [illegible] Σεπτέμβριον. Διότι ἄλλως παρατεί[illegible] μία ἐπιζήμια ἐκκρεμότης δι' ὅλους ἐ[illegible] τοὺς «ὑποψηφίους στρατιώτας» οἱ ὁ[illegible] δὲν ἠμποροῦν ν' ἀρχίσουν ἐργαζόμενοι [illegible] δὲν περιμένουν παρὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν [illegible] τῶν ὑποχρεώσεων.

Μὲ πολλὴν ἐκτίμησιν
Ἕνας στρατεύσιμος

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

[illegible] τὰ ὅσα ἀνέγραψεν ὁ κ. Μελε[illegible] εἰς τὸ ἔγκριτον φύλλον σας ἐκ μέρους [illegible] Συνεταιρισμῶν Ἐλευσῖνος, Μάνδρας [illegible] Ἀσπροπύργου περὶ τῆς ἀγροτικῆς ἀσφα[illegible] σᾶς στέλλω τὰς ὀλίγας αὐτὰς γραμ[illegible] μὲ τὴν παράκλησιν τῆς δημοσιεύσεως αὐ[illegible] δεδομένου ὅτι συζητεῖται ἤδη ζήτημα [illegible] δι' ἅπαντα τὸν γεωργικὸν κό[illegible] καὶ εἶναι αὐτονόητον, ὅτι πρέπει νὰ δια[illegible] ἐν πλάτει αἱ γνῶμαι αὐτοῦ. Ὁ κ. [illegible], ἀντιπροσωπεύων ἐν τῇ περιπτώ[illegible] ταύτῃ τοὺς μνημονευθέντας συνεταιρι[illegible] καὶ ἀπηχῶν τὴν γνώμην τῆς ὁλότητος [illegible] γεωργικοῦ κόσμου, πολὺ ὀρθῶς ἔθεσε [illegible] βάσιν τῆς συζητήσεως αὐτοῦ. Ν' ἀνατε[illegible] εἰς τοὺς ἀναγκαστικοὺς συνεταιρισμοὺς [illegible] ἀγροφυλακή, ἐκχωρουμένου αὐτοῖς συγ[illegible], ὡς ἀνταλλάγματος, τοῦ δικαιώμα[illegible] τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ἐσπαρμένων ἀγρῶν. [illegible] ἀκριβῶς εἶναι καὶ ἡ γνώμη τῆς ἁρμο[illegible] ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτε[illegible]. Ὁ κ. Πετρίτης, τμηματάρχης τοῦ ὑ[illegible] τούτου καὶ εἰσηγητὴς παρὰ τῇ εἰ[illegible] ἐπιτροπῇ, ἥτις κατήρτισε τὸ σχέδιον [illegible] περὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, αὐτὴν τὴν [illegible] ἔφερε κατὰ τὸ συγκληθὲν πέρυσι [illegible] συνέδριον, τὸ ὁποῖον καὶ υἱοθέτη[illegible] ταύτην, συμπεριλαβὸν αὐτὴν εἰς τὰ ὑπο[illegible] εἰς τὸ ὑπουργεῖον πορίσματα.

[illegible] οὕτω πως γιγνομένη διευθέτησις τοῦ [illegible] τούτου, τὸ ὁποῖον ἔχει δημιουργή[illegible] ... κατάστασιν εἰς τὰς πλείστας ἀ[illegible] περιοχάς, ἱκανοποιεῖ πλήρως τὸν [illegible] κόσμον αὐτῶν καὶ ἐξασφαλίζει [illegible] ὑπεραρκετὰς διὰ τὸ ταμεῖον τῆς [illegible] ἀσφαλείας. Οὕτω λύεται αὐτομά[illegible] — εἶναι ἡ κυριολεξία — τὸ ζήτημα τῶν [illegible] τῆς Ἀγροφυλακῆς. Ἀπονέμεται συγ[illegible] τὸ δίκαιον εἰς τὸν ἀδικούμενον ἐκ τῆς [illegible] ταύτης γεωργικὸν κόσμον καὶ [illegible] τὰ ἕωλα καὶ ἐξωφρενικὰ δικαιώμα[illegible] δουλείας ἐπὶ τῶν ἐσπαρμένων ἀγρῶν, [illegible] ἐπικαλοῦνται οἱ ποιμένες. Καὶ [illegible] οὕτω τὰ δικαιώματα αὐτά, ἔ[illegible] ὄψιν μου τὴν ἑτέραν ἐκδοχὴν τοῦ [illegible] αὐτοῦ. Ὑποτιθεμένου ὅτι ὁ γεωρ[illegible] κόσμος ἔπαυε καλλιεργῶν τὴν γῆν, τί [illegible] τὰ δικαιώματα τῆς δουλείας τῶν [illegible], τὰ ὁποῖα ἐπικαλοῦνται οὗτοι ἐπὶ [illegible], ποὺ πολὺ ὀρθῶς ἐχαρακτηρί[illegible] πράγματι εἶναι προϊὸν τοῦ ἱδρῶτος [illegible]: Καὶ ὅμως τὸ ζήτημα αὐτό, [illegible], διὰ διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν [illegible] εἰς πολλὰς ἀγροτικὰς περιοχάς, μέ[illegible] εἴς τινας τῆς Μεγαρίδος, Ἀτ[illegible] Βοιωτίας καὶ ἄλλων περιφερειῶν, ὡς [illegible] περιφέρειαι αὗται ἀνῆκον εἰς ἄλλην [illegible] καὶ ἐπιβάλλεται νῦν, ὁπότε ἀ[illegible] καὶ πάλιν αὐτό, νὰ λυθῇ πλέον ὁρι[illegible] διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἡ γαλήνη εἰς αὐτάς [illegible] ἐμπεδωθῇ ἡ ἀγροτικὴ ἀσφάλεια, ποὺ [illegible] διακαὴς καὶ μοναδικὸς πόθος τῶν γε[illegible] πληθυσμῶν αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι οὕτω [illegible] θὰ ἀνακουφισθοῦν, ἀπαλ[illegible] τῶν εἰδικῶν καὶ βαρειῶν φορολο[illegible] τὰς ὁποίας καταβάλλουν τώρα διὰ τὴν [illegible] τῶν ταμείων ἀγροφυλακῆς, [illegible] ἀγροτικὴν ἀσφάλειαν, χρησι[illegible] ποσοῦ σοβαρᾶς, ἡ ὁποία [illegible] τῶν πραγμάτων [illegible] χαμένη ἀδίκως.

[illegible] τόσο στοργικὰ ἤνοιξε [illegible] τὴν δεινοπαθοῦσαν γεωρ[illegible] ὑπὲρ τῶν ἀπόψε[illegible] τῇ συνειδήσει αἱ[illegible] τῶν ζωτικωτέρων τῆς [illegible] τὸ ἐπὶ τῆς εὐγνω[illegible]

[illegible] ΛΟΥΚΑΣ
[illegible] Μάνδρας
[illegible] Ἰουνίου 1928.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΔΙΑΣΤΑΣΙΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Παρὰ τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος ἐξεδόθη τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία τῶν Ἐργατῶν, μετὰ περιφρονήσεως καὶ ἀηδίας παρεχομένη τὰ κακοήθη καὶ συχαμερὰ δημοσιεύματα τοῦ ἐπισήμου δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, δημοσιεύματα ἀποσκοποῦντα νὰ προκαλέσουν τὴν διάσπασιν τῶν ἀγωνιζομένων Καπνεργατῶν καὶ νὰ ἐνσπείρουν τὴν ἀπογοήτευσιν μέσα εἰς τὴν Ἐργατικὴν Τάξιν, δηλώνει πρὸς ὅλους τοὺς τιμίους ἐργάτας, ὅτι ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία, σεβομένη τὸν ἡρωϊκὸν ἀγῶνα τῶν Καπνεργατῶν καὶ τὴν ἱστορικὴν στιγμὴν τὴν ὁποίαν διέρχεται σήμερον ὁλόκληρον τὸ ἐπαγγελματικὸν κίνημα τῆς Χώρας, ἐπιφυλάσσεται μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀπεργίας νὰ καταγγείλῃ πρὸς ὁλόκληρον τὴν Ἐργατικὴν Τάξιν τὸν αἰσχρὸν καὶ προδοτικὸν ῥόλον τὸν ὁποῖον ἐκράτησε καθόλον τὸ διάστημα τῆς ἀπεργίας ἡ περὶ τὸ Κόμμα αὐτὸ τυχοδιωκτικὴ σπεῖρα καὶ καλεῖ ὅλους τοὺς ἐργάτας νὰ μὴ δίδουν προσοχὴν εἰς τὰ διασπαστικὰ αὐτὰ κατασκευάσματα τοῦ «Ῥιζοσπάστη», παραμένοντες πειθαρχικοὶ πρὸς τὰς ὀργανώσεις των καὶ πρὸς ἐκείνους ποὺ ἔταξαν νὰ τὰς διευθύνουν.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 24ῃ Ἰουνίου 1928.

Ἡ Διοίκησις τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος.»

ΟΙΚΙΑΙ ΑΝΤΙΣΕΙΣΜΙΚΑΙ ΛΥΟΜΕΝΑΙ
FIBRO - CIMENT & ΧΑΛΥΨ

S. A. ETABLISSEMENTS DUCHATEAU
Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν ΕΛΛΑΔΑ
Α. ΜΠΑΪΡΑΣ & Α. ΤΡΙΓΓΕΤΑΣ
12 ΔΙΠΛΑ 12 Ἀθῆναι
Ἀντιπρόσωπος Λουτρακίου—Ἀργολιδοκορινθίας
Γ. ΔΡΙΤΣΑΣ Λουτράκιον

ΑΜΕΡΙΚΑΝ ΕΞΠΡΕΣ ΚΟΜΠΑΝΥ ΙΝΚ
(ΤΜΗΜΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ)

Ἀντιπρόσωπος ἐν Ἑλλάδι ὅλων ἐν γένει τῶν Ἀτμοπλοϊκῶν, Ἀεροπορικῶν καὶ Σιδηροδρομικῶν Ἑταιριῶν ἀνὰ τὴν Ὑφήλιον καὶ τῶν μεγαλυτέρων Ξενοδοχείων εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τοῦ κόσμου.
Ἀναλαμβάνει τὴν ἔκδοσιν [illegible] Ἀτμοπλοϊκῶν καὶ Ἀεροπορικῶν καθὼς καὶ Σιδηροδ[illegible] μετ[illegible] διναμάξη [illegible] μὴ [illegible] οὖς συμφερωτέρους ὅρους.
Ἐκτελεῖ ταξείδια κατ' ἀποκοπὴν (à forfait) δι' ὡρισμένα χωρικὰ διαστήματα περιλαμβάνοντα τὴν ἐπίσκεψιν οἱωνδήποτε πόλεων τοῦ κόσμου εἰς τιμὰς ἀπολύτως λογικάς.
Ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν ὁμαδικῶν ταξειδίων εἴτε εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἑλλάδος εἴτε εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ὑπὸ ὅρους ἐξόχως ἐπωφελεῖς.
Δίδει προϋπολογισμοὺς [illegible] ταξειδίων δι' οἱονδήποτε μέρος τῆς Εὐρώπης, Ἀμερικῆς κλπ. δωρεὰν τῇ αἰτήσει παντὸς ἐνδιαφερομένου.
Διαθέτει τόσον ἐνταῦθα ὅσον καὶ παρὰ τοῖς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Γραφείοις καὶ ἀνταποκριταῖς της, εἰδικὸν πεπειραμένον προσωπικὸν ἐν στολῇ πρὸς παροχὴν πάσης οἱασδήποτε εὐκολίας εἰς τοὺς ταξειδιώτας τόσον κατὰ τὴν ἐπιβίβασιν, ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἀποβίβασιν καὶ διαμονὴν αὐτῶν εἴτε ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ, εἴτε ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.

ΚΟΝΙΑΚ ΒΕΡΜΟΥΤ-ΛΙΚΕΡ ΠΟΥΡΗ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΠΟΥΡΗΣ
1868
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΧΙΟΥ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΧΙΩ
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ εἰς Δραχμὰς καὶ ξένον Συνάλλαγμα 5 %
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ 6 %
ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΟΝ Ἐνοικιάζονται χρηματοκιβώτια ἀπὸ 150 δρ. καὶ ἄνω ἐτησίως
ΑΝΟΙΚΤΟΝ: 8 1)2—1 ΚΑΙ 4—8 καθημερινῶς, ὡς καὶ τὰ ἀπογεύματα τῆς Τετάρτης καὶ τοῦ Σαββάτου

ΖΗΤΕΙΤΕ ΤΑ ΕΛΑΣΤΙΚΑ
DUNLOP

Θεραπεία νοσημάτων Στομάχου. Ἀκτινοσκόπησις στομάχου. Εἰδικὸς ἰατρὸς Γ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ὁδὸς Πειραιῶς 20.

Β. ΠΑΣΤΟΣ μαιευτὴρ Πανεπιστ. Βιέννης, 3—6 ὁδὸς Κάνιγγος 15.

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ

Η ΠΥΡΚΑΪΑ ΤΟΥ «ΚΕΝΤΑΥΡΟΥ»

ΜΑΤΑΙΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ

Τὸ προσηραγμένον παρὰ τὸ Πέραμα Ἰταλικὸν πετρελαιοφόρον «Κένταυρος» ἐξηκολούθει καιόμενον καὶ χθές, ἐνῷ τὰ ναυαγοσωστικὰ «Ἅγιος Νικόλαος» καὶ «Ἅγιος Δημήτριος» καταβάλλουν προσπαθείας νὰ περισώσουν τὰ ἀνέπαφα κύτη τὰ περιέχοντα ἀκάθαρτον πετρέλαιον. Διαρκούσης τῆς παρελθούσης νυκτὸς τὸ πῦρ ἔλαβε δὶς μεγάλην ἔκτασιν, ἐξ οὗ τὰ ναυαγοσωστικὰ ἠναγκάσθησαν νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἐπ' ὀλίγον, ἀλλὰ κατόπιν ἐπανῆλθον καὶ ἐπανέλαβον τὰς προσπαθείας των, μετὰ προφανοῦς κινδύνου.

Εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον ἤρχισε χθὲς ἡ τακτικὴ ἀνάκρισις τοῦ πληρώματος τοῦ «Κενταύρου» παρὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ δικαστικοῦ τμήματος κ. Σακαλῆ.

Ἐκ τῶν νοσηλευομένων εἰς τὸ Ζάννειον Νοσοκομεῖον 4 τραυματιῶν ἀπελπιστικὴ εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ Ἕλληνος Στ. Ἀδρακτίδη ἢ Λαμπρινοῦ καὶ τοῦ Μωαμεθανοῦ Χασὰν Τουρδῆ.

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ ΑΕΡΟΠΟΡΟΙ

Ὑπεγράφη διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, διὰ τῆς ὁποίας ὀνομάζονται πτυχιοῦχοι ἀεροπόροι οἱ κάτωθι φοιτήσαντες ἐπὶ διετίαν εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν ἀεροπορίας καὶ ἐπιτυχόντες κατὰ τὰς διεξαχθείσας ἐξετάσεις.

Σ. Τσακαλιώτης, Α. Ἀντωνίου, Ταξ. Σίψας, Ι. Παπαδωρόπουλος, Σ. Γαλανόπουλος, Δ. Φραντζεσκάκης, Ν. Γκουλούσης, Π. Μπακόπουλος, Α. Χαϊτάκης, Δ. Σκοπετέας, Μ. Σαβέλος, Ν. Παπαδόπουλος, Σ. Νανόπουλος, Α. Εὐθυμίου, Δ. Καρατζᾶς, Π. Μπαλάφας, Δ. Σακελλαρίδης, Ι. Ραϊτσίδης, Π. Γκέρκης, Ι. Κέλας, Β. Παπᾶς, Ε. Μπεσεμπέσης, Χ. Νικολουτζάκης καὶ Κ. Καραμούζης.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Διαχείρισις Ὑλικοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν.

Διακηρύττει, ὅτι τὴν 20ὴν Ἰουλίου 1928 ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11-12 1)2 π. μ. ἐκτίθησιν εἰς Δημόσιον Πλειοδοτικὸν Διαγωνισμὸν ἐνεργηθησόμενον ἐν τοῖς Γραφείοις της τὴν ἐκποίησιν ἑνὸς ἐπαβέδου πιεστηρίου τύπου «Μαρινόνι» διαστάσεων ταλάρου ἐσωτερικοῦ 0,68Χ0,88 μ. μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων τοῦ παλαιοῦ εὐχρήστου, λεπτομερῶς ἐν τοῖς ὅροις περιγραφομένου.

Οἱ βουλόμενοι νὰ συμμετάσχωσιν εἰς τὸν διαγωνισμὸν δύνανται προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην 11-12 1)2 π. μ. εἰς τὰ Γραφεῖα ἡμῶν νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῶν ὅρων συμφωνιῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19ῃ Ἰουνίου 1928.
Ὁ Διευθυντής

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γεν. Διεύθυνσις Δημοσίου Λογιστικοῦ
ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων τμηματαρχῶν τῆς Γενικῆς Δ)σεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καλοῦμεν τοὺς προϋπηρετήσαντας καὶ κεκτημένους τὰ νόμιμα προσόντα ὅπως ὑποβάλωσιν ἡμῖν ἐντὸς 10ημέρου σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰουνίου 1928
Ὁ ὑφυπουργὸς Α. ΜΥΛΩΝΑΣ

ΚΟΥΣΤΟΥΜΙΑ
ΣΚΟΥΦΙΕΣ
ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΛΟΥΤΡΟΥ
Πλουσιωτάτη Συλλογὴ
Κατάστημα
KOSMOS
ΣΤΑΔΙΟΥ 23

ΕΜΠΟΡΙΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΕΑ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΕΙΣ ΒΑΘΥ ΚΑΙ ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ
(Σάμου)
εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Κοινοῦ

Η ΣΥΦΙΛΙΣ
ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ ΔΙΑ ΔΙΣΚΙΩΝ
ΣΙΓΚΜΑΡΖΥΛ
τοῦ ἰατροχημικοῦ & μικροβιολόγου Docteur POMARET
τ. Διευθυντοῦ τοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου τῆς Δερματο-Συφιλιδολογικῆς κλινικῆς τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων (St. Louis). Τὰ ὁποῖα ἀντικαθιστῶσι τὰς ἐνέσεις ἀρσενικοῦ, βισμουθίου & ὑδραργύρου χωρὶς ἐνόχλησιν εἰς τὰ οὖλα, ὀδόντας, νεφροὺς κλπ.
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡ. ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ & ΑΛΒΑΝΙΑ
Ι. Μ. ΛΟΥΚΑΪΤΗΣ ΤΡΙΠΟΛΙΣ
(Χρωματοπωλεῖον Τριπόλεως)
Ἀντιπρ. Ἀττικοβοιωτίας
Ν. Ε. ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗΣ
Ὁδὸς Πεσματζόγλου 15
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΝ

ΣΩΚΡ. ΛΟΥΪΖΙΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΣΥΦΙΛΙΔΟΛΟΓΟΣ — ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
Σπουδάσας εἰδικῶς ἐπὶ μακρὸν ἐν Παρισίοις εἰς τὰ τελειότερα Νοσοκομεῖα (St Louis, Necker, Lariboisière) θεραπεύει τὰ συφιλιδολογικά, οὐροποιογεννητικά, γυναικολογικὰ νοσήματα. Δέχεται 9 π.μ.—1 1)2 μ.μ. καὶ 4 1)2—8 1)2 μ.μ. 58 ὁδὸς Σωκράτους 58 (Ὁμόνοια).

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Η ΤΡΙΤΗ ΦΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

ΜΕΤΑ ΤΟΥΣ ΑΙΜΑΤΗΡΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ.—ΕΣΦΑΛΜΕΝΗ ΒΑΣΙΣ ΚΑΙ ΣΤΕΝΗ ΑΝΤΙΛΗΨΙΣ.—ΟΙ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΙ ΚΑΠΝΕΜΠΟΡΩΝ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ο ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΟΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Ἰούνιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἀπὸ χθὲς εὑρισκόμεθα εἰς τὴν τρίτην φάσιν τῆς ἀπεργίας. Ἡ πρώτη ἐσημειώθη διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν ἐργασιῶν. Ἐπηκολούθησε τότε εἰς ἀπάντησιν ἡ κυβερνητικὴ δήλωσις, ὅτι δὲν θὰ ἐξετάσῃ τὰ αἰτήματα τῶν ἀπεργῶν πρὶν ἢ οὗτοι λύσουν τὴν ἀπεργίαν. Εἰς ἀπάντησιν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν «παράνομον δρᾶσιν», εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν δρόμων. Ἀλλὰ παρετηρήθη ὅτι ἐφ' ὅσον ἐξεπλήττετο ἡ δρᾶσις αὐτή, ἐπὶ τοσοῦτον ἐπεξετείνετο ἡ ἀπεργία. Τὸ χάσμα μεταξὺ Ἀρχῆς καὶ τοῦ τμήματος τοῦ λαοῦ, τὸ ὁποῖον ἀποτελοῦν οἱ ἐργάται ἐδημιούργησεν ἐνταῦθα μίαν κατάστασιν ἀναρχικήν, ἡ ὁποία εἶνε γενικῶς παραδεδεγμένον ὅτι ὁδηγεῖ πάντοτε πρὸς τὴν καταστροφήν. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ἡ κατάστασις αὐτὴ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ διὰ λόγους ἐσωτερικοὺς καὶ ἐξωτερικούς, λόγους ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ εὐημερίας, λόγους ἐξωτερικῆς δυνάμεως καὶ ἐμφανίσεως. Διότι ἀποτελεῖ γεγονὸς ὅτι καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ἐργασία ἐξασφαλίζονται μόνον ὅταν ἡ ὅλη ζωὴ τοῦ τόπου βαίνῃ κανονικῶς. Τότε δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ καὶ ἡ κρατικὴ τάξις. Ὅπως ἐπίσης εἶνε ἀναντίρρητον ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ ἰσχὺς ἑνὸς Κράτους προσμετρᾶται πάντοτε μὲ τὸ μέτρον τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ κοινωνικῆς εὐημερίας.

* * *

Ἐφθάσαμεν οὕτω μετὰ τὸν ἀγῶνα τῶν ἀπεργῶν εἰς τοὺς δρόμους, μετὰ τὴν σύγκρουσιν Κράτους καὶ Λαοῦ, Ἀρχῆς καὶ ἀπεργῶν, εἰς τὴν τρίτην φάσιν τῆς ἀπεργίας: τὰς διαπραγματεύσεις. Ὅ,τι ἔπρεπε νὰ εἶχε γίνει πρὶν ἡ κηρυχθῇ ἡ ἀπεργία, πρὸ μηνὸς ἀκόμη, γίνεται δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν κήρυξιν αὐτῆς. Καὶ γίνεται κατὰ τρόπον ἀδέξιον, ἄτεχνον, προδίδοντα μικροπολιτικήν, παζαρλῆκι καὶ ἐξασφαλίζοντα τὴν ἀποτυχίαν. Οἱ καπνέμποροι λέγουν: Τὸ ζήτημα δὲν ἔγκειται μεταξὺ καπνεργατῶν καὶ καπνεμπόρων, ἀλλὰ μεταξὺ καπνεργατῶν καὶ Κράτους. Ἂς δεχθῇ πρῶτα τὸ Κράτος τὰ αἰτήματα τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν αὐτὸ καὶ ἡμεῖς κανονίζομεν μὲ τοὺς καπνεργάτας τὰ ἰδικά μας. Τὰ ὁποῖα εἶνε δύο: τὸ ἡμερομίσθιον καὶ αἱ ἐπιτροπαὶ σαλονιῶν, δηλαδὴ ἡ σοβιετοποίησις τῶν καπναποθηκῶν. Ἄλλως τε, λέγουν οἱ καπνέμποροι, τὰ σοβαρώτερα αἰτήματα εἶνε τ' ἀφορῶντα τὸ Κράτος. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἡμερομίσθιον, γνωρίζουν καλὰ—λέγουν—καὶ οἱ ἐργάται ὅτι κάθε ἐπιβάρυνσις τῆς ἐπεξεργασίας τοῦ καπνοῦ, θὰ ἔχῃ ἀντίκτυπον ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου τοῦ καπνοῦ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς δὲν συμφέρει εἰς τοὺς ἐργάτας. Τοῦτο ἄλλως τε κατεδείχθη κατὰ τὰς διεξαγομένας ἀπὸ προχθὲς συνεννοήσεις, καθ' ἃς οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων οἴκων ἠρνήθησαν καὶ ν' ἀκούσουν κἂν περὶ αὐξήσεως τοῦ ἡμερομισθίου, δηλώσαντες ὅτι θὰ διακόψουν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰς ἐργασίας των ἐν Ἑλλάδι.

Ἔρχεται τώρα τὸ Κράτος καὶ λέγει: Ἐγὼ δέχομαι νὰ ἐφαρμόσω τοὺς ἐργατικοὺς νόμους ποὺ ζητοῦν οἱ ἐργάται, δέχομαι νὰ ἐνισχύσω διὰ τοῦ ΤΑΠΚ τοὺς οἰκοδομικοὺς συνεταιρισμούς, ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ νὰ παραδώσω εἰς τοὺς καπνεργάτας τὴν διοίκησιν τοῦ ΤΑΠΚ, ὅπως καὶ οἱ καπνέμποροι δὲν ἠμποροῦν νὰ δεχθοῦν τὴν σοβιετοποίησιν τῶν σαλονιῶν. Καὶ διὰ τὸ ἡμερομίσθιον συμβουλεύει τὸ Κράτος τοὺς καπνεμπόρους νὰ δώσουν μίαν μεταλλικὴν δραχμήν.

* * *

Δὲν γνωρίζομεν ἐὰν αἱ διαπραγματεύσεις αὗται—εἰς τὰς ὁποίας ἄλλωστε οἱ καπνεργάται μετέχουν μονομερῶς, διὰ τῶν Ἑνωτικῶν μόνον, ἐν ᾧ οἱ τῆς ΚΟΕ ἀποτελοῦν καὶ τὴν πολυαριθμοτέραν, τετραπλασίαν σχεδόν, καὶ τὴν μαχητικωτέραν μᾶζαν—θὰ ἔχουν ἀποτέλεσμά τι. Ἀλλ' εἶνε τόσον στενὸς ὁ κύκλος, τόσον μικρὸν τὸ πλαίσιον ἐντὸς τοῦ ὁποίου διεξάγονται, ὥστε ἀμφιβάλλομεν ἐὰν θὰ καταλήξουν εἰς λύσιν ἐξασφαλίζουσαν τὴν ἡσυχίαν διὰ μακρὰν περίοδον. Διότι εἴτε εἰς εἰδικήν, εἴτε εἰς κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν παραπεμφθῇ τὸ ζήτημα, δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ [illegible]. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅτι τὸ Κράτος ἔχει [illegible] συμφέρον νὰ βελτιώσῃ τὴν θέσιν τῶν ἐργατῶν, ὁπότε ἠμπορεῖ νὰ καταπολεμήσῃ ἀποτελεσματικὰ καὶ τὸν κομμουνισμόν, ἢ τοὐλάχιστον νὰ περιορίσῃ τὸν κύκλον τῆς δράσεώς του. Καὶ ἔχει κάθε συμφέρον νὰ πράξῃ τοῦτο, διότι ἡ εὐημερία τοῦ ἐργάτου θὰ ἔχῃ ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς εὐημερίας τοῦ ὑπολοίπου τμήματος τοῦ λαοῦ. Καὶ ὅταν ὁ λαὸς εὐημερῇ καὶ τὸ Κράτος ἔχει τάξιν καὶ γαλήνην. Ἀλλὰ τὸ ἐργατικὸν ζήτημα ἀπὸ ἀπόψεως τοὐλάχιστον ἡμερομισθίου δὲν λύεται μὲ δραχμάς. Χρειάζεται μία βάσις γενικωτέρα, μία βάσις σταθερωτέρα. Ἄλλοτε διὰ νὰ καθορισθῇ τὸ ἡμερομίσθιον τοῦ καπνεργάτου ἐλήφθη ὡς βάσις ἡ λίρα. Καὶ καθωρίσθησαν ὡς ἡμερομίσθιον τὰ 7)25 τῆς λίρας. Οἱ ἐργάται ἦσαν εὐχαριστημένοι. Καὶ οἱ καπνέμποροι ἐπίσης. Εἰς λίρας ἐπώλουν εἰς λίρας ἐπλήρωνον. Σήμερον ὅμως δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ληφθῇ ὡς βάσις ἡ λίρα, διότι ἔχει σταθεροποιηθῇ. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κυμαίνεται πλέον δὲν εἶνε ἡ λίρα, ἀλλ' ὁ τιμάριθμος τὸν ὁποῖον ἀναβιβάζει φροντίζει ἡ Κυβέρνησις διαρκῶς ν' ἀναβιβάζῃ, ὅπως ἄλλοτε ἐφρόντιζον οἱ χρηματισταὶ ν' ἀναβιβάζουν τὴν τιμὴν τῆς λίρας. Ἑπομένως ἐκεῖνος ποὺ πρέπει νὰ ληφθῇ ὡς βάσις εἶνε ὁ τιμάριθμος τῆς ζωῆς. Καὶ ἂς φροντίσῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ τὸν ἐλαττώσῃ. Τότε μοιραίως θὰ ἐλαττωθοῦν καὶ τὰ ἡμερομίσθια. Ἄλλως καὶ ἡ σημερινὴ κατάστασις θὰ διαιωνίζεται, χωρὶς καμμίαν ἐλπίδα βελτιώσεως καὶ αἱ ἀπεργίαι θὰ ἐπαναλαμβάνωνται. Δηλαδὴ θέλω νὰ πῶ ὅτι κατ' οὐσίαν δὲν πρόκειται περὶ ζητήματος κεφαλαίου καὶ ἐργασίας ἢ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν, ἀλλὰ πρόκειται κυρίως περὶ «συστήματος», περὶ κρατικῆς πολιτικῆς, ἡ ὁποία πρέπει νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς τὰς σημερινὰς βιοτικὰς συνθήκας. Ἡ ἀπεργία τῆς Μακεδονίας ἂς χρησιμεύσῃ ὡς ἐγερτήριον σάλπισμα διὰ τοὺς κυβερνῶντας. Καὶ οἱαδήποτε καταρτισθησομένη ἐπιτροπὴ ἂς ἔχῃ τοῦτο ὡς γνώμονα. Ὁ κομμουνισμὸς ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ὑπέστη ἐνταῦθα ἀρκετὴν φθοράν. Ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἐξαρτᾶται νὰ τὸν ἐκμηδενίσῃ, βελτιώνουσα ὄχι ἁπλῶς τὴν θέσιν τοῦ ἐργάτου, ἀλλὰ γενικώτερον τὰς βιοτικὰς συνθήκας. Οἱαδήποτε μέτρα καὶ ἀποφάσεις εἰς τοῦτο πρέπει νὰ στηρίζωνται.

Α. ΚΟΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

Α. Ε. ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ
9 ΟΔΟΣ ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΚΑΣΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΕΙΝΕ ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ
5.250 ΛΑΧΝΟΙ ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ
ΔΡΑΧΜΑΣ 5.500.000
ΠΙΝΑΞ ΚΕΡΔΩΝ

Κλῆροι	1	2.000 000	πρὸς Δραχμὰς	2.000.000
»	1	400 000	»	400.000
»	1	250.000	»	250.000
»	1	200.000	»	200.000
»	1	100.000	»	100.000
»	1	50 000	»	50.000
»	1	20.000	»	20.000
»	1	15.000	»	15.000
»	1	10.000	»	10.000
»	1	9.000	»	9.000
»	1	8.000	»	8.000
»	1	7.000	»	7.000
»	1	6.000	»	6.000
»	2	5.000	»	10.000
»	10	4.000	»	40.000
»	25	3.000	»	75.000
»	100	2.000	»	200.000
»	100	1.000	»	100.000
	250			3.500.000
	5.000	400		2.000.000
	5.250			5.500.000

Ἀριθμὸς τις κερδίζων εἰς μίαν κλήρωσιν ὡς ἐκ τοῦ συστήματος τῆς διανομῆς τῶν κερδῶν πλείονα τοῦ ἑνὸς κέρδη λαμβάνει πάντα τὰ κέρδη ταῦτα

4η ΚΛΗΡΩΣΙΣ 27 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ἕκαστον γραμμάτιον διαιρεῖται εἰς 4 τμήματα πωλούμενα ἀντὶ 50 δρ. ἕκαστον παρέχοντα δικαίωμα εἰς τὸ τέταρτον τῶν ὡς ἄνω κερδῶν.

ΚΥΡΙΑΙ,
Δὲν εἶναι κάτι περιττὸν ἡ
ΚΡΕΜΑ ΡΟΔΑΛΙΝΗ
δίδει εἰς τὸ δέρμα σας μίαν λεπτὴν χροιὰν καὶ προφυλάσσει αὐτὸ ἀπὸ τὰς καταστρεπτικὰς μεταβολὰς τοῦ καιροῦ.

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ
ΤΟ ΠΛΟΥΣΙΟΝ ΕΙΣ ΤΑ
ΕΙΔΗ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ «ΜΕΝΑΖ»
ΔΙΑ ΚΛΕΙΔΑΡΙΕΣ ΚΑΙ ΠΟΜΟΛΑ
Ἀποκλειστικὴ εἰδικότης
«ΜΕΝΑΖ», ὁδὸς Λυκούργου 3

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ ΤΗΝ
ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ
ΡΟΔΑ

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
εἰδικὸς ἀφροδισιολόγος ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς Ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ.μ. Ζήνωνος 3 Ὁμόνοια.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ Γαλλικῆς, Ἑλληνικῆς, Litterature Λογοτεχνίας, Correspondance, Ἐμπορικαὶ Ἐπιστῆμαι, Γαλλικὰ καὶ Ἑλληνιστί. Ἀνάπτυξις τῶν ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ διδασκομένων. Cours διάφορα. Groupe de Conversation. Diversité de Sujets. Μέθοδος τελεία. Τιμαὶ συναγωνισμοί. Παρὰ καθηγητρίας Ἀνωτάτης Παρισινῆς Σχολῆς. Μεταφράσεις παντὸς εἴδους Παιδικὰ τμήματα. Ὁμονοίας Στοὰ Φέξη ἀριθμὸς 87

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ — ΤΗΛ. ΔΙΕΥΘ. ΤΡΑΘΗΝΩΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ
ΔΡΧ. 117.000.000
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΑΘΗΝΑΙ
» ΠΑΓΚΡΑΤΙ
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Κρήτης)
ΑΓΡΙΝΙΟΝ
ΑΙΓΙΟΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ
ΑΛΙΒΕΡΙΟΝ
ΑΜΑΛΙΑΣ
ΑΜΦΙΣΣΑ
ΑΡΓΟΣ
ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ
ΑΡΤΑ
ΑΣΤΑΚΟΣ
ΒΑΘΥ (Σάμου)
ΒΕΡΡΟΙΑ
ΒΟΛΟΣ
ΒΥΤΙΝΑ

ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΟΙ
ΓΡΕΒΕΝΑ
ΓΥΘΕΙΟΝ
ΔΑΔΙΟΝ
ΔΕΡΒΕΝΙΟΝ
ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ
ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΝ
ΔΡΑΜΑ
ΖΑΚΥΝΘΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΘΗΒΑΙ
ΙΘΑΚΗ
ΙΣΤΙΑΙΑ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΚΑΒΑΛΛΑ
ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ

ΚΑΛΑΜΑΙ
ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ (Σάμου)
ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΝ
ΚΑΡΥΣΤΟΣ
ΚΑΣΤΟΡΙΑ
ΚΑΣΤΡΙ (Κυνουρίας)
ΚΑΣΤΡΟΝ (Λήμνου)
ΚΕΡΚΥΡΑ
ΚΙΑΤΟΝ
ΚΟΖΑΝΗ
ΚΟΜΟΤΙΝΗ
ΚΟΡΙΝΘΟΣ
ΚΥΜΗ
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ
ΛΑΜΙΑ
ΛΑΡΙΣΣΑ
ΛΕΒΑΔΕΙΑ

ΛΕΥΚΑΣ
ΛΕΩΝΙΔΙΟΝ (Κυνουρίας)
ΛΙΜΝΗ (Εὐβοίας)
ΜΑΖΕΪΚΑ
ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ
ΜΟΛΑΟΙ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ
ΝΕΜΕΑ
ΝΙΓΡΙΤΑ
ΞΑΝΘΗ
ΞΥΛΟΚΑΣΤΡΟΝ
ΠΑΤΡΑΙ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
Πλ. Τελωνείου
ΠΟΤΑΜΟΣ (Κυθήρων)

ΠΡΕΒΕΖΑ
ΠΥΛΟΣ
ΠΥΡΓΟΣ
ΡΕΘΥΜΝΟΣ
ΣΕΡΡΑΙ
ΣΟΡΟΒΙΤΣ
ΣΟΥΦΛΙΟΝ
ΣΠΑΡΤΗ
ΣΥΡΟΣ
ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΤΡΙΠΟΛΙΣ
ΤΣΟΤΥΛΙΟΝ
ΥΔΡΑ
ΦΙΛΙΑΤΡΑ
ΧΑΛΚΙΣ
ΧΑΝΙΑ
ΧΙΟΣ

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ: ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, The Bank of Athens Trust Company, 205 West 33rd Street
ΒΟΣΤΩΝΗ Athens Bankers' Corporation, Kneeland Street. 19.
ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ: ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Fenchurch Street 22.
ΕΝ ΚΥΠΡΩ: ΛΕΜΕΣΟΣ, ΛΕΥΚΩΣΙΑ.
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΚΑΪΡΟΝ, ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ.—
ΠΥΚΝΟΤΑΤΟΝ ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ
Καταθέσεις εἰς Δραχμὰς καὶ Συνάλλαγμα ἐπὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ.
ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΣΕΡΒΙΑ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΑΝΩΜΑΛΟΣ

ΠΙΘΑΝΟΤΗΣ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 24. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Χθὲς καὶ σήμερον δὲν ἐσημειώθησαν νέαι σκηναὶ εἰς τὴν Κροατίαν. Ἡ κυβέρνησις Βουκίτσεβιτς διατελεῖ κατ' οὐσίαν ὑπὸ παραίτησιν. Ἤδη ἤρχισαν αἱ προκαταρκτικαὶ συνεννοήσεις διὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς διαδόχου κυβερνήσεως. Ὡς ὑποψήφιοι πρωθυπουργοὶ φέρονται οἱ κ.κ. Στανόγιεβιτς, Τρίφκοβιτς, Οὐζούνοβιτς. Περισσότερον πιθανὸς φαίνεται ὁ σχηματισμὸς κυβερνήσεως ὑπὸ τοῦ κ. Μαρίνκοβιτς, τοῦ ἤδη ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅστις ἐπανελθὼν ἐκ Βουκουρεστίου χθὲς τὴν ἑσπέραν, ἐγένετο σήμερον τὴν πρωΐαν δεκτὸς παρὰ τῷ Βασιλεῖ. Ὁ κ. Μαρίνκοβιτς πρὸ τῆς μεταβάσεώς του εἰς τὰ ἀνάκτορα, εἶχε συναντηθῇ μετὰ τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ κ. Βουκίτσεβιτς.

Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελον ἐπικρατήσει αἱ ἄκρως παλαιοσερβικαὶ ἀπόψεις, δὲν ἀποκλείεται ἡ ἀνάθεσις τοῦ σχηματισμοῦ τῆς νέας κυβερνήσεως εἰς τὸν στρατηγὸν Ζίφκοβιτς, διοικητὴν τῆς μεραρχίας τῆς βασιλικῆς φρουρᾶς, ἢ εἰς τὸν στρατηγὸν Χάτιτς, ἔμπιστον τοῦ Βασιλέως.

Ὁ σχηματισμὸς κυβερνήσεως ὑπὸ στρατηγὸν θὰ σημάνῃ τὴν ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς πλέον δρᾶσιν τοῦ στρατιωτικοῦ συνδέσμου «Μπέλα Ρούκα» (Λευκὴ χείρ), τῆς παντοδυνάμου ταύτης μυστικῆς ὀργανώσεως, ἡ ὁποία ἤδη καὶ πρὸ τοῦ Παγκοσμίου πολέμου, ἐνισχυομένη ὑπὸ τῆς Ρωσσίας, ἔπαιξε σπουδαῖον εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Σερβίας ρόλον.

Ἡ τοιαύτη λύσις ἐμφανίζει πολλοὺς κινδύνους, διότι μία στρατιωτικὴ κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν της τὰς ἀπαιτήσεις τῶν κομμάτων τῶν νέων χωρῶν, ὑποχρεωμένη νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν αὐτὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν ἠκολούθησαν αἱ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῇ ὑποστηρίξει τῶν ραντικαλιστῶν (κόμματος Πάσιτς) σχηματισθεῖσαι κυβερνήσεις.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΡΑΔΙΤΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 24. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ κατάστασις τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ἀγροτικῶν κ. Στεφάνου Ράδιτς ἐξακολουθεῖ παραμένουσα κρίσιμος. Τὸ τελευταῖον σημερινὸν δελτίον ἀναφέρει, ὅτι ὁ ἀσθενὴς δὲν διῆλθεν ἥσυχον νύκτα καὶ ὅτι αἰσθάνεται σήμερον τὸν ἑαυτόν του ἐξαιρετικῶς κουρασμένον. Ἡ θερμοκρασία εἶναι 37.7, οἱ σφυγμοὶ 108. Παρουσιάζεται ἐλαφροτάτη γενικὴ βελτίωσις, χωρὶς ὅμως νὰ εἶναι αὐτὴ καὶ ἔνδειξις διαφυγῆς τοῦ κινδύνου. Ὁ Βιενναῖος καθηγητὴς κ. Σίγγερ ἀνεκοίνωσεν, ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἀνησυχίαι διὰ τὴν κατάστασιν τῶν νεφρῶν, εἶναι ὅμως εἰσέτι ἄδηλον, ποία θὰ εἶναι ἡ ἐξέλιξις τοῦ τραύματος τοῦ πνεύμονος.

ΗΥΡΥΝΘΗ ΤΟ ΧΑΣΜΑ ΜΕΤΑΞΥ ΚΡΟΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΕΡΒΩΝ

Η ΚΡΟΑΤΙΑ ΖΗΤΕΙ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΝ

ΡΩΜΗ, 24 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ὁ τυχὸν θάνατος καὶ τοῦ Στεφάνου Ράδιτς θὰ ἔχῃ μεγάλας συνεπείας διὰ τὴν τύχην τῆς Γιουγκοσλαυΐας καὶ θὰ σημάνῃ ἐπικράτησιν τῶν ἀδιαλλάκτων στοιχείων μεταξὺ τῶν ἀγροτῶν τῆς Κροατίας, τῶν ὁποίων θὰ ἐξαφθῇ ἔτι περισσότερον τὸ μῖσος ἐναντίον τοῦ Βελιγραδίου. Ὁπωσδήποτε τὸ ἐπεισόδιον τῆς Σκουψίνας θὰ ἔχῃ μεγάλην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν Σέρβων τοῦ παλαιοῦ Βασιλείου καὶ τῶν κατοίκων τῶν νέων χωρῶν τῆς Γιουγκοσλαυΐας.

Αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες ὑπογραμμίζουν τὴν περικοπὴν τοῦ ἀπευθυνθέντος πρὸς τοὺς Κροάτας κατὰ τὴν κηδείαν τῶν δύο βουλευτῶν διαγγέλματος τοῦ Στεφάνου Ράδιτς, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγίνετο λόγος περὶ κοινοῦ μετώπου τῶν κατοίκων τῶν νέων χωρῶν καὶ τῶν ἀγροτῶν τῆς Κροατίας.

Πληροφορίαι ἐκ Κροατίας ἀναφέρουν ὅτι μεταξὺ τῶν ζωηροτέρων κυριαρχεῖ ἡ γνώμη τῆς ἱδρύσεως ἰδίας κροατικῆς Βουλῆς. Τὰ μετριοπαθῆ στοιχεῖα ἀντιτάσσονται εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην, ζητοῦν ὅμως ὅπως δοθῇ αὐτονομία εἰς τὴν Κροατίαν, ἡ ὁποία νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐν ἰσότιμον τμῆμα τοῦ τριπλοῦ Βασιλείου καὶ οὐχὶ ὡς ἐπαρχία κατακτηθεῖσα ὑπὸ τῶν Σέρβων. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀξιοῦσιν ὅπως σχηματισθῇ αὐστηρῶς ὑπηρεσιακὴ κυβέρνησις διὰ τὴν διενέργειαν ἐλευθέρων ἐκλογῶν συντακτικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

Ἐν τῇ διευθύνσει τοῦ ἀγροτικοῦ δημοκρατικοῦ συνασπισμοῦ (Ράδιτς—Πριμπίτσεβιτς) ἐπικρατοῦν τὰ μετριοπαθῆ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα δι' ἀνακοινωθέντος των διέψευσαν σήμερον τὰς εἰδήσεις καθ' ἃς ἡ διεύθυνσις τοῦ κόμματος ἠρνήθη νὰ δεχθῇ τὰ συλλυπητήρια τὰ ὁποῖα προήρχοντο ἐκ Σερβίας. Παρὰ τὰς πληροφορίας ταύτας ἡ διεύθυνσις τοῦ κόμματος βεβαιοῖ ὅτι ὅλα τὰ συλλυπητήρια ἐγένοντο δεκτὰ καὶ ὅτι τὸ μεγαλύτερον μέρος αὐτῶν ἀπεστάλη εἰς Ζάγκρεμπ ἐκ μέρους τοῦ συνασπισμοῦ τῶν ἀγροτο-δημοκρατικῶν βουλευτῶν.

Η ΑΝΑΘΕΣΙΣ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΡΑΔΙΤΣ

Κατά τινας πληροφορίας, ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος, τοῦ ὁποίου μεγάλη εἶνε ἡ συμβολὴ εἰς τὴν διευθέτησιν τῆς κρίσεως, θὰ ἀναθέσῃ τιμῆς ἕνεκα τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως εἰς τὸν κ. Ράδιτς, ὅστις ὅμως δὲν θὰ δεχθῇ, ὑποδεικνύων τὸν σχηματισμὸν ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως ὑπὸ τοῦ κ. Μαρίγκοβιτς. Χαρακτηριστικὸν εἶνε τὸ γεγονὸς ὅτι κατὰ τὴν σημερινὴν παρὰ τῷ Βασιλεῖ μετάβασιν τοῦ κ. Μαρίγκοβιτς παρίσταντο καὶ δύο ἀντιπρόσωποι τοῦ ἀγροτικοῦ κόμματος.

ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΘΗ Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΜΕ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ ΠΡΟΣ ΓΕΝΙΚΕΥΣΙΝ

Η ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. 24. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Ἡ Ἑνωτικὴ καπνεργατικὴ ὁμοσπονδία διὰ νυκτερινοῦ ἀνακοινωθέντος της ἀποδίδει τὴν ἀδιαλλαξίαν τῶν καπνεμπόρων εἰς ἐκβιαστικὴν προσπάθειαν, ὅπως ἐπιτύχουν ἐλάττωσιν τῆς φορολογίας. Διὰ τοῦ ἀνακοινωθέντος δηλοῦται ὅτι ἡ ἀπεργία θὰ συνεχισθῇ ἐπεκτεινομένη καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἐργατικοὺς κλάδους καὶ καθίσταται γνωστὸν ὅτι ἡ ὁμοσπονδία ἔταξεν εἰς τὴν κυβέρνησιν προθεσμίαν μέχρι τῆς ἑσπέρας αὔριον (σήμερον) διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν αἰτημάτων.

Πληροφορίαι ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Μακεδονίας ἐμφανίζουν τοὺς ἐργάτας ἀποφασισμένους νὰ ἐμμείνουν εἰς τὴν ἀπεργίαν, ἐλπίζοντας νὰ διασπάσουν τὰς ἀντιρρήσεις τῶν τοπικῶν, ἔστω, καπνεμπόρων.

Οἱ καπνεργάται Καβάλλας ἀμφοτέρων τῶν παρατάξεων ἐδήλωσαν εἰς τὸν Νομάρχην, ὅτι κατόπιν τῆς στάσεως τῶν καπνεμπόρων θὰ ἐμμείνουν εἰς τὴν ἀπεργίαν διαμαρτυρόμενοι διὰ τὴν παρελκυστικὴν στάσιν τῆς κυβερνήσεως.

ΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΙ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. 24. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Οἱ σιδηροδρομικοὶ Δράμας παρουσιασθέντες ἀπόψε εἰς τὸν Νομάρχην ἐδήλωσαν ὅτι κατόπιν τῆς τροπῆς, ἣν ἔλαβε τὸ καπνεργατικόν, ἀπεφάσισαν ν' ἀπεργήσουν.

Η ΑΝΑΖΗΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΜΟΥΝΔΣΕΝ

Τὰ Νορβηγικὰ καὶ τὰ Σουηδικὰ ἀεροπλάνα ἐξετέλεσαν χθὲς μακρὰς πτήσεις ἐπὶ τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς Σπιτζβέργης καὶ βορειότερον αὐτῆς εἰς ἀναζήτησιν τοῦ Ἀμοῦνδσεν, ἀλλ' ἄνευ οὐδενὸς ἀποτελέσματος.

Ἡ ἐν Μόσχᾳ Νορβηγικὴ πρεσβεία τηλεγραφεῖ, ἐν τούτοις, ὅτι τὸ Σοβιετικὸν παγοθραυστικὸν «Μαλιούγκεν», εὑρισκόμενον ἤδη ἀνατολικῶς τῆς Σπιτζβέργης ἤκουσε χθὲς ἀσθενῆ σήματα ἀσυρμάτου, τὰ ὁποῖα πιστεύεται ὅτι προέρχονται ἀπὸ τὸν Ἀμοῦνδσεν.

Πιστεύεται, ὅτι μετά τινας ἡμέρας θὰ κατορθωθῇ νὰ προσεγγίσουν ἕλκηθρα, συρόμενα ὑπὸ κυνῶν, εἰς τὸ σημεῖον τῆς κατασκηνώσεως τῆς ὁμάδος τοῦ Νόμπιλε.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΠΩΣ ΚΡΙΝΕΙ ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΚΟΜΜΑ ΤΗΝ ΠΡΟΤΑΣΙΝ ΠΕΡΙ ΕΥΡΕΙΑΣ

Κατὰ νυκτερινὰς ἀνακοινώσεις τοῦ ἀπηχοῦντος τὰς γνώμας τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων κ. Σοφούλη, οὐδεμία ἐσημειώθη πρόοδος ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος.

Τὸ δυνατὸν τῆς ἐν προκειμένῳ ἐπιτεύξεως συμφωνίας ἐξαρτᾷ ὁ κ. Σοφούλης ἐκ τοῦ περιεχομένου τῆς ἐν τῇ Βουλῇ σχετικῆς ἀγορεύσεως τοῦ ἡγέτου τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρη, κατὰ τὴν περὶ Γερουσίας συζήτησιν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀπόψεις τῶν Φιλελευθέρων, ὁ κ. Σοφούλης ἐπανέλαβε καὶ χθὲς ὅτι αὗται παραμένουν ἐπισήμως ὡς καθωρίσθησαν διὰ τοῦ τελευταίου εἰς τὴν Βουλὴν λόγου του: πλειοψηφικὸν μὲ στενὴν περιφέρειαν. Προσέθεσεν ἐν τούτοις ὅτι μεταξὺ μεγάλης μερίδος τῶν Φιλελευθέρων βουλευτῶν συζητεῖται σοβαρῶς ἡ ἄποψις περὶ παραδοχῆς τῆς εὐρείας περιφερείας, ἵνα οὕτω κατορθωθῇ συμφωνία μετὰ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἡ ὁποία θὰ ἐπέτρεπε τὴν ἄμεσον ὑπὸ τῆς Βουλῆς μετατροπὴν τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἐκλογικοῦ συστήματος διὰ νόμου.

Καὶ ἐξ ἄλλων βενιζελικῶν πηγῶν ἐπεχειρεῖτο νὰ ἐμφανισθῇ ὡς ἐπικρατοῦσα ἡ τελευταία αὐτὴ ἄποψις περὶ εὐρείας περιφερείας, ἀνεφέροντο δὲ καὶ ὑπολογισμοὶ κατὰ τοὺς ὁποίους οὐδεμίαν ἔχει νὰ ὑποστῇ ζημίαν τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἐκ τῆς εὐρείας περιφερείας.

Δέον ἐν τούτοις νὰ σημειωθῇ ὅτι—ὡς καὶ χθὲς ἐγράφομεν—ἡ πρότασις περὶ εὐρείας περιφερείας ἐρρίφθη πρὸς τὸν σκοπὸν κυρίως τοῦ ἐκφοβισμοῦ τοῦ κ. Καφαντάρη καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, οἱ ὁποῖοι—κατὰ τοὺς βενιζελικοὺς ὑπολογισμοὺς—ἐνώπιον τοῦ κινδύνου συμφωνίας τῶν Φιλελευθέρων καὶ τῶν Λαϊκῶν εἰς τὴν εὐρεῖαν θὰ ὑπεχώρουν ἴσως δεχόμενοι τὴν στενήν. Ὁπότε, κατὰ τοὺς βενιζελικοὺς πάντοτε ὑπολογισμούς, θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ συγκέντρωσις ὁλοκλήρου τῆς δημοκρατικῆς πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς ὑπὲρ τῆς καθιερώσεως τῆς στενῆς, ἡ ὁποία καὶ μόνη ἀποτελεῖ τὴν πραγματικὴν ἐπιδίωξιν τοῦ κ. Βενιζέλου. Εἰς τὴν στενήν, ὡς ἐπίσης ἐγράφη, θὰ συγκατένευε καὶ ὁ κ. Παπαναστασίου, παρ' ὅλην τὴν ὑπὲρ τῆς ἀναλογικῆς ἰδεολογικὴν προτίμησίν του.

Προσθετέον ὅτι, κατὰ τὰς βενιζελικὰς ἀπόψεις, τὸ ζήτημα τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως πρέπει νὰ περιληφθῇ εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν, διότι καὶ ἂν ἀκόμη μὴ ἐπερχομένης οὐδεμιᾶς συμφωνίας παρέμενε τὸ ἐν ἰσχύϊ ἐκλογικὸν σύστημα, τὸ ἀναλογικόν, ἐπιβάλλονται ὡρισμέναι τροποποιήσεις αὐτοῦ, ὡς ἡ κατάργησις τοῦ ἑνὸς τοὐλάχιστον σταυροῦ κ.ἄ.

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω, παρείχοντο ἐξ ἐγκύρου πηγῆς, αἱ κάτωθι πληροφορίαι ὅσον ἀφορᾷ τὴν στάσιν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος: Ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἐξουσιοδότησιν, τὸ Λαϊκὸν κόμμα θ' ἀποκρούσῃ ὁπωσδήποτε τὴν ἄποψιν ὅπως ἀφεθῇ ἐν ἐκκρεμότητι ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος χωρὶς ἡ Βουλὴ νὰ προέλθῃ εἰς συγκεκριμένην ἐπὶ τόσον οὐσιώδους ζητήματος γνωμάτευσιν, παραπέμπουσα τοῦτο πρὸς λύσιν εἰς τὴν δυνάμει τῆς ἐξουσιοδοτήσεως συγκροτηθησομένην κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπήν.

Σημειωτέον ὅτι τὴν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀντίληψιν ἔχουν καὶ τὰ κυβερνητικὰ κόμματα, καὶ ἰδίᾳ τὸ Προοδευτικόν, φρονοῦντα ὅτι, κατὰ τὰ καθιερωμένα, ἡ ἐξουσιοδότησις παρέχεται ἐπὶ συγκεκριμένων καὶ ὡρισμένων θεμάτων, τὰ ὁποῖα μάλιστα καθορίζει ἡ κυβέρνησις καὶ δέχεται ἢ ἀπορρίπτει ἡ Βουλή.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀπόψεις τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος διὰ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα, ὁ κ. Τσαλδάρης εἰς νυκτερινὴν συνομιλίαν του ἐτόνισεν ἀπεριφράστως ὅτι αὗται εἶνε τόσον σαφεῖς, ἡ δὲ εἰς αὐτὰς ἐμμονὴ τοῦ κόμματος τόσον σταθερά, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ λόγος συζητήσεως ἐπὶ προτάσεων καὶ ἀντιπροτάσεων, ἐὰν πράγματι ὑφίστανται διαθέσεις συμφωνίας μετ' αὐτοῦ. Τὸ Λαϊκὸν κόμμα, ὡς ἐδηλώθη ἐπανειλημμένως, ἐπιμένει εἰς τὴν ἐπαναφορὰν ἑνιαίου τοῦ ἐκλογικοῦ ἐκείνου συστήματος ὑπὸ τὸ ὁποῖον διεξήχθησαν αἱ πρὸ τῆς, κατὰ τὸ 1922, μεταβολῆς τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ἐκλογαί, ἤτοι τὸ πλειοψηφικόν, τὴν εὐρεῖαν περιφέρειαν καὶ τὸ σφαιρίδιον, καὶ τὰ τρία ὡς ἑνιαῖον σύνολον.

Ἐὰν τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἐπιδιώκῃ εἰλικρινῶς τὴν συμφωνίαν μετὰ τοῦ Λαϊκοῦ δὲν ἔχει ἢ νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀναφερομένην βάσιν. ὁπότε δὲν ὑπάρχει φυσικὰ ζήτημα. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, τὸ Λαϊκὸν κόμμα θὰ ψηφίσῃ ὁμαδικῶς ὑπὲρ τῆς μετατροπῆς τοῦ σημερινοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, καὶ διὰ τὴν Γερουσίαν καὶ διὰ τὴν Βουλήν.

Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο, πρέπει νὰ γίνῃ ἐξ ὁλοκλήρου δεκτὴ ἡ προεκτεθεῖσα βάσις, ὡς ἑνιαῖον καὶ ἀδιαχώριστον σύνολον. Διότι δὲν εἶνε, ἐπὶ παραδείγματι, νοηταὶ αἱ ἀντιπροτάσεις περὶ ψηφοδελτίου, ἐφόσον εἶνε γνωστὸν ὅτι μόνον τὸ σφαιρίδιον ἐγγυᾶται τὴν ἀνόθευτον καὶ ἀνεπηρέαστον διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν, σήμερον μάλιστα ὁπότε ἔχει αὐξηθῇ κατὰ πολὺ τὸ ποσοστὸν τῶν ἀγραμμάτων, ἀπὸ τοῦ 1922 καὶ ἐντεῦθεν. Οὔτε εἶνε νοητὴ ἡ πρότασις περὶ χωρισμοῦ τῶν μεγάλων περιφερειῶν, ἐκτὸς ἂν ὁ χωρισμὸς ἐγίνετο ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πρὸ τοῦ 1922 ἐκλογικῆς συνθέσεως.

Ἐπὶ πάντων τούτων, ὁ κ. Τσαλδάρης πρόκειται νὰ ἐκθέσῃ ἐν λεπτομερείᾳ τὰς ἀπόψεις τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ ἀγόρευσίν του ἐπὶ τοῦ περὶ Γερουσίας σχεδίου, πιθανῶς τὴν προσεχῆ Τετάρτην.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ, ὁ κ. Τσαλδάρης παρεκάλεσε νὰ διαψευσθοῦν αἱ πληροφορίαι περὶ ἐξουσιοδοτήσεως ὡρισμένων βουλευτῶν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος πρὸς διεξαγωγὴν συνεννοήσεων διὰ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα.

ΕΝΑΥΑΓΗΣΑΝ ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΕΠΙΤΕΥΞΙΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΚΑΠΝΕΜΠΟΡΩΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΩΝ

Η ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.-ΠΟΙΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΕΞΕΤΑΖΟΝΤΑΙ ΕΥΜΕΝΩΣ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. 24. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Αἱ μετὰ τῶν καπνεμπόρων διεξαγόμεναι διαπραγματεύσεις διεκόπησαν συνεπείᾳ τῆς παμψηφεὶ ἀπορρίψεως ἐκ μέρους αὐτῶν τῶν ἐργατικῶν αἰτημάτων. Κατόπιν τούτου ὁ κ. Καλεύρας ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Ἑνωτικὴν Καπνεργατικὴν Ὁμοσπονδίαν ἔγγραφον δι' οὗ γνωρίζει τὰς ἀπόψεις τῶν καπνεμπόρων καὶ τὰς διαθέσεις τῆς κυβερνήσεως.

Διὰ τοῦ ἐγγράφου τούτου ὁ κ. Γενικὸς Διοικητὴς γνωρίζει τὰ ἑξῆς:

1ον) Σχετικῶς μὲ τὴν αὔξησιν τοῦ ἡμερομισθίου οἱ καπνέμποροι πεπεισμένοι ὅτι τὰ ὑφιστάμενα ἐπὶ τοῦ καπνοῦ βάρη δυσχεραίνουν τὸν συναγωνισμὸν εἰς τὴν διεθνῆ καπναγορὰν ἀρνοῦνται ν' ἀποδεχθοῦν τὴν αἰτουμένην αὔξησιν, φρονοῦντες ὅτι αὐτὴ θὰ ἐζημίωνε τὸ καπνεμπόριον, τοὺς παραγωγοὺς καὶ τοὺς ἐργάτας. Πάντως — προσθέτει ὁ κ. Καλεύρας — τὸ κράτος μελετᾷ φορολογικὰς ἐπιβαρύνσεις ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, ὥστε νὰ γίνουν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νέων δεδομένων διαπραγματεύσεις περὶ μεταβολῆς τοῦ ἡμερομισθίου.

2ον) Ἡ κυβέρνησις θὰ ἐπιδιώξῃ τὸν καταρτισμὸν συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας μεταξὺ καπνεργατῶν καὶ καπνεμπόρων κατὰ τὰς σχετικὰς δὲ διαπραγματεύσεις, αἵτινες θὰ γίνουν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀπεργίας, θὰ συζητηθοῦν εὐμενέστατα αἱ καπνεργατικαὶ ἀπόψεις.

3ον) Ἐπὶ τῆς ἀξιώσεως περὶ ἐφαρμογῆς τῶν νόμων περὶ ἀνηλίκων κλπ. τὸ κράτος ἐπιδιώκει πάντοτε τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ.

4ον) Τὸ κράτος θὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν ἵδρυσιν τῶν οἰκοδομικῶν καὶ προμηθευτικῶν συνεταιρισμῶν τῶν καπνεργατῶν ἀρωγῇ τοῦ ταμείου ἀσφαλίσεως καπνεργατῶν καὶ δι' ἄλλων ἐνισχύσεων.

Καταλήγων ἐν τῷ ἐγγράφῳ ὁ κ. Καλεύρας ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ καπνεργάται θὰ πεισθοῦν ν' ἀναλάβουν ἐργασίαν, ὁπότε θὰ συζητηθοῦν τὰ αἰτήματά των, ἄλλως τὸ κράτος εἶνε ὑποχρεωμένον νὰ προστατεύσῃ τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐργασίας.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΛΕΥΡΑ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. 24. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Ὁ κ. Καλεύρας ὑπέβαλεν εἰς τὴν κυβέρνησιν ἔκθεσιν περὶ τῆς τελευταίας φάσεως τῆς ἀπεργίας. Κατὰ τὴν ἔκθεσιν ταύτην αἱ συνεννοήσεις ἐναυάγησαν κατόπιν ἐπιμονῆς τῶν ξένων καπνεμπόρων, καθ' ὅσον οἱ Ἕλληνες τοιοῦτοι ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποκύψουν. Τὸ ἀποσταλὲν ὑπὸ τοῦ κ. Καλεύρα ἔγγραφον πρὸς τὴν καπνεργατικὴν ὁμοσπονδίαν χαρακτηρίζεται ὡς ἀπαρχὴ ἐπισήμου συνεννοήσεως μετὰ τῶν συντηρητικῶν ἀποσκοπούσης εἰς τὸ νὰ ἐνισχύσῃ τοὺς ἡγέτας τούτων ἔναντι τῆς μάζης καὶ νὰ γνωρίσῃ τὰς εὐμενεῖς διαθέσεις τῆς κυβερνήσεως.

Ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐνδείξεων φαίνεται ὅτι ἡ κυβέρνησις, συνεχίζουσα τὰς ἐνταῦθα καὶ ἐν Ἀθήναις συνεννοήσεις, ἐπιδιώκει νὰ κερδίσῃ χρόνον μέχρις ἐκφυλίσεως τῆς ἀπεργίας. Πάντως κίνδυνος γενικεύσεως τῆς ἀπεργίας ἐνταῦθα εἶνε ἐντελῶς ἀπίθανος.

ΝΕΟΝ ΣΑΜΠΟΤΑΖ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. 24. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Τὰ μηχανήματα τῆς ἑταιρείας ὕδατος ὑπέστησαν νέας βλάβας συνεπείᾳ σαμποτάζ. Ἡ ὕδρευσις τῆς πόλεως θὰ διακοπῇ ἐπὶ διήμερον.

ΟΙ ΑΡΤΕΡΓΑΤΑΙ

Εἰς τὸ θέατρον «Ἀπόλλων» συνῆλθον χθὲς τὸ ἀπόγευμα οἱ ἀρτεργάται καὶ συνεζήτησαν ἐν σχέσει μὲ τὴν περαιτέρω στάσιν των εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀπεργίας, χωρὶς νὰ λάβουν καμμίαν ἀπόφασιν. Οἱ ἀπεργοῦντες ἐξ αὐτῶν ἐδήλωσαν ὅτι θὰ ἐμμείνουν εἰς τὴν ἀπεργίαν, μὴ ἐπαναλαμβάνοντες τὰς ἐργασίας των. Οἱ συνελθόντες διελύθησαν ἡσύχως.

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΝ

ΟΙ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΟΙ ΕΝ ΑΝΑΜΟΝΗ ΤΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν στάσιν τῆς Γεν. Συνομοσπονδίας, αὐτὴ τελεῖ ἐν ἀναμονῇ τῶν ἀποφάσεων τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν διεξαγομένων ἐν Θεσσαλονίκῃ συνεννοήσεων.

Οἱ τῆς Ὁμοσπονδίας Ἠλεκτρισμοῦ, οἵτινες δὲν ἀνῆκον μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Γενικὴν Συνομοσπονδίαν, ὡς κομμουνίζοντες, παρακολουθοῦν τώρα τὴν συνομοσπονδιακὴν γραμμὴν κατευθύνσεως καὶ δὲν ἐννοοῦν νὰ προβοῦν εἰς μονομερῆ κήρυξιν ἀπεργίας, ἐνισχύουν ὅμως τὴν Συνομοσπονδίαν εἰς τὴν κήρυξιν γενικῆς ἀπεργίας, ἥτις θὰ εἶνε ἄφευκτος ἐὰν ἡ Κυβέρνησις δείξῃ παρελκυστικὰς διαθέσεις καὶ σήμερον Δευτέραν. Εἶνε πιθανὸν ἀπόψε τὴν νύκτα νὰ ληφθοῦν σοβαραὶ ἀποφάσεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν κήρυξιν πανεργατικῆς ἀπεργίας.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὸ Συμβούλιον τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν συνῆλθε χθὲς Κυριακὴν τὴν πρωΐαν εἰς συνεδρίασιν καὶ ἀφοῦ ἐξήτασε τὴν ὅλην ἐξέλιξιν καὶ τὴν μέχρι τοῦδε διαμορφωθεῖσαν κατάστασιν, ὡς καὶ τὴν μὴ εἰσέτι πρόσκλησίν της ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὡς οὗτος εἶχεν ὑποσχεθῇ, ἀπέστειλε τηλεγράφημα πρὸς αὐτόν, διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖ ὅπως δοθῇ ἕως αὔριον σχετικὴ ἀπάντησις ἐπὶ τῶν διεξαγομένων διαπραγματεύσεων καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεων τῆς Κυβερνήσεως.

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα συνῆλθον εἰς κοινὴν συνεδρίασιν αἱ Διοικήσεις τῶν Ὁμοσπονδιῶν Σιδηροδρομικῶν, Ναυτικῶν, Φορτοεκφορτωτῶν καὶ Ἠλεκτροκινήσεως, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν. Εἰς τὴν συνεδρίασιν αὐτὴν συνεζητήθη ὁ τρόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς καθόδου καὶ τῶν τεσσάρων αὐτῶν ὁμοσπονδιῶν εἰς τὴν ἀπεργίαν, ἡ κήρυξις τῆς ὁποίας θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῶν διεξαγομένων ἐν Θεσσαλονίκῃ διαπραγματεύσεων καὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀπόψε Δευτέραν συνέρχονται τὰ Συμβούλια τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Πειραιῶς πρὸς λῆψιν ὁριστικῶν ἀποφάσεων διὰ τὴν κήρυξιν ἀπεργίας.

Ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία διεβίβασε τηλεγραφικὰς ὁδηγίας πρὸς τὰ ἐπαρχιακά της κέντρα.

Κατὰ τηλεγράφημα τῆς Ἑνωτικῆς Ὁμοσπονδίας πρὸς τὴν Γενικὴν Συνομοσπονδίαν, αἱ διεξαγόμεναι συνεννοήσεις ἐν Θεσσαλονίκῃ διεκόπησαν καὶ ἀναμένεται ὅπως οἱ καπνέμποροι τῆς Καβάλλας διατυπώσουν τὰς ὑποχωρήσεις των ἐγγράφως.

Οἱ Ἑνωτικοὶ ἀναφέρουν εἰς τὸ τηλεγράφημά των ὅτι ἡ ἀπεργία θὰ συνεχισθῇ σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφασιν τῶν συνελεύσεών των, ἐφ' ὅσον οἱ καπνέμποροι ἀρνοῦνται τὴν αὔξησιν τοῦ ἡμερομισθίου.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ

Ἡ Διεθνὴς Συνδικαλιστικὴ τοῦ Ἄμστερνταμ, εἰς τὴν δύναμιν τῆς ὁποίας ἀνήκει ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία τῶν Ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀπέστειλε χθὲς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Ἐξ ὀνόματος συνδικάτων 28 χωρῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Διεθνῆ Συνδικαλιστικὴν Ὁμοσπονδίαν διαμαρτυρόμεθα μὲ τὸν πλέον ζωηρότερον τρόπον κατὰ τῆς στάσεως Ἑλληνικῶν ἀρχῶν κατὰ τὴν ἀπεργίαν τῶν καπνεργατῶν καὶ κατὰ τῆς χρησιμοποιήσεως στρατιωτικῶν ὀργάνων εἰς συγκρούσεις ἐργασίας. Αἱ τρομοκρατικαὶ ἐνέργειαι τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως χρησιμοποιούσης τὰ ὅπλα καὶ σκορπιζούσης τὸν θάνατον ἤγειραν τὴν ζωηρὰν ἀγανάκτησιν τοῦ προλεταριάτου ὅλων τῶν χωρῶν.»

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ
ΤΗΣ ΧΘΕΣΙΝΗΣ ΣΥΣΚΕΨΕΩΣ

Εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς συνειργάσθησαν χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐπὶ μακρὸν οἱ ὑπουργοὶ κ.κ. Γκότσης καὶ Βελέντζας καὶ ὁ κ. Διαλέτης. Οἱ συσκεφθέντες ἔλαβον γνῶσιν ἀρχικῶς τῶν τηλεγραφημάτων τοῦ κ. Καλεύρα καὶ τοῦ κ. Γαρουφαλιᾶ, δι' ὧν ἀνηγγέλλετο τὸ ναυάγιον τῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τῶν καπνεμπόρων, συνεπείᾳ τοῦ ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐν Καβάλλᾳ ξένων καπνεμπορικῶν ἑταιρειῶν ἐπιμένουν νὰ μὴ δέχωνται τὰ αἰτήματα τῶν ἐργατῶν τὰ ὁποῖα ἐδέχθησαν ἤδη οἱ ἄλλοι καπνέμποροι.

Καθ' ἃ ἀνεκοινώθη ἁρμοδίως, οἱ δύο ὑπουργοὶ ἀφοῦ ἔλαβον γνῶσιν τῶν ἀνωτέρω κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα νὰ εἰσηγηθοῦν εἰς τὸ σήμερον συνερχόμενον ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὴν διὰ νομοθετικοῦ μέτρου ἐπιβολὴν τῆς ὑποχρεώσεως εἰς τοὺς ἐμμένοντας εἰσέτι εἰς τὴν ἄρνησίν των ξένους καπνεμπόρους ν' ἀποδεχθοῦν τὰ αἰτήματα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐδέχθησαν καὶ οἱ Ἕλληνες συνάδελφοί των.

Ἐπὶ πλέον ἔδωκαν ἐντολὴν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς Χωροφυλακῆς νὰ ἐντείνῃ τὰ μέτρα ἀσφαλείας ἰδίως ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ Καβάλλᾳ, ὅπου ἐνδέχεται οἱ κομμουνισταὶ καπνεργάται νὰ δημιουργήσουν νέας ταραχάς, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἀποτροπῆς πιθανῆς συνεννοήσεως τῶν συντηρητικῶν ἐργατῶν μετὰ τῶν καπνεμπόρων.

Η ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ ΠΕΡΙ ΑΝΑΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ

Παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κ. Ἀλαμανῆ διεψεύσθη χθὲς ἡ πληροφορία περὶ ἀναβολῆς διὰ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον τῆς παραδόσεως τῶν ὁμολογιῶν τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρώου τῶν ἀνταλλαξίμων.

Τὴν πληροφορίαν ταύτην ἀνέγραψε χθὲς ἡ «Πρωΐα» εἰς συντάκτην τῆς ὁποίας ἀνεκοινώθη παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας κ. Βελέντζα, τὸν ὁποῖον κυρίως διαψεύδει ὁ συνάδελφός του ἐπὶ τῆς Γεωργίας κ. Ἀλαμανῆς.

ΜΙΑ ΔΟΝΗΣΙΣ ΕΝ ΚΟΡΙΝΘΩ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ. 24. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Τὴν 8.30' μ.μ. ἐγένετο νέα σεισμικὴ δόνησις μόλις αἰσθητὴ εἰς τὴν πόλιν, πολὺ ἰσχυρὰ ὅμως, εἰς τὰ χωρία.

2α ΕΚΔΟΣΙ

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΒΟΥΛ
ΕΨΗΦΙΣΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ
ΠΕΡΙ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΕ
ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΤΟΥ ΦΡΑΓΚ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24 (Τοῦ ἀ
ποκριτοῦ μας).—Κατὰ τὴν σ
ρινὴν νυκτερινὴν συνεδρία
τῆς Βουλῆς συνεζητήθη, τὸ ἐ
κριθὲν χθὲς ὑπὸ τῆς κοινοβο
λευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τ
Οἰκονομικῶν νομοσχέδιον πε
σταθεροποιήσεως τοῦ φρά
κου. Ἡ συζήτησις διεξήχθη
μαλῶς. Ἐν τέλει γενομένη
ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικ
κλήσεως τὸ νομοσχέδιον ἐψ
φίσθη διὰ καταπληκτικῆς πλ
οψηφίας, ἤτοι διὰ ψήφων 43
ἐναντίον 22. Ὁ νόμος δημ
σιεύεται εἰς τὸ αὐριανὸν (σ
μερινὸν) φύλλον τῆς ἐπισή
ἐφημερίδος.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 24. (Ἀσύρματος) —
νομοσχέδιον περὶ τῆς νομισματ
μεταρρυθμίσεως ὁρίζει εἰδικώτερον
ἡ ἀνατίμησις τῶν ἐν τοῖς ταμείοις
Τραπέζης τίτλων καὶ ἀξιῶν θὰ π
σχῃ κέρδος δέκα ἓξ καὶ ἡμίσεος δ
κατομμυρίων, διὰ τοῦ περισσεύμα
δὲ ἐκ τῆς ἀνατιμήσεως θὰ διευκολ
ἡ ἐντελὴς κατάργησις τῶν ὀφει
τῆς Τραπέζης πρὸς τὸ κράτος.
Ἡ Τράπεζα τῆς Γαλλίας θὰ παρα
παγίαν πίστωσιν εἰς τὸ κράτος ἐκ
ὧν δισεκατομμυρίων, τὸ Ταμεῖον Ἀ
σβέσεως τοῦ χρέους θὰ ἐξοφλήσῃ 3
ἑκατομμύρια ἐντόκων γραμματίων
ρισκομένων παρὰ τῇ Τραπέζῃ.

ΔΙΕΣΩΘΗ
Ο ΝΟΜΠΙΛΕ ΔΙ' ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ
ΜΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 24. (Τοῦ ἀνταποκρ
μας).— Ἐκ Ρώμης τηλεγραφεῖται
διεβιβάσθη ἀπόψε ἐκεῖ ἡ πληροφ
ὅτι ὁ ἀεροπόρος Θέρμπεργκ κατώρ
σε νὰ προσγειωθῇ ἐπὶ τοῦ παγοθρ
ἔπου εὑρίσκεται ὁ Νόμπιλε. Τὸ ἀε
πλάνον παραλαβὸν τὸν Νόμπιλε με
φερεν αὐτὸν εἰς Κίνγκ'ς Μπαίη, ἀν
χώρησε δὲ ἀμέσως ὅπως παραλάβῃ
τοὺς λοιποὺς συντρόφους τῆς ὁμά
του. Ἐλλείπει ἐπίσημος ἐπιβεβαίω
τῆς πληροφορίας.

ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑ
ΥΠΟ ΤΗΣ ΛΗΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙ
ΜΠΑΜΠΑΝΗ-ΦΟΡΦΟΛΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 24 (Τοῦ ἀν
κριτοῦ μας). Ἐξαμελὴς λῃστρικὴ σ
μορία τῶν Μπαμπάνη, Φορφόλια
Τράντου ἐμφανισθεῖσαι εἰς τὴν περ
ρειαν Βογίου τῆς Λειψίστης, ἠχμα
τισε τοὺς ποιμενόπαιδας Γκάστεν
Βαργιάδην, ζητοῦσα ὡς λύτρα ἑκα
χιλιάδας δραχμῶν, καταβλητέας
τὸς τῆς σήμερον.
Ἐκινητοποιήθησαν τὰ ἀποσπάσμ
πρὸς καταδίωξιν τῶν λῃστῶν.

ΤΟ ΣΥΜΦΩΝΟΝ
ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟ

*ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24 (Τηλεγραφικῶς)
Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας ἐξ
σιγκτῶνος, αὔριον θὰ δημοσιευθῇ τὸ
μενον τοῦ ἀμερικανικοῦ «Ὑπὸ-Δοκι
ὡς ἀπεκλήθη ἡ νέα νότα τοῦ κ. Κέλ
περὶ πολυμεροῦς συνθήκης διὰ τὴν κα
γησιν τοῦ πολέμου.
Ἡ νότα ἀπηυθύνθη εἰς τὰς πέντε
γάλας Δυνάμεις, τὴν Ἀγγλίαν, Γαλλ
Ἰταλίαν, Ἰαπωνίαν, Γερμανίαν καὶ εἰ
Βέλγιον, τὴν Πολωνίαν, τὴν Τσεχοσλ
κίαν, τὴν Νοτιοσλαυΐαν καὶ τὴν Ρου
νίαν, ὡς συμμάχους τῆς Γαλλίας.*

Η ΠΡΩΤΗ ΔΟΚΙΜΗ
ΤΗΣ ΔΙΑ ΡΟΥΚΕΤΩΝ ΚΙΝΟΥΜΕΝ
ΑΜΑΞΟΣΤΟΙΧΙΑΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. 24. (Ἀσύρματος) —
νέον μοντέλο ρουκετοκινήτου ἁμαξοστο
Ὄπελ ἐπὶ τῆς γραμμῆς Μπεργκεντε
νοβέρου διήνυσε κατὰ τὴν πρώτην δοκ
264 χιλιόμετρα τὴν ὥραν. Παρίσταντο
τὰς δοκιμὰς 20.000 θεατῶν. Κατὰ
δευτέραν δοκιμὴν δι' ἧς ἐγένετο ἀπόπ
καταρρίψεως τοῦ παγκοσμίου ρεκὸρ τ
χύτητος μὲ τετραπλάσιον ἀριθμὸν
τῶν, ἅμα τῇ ἐκκινήσει ἠκούσθη ἐκκωφα
θόρυβος ἐκρήξεως καὶ τὸ μηχάνημα ἐκτ
χιασθὲν συνετρίβη. Οἱ θεαταὶ καταληφ
τες ὑπὸ πανικοῦ ἐτράπησαν πρὸς ὅλας
κατευθύνσεις. Εὐτυχῶς οὐδεὶς ἐτραυμα
λόγῳ τῆς ἐγκαίρου ἀπομακρύνσεως τῶν
μηχάνημα κατεστράφη τελείως.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙ

*Εἰς τὸ θέατρον «Διονύσια» συνεκεντ
θησαν χθὲς τὴν πρωΐαν 1500 περίπου
περγοί, κατὰ τὸ πλεῖστον κομμουνι
Μετὰ τὰς ἀγορεύσεις διαφόρων, οἱ
νες ἐπετέθησαν κατὰ τῆς Κυβερνήσ
οἱ συγκεντρωθέντες ἐνέκριναν ψήφ
διὰ τοῦ ὁποίου ὁ «ἐργατικὸς κόσμος
Ἑλλάδος ἀποδοκιμάζει τὴν στάσιν τῆ
νικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν
Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ διαβ
τοῦ γνησίου ἐργατικοῦ κόσμου διαμ
ρεται διὰ τὰ ἐφαρμοζόμενα τρομοκρα
ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως μέτρα, ζητεῖ
κησιν διὰ τὸν φόνον τῶν ἐργατῶν Κα
λας καὶ πλήρη ἀποδοχὴν τῶν αἰτημ
τῶν διαφόρων ἐργατικῶν ὀργανώσεων
Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ψηφίσματο
κομμουνισταὶ ἐξῆλθον τοῦ θεάτρου ψά
τες τὸν ὕμνον τῆς Γ' Διεθνοῦς, ἐπι
ρησαν δὲ ἐν σώματι νὰ μεταβοῦν
Πολιτικὸν Γραφεῖον πρὸς ἐπίδοσιν
ψηφίσματος.
Ἅμα τῇ ἐξόδῳ τῶν θορυβούντων
μουνιστῶν, ὁ διοικητὴς τῆς Καταδιώξ
μοίραρχος κ. Ντάκος ἐπλησίασε τοὺς
τοὺς ἐξεχομένους καὶ συνέστησεν εἰς
τοὺς νὰ διαλυθοῦν ἡσύχως, τὸ δὲ ψήφι
σμα αὐτῶν νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸν Πρω
πουργὸν διὰ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς.
Οὗτοι ὅμως, ὄχι μόνον δὲν συνεμορφ
θησαν μὲ τὰς συστάσεις, ἀλλὰ ἤρχισα
ὑβρίζουν τὴν Χωροφυλακὴν καὶ τὴν
βέρνησιν. Μερικοὶ μάλιστα ἤρχισαν
πτοντες λίθους καὶ διάφορα ἄλλα ἀντ
μενα κατὰ τῶν περιπόλων καὶ συγκε
μένως κατὰ τῶν ἀνδρῶν τοῦ τμήματος
ὑπομοιράρχου κ. Ντρενᾶ.
Πρὸ τῆς ἐπιθετικῆς ταύτης στάσ
τῶν κομμουνιστῶν οἱ ἄνδρες τῆς Χωροφυ
λακῆς ἐχρησιμοποίησαν τὸν ὁπλοπολ
καὶ διέλυσαν βιαίως αὐτούς,
πρὸς διαφόρους κατευθύνσεις.*

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ κατάστασις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν 15ην Ἰουνίου, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς καταστάσεις αὐτῆς τῆς 14ης Μαΐου—ἡμέρας ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης—καὶ τῆς 7ης Ἰουνίου, ἔχει ὡς ἑξῆς :

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

		14ης Μαΐου	7ης Ἰουνίου	15 Ἰουνίου
Χρυσὸς εἰς νομίσματα καὶ ράβδους	Δρ.	876.306.260.97	873.233.947.37	872.176.536.47
Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν (καταστ. ἄρθ. 62)	»	3,191.081.165,12	4.085.678.580.06	4.020.081.304.67
Ἕτερον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα .	»	9.827.589.72	9.830.853.67	5.245.876.83
Κερματικὰ ἑλληνικὰ νομίσματα..	»	———	11.226.80	11.152.50
Ἐμπορικαὶ συναλλαγματικαὶ καὶ γραμμάτια ἐσωτερικοῦ........	»	49.999,308.06	28.537.510.95	17.819.187.45
Πιστώσεις πληρωτέαι εἰς δραχμὰς	»	———	456.000.—	561.360.—
» » » ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα...........	»	———	———	3.300.—
Χρέος τοῦ Δημοσίου...........	»	3.759.525.381.32	3.759.525.381.32	3.789.639.165.35
Κτίρια Τραπέζης καὶ ἐγκαταστάσεις..................	»	———	16.286.805.55	16.867.360.—
Ἕτερα στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ.	»	42.938.226.45	45.651.475.06	55.912.303.10
Σύνολον..........	»	7.929.677.932.10	8.819.211.780.78	8.778.317.546.37

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

		14ης Μαΐου	7ης Ἰουνίου	15 Ἰουνίου
Κεφάλαιον καταβεβλημένον	Δρ.	400 000.000.—	400.000.000.—	400.000.000.—
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ	»	4.863.352.807,61	5.223.550.138.36	5.174.401.110.61
Δ)σμοὶ τρεχούμενοι καὶ καταθέσεων :				
α) Δημοσίου	»	666.738.253.69	771.330.912.28	877.687.214.68
β) Τραπεζῶν	»	964.587.723.41	508.781.719.72	385.839.370.60
γ) Ἕτεροι λογαριασμοὶ	»	891.430.858,98	919.822.479.77	942,419.410.02
Ὑποχρεώσεις εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα :				
α) Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν (καταστ. ἄρθ. 62).....	»	103.383.316.—	943.815.562.97	987.671.650.56
β) Ἕτερον ἐξωτερικὸν συν)γμα..	»	9.827,589.72	10.471.877.23	5.144.412.19
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις	»	30.357.382.77	41.439.090.45	55.154.377.71
Σύνολον..........	»	7.929.677.632.18	8.819.211.780.78	8.778.317.546.37

Ἡ κατάστασις τῆς 15ης Ἰουνίου ἀπὸ 7 Ἰουνίου παρουσιάζει διαφορὰν ἐπὶ ἔλαττον κατὰ 40.894.234.41 δρχ. ἀπὸ δὲ τῆς 14ης Μαΐου, ἤτοι ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης διαφορὰν ἐπὶ πλέον κατὰ 748.639.914.19 δρχ.

Ἐν τῇ ἐξετάσει τῶν καθέκαστα λογαριασμῶν παρατηρεῖται ὅτι ἐν τῷ Ἐνεργητικῷ παρουσιάζει ἀφ' ἑνὸς μείωσιν χρυσοῦ κατὰ 1 ἑκατομμ. καὶ πλέον, ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν κατὰ 65.500.000 περίπου, ἑτέρου ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος κατὰ 4.500.000 ἐμπορικῶν συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων ἐσωτερικοῦ κατὰ 11 περίπου ἑκατομμ., ἀφ' ἑτέρου δὲ αὔξησιν τῶν πιστώσεων πληρωτέων εἰς δρχ. κατὰ 100 καὶ πλέον χιλιάδας, χρέος τοῦ Δημοσίου κατὰ 30 περίπου ἑκατομμ., κτιρίων Τραπέζης κλπ. κατὰ 500 καὶ πλέον χιλιάδας καὶ ἑτέρων στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ κατὰ 10 καὶ πλέον ἑκατομμ. Ἐν τῷ παθητικῷ παρατηροῦμεν ἀφ' ἑνὸς μὲν αὔξησιν τῶν λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου κατὰ 106 καὶ πλέον ἑκατομμ. ἑτέρων λογαριασμῶν κατὰ 23 περίπου ἑκατομμ. καὶ ἑτέρων ὑποχρεώσεων κατὰ 14 περίπου ἑκατομμ., ἀφ' ἑτέρου δὲ μείωσιν τραπεζικῶν γραμματίων κατὰ 50 περίπου ἑκατομμ., λογαριασμῶν Τραπεζῶν κατὰ 123 καὶ πλέον ἑκατομμ., ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν κατὰ 6 περίπου ἑκατομμ. καὶ ἑτέρου ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος κατὰ 5 περίπου ἑκατομμ. δρχ.

Η ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ

Συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω καταστάσεις ἡ ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσόν, πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς καταστάσεις τῆς 14ης Μαΐου—ἡμέρας ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης—καὶ τῆς 7ης Ἰουνίου—προτελευταίας καταστάσεως τῆς Τραπέζης—ἔχει οὕτω :

Κάλυμμα (Καταστ. ἀρθ. 62)		14ης Μαΐου	7ης Ἰουνίου	15ης Ἰουνίου
Χρυσὸς........................	Δρ.	876.306.260.97	873.233.947 37	872.176.536.47
Καθαρὸν ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσόν..................	»	*3.087.697.849.12	*3 141.863.017.09	*3.082.409.655.11
Σύνολα (α)	»	3.964.004.110.09	4.015.096.964.46	3.954.586.191.58
Ὑποχρεώσεις ὄψεως				
Τραπεζικὰ γραμμάτια	»	4.863.352.807.61	5.223.550,138.36	5.174.401.110.61
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις ὄψεως εἰς δραχμάς...................	»	2.522.756.836.08	2.199 935.111,77	2.205.945.995.30
Σύνολα (β)	»	7.386.109.643,69	7.423.485.250.13	7.380.347.105.91

Σημείωσις (*) Τὸ ὡς κάλυμμα χρησιμεῦον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσόν, σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἐν τῷ **Ἐνεργητικῷ** ἀναγραφομένου ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσόν, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 62 τοῦ καταστατικοῦ, μεῖον τοῦ ἐν τῷ **Παθητικῷ** ἀναφερομένου ἐξωτερικοῦ εἰς χρυσὸν συναλλάγματος συμφώνως μὲ τὸ αὐτὸ ἄρθρον τοῦ καταστατικοῦ.

Κατὰ ταῦτα ἡ ἀναλογία τῶν καλυμμάτων παρουσιάζεται ὡς ἑξῆς :

Ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως :	Ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτερικοῦ συν)τος εἰς χρυσόν, πρὸς τὴν πραγματικὴν κυκλοφορίαν :
14)5)28=53.67 ο)ο	14)5)28=81.51 ο)ο
23)5)28=53.75 ο)ο	23)5)28=75.52 ο)ο
31)5)28=54.21 ο)ο	31)5)28=76.39 ο)ο
7)6)28=54.09 ο)ο	7)6)28=76.86 ο)ο
15)6)28=53.58 ο)ο	15)6)28=76.44 ο)ο

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω παρατηροῦμεν μείωσιν τοῦ καλύμματος ἀπὸ μὲν τῆς 14ης Μαΐου κατὰ 9.417.918.51, ἀπὸ δὲ τῆς 7ης Ἰουνίου κατὰ 60.510.772.88. Ἐκ παραλλήλου ἠλαττώθησαν καὶ αἱ ὑποχρεώσεις ὄψεως, ἀπὸ μὲν τῆς 14ης Μαΐου κατὰ 5.762.537.78, ἀπὸ δὲ τῆς 7ης Ἰουνίου κατὰ 43.138.144.28. Ἐπομένως ἡ ἀναλογία τῶν καλυμμάτων ὡς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως—**δυναμικὴν κυκλοφορίαν**—ἠλαττώθη ἀπὸ μὲν τῆς 14ης Μαΐου κατὰ 0.09 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, ἀπὸ δὲ τῆς 7ης Ἰουνίου κατὰ 0.51 ο)ο.

Ἀφ' ἑτέρου ἠλαττώθη καὶ ἡ ἀναλογία τῆς **πραγματικῆς κυκλοφορίας,** ὡς πρὸς τὸ κάλυμμα αἰσθητῶς, καθόσον ἔχομεν μείωσιν τῶν τραπεζογραμματίων κατὰ 50 περίπου ἑκατομμ. Συμφώνως δὲ πρὸς τοὺς ἄνω πίνακας, ἡ ἀναλογία τῶν καλυμμάτων ὡς πρὸς τὴν **πραγματικὴν κυκλοφορίαν** ἠλαττώθη ἀπὸ μὲν τῆς 11ης Μαΐου κατὰ 5.07 ο)ο, ἀπὸ δὲ τῆς 7ης Ἰουνίου κατὰ 0.42 ο)ο.

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ κυριώτερον χαρακτηριστικὸν τῆς σταθεροποιήσεως τοῦ Γαλλικοῦ Νομίσματος εἶναι ὅτι αὐτὴ δὲν ἐστηρίχθη ἐπὶ ἐξωτερικῶν δανείων, ἀλλ' ἐγένετο ἀποκλειστικῶς διὰ γαλλικῶν μέσων. Πράγματι διὰ τοῦ ἐπιτευχθέντος τὸν παρελθόντα μῆνα ἐσωτερικοῦ δανείου, τὸ ὁποῖον ἀπέφερε 14 περίπου δισεκατομμύρια φράγκων, διεκανονίσθη ἐν μέγιστον μέρος τοῦ κυμαινομένου χρέους, τὸ ὁποῖον ἐξοφλεῖται ἤδη ὁλοσχερῶς σχεδόν.

Ἐκ τοῦ δανείου τούτου 3 δισεκατομμύρια ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ τὴν μετατροπὴν βραχυπροθέσμων γραμματίων τοῦ Κράτους εἰς μακροπρόθεσμον δάνειον. Ὀκτακόσια ἑκατομμύρια δι' ἐξόφλησιν ἄλλων ἐντόκων γραμματίων (ὅσων οἱ κάτοχοι δὲν ἐδέχθησαν μετατροπήν). Τὰ δ' ὑπόλοιπα 10 δισεκατομμύρια κατεβλήθησαν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Γαλλίας, ἔναντι τοῦ πρὸς αὐτὴν χρέους τοῦ Δημοσίου, τὸ ὁποῖον ἀνήρχετο εἰς 30 δισεκατομμύρια ἐν συνόλῳ. Οὕτω τὸ χρέος τοῦ Δημοσίου ἐμειώθη εἰς 20 δισεκατομμύρια. Κατόπιν τῆς σταθεροποιήσεως τοῦ φράγκου εἰς 121,21 ἔναντι τῆς λίρας καὶ εἰς τὰ 25,52 ἔναντι τοῦ δολλαρίου, ἡ εἰς ὄφελος τοῦ Δημοσίου ἀνατίμησις τῶν ὑφισταμένων εἰς χρυσὸν καλυμμάτων τῆς παλαιᾶς κυκλοφορίας ἀποφέρει περὶ τὰ 15 δισεκατομμύρια φράγκων, τὰ ὁποῖα θ' ἀχθῶσιν εἰς πίστωσιν τοῦ Δημοσίου.

Κατὰ συνέπειαν τὸ χρέος τοῦτο πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν περιορίζεται εἰς τὸ ἐλάχιστον ποσὸν τῶν 5 δισεκατομμυρίων.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΟΕΛΒΕΤΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Τὸ δελτίον τῆς στατιστικῆς τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν τελωνείων τῆς ἑλβετικῆς ὁμοσπονδίας ἀναφέρει, ὅτι κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Μάϊον εἰσήχθησαν ἐμπορεύματα ἀξίας 223 ἑκατομμυρίων φράγκων, ἐξαχθέντων ἑλβετικῶν ἐμπορευμάτων 172 ἑκατομμυρίων.

Κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα ἐξήχθησαν διὰ τὴν Ἑλλάδα ἑλβετικὰ προϊόντα ἀξίας 595.000 φράγκων καὶ εἰσήχθησαν ἐξ Ἑλλάδος προϊόντα ἀξίας 469.000 φράγκων, ἤτοι:

	χιλ.	ἀξίας φρ.
Σταφὶς	4.775	6.058
Σῦκα	2.206	1.590
Οἶνοι ἐρυθροὶ..	178.226	58.038
» λευκοὶ	156.042	55.986
» γλυκεῖς	15.780	7.415
Σπόγγοι	159	4.436
Καπνὰ ἀκατέργαστα.	44.796	323.060

Η ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

Κατὰ τὴν πρώτην Ἀπριλίου 1928 ἡ νομισματικὴ κυκλοφορία ἐν Ρωσσίᾳ ἀνῆλθεν εἰς 1518,3 ἑκατομμύρια ρούβλια, ἐκ τῶν ὁποίων 906,2 ἑκατομμύρια γραμμάτια τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, 430,3 ἑκατομμύρια γραμμάτια τοῦ θησαυροφυλακίου, 69,5 ἑκατομμύρια ἀργυρᾶ νομίσματα.